

จังหวัดลำพูน

แผนพัฒนาจังหวัดลำพูน

(พ.ศ.2561 - 2565)

ฉบับทบทวน

ปี พ.ศ.2563

ฝ่ายเลขานุการ ก.บ.จ.ลำพูน
สำนักงานจังหวัดลำพูน
กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด
โทร/โทรสาร : 0-5356-2630

สารบัญ

1. ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัดลำพูน	1
1.1 ประวัติความเป็นมา	1
1.2 ลักษณะทางกายภาพ	1
1.3 การปกครอง ประชากร สังคมและวัฒนธรรม	5
1.4 โครงสร้างการบริหารราชการ	12
1.5 โครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ	12
1.6 เศรษฐกิจ	16
1.7 บริการพื้นฐานด้านสังคม	17
1.8 ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ	20
1.9 แหล่งท่องเที่ยวจังหวัดลำพูน	24
2. สถานการณ์การพัฒนาจังหวัดลำพูน	28
2.1 ภาพรวมเศรษฐกิจของจังหวัดลำพูน	28
2.2 ด้านการเกษตรกรรม	31
2.3 ด้านอุตสาหกรรม	58
2.4 การค้าและพาณิชยกรรม	62
2.5 ผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)	67
2.6 ด้านการท่องเที่ยว	70
2.7 ด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	75
2.8 ปริมาณขยะและความสามารถในการบริหารจัดการขยะ	82
2.9 สถานการณ์ด้านพลังงาน	95
2.10 สถานการณ์ด้านภัยธรรมชาติ	98
2.11 สถานการณ์หมอกควันไฟป่า	103
2.12 ด้านสังคมและความมั่นคง	111
3. ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่	138
4. สรุปผลการดำเนินงานที่ผ่านมา	155
5. ประเด็นการพัฒนาจังหวัดลำพูน	162
5.1 บทวิเคราะห์	162
5.2 เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด	168
5.3 ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด	168
5.4 ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด	170

ภาคผนวก ก รายงานตรวจสอบการดำเนินการฯ

ภาคผนวก ข สรุปผลการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด (พ.ศ. 2561-2565)

1. ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัดลำพูน

1.1 ประวัติความเป็นมา

จังหวัดลำพูน เดิมชื่อเมืองหริภุญชัย เป็นเมืองโบราณมีอายุประมาณ 1,343 ปี ข้อมูลตามพงศาวดารโยนกเล่าสืบต่อกันมาถึงการสร้างเมืองหริภุญชัยว่าสร้างโดยฤๅษีสฤงคารเป็นผู้เกณฑ์พวกเม็งคบุตร หรือชนเชื้อชาติมอญ มาสร้างเมืองนี้ขึ้นในพื้นที่ระหว่างแม่น้ำสองสาย คือ แม่น้ำกวางและแม่น้ำปิง เมื่อสร้างเสร็จได้ส่งทูตไปเชิญราชธิดาภคินีเมืองละโว้พระนามว่า “จามเทวี” มาเป็นปฐมกษัตริย์ปกครองเมืองหริภุญชัย สืบราชวงศ์กษัตริย์ต่อมาหลายพระองค์ จนกระทั่งถึงสมัยพระยาธิบยาจึงได้เสียการปกครองให้แก่พ่อขุนเม็งรายมหาราช ผู้รวบรวมแคว้นแคว้นทางเหนือเข้าเป็นอาณาจักรล้านนา เมืองลำพูนถึงแม้ว่าจะตกอยู่ภายใต้การปกครองของอาณาจักรล้านนา แต่ก็ได้เป็นผู้ถ่ายทอดมรดกทางศิลปะและวัฒนธรรมให้แก่ผู้ที่เข้ามาปกครอง ดังปรากฏหลักฐานทั่วไปในเวียงกุมกาม เชียงใหม่ และเชียงใหม่ เมืองลำพูนจึงยังคงความสำคัญในทางศิลปะและวัฒนธรรมของอาณาจักรล้านนา จนกระทั่งสมัยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช เมืองลำพูนจึงได้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรไทย มีผู้ครองนครสืบต่อกันมาจนถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ต่อมาภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 เมื่อเจ้าผู้ครองนครองค์สุดท้าย คือ พลตรีเจ้าจักรคำขจรศักดิ์ ถึงแก่พิราลัย “เมืองลำพูน” จึงเปลี่ยนเป็น “จังหวัด” จึงเปลี่ยนเป็นการบริหารราชการแบบภูมิภาคตั้งแต่นั้นมา

คำขวัญจังหวัดลำพูน

“พระธาตุเด่น พระรอดขลัง ลำไยดัง กระเทียมดี ประเพณีงาม จามเทวี ศรีหริภุญชัย”

ตราประจำจังหวัด

เจดีย์ในดวงตรา หมายถึง พระธาตุหริภุญชัย ซึ่งกล่าวกันว่ามีพระบรมธาตุของพระพุทธเจ้าประดิษฐานอยู่นับเป็นปูชนียสถานสำคัญ เป็นที่เคารพนับถือของชาวเมืองและจังหวัดใกล้เคียง

1.2 ลักษณะทางกายภาพ

1.2.1 ลักษณะทางภูมิศาสตร์

ที่ตั้ง

ตั้งอยู่ทางภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 11 (สายเอเชีย) เป็นระยะทาง 689 กิโลเมตร ตามทางหลวงแผ่นดินสายถนนพหลโยธินเป็นระยะทาง 724 กิโลเมตร และตามทางรถไฟ 729 กิโลเมตร ตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 18 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 99 องศาตะวันออก อยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นศูนย์กลางความเจริญของภาคเหนือและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงหรือพื้นที่สี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ

ขนาด

เป็นจังหวัดที่มีขนาดเล็กที่สุดของภาคเหนือ มีพื้นที่ประมาณ 4,505.822 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 2,816,176.25 ไร่ หรือ คิดเป็นร้อยละ 4.85 ของพื้นที่ภาคเหนือตอนบน บริเวณที่กว้างที่สุดประมาณ 43 กิโลเมตร และยาวจากเหนือจดใต้ 136 กิโลเมตร

ตารางแสดงขนาดพื้นที่จำแนกตามรายอำเภอของจังหวัดลำพูน

รายชื่ออำเภอ	ขนาดพื้นที่ (ตร.กม.)	คิดเป็นร้อยละ ของพื้นที่ทั้งหมด	ระยะทางห่างจากจังหวัด (กม.)
1. อำเภอเมืองลำพูน	479.825	10.78	-
2. อำเภอป่าซาง	299.950	6.52	11
3. อำเภอบ้านโฮ่ง	596.901	13.31	36
4. อำเภอแม่ทา	762.630	16.68	25
5. อำเภอลี้	1,701.990	37.96	105
6. อำเภอทุ่งหัวช้าง	486.129	10.79	105
7. อำเภอบ้านธิ	129.024	2.72	26
8. อำเภอเวียงหนองล่อง	49.433	1.24	45
รวมทั้งสิ้น	4,505.882	100	

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดลำพูน (ปี 2561)

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับ อ.สารภี อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่
 ทิศใต้ ติดต่อกับ อ.เถิน จ.ลำปาง และ อ.สามเงา จ.ตาก
 ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อ.ห้างฉัตร อ.สบปราบ และ อ.เสริมงาม จ.ลำปาง
 ทิศตะวันตก ติดต่อกับ อ.ฮอด อ.จอมทอง อ.หางดง และ อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่

1.2.2 สภาพพื้นที่และลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบหุบเขาและพื้นที่ภูเขาที่ราบอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของจังหวัด ส่วนหนึ่งของที่ราบแอ่งเชียงใหม่-ลำพูน หรือที่ราบลุ่มแม่น้ำปิง แม่น้ำกวง เป็นที่ตั้งของอำเภอเมืองลำพูน อำเภอป่าซาง ตัวเมืองลำพูนมีระดับความสูง 290.29 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง และตอนเหนือ ของอำเภอบ้านโฮ่ง มีความสูงเฉลี่ย 200 - 400 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง พื้นที่ค่อยลาดสูงขึ้นในตอนกลาง ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ และตะวันตกเฉียงใต้ ตั้งแต่อำเภอแม่ทา ตอนใต้ของอำเภอบ้านโฮ่ง อำเภอทุ่งหัวช้าง และอำเภอลี้ มีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสูงและภูเขาสูง มีระดับความสูง ระหว่าง 400 - 800 เมตร ขึ้นไป ระดับความสูง จะลดลงเมื่อเข้าเขตที่ราบในอำเภอลี้ ที่ระดับความสูงประมาณ 400 - 800 เมตร แล้วค่อย ๆ ยกตัวสูงขึ้นมาทางทิศใต้ ซึ่งเป็นเขตชายแดนติดต่อกับจังหวัดลำปางและจังหวัดตากที่ระดับความสูง 600 - 1,000 เมตร

กรมพัฒนาที่ดินได้แบ่งลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดลำพูนออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1) พื้นที่ราบเรียบและค่อนข้างราบเรียบ (Flat to nearly flatland)

พื้นที่ประมาณร้อยละ 12 ของพื้นที่ทั้งหมด มีลักษณะเป็นพื้นที่ราบเรียบหรือค่อนข้างราบเรียบมีความลาดเอียงส่วนใหญ่อยู่ระหว่างร้อยละ 0 - 2 เป็นบริเวณกว้างทางตอนเหนือของจังหวัดลำพูนทางฝั่งซ้ายของแม่น้ำปิง และบริเวณสองฟากฝั่งแม่น้ำกวัง ตั้งแต่ทางตอนใต้ของบ้านสบทา ตำบลปากบ่อง อำเภอป่าซางบางแห่งพบที่ราบแคบๆ ระหว่างเขาซึ่งเกิดตามสองฟากของลำน้ำสายต่างๆ เช่น แม่น้ำลี้ และแม่น้ำแม่ทา เป็นต้น แต่มีพื้นที่ไม่มากนักโดยปกติแล้วน้ำจากแม่น้ำไม่ค่อยท่วมถึง ส่วนบริเวณที่ราบเรียบอยู่ต่ำสุดใกล้กับลำน้ำในปัจจุบัน โดยเฉพาะพื้นที่บริเวณใกล้กับแม่น้ำปิงและช่วงระหว่างแม่น้ำปิงกับแม่น้ำกวัง ในฤดูน้ำหลากจะถูกน้ำป่าท่วมเป็นประจำทุกปีส่วนตามริมฝั่งแม่น้ำปิงนั้น ขณะที่น้ำป่าท่วมตะกอนขนาดใหญ่ก็จะตกจมอยู่ริมฝั่งน้ำ ทำให้มีลักษณะเป็นคันดินธรรมชาติแคบๆ ขนานไปกับลำน้ำ มีพื้นที่สูงกว่าที่ราบต่ำห่างฝั่งออกไปเล็กน้อย ซึ่งเป็นที่ตั้งบ้านเรือนของราษฎรที่อาศัยอยู่ตามริมฝั่งแม่น้ำปิง

2) พื้นที่ลูกคลื่นลอนลาดและลูกคลื่นลอนชัน (Undulating and Rolling terrace)

พื้นที่ประมาณร้อยละ 24 ของพื้นที่ทั้งหมด มีความสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 350 - 600 เมตร มีสภาพพื้นที่เป็นที่ลอนคลื่นสูงๆ ต่ำๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางธรณีหรือภูมิอากาศ ทำให้น้ำไหลกัดเซาะลึกลงไปในแนวดิ่ง ทั้งบริเวณที่เป็นดินตะกอนบริเวณเหล่านี้ในปัจจุบันจะมีลำห้วยและทางน้ำไหลผ่านกัดเซาะอยู่โดยทั่วไป

3) บริเวณเนินเขาและภูเขาสูงสลับซับซ้อน (Hills and Mountains)

เป็นลักษณะภูมิประเทศซึ่งประกอบเป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดลำพูน มีพื้นที่ประมาณร้อยละ 64 ของพื้นที่ทั้งหมด สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นเนินเขาและภูเขาสูงสลับซับซ้อนต่อเนื่องกันไป ตั้งแต่บริเวณทิศตะวันออก ซึ่งติดต่อกับเขตจังหวัดลำปาง เป็นแนวลงมาถึงทางทิศใต้ของอำเภอลี้ ซึ่งติดต่อกับจังหวัดตาก และเลาะลำน้ำแม่ปิงขึ้นไปทางทิศเหนือติดต่อกับเขตจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนทางทิศตะวันตกของพื้นที่ ส่วนใหญ่ มีความลาดเอียงมากกว่าร้อยละ 16 ขึ้นไป มีความสูง จากระดับน้ำทะเล 600-1,000 เมตร ในบริเวณเนินเขาและภูเขาสูงสลับซับซ้อนของจังหวัดลำพูนนี้ จะมีลำห้วยและทางน้ำเล็ก ๆ อยู่มากมาย แต่ส่วนใหญ่มีน้ำไหลเฉพาะฤดูฝนเท่านั้น

1.2.3 การใช้ที่ดินของจังหวัดลำพูน

จังหวัดลำพูนมีเนื้อที่ทั้งหมด จำนวน 2,816,178 ไร่ แบ่งเป็นเนื้อที่ป่า จำนวน 1,592,672 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 56.55 เป็นเนื้อที่การใช้ประโยชน์ทางการเกษตร จำนวน 692,183 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 24.57 และเป็นเนื้อที่ที่ใช้ประโยชน์นอกการเกษตร จำนวน 420,467 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 14.93

จังหวัด	เนื้อที่ทั้งหมด (ไร่)	เนื้อที่ป่าไม้ (ไร่)	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร (ไร่)	เนื้อที่ใช้ประโยชน์นอกการเกษตร (ไร่)
ลำพูน	2,816,178	1,592,672	692,183	420,467

ที่มา : สถิติการเกษตรของประเทศไทย ปี 2561 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

1.2.4 ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดลำพูนตั้งอยู่ในภาคเหนือ ซึ่งตามตำแหน่งที่ตั้งอยู่ในเขตร้อนที่ค่อนข้างไปทาง เขตอากาศอบอุ่น ในฤดูหนาวจึงมีอากาศเย็นค่อนข้างหนาว แต่เนื่องจากอยู่ลึกเข้าไปใน แผ่นดินห่างไกลจากทะเล จึงมีฤดูแล้งที่ยาวนานและอากาศจะร้อนถึงร้อนจัดในฤดูร้อน จังหวัดลำพูนมีสภาพภูมิอากาศแตกต่างกันอย่างเด่นชัด 3 ช่วงฤดู คือช่วงเดือนมีนาคม กับเมษายนมีอากาศร้อน ช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม จะมีฝนตกชุกเป็นฤดูฝน และช่วงเดือนพฤศจิกายนถึง เดือนกุมภาพันธ์มีอากาศหนาวเย็นเป็นฤดูหนาว ซึ่งฤดูหนาวและฤดูร้อนนั้น เป็นช่วงฤดูแล้ง ที่มีระยะเวลาติดต่อกันประมาณ 6 เดือน ในช่วงฤดูฝนอีก 6 เดือน นั้น อากาศจะไม่ร้อนเท่ากับ ในฤดูร้อน และไม่หนาวเย็นเท่า ฤดูหนาว คือมีอุณหภูมิปานกลางอยู่ระหว่างสองฤดูดังกล่าว

อุณหภูมิของอากาศรายปีของจังหวัดลำพูน พ.ศ. 2559 – 2561

หน่วย : องศาเซลเซียส

จังหวัด	อุณหภูมิต่ำสุด			อุณหภูมิสูงสุด			อุณหภูมิเฉลี่ย		
	2559	2560	2561	2559	2560	2561	2559	2560	2561
ลำพูน	9.2	13.3	14.2	44.0	39.5	38.0	27.2	27.5	26.8

ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยา

รวบรวมโดย : รายงานข้อมูลสถิติ 2561 กรมอุตุนิยมวิทยา

ปริมาณน้ำฝนรายเดือนของจังหวัดลำพูน พ.ศ. 2559 – 2561

จังหวัด	พ.ศ.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
ลำพูน	2559	44.8	0.1	5.9	9.2	153.1	277.2	222.8	164.5	268.7	136.0	24.6	6.5	1,313.4
	2560	62.2	0.0	48.2	98.1	121.9	68.2	120.3	201.8	176.6	105.6	67.3	5.9	1,076.1
	2561	2.5	2.0	5.2	41.1	162.3	135.8	111.9	140.3	190.2	121.1	64.4	3.9	980.7

ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยา

รวบรวมโดย : รายงานข้อมูลสถิติ 2561 กรมอุตุนิยมวิทยา

ปริมาณน้ำฝน จำนวนวันที่ฝนตก และความชื้นสัมพัทธ์รายปีของจังหวัดลำพูน พ.ศ. 2559 – 2561

จังหวัด	2559			2560			2561		
	ปริมาณฝนตก (มม.)	จำนวนวันที่ฝนตก (วัน)	ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย (%)	ปริมาณฝนตก (มม.)	จำนวนวันที่ฝนตก (วัน)	ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย (%)	ปริมาณฝนตก (มม.)	จำนวนวันที่ฝนตก (วัน)	ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย (%)
ลำพูน	1,313.4	119	72.00	1,076.1	101	69.90	980.7	108	72.00

ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยา

รวบรวมโดย : รายงานข้อมูลสถิติ 2561 กรมอุตุนิยมวิทยา

ความเร็วลมเฉลี่ยรายเดือนของจังหวัดลำพูน พ.ศ. 2559 – 2561

หน่วย : นอต

จังหวัด	พ.ศ.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
ลำพูน	2559	0.7	1.3	1.2	1.6	1.6	1.9	1.5	1.6	1.3	1.0	1.0	1.0
	2560	0.9	1.4	1.4	1.3	1.2	2.2	1.8	1.6	1.2	1.0	1.1	1.1
	2561	0.9	1.1	1.4	1.5	1.3	1.0	1.1	1.2	1.2	0.8	1.0	1.1

ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยา

รวบรวมโดย : รายงานข้อมูลสถิติ 2561 กรมอุตุนิยมวิทยา

1.3 การปกครอง ประชากร สังคมและวัฒนธรรม

1.3.1 การแบ่งเขตการปกครอง

จังหวัดลำพูน แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 8 อำเภอ 51 ตำบล 577 หมู่บ้าน, 1 องค์การบริหารส่วนจังหวัด, 1 เทศบาลเมือง, 39 เทศบาลตำบล, 17 องค์การบริหารส่วนตำบล และ 17 ชุมชน

อำเภอ	ขนาดพื้นที่ (ตร.กม.)	ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาลเมือง / ตำบล	อบต.	ชุมชน	ระยะทาง ห่างจาก จังหวัด (กม.)
1. อำเภอเมืองลำพูน (รวมเทศบาลเมืองลำพูน/ เทศบาลตำบล)	479.825	15	159	14	1	17	-
2. อำเภอป่าซาง	299.950	9	90	4	4	-	11
3. อำเภอบ้านโฮ่ง	596.901	5	62	2	4	-	36
4. อำเภอแม่ทา	762.630	6	71	7	1	-	25
5. อำเภอลี้	1,701.990	8	99	7	3	-	105
6. อำเภอทุ่งหัวช้าง	486.129	3	35	1	3	-	105
7. อำเภอบ้านธิ	129.024	2	36	1	1	-	26
8. อำเภอเวียงหนองล่อง	49.433	3	25	3	-	-	45
รวม	4,505.882	51	577	39	17	17	

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดลำพูน (ข้อมูล ณ ตุลาคม 2561)

1.3.2 ประชากร

ปี 2561 จังหวัดลำพูน มีประชากร จำนวน 406,168 คน แยกรายละเอียดดังนี้

- เพศชาย จำนวน 196,196 คน
- เพศหญิง จำนวน 209,972 คน
- ความหนาแน่นของประชากรโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 90.11 คนต่อตารางกิโลเมตร

ข้อมูลประชากรและจำนวนบ้านแยกอำเภอ ปี 2561

อำเภอ	ทะเบียนราษฎร ปี 2561			
	ชาย	หญิง	รวม	จำนวนบ้าน
1. เมืองลำพูน	68,992	77,546	146,538	74,310
2. ป่าซาง	26,401	28,706	55,107	23,740
3. บ้านโฮ่ง	35,166	34,870	70,036	24,501
4. แม่ทา	19,176	19,853	39,026	16,490
5. ลี้	19,391	20,671	40,062	15,722
6. ทุ่งหัวช้าง	10,132	10,044	20,176	7,420
7. บ้านธิ	8,553	9,217	17,770	7,417

อำเภอ	ทะเบียนราษฎร ปี 2561			
	ชาย	หญิง	รวม	จำนวนบ้าน
8. เวียงหนองล่อง	8,385	9,065	17,450	7,417
รวม	196,196	209,972	406,168	177,017

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดลำพูน ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม 2561

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของพื้นที่ และประชากรแยกรายอำเภอ จังหวัดลำพูน ปี 2561

อำเภอ	ขนาดพื้นที่ (ตารางกิโลเมตร)		ประชากร (คน)		ความหนาแน่น ประชากรต่อพื้นที่ 1 ตร.กม.
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. เมือง	479.825	10.78	146,538	36.08	304.12
2. ป่าซาง	299.950	6.52	55,107	13.57	184.88
3. บ้านโฮ้ง	596.901	13.31	70,036	17.24	67.54
4. แม่ทา	762.630	16.68	39,026	9.61	51.38
5. ลี้	1,701.990	37.96	40,062	9.86	41.02
6. พุงหัวช้าง	486.129	10.79	20,176	4.97	41.46
7. บ้านธิ	129.024	2.72	17,770	4.38	136.78
8. เวียงหนองล่อง	49.433	1.24	17,450	4.30	354.74
รวม	4,505.882	100	406,168	100	90.11

ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม 2561

1.3.3 วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และประเพณีที่สำคัญ

1) จังหวัดลำพูนมีแหล่งข้อมูลและความรู้ด้านวัฒนธรรม ดังนี้

(1) ห้องสมุดประชาชนเฉลิมราชกุมารี	1	แห่ง
(2) พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติหริภุญไชย	1	แห่ง
(3) พิพิธภัณฑ์วัด	1	แห่ง
(4) พิพิธภัณฑ์เอกชน	2	แห่ง
(5) ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัด	1	แห่ง
(6) ศูนย์วัฒนธรรมอำเภอ	8	แห่ง
(7) ศูนย์วัฒนธรรมไทยในสถานศึกษา	18	แห่ง
(8) สภาวัฒนธรรมจังหวัด	1	แห่ง
(9) สภาวัฒนธรรมอำเภอ	8	แห่ง
(10) สภาวัฒนธรรมตำบล	51	แห่ง
(11) โบราณสถาน	17	แห่ง
(12) ศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์	43	แห่ง
(13) ศูนย์ข้อมูลกลางทางวัฒนธรรมจังหวัดลำพูน	1	แห่ง
(14) ช่างฝีมือพื้นบ้าน	10	สาขา

2) ด้านการสืบทอดวัฒนธรรมจากบรรพชนจนถึงลูกหลาน ในปัจจุบันได้มีการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน ซึ่งได้มีการจัดการเรียนการสอนขึ้นในชุมชนของตนเอง เช่น หมู่บ้าน โรงเรียน โดยได้เชิญบุคลากรที่มีความรู้ด้านวัฒนธรรมและมีความชำนาญด้านภูมิปัญญาของท้องถิ่นมาเป็นวิทยากรถ่ายทอดความรู้ กิจกรรมที่ได้ดำเนินการ ดังนี้

2.1) การเรียนการสอนในวัด ได้แก่ การอ่านและการเขียนอักษรพื้นเมือง ศิลปะการตีกลองหลวง การเรียนรู้ทางศิลปะการฟ้อนรำ เช่น ฟ้อนเล็บ ฟ้อนยอง ฟ้อนหริภุญไชย

2.2) การเรียนการสอนในหมู่บ้านและสถานศึกษา ได้แก่

- การฝึกสอนดนตรีพื้นเมือง เช่น สะล้อ ซอ ซึง
- การฝึกสอน จ้อย ค่าว ซอ
- การทอผ้าพื้นเมือง
- ช่างฝีมือ เช่น การแกะสลัก จักสาน
- งานปั้นหม้อน้ำดินเผา
- ผลิตภัณฑ์จากมะพร้าว
- มีดสามห่วง
- งานปูนปั้น
- สานสาดแห่
- ฝ้ายกดดอก
- ปราสาทนก
- น้ำถุ้ง
- ผ้าทอกี่เอว

3) ขนบธรรมเนียมประเพณีที่สำคัญ

- (1) ประเพณีสงกรานต์บรมธาตุหริภุญชัย
- (2) ประเพณีทำบุญสลากภัต (ตานก๋วยสลาก)
- (3) ประเพณีวันสงกรานต์ (ปีใหม่เมือง)
- (4) ปาเวณีสงกรานต์พุทธรูปปีใหม่เมืองทะเลปูน
- (5) ปาเวณีแห่ไม้ค้ำโพธิ์สะหลี
- (6) ประเพณีบวงสรวงเจ้าพ่อผาด่าน
- (7) ประเพณีแห่ครัวตานและพิธีเปลี่ยนผ้าห่มสรีระครูบาเจ้าชัยวงศาพัฒนา
- (8) ประเพณีตักน้ำทิพย์ดอยชะม้อ
- (9) ประเพณีสงกรานต์ธาตุดอยกวางคำ
- (10) ประเพณีถวายฮอยครูบาไหว้สาพระพุทธรูปสามยอด
- (11) ประเพณีสงกรานต์เจ้าตนหลวง
- (12) ประเพณีใส่ขันดอกบูชาเสาอินทขิล
- (13) ประเพณีสืบทอดประเพณีและเปลี่ยนผ้าห่มรูปเหมือนครูบาเจ้าศรีวิชัย
- (14) ประเพณีไหว้สาปารมีครูบาเจ้าศรีวิชัยนักบุญแห่งล้านนาไทย
- (15) ประเพณีเลี้ยงผีขุนน้ำบ้านธิ
- (16) ประเพณีแต่งสืวดลายผ้าฝ้ายดอนหลวง
- (17) ประเพณีแห่ลูกแก้ววัดพระพุทธรูปตากผ้า
- (18) ประเพณีลอยกระทง (ยี่เป็ง)

- (19) ประเพณีทำบุญปอยหลวง
- (20) ประเพณีทานข้าวใหม่
- (21) ประเพณีแห่แค่หลวง
- (22) ประเพณีการแข่งขันกลองหลวงล้านนา
- (23) ประเพณีเข้าโสสานกรรม (เข้ากรรม)
- (24) ประเพณีฟังเทศน์มหาชาติ

ที่มา : สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดลำพูน (2561)

4) ปฏิทินกิจกรรมทางวัฒนธรรมของจังหวัดลำพูน

จังหวัดลำพูนได้ให้ความสำคัญของเรื่องประเพณีวัฒนธรรม โดยมีการจัดปฏิทินกิจกรรมทางวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในรอบเดือน ซึ่งรายละเอียดของกิจกรรมประเพณีแต่ละช่วงเดือนมีดังต่อไปนี้

กำหนดการจัดงาน	กิจกรรม	สถานที่จัดกิจกรรม	รายละเอียดกิจกรรม
มกราคม เดือน 4 เหนือ	- ประเพณีทำบุญตักบาตรวันขึ้นปีใหม่	วัดในจังหวัดลำพูน	- ทำบุญตักบาตร - ปฏิบัติธรรม
	- ประเพณีทานข้าวใหม่	วัดในจังหวัดลำพูน	- ถวายทานข้าวใหม่ (ผลผลิตใหม่) - ทำบุญตักบาตร
กุมภาพันธ์ เดือน 5 เหนือ	- ประเพณีปอยน้อย (แห่ลูกแก้ว)	วัดในจังหวัดลำพูน	- ขบวนแห่ลูกแก้ว - พิธีบรรพชาอุปสมบท
มีนาคม เดือน 6 เหนือ	- ประเพณีปอยหลวง	วัดในจังหวัดลำพูน	- ขบวนแห่ครวทาน - ทำบุญถวายครวทาน
	- ประเพณีสงฆ์น้ำครุบาทศรีวิชัย	วัดบ้านปาง อำเภอลี้	- พิธีสงฆ์น้ำครุบาทศรีวิชัย - ทำบุญตักบาตร
	- มหกรรมกลองหลวงล้านนาไหว้สาพระพุทธรูปตากผ้า	วัดพระพุทธรูปตากผ้า อำเภอลำปาง	- ขบวนฟ้อนเล็บ , ขบวนกลองหลวง - แข่งขันการตีกลองสะบัดชัย , กลองหลวง
เมษายน เดือน 7 เหนือ	- ประเพณีสงกรานต์และสงฆ์น้ำพระพุทธรูปปีใหม่เมืองทะเลปูน	อำเภอมืองลำพูน	- ทำบุญตักบาตร, สงฆ์น้ำพระ - ขบวนแห่สงกรานต์ - ประกวดโคมลอย - การแสดงทางวัฒนธรรม ฟ้อนเล็บ ฟ้อนยอง
	- งานแต่งสือวดลายผ้าฝ้ายดอนหลวง	บ้านดอนหลวง อำเภอลำปาง	- การแสดงพื้นบ้าน - ออกร้านผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย
	- ประเพณีแห่ไม้ค้ำโพธิ์สะหลี	วัดบ้านดงหลวง อำเภอยี่งกหนองล่อง	- ขบวนแห่ไม้ค้ำโพธิ์สะหลี - การแสดงพื้นบ้าน
	- ประเพณีไหว้สาสามครูบา	อำเภอลี้	
	- ประเพณีบวงสรวงเจ้าพ่อผาด่าน	อ่างเก็บน้ำแม่กิม ตำบลทากาศ อำเภอมะทิง	- ขบวนแห่เครื่องบวงสรวง - การแสดงศิลปะพื้นบ้าน - พิธีบวงสรวง

กำหนดการจัดงาน	กิจกรรม	สถานที่จัดกิจกรรม	รายละเอียดกิจกรรม
พฤษภาคม เดือน 8 เหนือ	- ประเพณีสงฆ์พระบรมธาตุหริภุชชัย (แปดเป็ง)	วัดพระธาตุหริภุชชัย วรมหาวิหาร อำเภอเมืองลำพูน	- ขบวนแห่หน้าสงฆ์พระราชาทาน - ประกวดพ้อนเล็บ - ประกวดตีกลองหลวงซิงถ้อยพระราชาทาน
	- ประเพณีแห่ครัวตานและพิธีเปลี่ยนผ้าห่มสรีระครูบาเจ้าชัยวงศาพัฒนา	วัดพระบาทห้วยต้ม อำเภอถ้ำ	- ทำบุญตักบาตร - ขบวนแห่ครัวตาน - ฟังเทศน์
	- ประเพณีสงฆ์พระธาตุดอยกวางคำ	วัดพระธาตุดอยกวางคำ อำเภอทุ่งหัวช้าง	- ทำบุญตักบาตร - พิธีสงฆ์พระธาตุฯ - การแสดงศิลปวัฒนธรรม
	- ประเพณีถวายฮอยครูบาไหว้สาพระพุทธรูปสามยอด	วัดพระพุทธรูปสามยอด อำเภอบ้านโฮ่ง	- พิธีสงฆ์พระธาตุฯ - การแสดงศิลปวัฒนธรรม
	- ประเพณีเตียวขึ้นดอยและพิธีตักน้ำทิพย์ดอยชะม้อ	วัดดอยชะม้อ อำเภอเมืองลำพูน	- กิจกรรมเตียวขึ้นดอย - พิธีตักน้ำทิพย์ - การปฏิบัติธรรม
	- ประเพณีสงฆ์พระบรมสารีริกธาตุและรอยพระพุทธรูปวัดพระพุทธรูปบาทตากผ้า	วัดพระบาทตากผ้า อำเภอป่าซาง	- ขบวนแห่หน้าสงฆ์พระราชาทาน - พิธีสงฆ์พระบรมสารีริกธาตุ
มิถุนายน เดือน 9 เหนือ	- ประเพณีไหว้สาป่ารมีครูบาศรีวิชัยนักบุญแห่งล้านนาไทย	วัดจามเทวี อำเภอเมืองลำพูน	- นิทรรศการครูบาศรีวิชัย - การแสดงพื้นบ้าน
	- ประเพณีใส่ขันดอกบูชาเสาอินทขิล	วัดอินทขิล อำเภอป่าซาง	- ทำบุญตักบาตร - ใส่ขันดอก
	- ประเพณีสงฆ์พระเจ้าหลีกเคราะห์	วัดพระเจ้าตนหลวง อำเภอบ้านโฮ่ง	- ขบวนแห่ครัวตาน - พิธีสงฆ์พระเจ้าหลีกเคราะห์ - การแสดงศิลปวัฒนธรรม
	- ประเพณีสืบชะตาหลวงและเปลี่ยนผ้าห่มรูปเหมือนครูบาเจ้าศรีวิชัย	วัดบ้านปาง อำเภอถ้ำ	- ทำบุญตักบาตร - พิธีเปลี่ยนผ้าห่มรูปเหมือนครูบาเจ้าศรีวิชัย
	- ประเพณีสงฆ์รอยพระพุทธรูป	วัดพระพุทธรูปห้วยต้ม อำเภอถ้ำ	- พิธีสงฆ์รอยพระพุทธรูป
	- ประเพณีเลี้ยงผีปู่ย่าพ่อนฝิมตผีเม็ง - ประเพณีเลี้ยงผีขุนน้ำ	ทุกอำเภอในจังหวัดลำพูน อำเภอบ้านธิ	- กิจกรรมพ้อนฝิมตผีเม็ง - พิธีเลี้ยงผีขุนน้ำ - พิธีบวชป่า
กรกฎาคม เดือน 10 เหนือ	- ประเพณีแห่ช้างเผือก	อำเภอทุ่งหัวช้าง	- พิธีแห่ช้างเผือกเพื่ออนุรักษ์ธรรมชาติ
	- ประเพณีหล่อและถวายเทียนพรรษา	ทุกอำเภอในจังหวัดลำพูน	- กิจกรรมหล่อเทียนพรรษา - ขบวนแห่เทียนพรรษา
สิงหาคม เดือน 11 เหนือ	- ประเพณีถวายต้นเงินต้นทอง	วัดเหล่าตุ้ อำเภอเวียงหนองล่อง	- พิธีทำบุญถวายต้นเงินต้นทอง
	- งานเทศกาลลำไยจังหวัดลำพูน	ศูนย์บริการนักท่องเที่ยวบริเวณเชิงสะพานท่าขาม อำเภอเมืองลำพูน	- ประกวดผลผลิตลำไย ประกวดธิดาลำไย - นิทรรศการทางวิชาการให้เกษตรกร

กำหนดการจัดงาน	กิจกรรม	สถานที่จัดกิจกรรม	รายละเอียดกิจกรรม
กันยายน เดือน 12 เหนือ	- ประเพณีทานสลากภัต - ประเพณีสลากย้อม	วัดพระธาตุหริภุญชัย วัดในจังหวัดลำพูน	- พิธีทานสลากภัต - ขบวนแห่สลากย้อม
ตุลาคม เดือนเกี่ยว	- ประเพณีออกพรรษาและ ตักบาตรเทโว	วัดในจังหวัดลำพูน	- ทำบุญตักบาตร - ฟังธรรมเทศนา
	- ประเพณีถวายผ้ากฐิน	วัดในจังหวัดลำพูน	- ขบวนแห่กฐินพระราชทาน - การแสดงพื้นบ้าน
	- ประเพณีแข่งขันเรือยาววัดบ้านก้อ (วันออกพรรษา)	ข้างโรงเรียนวัดบ้านก้อ อำเภอป่าซาง	- แข่งขันเรือยาว 5 - 20 ฝีพาย - กิจกรรมต่างๆ
พฤศจิกายน เดือนยี่	- ประเพณีเดือนยี่เป็ง ฟังเทศน์ มหาชาติ	วัดในจังหวัดลำพูน	- กิจกรรมเทศน์มหาชาติ - ลอยกระทง
	- ประเพณีแห่แค่หลวง	อำเภอบ้านโฮ่ง	- ประกวดขบวนแห่แค่หลวง - การแสดงพื้นบ้าน
	- ประเพณีแข่งเรือยาวประจำปี	อำเภอป่าซาง	- การแข่งเรือยาว - การแสดงพื้นบ้าน
ธันวาคม เดือน 3 เหนือ	- งานพระนางจามเทวีและงานฤดู หนาวกาชาดจังหวัดลำพูน	สนามกีฬากลาง จังหวัดลำพูน	- การแสดงมหรสพต่าง ๆ การแสดง ศิลปวัฒนธรรม - การออกร้านจำหน่ายหัตถ์ภาครัฐและเอกชน
	- งานร่วมใจสืบสานตำนานป่าซาง	ศูนย์แสดงศิลปปะ หัตถกรรมและสาธิต เทศบาลตำบลป่าซาง	- การออกร้านจำหน่ายของดีป่าซาง - ชิมอาหารพื้นเมืองในบรรยากาศ พื้นบ้าน
	- งานพื้นฟูวิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยง	อำเภอลี้, อำเภอทุ่งหัวช้าง, อำเภอแม่ทา และอำเภอ บ้านโฮ่ง	- การแสดงศิลปวัฒนธรรมของชนเผ่า - การสาธิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ของชนเผ่า

ที่มา : สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดลำพูน (ปี 2561)

1.3.4 การศาสนา (ศาสนาพุทธ)

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาในจังหวัดลำพูน

1) จำนวนวัดในจังหวัดลำพูนแบ่งตามนิกาย ปี พ.ศ.2561 (แยกรายอำเภอ)

ที่	อำเภอ	จำนวนวัด		
		วัดมหานิกาย	วัดธรรมยุตินิกาย	รวม
1	เมืองลำพูน	161	1	162
2	ป่าซาง	72	3	75
3	บ้านโฮ่ง	47	1	48
4	ลี้	58	2	60
5	แม่ทา	37	-	37
6	บ้านธิ	25	1	26
7	ทุ่งหัวช้าง	18	-	18
8	เวียงหนองล่อง	17	-	17
รวม		435	8	443

ที่มา : สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดลำพูน (ปี 2561)

2) จำนวนวัดประเภทวิสุคามสีมา สำนักสงฆ์ และที่พักสงฆ์ ปี พ.ศ.2561 (แยกรายอำเภอ)

ที่	อำเภอ	วิสุคามสีมา	สำนักสงฆ์	รวม	ที่พักสงฆ์	รวมทั้งหมด
1	เมืองลำพูน	122	34	156	14	170
2	ป่าซาง	56	15	71	9	80
3	บ้านโฮ่ง	30	17	47	11	58
4	ลี้	35	18	58	2	60
5	แม่ทา	25	12	37	17	54
6	บ้านธิ	20	25	45	1	46
7	ทุ่งหัวช้าง	6	11	17	14	31
8	เวียงหนองล่อง	11	6	17	19	36
รวม		305	138	443	87	535

ที่มา : สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดลำพูน (ปี2561)

3) จำนวนพระภิกษุและสามเณร ปี พ.ศ.2561 (แยกรายอำเภอ)

ที่	อำเภอ	จำนวนพระภิกษุ - สามเณร		
		พระภิกษุ	สามเณร	รวม
1	เมืองลำพูน	541	555	1,096
2	ป่าซาง	256	171	427
3	บ้านโฮ่ง	170	173	343
4	ลี้	291	349	640
5	แม่ทา	109	72	181
6	บ้านธิ	50	50	100
7	ทุ่งหัวช้าง	63	48	111
8	เวียงหนองล่อง	51	35	86
รวม		1,531	1,453	2,984

ที่มา : สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดลำพูน (ปี2561)

4) องค์กร/เครือข่ายและบุคลากรการเผยแผ่พระพุทธศาสนา จังหวัดลำพูน

■ ประเภทองค์กร

(1) สำนักศาสนศึกษา	75	แห่ง
(2) สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดลำพูน มหานิกาย	9	แห่ง
(3) สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดลำพูน ธรรมยุติกนิกาย	1	แห่ง
(4) หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล	62	แห่ง

■ ประเภทบุคคล

(1) พระปริยัติธรรม แผนกนักธรรม	18	รูป
(2) พระปริยัติธรรม แผนกบาลี	10	รูป
(3) พระปริยัติธรรม แผนกสามัญ	10	รูป
(4) พระนักเทศก์	71	รูป
(5) พระจริยนิเทศ	3	รูป

(6) พระธรรมทูต	55	รูป
(7) พระบัณฑิตเผยแผ่	5	รูป
(8) พระวิปัสสนาจารย์	10	รูป
(9) พระสอนบาลี	13	รูป
(10) พระสอนนักธรรม	71	รูป
(11) พระปริยัตินิเทศ	7	รูป

ที่มา : สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดลำพูน (ปี2561)

1.4 โครงสร้างการบริหารราชการ

จังหวัดลำพูนมีหน่วยงานราชการต่าง ๆ ที่บริหารราชการในพื้นที่ ประกอบด้วย

- 1) หน่วยงานการบริหารราชการส่วนกลางที่มาปฏิบัติงานในพื้นที่จังหวัดลำพูน รวมทั้งสิ้น 32 หน่วยงาน รัฐวิสาหกิจ 11 หน่วยงาน
- 2) หน่วยงานการบริหารราชการส่วนภูมิภาค เป็นส่วนราชการประจำจังหวัด ซึ่งกระทรวง ทบวง กรม ต่างๆ ได้จัดส่งมาปฏิบัติราชการในจังหวัด รวมทั้งสิ้น 34 หน่วยงาน
- 3) หน่วยงานการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น 58 แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลเมือง 1 แห่ง เทศบาลตำบล 39 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 17 แห่ง
- 4) องค์การอิสระ 3 หน่วยงาน (1. กกต.จังหวัด 2. ป.ป.ช.จังหวัด 3. สตง.จังหวัด)

องค์กรพัฒนาเอกชนในพื้นที่ (NGO) ได้แก่

- 1) เครือข่ายองค์กรชุมชนจังหวัดลำพูน
- 2) โครงการปฏิรูปการเกษตรและพัฒนาชนบทจังหวัดลำพูน
- 3) โครงการศึกษาการจัดการทรัพยากรชุมชนจังหวัดลำพูน
- 4) โครงการสตรีและเยาวชนลำพูน
- 5) โครงการร่วมพัฒนาชนบทลำพูน มูลนิธิพัฒนาศักยภาพชุมชน
- 6) สมาคม วาย เอ็ม ซี เอ ลำพูน

1.5 โครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ

1.5.1 การไฟฟ้า

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดลำพูนสามารถให้บริการไฟฟ้าครอบคลุมพื้นที่การปกครองของจังหวัด รวม 8 อำเภอ มีไฟฟ้าครอบคลุมทุกหมู่บ้าน โดยกระแสไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดลำพูนส่วนใหญ่สั่งซื้อมาจากสถานีจ่ายไฟจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ซึ่งมีแหล่งผลิตที่สำคัญ 1 แห่ง คือ โรงไฟฟ้าแม่เมาะ จังหวัดลำปาง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดลำพูน สามารถให้บริการไฟฟ้าครอบคลุมพื้นที่การปกครองของจังหวัดลำพูน 8 อำเภอ

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดลำพูน มีสถานีจ่ายไฟย่อย จำนวน 8 แห่ง ดังนี้

- 1) สถานีไฟฟ้าลำพูน 1 ตั้งอยู่ที่บ้านป่าเส้า ริมถนนสายลำพูน - เชียงใหม่ (สายเก่า)
- 2) สถานีไฟฟ้าลำพูน 2 ตั้งอยู่ที่ตำบลอุโมงค์ ริมถนนชูปเปอร์ไฮเวย์เชียงใหม่ - ลำพูน
- 3) สถานีไฟฟ้าลำพูน 3 ตั้งอยู่ในสวนอุตสาหกรรมเครือสหพัฒน์ ตำบลปาล์ม อำเภอมืองลำพูน
- 4) สถานีไฟฟ้านิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ส่วนที่ 1 ตั้งอยู่ที่บ้านหนองเป็ด ตำบลบ้านกลาง อำเภอมืองลำพูน

- 5) สถานีไฟฟ้านิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ส่วนที่ 2 ตั้งอยู่ที่บ้านสันป่าฝ้าย ตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองลำพูน
- 6) สถานีไฟฟ้าบ้านโฮ่ง
- 7) สถานีไฟฟ้าป่าซาง
- 8) สถานีไฟฟ้าลี่

**สถิติผู้ใช้ไฟฟ้าและการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
จำแนกตามประเภทผู้ใช้ จังหวัดลำพูน พ.ศ.2561**

ประเภทผู้ใช้	25561
จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	179,751
พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)	1,222,610,200
บ้านที่อยู่อาศัย	221,288,464
กิจการขนาดเล็ก	116,053,636
กิจการขนาดกลาง	157,412,287
กิจการขนาดใหญ่	712,289,742
อื่น ๆ ^{1/}	15,566,071

หมายเหตุ : 1/ กลุ่มอื่นๆ ประกอบด้วย ผู้ใช้ไฟฟ้าประเภท กิจการเฉพาะอย่างองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร สูบน้ำเพื่อการเกษตร ไฟฟ้าชั่วคราวและไฟฟรี
ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
รวบรวมโดย : สำนักงานสถิติแห่งชาติ (ปี2561)

1.5.2 การประปาส่วนภูมิภาค

ปัจจุบันการประปาส่วนภูมิภาคในพื้นที่จังหวัดลำพูน มีจำนวน 2 สาขา ดังนี้

- 1) การประปาส่วนภูมิภาค สาขาลำพูน มีเขตจำหน่ายน้ำและหน่วยบริการ รวม 3 แห่ง ดังนี้

1.1) การประปาส่วนภูมิภาค สาขาลำพูน แม่ข่ายลำพูน รับน้ำดิบจากแม่น้ำปิง หน้าฝายพญาอุต และปัจจุบันใช้น้ำจากบ่อบาดาล (บริเวณสำนักงาน) สูบจ่ายน้ำของพื้นที่สูง บ้านป่าสัก ดอยติ ให้บริการน้ำประปาในพื้นที่ 10 ตำบล ได้แก่ ตำบลในเมือง ตำบลเวียงยอง ตำบลต้นธง ตำบลลริมปิง ตำบลเหมืองง่า ตำบลอุโมงค์ ตำบลหนองช้างคืน ตำบลป่าสัก ตำบลบ้านกลาง และตำบลมะเขือแจ้

1.2) การประปาส่วนภูมิภาค สาขาลำพูน หน่วยบริการทาสบเส้า ใช้น้ำดิบจากอ่างเก็บน้ำแม่เส้า ให้บริการน้ำประปาในพื้นที่ตำบลทาสบเส้าและตำบลทาสบชัย

1.3) การประปาส่วนภูมิภาค สาขาลำพูน หน่วยบริการป่าซาง ใช้น้ำดิบจากบ่อบาดาล ให้บริการน้ำประปาในพื้นที่ตำบลป่าซาง

ข้อมูลการใช้น้ำของสำนักงานประปา การประปาส่วนภูมิภาค สาขาลำพูน

รายการ	ปี พ.ศ. 2561
จำนวนผู้ใช้น้ำทั้งหมด (ราย)	16,743
กำลังผลิตที่ใช้งาน (ลูกบาศก์เมตร/วัน)	26,880
ปริมาณน้ำผลิต (ลูกบาศก์เมตร)	396,891
ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลูกบาศก์เมตร)	386,054
ปริมาณน้ำจำหน่าย (ลูกบาศก์เมตร)	296,965

ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาค (ข้อมูล ณ เดือนพฤศจิกายน 2561)

2) การประปาส่วนภูมิภาค สาขาบ้านโฮ้ง ใช้แหล่งน้ำจากแม่น้ำลี้ ให้บริการน้ำประปาครอบคลุมพื้นที่ตำบลบ้านโฮ้ง

ข้อมูลการใช้้ำของสำนักงานประปา การประปาส่วนภูมิภาค สาขาบ้านโฮ้ง

รายการ	ปี พ.ศ. 2561
จำนวนผู้ใช้น้ำทั้งหมด (ราย)	1,245
กำลังผลิตที่ใช้งาน (ลูกบาศก์เมตร/วัน)	945
ปริมาณน้ำผลิต (ลูกบาศก์เมตร)	28,345
ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลูกบาศก์เมตร)	24,925
ปริมาณน้ำจำหน่าย (ลูกบาศก์เมตร)	16,873

ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาค (ข้อมูล ณ เดือนพฤศจิกายน 2561)

1.5.3 การใช้เครื่องมือ/อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

จำนวนประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามการมีการใช้เครื่องมือ/อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ จังหวัดลำพูน พ.ศ.2561

รายการ		ปี พ.ศ.2561
จำนวนประชากร อายุ 6 ปีขึ้นไป (คน)		389,002
การใช้คอมพิวเตอร์ (คน)	ใช้	106,480
	ไม่ใช้	282,522
ใช้อินเทอร์เน็ต (คน)	ใช้	173,886
	ไม่ใช้	215,116
การมีโทรศัพท์มือถือ (คน)	ใช้	317,313
	ไม่ใช้	71,689

หมายเหตุ : ตั้งแต่ ปี 2557 มีการปรับใช้ค่าคาดประมาณประชากรชุดใหม่ตามรายงานการคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2553 - 2583, สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, กุมภาพันธ์ 2556

ที่มา : การสำรวจการมีใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รวบรวมโดย : สำนักงานสถิติแห่งชาติ (ปี 2561)

1.5.4 การคมนาคมและขนส่ง

จังหวัดลำพูนมีเส้นทางในการเดินทางติดต่อกับพื้นที่จังหวัดใกล้เคียงต่างๆ ดังนี้

ก. ทางบก

1) ทางรถยนต์

(1) ติดต่อกับจังหวัดเชียงใหม่ ตามทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 11 ระยะทางประมาณ 33 กิโลเมตร (สายชุปเปอร์ไฮเวย์ ลำปาง - เชียงใหม่) และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 106 ระยะทางประมาณ 26 กิโลเมตร

(2) ติดต่อกับจังหวัดลำปาง โดยทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 11 ระยะทางประมาณ 70 กิโลเมตร และจากจังหวัดลำปางสามารถติดต่อกับจังหวัดพะเยาและเชียงราย โดยอาศัยทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 11

(3) ติดต่อกับจังหวัดเชียงราย โดยเดินทางจากจังหวัดลำพูนเข้าสู่จังหวัดเชียงใหม่ แล้วไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1019 ระยะทางประมาณ 210 กิโลเมตร

(4) ติดต่อกับจังหวัดแพร่และน่าน โดยอาศัยทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 11 ผ่านจังหวัดลำปางจนถึงอำเภอเด่นชัยจังหวัดแพร่ และเลี้ยวเข้าสู่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 101 สู่จังหวัดแพร่และน่าน ตามลำดับ

เส้นทางคมนาคมระหว่างอำเภอเมืองลำพูนกับอำเภออื่น ๆ

(1) เส้นทางไปอำเภอป่าซาง บ้านโฮ้ง และอำเภอเถลิง จากอำเภอเมืองลำพูน ไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 106 ลงสู่ทิศใต้ประมาณ 11 กิโลเมตร จะถึงอำเภอป่าซาง จากอำเภอป่าซางไปอีกประมาณ 29 กิโลเมตร จะถึงอำเภอบ้านโฮ้ง และจากอำเภอบ้านโฮ้งไปอีกประมาณ 65 กิโลเมตรจะถึงอำเภอเถลิง ซึ่งสามารถติดต่อกับอำเภอเถลิง จังหวัดลำปาง ระยะทางประมาณ 45 กิโลเมตร

(2) เส้นทางไปอำเภอทุ่งหัวช้าง จากอำเภอเมืองลำพูน ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 106 ลงสู่ทิศใต้ ผ่านอำเภอป่าซาง และจากอำเภอป่าซางประมาณ 19 กิโลเมตร เลี้ยวเข้าสู่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1184 (แยกแม่อาว - ทุ่งหัวช้าง) อีกประมาณ 75 กิโลเมตร จะถึงอำเภอทุ่งหัวช้าง

(3) เส้นทางไปอำเภอแม่ทาและอำเภอบ้านธิ จากอำเภอเมืองลำพูนตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 11 ลงไปทางทิศใต้ประมาณ 25 กิโลเมตร จะถึงอำเภอแม่ทา และหากขึ้นไปทางทิศเหนือโดยใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1147 ประมาณ 26 กิโลเมตร จะถึงอำเภอบ้านธิ

(4) เส้นทางไปอำเภอเวียงหนองล่อง จากอำเภอเมืองลำพูน ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 106ลงสู่ทิศใต้ผ่านอำเภอป่าซาง ถึงแยกสันห้างเสือ เข้าสู่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1031 จะเดินทางเข้าสู่อำเภอเวียงหนองล่อง รวมระยะทางประมาณ 45 กิโลเมตร

2) ทางรถไฟ

สถานีรถไฟลำพูนมีขบวนรถให้บริการทั้งเที่ยวขึ้นและเที่ยวล่อง รวมวันละ 12 ขบวน แบ่งเป็น

- (1) ขบวนรถให้บริการเที่ยวขึ้น (กรุงเทพฯ - เชียงใหม่) 6 ขบวน
- (2) ขบวนรถให้บริการเที่ยวล่อง (เชียงใหม่ - กรุงเทพฯ) 6 ขบวน

ซึ่งจังหวัดลำพูนมีสถานีรถไฟ 6 แห่ง ได้แก่

(1) สถานีลำพูน

มีขบวนรถจอดรับ-ส่งผู้โดยสารวันละ 12 ขบวน ดังนี้

- ขบวนเดินรถเที่ยวล่อง (เชียงใหม่ - กรุงเทพฯ) ได้แก่ ขบวน 102 , 8 , 408 , 52 , 14 และ 10 (ขบวน 102 และ 408 เป็นรถไฟฟรีบริการเพื่อประชาชน)
- ขบวนเดินรถเที่ยวขึ้น (กรุงเทพฯ - เชียงใหม่) ได้แก่ ขบวน 109 , 9 , 13 , 51 , 407 , และ 7 (ขบวน 109 และ 407 เป็นรถไฟฟรีบริการเพื่อประชาชน)

(2) สถานีป่าสัก

มีขบวนรถจอดรับ-ส่งผู้โดยสารวันละ 2 ขบวน คือ ขบวน 407 และ 408 ซึ่งเป็นรถไฟฟรีบริการเพื่อประชาชน

(3) สถานีหนองหล่ม

มีขบวนรถจอดรับ-ส่งผู้โดยสารวันละ 2 ขบวน คือ ขบวน 407 และ 408 ซึ่งเป็นรถไฟฟรีบริการเพื่อประชาชน

- (4) สถานีศาลาแม่ทา
มีขบวนรถจอดรับ-ส่งผู้โดยสารวันละ 2 ขบวน คือ ขบวน 407 และ 408 ซึ่งเป็นรถไฟฟรีบริการเพื่อประชาชน
- (5) สถานีท่าชมพู่
มีขบวนรถจอดรับ-ส่งผู้โดยสารวันละ 2 ขบวน คือ ขบวน 407 และ 408 ซึ่งเป็นรถไฟฟรีบริการเพื่อประชาชน
- (6) สถานีขุนตาน
มีขบวนรถจอดรับ-ส่งผู้โดยสารวันละ 12 ขบวนเช่นเดียวกับสถานีลำพูน โดยมีทั้งขบวนรถไฟฟรีฯ และขบวนรถเชิงพาณิชย์

ที่มา : สถานีรถไฟลำพูน (ปี2561)

ข. ทางอากาศ

ผู้ที่มีความประสงค์จะเดินทางโดยเครื่องบินโดยสาร สามารถใช้บริการจากท่าอากาศยานจังหวัดเชียงใหม่ได้ โดยมีระยะทางห่างจากอำเภอเมืองลำพูน ประมาณ 30 กิโลเมตร โดยใช้เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 11 (ถนนซูเปอร์ไฮเวย์ เชียงใหม่ - ลำพูน) หรือถนนเลียบริมทางรถไฟ เชียงใหม่-ลำพูน (Local Road) ใช้เวลาเดินทางโดยรถยนต์ประมาณ 30 - 40 นาที

1.6 เศรษฐกิจ

1.6.1 โครงสร้างเศรษฐกิจหลัก

จังหวัดลำพูนมีแม่น้ำสำคัญไหลผ่านถึง 4 สาย ได้แก่ แม่น้ำกวง แม่น้ำปิง แม่น้ำลี้ และแม่น้ำแม่ทา ชาวลำพูนส่วนใหญ่ จึงประกอบอาชีพเกษตรกรรมกันมาก สภาพทางเศรษฐกิจของจังหวัดส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับผลผลิตทางการเกษตร ได้แก่ ลำไย มะม่วง หอมแดง กระเทียม ซึ่งมีพื้นที่ปลูกมากที่สุดในประเทศ นอกจากนี้ยังมีการประกอบอาชีพในลักษณะการทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน เช่น การทอผ้า แกะสลักไม้ และการจักสานในช่วงนอกฤดูเก็บเกี่ยวอีกด้วย ส่วนด้านปศุสัตว์ของจังหวัดลำพูนมีลักษณะการเลี้ยงสัตว์เป็นการเลี้ยงแบบรายย่อยภายในครอบครัวเป็นส่วนใหญ่ การเลี้ยงเป็นฟาร์มมีบ้างแต่ไม่แพร่หลาย เช่น อำเภอป่าซาง อำเภอบ้านโฮ่ง และอำเภอลี้ โดยใช้ทุ่งหญ้าในเขตป่าสงวนและพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม สัตว์ที่เลี้ยง ได้แก่ สุกร โค เป็ด กระจับปี่ แพะ ทาน นอกจากนี้จังหวัดลำพูน เป็นจังหวัดที่เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมที่สำคัญแห่งหนึ่งของภาคเหนือ โดยเศรษฐกิจของจังหวัดจะขึ้นอยู่กับภาคอุตสาหกรรมเป็นสำคัญ โดยมีสัดส่วนมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมคิดเป็น ร้อยละ 68 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด รองลงมาเป็นภาคการเกษตร และภาคการค้าที่ร้อยละ 9 และร้อยละ 7 ตามลำดับ โดยการผลิตในภาคอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะเป็นภาคอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อส่งออก ทำให้มีมูลค่า การลงทุนในแต่ละปีค่อนข้างมาก ทำให้จังหวัดลำพูน เป็นจังหวัดที่มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวสูงที่สุดในภาคเหนือ

1.6.2 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) ปี พ.ศ. 2561 มูลค่าเพิ่มขึ้น ราคาประจำปี เท่ากับ 75,648 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2560 คิดเป็นร้อยละ 2.45 โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP per capita) เท่ากับ 185,956 บาทต่อปี

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดลำพูน ณ ราคาประจำปี

หน่วย : ล้านบาท

ภาคการผลิต	2558	2559	2560 ^F	2561 ^F
ภาคเกษตรกรรม	13,956	13,913	18,834	19,295
• เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	13,956	13,913	18,834	19,295
ภาคนอกเกษตรกรรม	55,194	56,415	55,043	56,389
• การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	232	316	242	248
• การผลิต	33,183	32,944	31,891	32,671
• ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	1,285	1,286	1,360	1,393
• การจัดหา น้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	420	495	477	488
• การก่อสร้าง	1,975	1,708	1,777	1,821
• การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์	7,115	7,914	7,681	7,869
• การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	392	405	382	391
• ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	199	209	191	196
• ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	402	319	388	397
• กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	2,360	2,700	2,284	2,340
• กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	1,386	1,799	1,664	1,705
• กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	7	7	5	5
• กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	135	139	129	132
• การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	1,425	1,448	1,704	1,745
• การศึกษา	2,651	2,579	2,807	2,875
• กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	1,347	1,432	1,328	1,361
• ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	203	237	222	227
• กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	477	478	512	525
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	69,151	70,329	73,877	75,684
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ต่อคน (บาท)	169,491	172,717	181,516	185,956
ประชากร (1,000 คน)	408	407	407	407

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดลำพูน (ข้อมูล ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2561)

1.7 บริการพื้นฐานด้านสังคม

1.7.1 ข้อมูลพื้นฐานด้านการศึกษาจังหวัดลำพูน

(1) การศึกษาในระบบ

ตารางแสดงจำนวนสถานศึกษาและจำนวนนักเรียน/นักศึกษาในจังหวัดลำพูนจำแนกตาม

สังกัด ปีการศึกษา 2561

ที่	สังกัด	สถานศึกษา	นักเรียน/ นักศึกษา	ห้องเรียน	ครู/อาจารย์
1	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)	245	34,670	2,250	2,252
	1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1	136	11,344	1,077	785
	1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 2	94	10,754	774	696
	1.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35	15	12,572	399	771

ที่	สังกัด	สถานศึกษา	นักเรียน/ นักศึกษา	ห้องเรียน	ครู/อาจารย์
	สำนักงานบริหารงานการศึกษาพิเศษ (สศศ.)	2	1,088	24	138
	1.4 ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด			-	57
	1.5 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 26			24	81
2	อาชีวศึกษา (สอศ.)	6	6,601	264	316
	2.1 วิทยาลัยเทคนิคลำพูน		2,758	100	132
	2.2 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีลำพูน		534	17	34
	2.3 วิทยาลัยการอาชีพป่าซาง		1,447	49	34
	2.4 วิทยาลัยการอาชีพบ้านโฮ่ง		417	18	19
	2.5 วิทยาลัยเทคโนโลยีหมู่บ้านครูลำพูนภาคเหนือ		908	62	78
	2.6 วิทยาลัยเทคโนโลยีชินทรรัตนลำพูน		537	18	19
3	สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (สป.)	99	15,689	394	771
	3.1 กศน.	74	5,054	-	108
	3.2 เอกชน	25	10,635	394	663
4	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)				
	4.1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัย สงฆ์ลำพูน	1	700	-	-
5	สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ (สพช.)	10	1,260	63	111
6	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.)	17	5,166	221	311
	รวม	380	65,344	3,214	3,866

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดลำพูน (ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม 2561)

(2) การศึกษานอกระบบ

โดยสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดลำพูน (กศน.)

สรุปดังนี้

- ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ 8 แห่ง
- ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” อำเภอเมืองลำพูน 1 แห่ง
- ห้องสมุดประชาชนประจำอำเภอ 7 แห่ง
- ศูนย์การเรียนชุมชนประจำตำบล 51 แห่ง
- ศูนย์การเรียนชุมชนไทยภูเขา “แม่ฟ้าหลวง” 15 แห่ง
- มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 4,097 คน
- มีจำนวนครู อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาทั้งสิ้น 150 คน

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดลำพูน (ข้อมูล ณ เดือน 30 สิงหาคม 2560)

(3) แหล่งความรู้อื่น ๆ จังหวัดลำพูนมีแหล่งข้อมูลและความรู้ด้านวัฒนธรรม ดังนี้

- หอสมุดแห่งชาติ - แห่ง
- ห้องสมุดประชาชนเฉลิมราชกุมารี 1 แห่ง
- พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติหริภุญไชย 1 แห่ง
- พิพิธภัณฑ์วัด 1 แห่ง
- พิพิธภัณฑ์เอกชน 2 แห่ง
- ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัด 1 แห่ง

- ศูนย์วัฒนธรรมอำเภอ	8	แห่ง
- ศูนย์วัฒนธรรมไทยในสถานศึกษา	18	แห่ง
- สภาวัฒนธรรมจังหวัด	1	แห่ง
- สภาวัฒนธรรมอำเภอ	8	แห่ง
- สภาวัฒนธรรมตำบล	51	แห่ง
- โบราณสถาน	17	แห่ง
- ศูนย์วัฒนธรรมไทยสายใยชุมชน	54	แห่ง
- ศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์	51	แห่ง
- ศูนย์ข้อมูลกลางทางวัฒนธรรมจังหวัดลำพูน	1	แห่ง
- โรงเรียนวิถีพุทธ (ร.ร.อนุบาลลำพูน)	3	แห่ง
- ช่างฝีมือพื้นบ้าน	10	สาขา

ที่มา : สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดลำพูน (ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม 2561)

1.7.2 สถานพยาบาลจังหวัดลำพูน

การบริการสาธารณสุข

ในปี 2561 มีสถานบริการสาธารณสุขภาครัฐบาล แบ่งเป็นโรงพยาบาลทั่วไป 1 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 7 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 71 แห่ง สถานบริการสาธารณสุขชุมชน 2 แห่ง และศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาล 1 แห่ง นอกจากนี้ยังมีสถานบริการสาธารณสุขเอกชน แบ่งเป็นโรงพยาบาล 1 แห่ง คลินิกเวชกรรม 47 แห่ง สถานพยาบาลผดุงครรภ์ 66 แห่ง เวชกรรมโบราณ 7 แห่ง เทคนิคการแพทย์ 6 แห่ง คลินิกทันตกรรม 17 แห่ง การแพทย์แผนไทย 2 แห่ง โดยมีจำนวนเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลของจังหวัดลำพูน ดังนี้

ตารางแสดงจำนวนและอัตราบุคลากรทางการแพทย์ที่สำคัญ ปีงบประมาณ 2561

ที่	บุคลากรที่สำคัญ	พ.ศ. 2561	
		จำนวน	อัตราส่วนต่อประชากร
1	แพทย์	95	1:4268
2	ทันตแพทย์	34	1:11926
3	เภสัชกร	69	1:5806
4	พยาบาลวิชาชีพ	726	1:558
6	เจ้าหน้าที่ รพ.สต.	284	1:1430
รวม		1,208	

ที่มา : รายงานประจำปี สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำพูน (ปี 2561)

1.8 ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ

1.8.1 ทรัพยากรน้ำ

แหล่งน้ำในจังหวัดลำพูนที่สำคัญ ประกอบด้วย ลำน้ำสายหลัก คือ แม่น้ำปิง แม่น้ำกวัง แม่น้ำทา แม่น้ำลี้ โดยมีพื้นที่ชุ่มน้ำ ได้แก่ อ่างเก็บน้ำ แม่น้ำ คู คลอง ลำห้วย สระเก็บน้ำและหนองน้ำธรรมชาติ 155 แห่ง พื้นที่ผิวน้ำ 18,853 ไร่ สามารถเก็บน้ำได้ 122 ล้าน ลบ.ม. ในจังหวัดลำพูน มีแม่น้ำที่สำคัญ 4 สาย ดังนี้

1) **แม่น้ำปิง** เป็นแม่น้ำสายสำคัญที่ไหลอยู่ในหุบเขา ระหว่างทิวเขาถนนธงชัยกลาง กับทิวเขาผีปันน้ำตะวันตก มีต้นน้ำอยู่ที่ตอยถั่ว ในเทือกเขาแดนลาว เขตตำบลเมืองนะ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ จากต้นกำเนิดแม่น้ำปิงไหลลงมาทิศใต้ผ่านเมืองเชียงใหม่ ลำพูนและไหลเข้าเขตจังหวัดตากไปบรรจบกับแม่น้ำวังที่อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก แล้วไหลต่อไปทางใต้ผ่านอำเภอเมืองกำแพงเพชร บรรจบกับแม่น้ำน่านที่จังหวัดนครสวรรค์รวมเป็นแม่น้ำเจ้าพระยา โดยมีความยาวทั้งสิ้นประมาณ 715 กิโลเมตร ระยะทางที่แม่น้ำปิงไหลผ่านพื้นที่ในเขตจังหวัดเชียงใหม่มีความยาวประมาณ 335 กิโลเมตร และเป็นเส้นกั้นเขตแดนระหว่างจังหวัดเชียงใหม่และ จังหวัดลำพูน ลงไปทางทิศใต้เป็นระยะทางยาวประมาณ 70 กิโลเมตร ในจังหวัดลำพูน น้ำที่ไหลลงสู่แม่น้ำปิง โดยเรียงจากเหนือจดใต้ คือ น้ำแม่ทา น้ำแม่กวัง แม่น้ำลี้ ห้วยแม่ตาล ห้วยแม่หาด และน้ำแม่ก่อ นอกจากนี้ยังมีลำน้ำที่ไม่มีชื่ออีกเป็นจำนวนมากที่ไหลลงสู่แม่น้ำปิง สำหรับพื้นที่รับน้ำ (Catchment Area) ประมาณ 6,355 ตารางกิโลเมตร

2) **น้ำแม่กวัง** มีต้นน้ำอยู่ที่ตอยผีปันน้ำ (หรือตอยนางแก้ว) ตอยมด แล้วไหลไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ลงสู่ที่ราบเชียงใหม่-ลำพูน ผ่านอำเภอดอยสะเก็ด อำเภอสันทราย และไหลต่อไปทางใต้ผ่านอำเภอเมืองลำพูน แล้วบรรจบกับแม่น้ำปิงที่บ้านสบทา อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน น้ำแม่กวังมีความยาวประมาณ 110 กิโลเมตร น้ำแม่กวังเป็นแม่น้ำที่สำคัญอีกสายหนึ่งในบริเวณที่ราบเชียงใหม่ - ลำพูน มีลำน้ำสาขาที่สำคัญ คือ น้ำแม่ทา และห้วยแม่สะแงะ น้ำแม่กวังมีพื้นที่รับน้ำ (Catchment Area) ประมาณ 1,740 ตารางกิโลเมตร

3) **น้ำแม่ทา** น้ำแม่ทามีต้นน้ำอยู่ที่ตอยขุนทาในเทือกเขาผีปันน้ำตะวันตก กิ่งอำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่ ไหลผ่านที่ราบซึ่งขนานไปด้วยภูเขา ไปสู่อำเภอแม่ทาทางทิศใต้ แล้วไหลวกขึ้นไปทางเหนือผ่านที่ราบเชียงใหม่-ลำพูน ผ่านอำเภอป่าซาง แล้วบรรจบกับแม่น้ำกวังที่บ้านสบทา เขตต่อระหว่างอำเภอเมืองลำพูนกับอำเภอป่าซาง นอกจากนี้น้ำแม่ทายังได้หล่อเลี้ยงพื้นที่ทำการเกษตรของชุมชนหลายตำบลในอำเภอแม่ออน อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ และอำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน น้ำแม่ทามีความยาวประมาณ 90 กม.

4) **แม่น้ำลี้** แม่น้ำลี้ต้นน้ำอยู่ที่ตอยสบเทิม อำเภอทุ่งหัวช้าง จังหวัดลำพูน ไหลลงไปได้จนถึงบริเวณใกล้อำเภอลี้ จึงค่อยไหลวกกลับไปทางเหนือเป็นรูปตัวยู ผ่านอำเภอลี้ อำเภอบ้านโฮ่ง แล้วไหลต่อไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ บรรจบกับแม่น้ำปิงที่บ้านวังสะแกง กิ่งอำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน แม่น้ำลี้มีความยาวประมาณ 180 กิโลเมตร แม่น้ำลี้มีพื้นที่รับน้ำ (Catchment Area) ประมาณ 315 ตารางกิโลเมตร นอกจากลำน้ำสำคัญที่กล่าวถึงแล้ว ยังมีลำธาร ลำห้วย จำนวนมากตามอำเภอต่าง ๆ ได้แก่

แม่น้ำสาขาที่สำคัญ

1. น้ำसान	ไหลผ่านอำเภอเมืองลำพูน
2. น้ำเย็น	ไหลผ่านอำเภอบ้านโฮ่ง
3. น้ำแม่ธิ	ไหลผ่านอำเภอบ้านธิ
4. น้ำขนาด	ไหลผ่านอำเภอแม่ทา
5. น้ำแวน	ไหลผ่านอำเภอลี้
6. น้ำเมย	ไหลผ่านอำเภอแม่ทา

7. น้ำก้อ ไหลผ่านอำเภอลี่
8. น้ำแม่สะปืด ไหลผ่านอำเภอแม่ทา
9. น้ำออบ ไหลผ่านอำเภอบ้านโฮ่ง
10. น้ำแม่ตุ๊ด ไหลผ่านอำเภอแม่ทา

ตารางรายละเอียดพื้นที่ในเขตลุ่มน้ำ จังหวัดลำพูน

ลุ่มน้ำ	พื้นที่ในเขตลุ่มน้ำปิง		ร้อยละของพื้นที่จังหวัด (4,505,822 ตร.กม.)	ร้อยละพื้นที่ ในลุ่มน้ำปิง
	(ตร.กม.)	(ไร่)		
แม่น้ำปิง	4,476.86	2,798,038	0.11	12.96

จังหวัดลำพูนมีแหล่งน้ำประเภทหนอง/บึง/กุด/สระน้ำ/ฝาย เพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้ประโยชน์ในกิจกรรมหลายๆประเภท โดยมีการนำไปใช้ประโยชน์เพื่อกิจกรรมอื่นๆมากที่สุด ส่วนการอุปโภค เพาะปลูก ประมง ปศุสัตว์ มีการนำไปใช้ประโยชน์รองลงมา และการนำไปใช้เพื่อการบริโภคและประปา มีน้อยที่สุด ดังนี้

อำเภอ	อ่างเก็บน้ำ	สระ	หนอง/บึง/กุด	ฝาย	รวม
เมืองลำพูน	16	262	45	30	353
บ้านธิ	5	87	5	0	97
แม่ทา	20	102	7	29	158
ป่าซาง	9	88	9	2	108
บ้านโฮ่ง	4	11	6	3	24
ลี่	60	77	18	21	176
ทุ่งหัวช้าง	11	27	4	23	65
เวียงหนองล่อง	0	13	7	6	26
รวม	125	667	101	114	1,007

ที่มา : สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดลำพูน (ปี2561)

ข้อมูลแหล่งน้ำในเขตชลประทาน

(1) โครงการชลประทานขนาดใหญ่ “โครงการเขื่อนแม่กวงอุดมธารา” (ตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ แต่มีพื้นที่โครงการบางส่วนอยู่ในจังหวัดลำพูน) จำนวน 1 โครงการ พื้นที่ชลประทาน 51,800 ไร่

(2) โครงการชลประทานขนาดกลาง จำนวน 9 โครงการ พื้นที่ชลประทาน 10 ไร่ ประกอบด้วย

(2.1) อ่างเก็บน้ำขนาดกลาง จำนวน 4 แห่ง ความจุรวม 35.10 ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ชลประทาน 23,700 ไร่ ดังนี้

- อ่างเก็บน้ำแม่सान (พระราชดำริ) ตำบลศรีบัวบาน อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน พื้นที่ชลประทาน 9,600 ไร่

- อ่างเก็บน้ำแม่ธิ ตำบลบ้านธิ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน พื้นที่ชลประทาน 6,500 ไร่

- อ่างเก็บน้ำแม่ต๊อบ ตำบลมะเขือแจ้ อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน พื้นที่ชลประทาน 5,100 ไร่

- อ่างเก็บน้ำแม่เมย ตำบลท่าขุมเงิน อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน พื้นที่ชลประทาน 2,500 ไร่

- (2.2) ฝ่ายทดน้ำขนาดกลาง จำนวน 5 แห่ง พื้นที่ชลประทาน 78,200 ไร่ ดังนี้
- ฝ่ายชลพันธ์พิณิจ ตำบลดอนแก้ว อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พื้นที่ชลประทาน 44,515 ไร่ พื้นที่ชลประทานในเขตจังหวัดลำพูน 33,075 ไร่
 - ฝ่ายมหาโชค ตำบลศรีบัวบาน อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน พื้นที่ชลประทาน 3,700 ไร่
 - ฝ่ายวังตอง ตำบลศรีบัวบาน อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน พื้นที่ชลประทาน 3,300 ไร่
 - ฝ่ายหนองสลิก ตำบลบ้านเรื่อน อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน พื้นที่ชลประทาน 5,800 ไร่
 - ฝ่ายเหมืองตั้ง ตำบลป่าพลู อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน พื้นที่ชลประทาน 16,550 ไร่
- (3) โครงการชลประทานขนาดเล็ก จำนวน 54 แห่ง พื้นที่ชลประทาน 58,200 ไร่ ประกอบด้วย
- (3.1) โครงการชลประทานขนาดเล็ก อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จำนวน 54 แห่ง พื้นที่ชลประทาน 58,200 ไร่ ดังนี้
- อ่างเก็บน้ำ (โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ) จำนวน 38 แห่ง ความจุรวม 22 ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ชลประทาน 42,800 ไร่
 - ฝ่าย (โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ) 13 แห่ง พื้นที่ชลประทาน 11,150 ไร่
 - ระบบส่งน้ำ (โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ) จำนวน 3 แห่ง ความจุรวม 1.57 ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ชลประทาน 4,250 ไร่
- (3.2) โครงการชลประทานขนาดเล็ก (ถ่ายโอนภารกิจให้ อปท.) จำนวน 92 แห่งพื้นที่ชลประทาน 122,065 ไร่ ดังนี้
- อ่างเก็บน้ำ (ถ่ายโอนภารกิจให้ อปท.) จำนวน 6 แห่ง ความจุรวม 1.57 ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ชลประทาน 4,250 ไร่
 - ฝ่าย (ถ่ายโอนภารกิจให้ อปท.) จำนวน 86 แห่ง พื้นที่ชลประทาน 117,815 ไร่
- (3.3) โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า จำนวน 32 แห่ง พื้นที่ชลประทาน 37,375 ไร่

แหล่งน้ำบาดาล

พื้นที่ราบลุ่มแอ่งเชียงใหม่-ลำพูน ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 3,000 ตารางกิโลเมตร อยู่ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่และลำพูน มีปริมาณน้ำที่กักเก็บประมาณ 485 ล้านลูกบาศก์เมตร สามารถพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ประมาณ 97 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี มีการสูบน้ำไปใช้แล้วประมาณ 20 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี เหลือน้ำที่จะสามารถนำมาใช้ประมาณ 77 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี สามารถทำนาปรังได้ประมาณ 38,500 ไร่ต่อปี

ข้อมูลจำนวนบ่อบาดาล จำแนกตามพื้นที่อำเภอต่างๆ

ลำดับ	อำเภอ	จำนวนบ่อน้ำบาดาล
1	เมืองลำพูน	837
2	ป่าซาง	2,350
3	บ้านโฮ่ง	458
4	แม่ทา	369
5	ลี้	555
6	ทุ่งหัวช้าง	187
7	บ้านธิ	172
8	เวียงหนองล่อง	459
รวม		5,387

ที่มา: สำนักทรัพยากรน้ำบาดาล เขต 1 ลำปาง

1.8.2 ทรัพยากรป่าไม้

ตารางแสดงข้อมูลเนื้อที่ป่าของจังหวัดลำพูน ปี 2557-2560 (ของกรมป่าไม้)

เนื้อที่ป่า	ปี พ.ศ.			
	2557	2558	2559	2560
เนื้อที่ป่า (ไร่)	1,547,032.63	1,592,671.67	1,573,892	1,554,324
ร้อยละต่อพื้นที่จังหวัด	55.27	56.90	56.22	55.39

ที่มา : กรมป่าไม้ (ปี 2560)

1.8.3 ทรัพยากรแร่ธาตุ

สภาพทรัพยากรแร่จังหวัดลำพูน มีการทำเหมืองแร่ถ่านหินลิกไนต์ที่อำเภอลี้ ทรัพยากรแหล่งทราย ทั้งทรายบกและทรายน้ำ โดยมีท่าทรายแม่น้ำ 9 แห่งตามแนวแม่น้ำปิง ตั้งแต่อำเภอป่าซาง จนถึงอำเภอเวียงหนองล่อง และอำเภอบ้านโฮ่ง นอกจากนี้ยังมีพื้นที่ศักยภาพแร่ตะกั่ว - สังกะสี - ฟลูออไรต์ และหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง

กรณีพิบัติภัย พื้นที่เสี่ยงดินถล่มในจังหวัดลำพูน ส่วนใหญ่อยู่ทางตอนบนด้านตะวันออกของจังหวัด มีหมู่บ้านที่กำหนดให้เป็นพื้นที่เสี่ยงภัยดินถล่ม จำนวน 42 หมู่บ้าน ในเขตอำเภอทุ่งหัวช้าง อำเภอบ้านโฮ่ง อำเภอป่าซาง อำเภอแม่ทา และอำเภอลี้

แหล่งควรรอนุรักษ์ทางธรณีวิทยา แหล่งน้ำพุร้อน พบแหล่งน้ำพุร้อน จำนวน 2 แห่ง คือแหล่งเหมืองเทพนิมิตร ตำบลทากาศ อำเภอแม่ทา และแหล่งหนองหล่ม อำเภอเมือง ซึ่งน้ำพุร้อนทั้ง 2 แห่ง มีอุณหภูมิที่ผิวดินประมาณ 42 องศาเซลเซียส

ในเขตท้องที่จังหวัดลำพูนมีชนิดแร่ที่สำรวจพบในปัจจุบัน จำนวน 17 ชนิดได้แก่ แร่ถ่านหิน แร่ฟลูออไรต์ แร่แมงกานีส แร่พลวง แร่เฟลด์สปาร์ แร่ดินขาว แร่บอลเคลย์ แร่ตะกั่ว แร่สังกะสี แร่ดีบุก แร่แบไรต์ แร่แคลไซต์ แร่ฟอสเฟต แร่ทองคำ หินอ่อน หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้างและหินประดับชนิดหินปูน โดยแหล่งแร่แต่ละชนิดมีการสำรวจพบในพื้นที่ต่าง ๆ ของจังหวัดลำพูน ดังนี้

1. แหล่งแร่ถ่านหิน (ลิกไนต์) สำรวจพบในเขตอำเภอลี้ (ที่ตำบลลี้, ตำบลดงดำ, ตำบลนาทราย) และ ในเขตอำเภอทุ่งหัวช้าง (ที่ตำบลบ้านปวง)

2. แหล่งแร่ฟลูออไรต์ สำรวจพบในเขตอำเภอแม่ทา (ที่ตำบลทาชุมเงิน, ตำบลทากาศ) ในเขตอำเภอบ้านโฮ่ง (ที่ตำบลป่าพลู, ตำบลบ้านโฮ่ง) และในเขตอำเภอป่าซาง (ที่ตำบลนครเจดีย์)

3. แหล่งแร่แมงกานีส สำรวจพบในเขตอำเภอลี้ (ที่ตำบลแม่ลาน, ตำบลแม่ตืน, ตำบลป่าไผ่, ตำบลศรีวิชัย, ตำบลก้อ) ในเขตอำเภอป่าซาง (ที่ตำบลนครเจดีย์) และในเขตอำเภอบ้านโฮ่ง (ที่ตำบลป่าพลู)

4. แหล่งแร่พลวง สำรวจพบในเขตอำเภอแม่ทา (ที่ตำบลทาชุมเงิน, ตำบลทาสบเส้า)

5. แหล่งแร่เฟลด์สปาร์ สำรวจพบในเขตอำเภอลี้ (ที่ตำบลศรีวิชัย)

6. แหล่งแร่ดินขาว สำรวจพบในเขตอำเภอลี้ (ที่ตำบลดงดำ) ในเขตอำเภอแม่ทา (ที่ตำบลทาชุมเงิน) และในเขตอำเภอป่าซาง (ที่ตำบลนครเจดีย์)

7. แหล่งแร่บอลเคลย์ สำรวจพบในเขตอำเภอลี้ (ที่ตำบลดงดำ) และในเขตอำเภอทุ่งหัวช้าง (ที่ตำบลบ้านปวง)

8. แหล่งแร่ตะกั่ว สำรวจพบในเขตอำเภอลี้ (ที่ตำบลศรีวิชัย)

9. แหล่งแร่สังกะสี สำรวจพบในเขตอำเภอลี้ (ที่ตำบลศรีวิชัย)

10. แหล่งแร่แบไรต์ สำรวจพบในเขตอำเภอลี้ (ตำบลศรีวิชัย)

11. แหล่งหินอ่อน สํารวจพบในเขตอำเภอลี้ (ที่ตำบลแม่ลาน, ตำบลลี้) และในเขตอำเภอบ้านโฮ่ง (ที่ตำบลป่าพลู, ตำบลบ้านโฮ่ง)
12. แหล่งหินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง สํารวจพบในเขตอำเภอแม่ทา (ที่ตำบลทาชุมเงิน) ในเขตอำเภอบ้านโฮ่ง (ที่ตำบลป่าพลู, ตำบลบ้านโฮ่ง) ในเขตอำเภอลี้ (ที่ตำบลศรีวิชัย, ตำบลแม่ต๋น, ตำบลแม่ลาน, ตำบลป่าไผ่, ตำบลลี้) และในเขตอำเภอป่าซาง (ที่ตำบลนครเจดีย์)
13. แหล่งหินประดับชนิดหินปูน สํารวจพบในเขตอำเภอบ้านโฮ่ง (ที่ตำบลป่าพลู) และในเขตอำเภอลี้ (ที่ตำบลแม่ต๋น, ตำบลศรีวิชัย, ตำบลป่าไผ่, ตำบลแม่ลาน)
14. แหล่งแร่แคลไซต์ สํารวจพบในเขตอำเภอบ้านโฮ่ง (ที่ตำบลป่าพลู) และในเขตอำเภอลี้ (ที่ตำบลแม่ลาน)
15. แหล่งแร่ฟอสเฟต สํารวจพบในเขตอำเภอแม่ทา (ที่ตำบลทาชุมเงิน) และในเขตอำเภอลี้ (ที่ตำบลป่าไผ่)
16. แหล่งแร่ดีบุก สํารวจพบในเขตอำเภอลี้ (ที่ตำบลแม่ต๋น)
17. แหล่งแร่ทองคำ สํารวจพบในเขตอำเภอลี้ (ที่ตำบลดงคำ)

1.9 แหล่งท่องเที่ยวจังหวัดลำพูน

จังหวัดลำพูนเป็นจังหวัดเล็กๆ ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของจังหวัดเชียงใหม่ มีระยะห่างกันเพียง 21 กิโลเมตรด้วยความเป็นเมืองเล็ก ๆ จึงมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ภายในตัวเมืองมีการเปลี่ยนแปลงน้อยมาก จึงพบเห็นวัดวาอาราม ตึกเก่า เรือนแถวโบราณ รายเรียงอยู่สองข้างทาง ถึงแม้จะเป็นเมืองเล็กๆ แต่มีประวัติศาสตร์ความเป็นมายาวนานที่สุดในแผ่นดินล้านนา อาณาจักรทริภุญไชยเป็นอาณาจักรพระพุทธศาสนาที่เจริญรุ่งเรืองมากกว่า 600 ปีก่อน ก่อนที่พญาเม็งรายจะสร้างเมืองเชียงใหม่ขึ้น นับได้ว่าเป็นเมืองโบราณที่มีอายุยาวนานถึง 1,300 ปี

จังหวัดลำพูนเหมาะแก่การท่องเที่ยวชมวัดวาอาราม ศิลปวัฒนธรรม และงานหัตถกรรมโดยเฉพาะความเก่าแก่ในเขตอำเภอเมืองลำพูน ส่วนมากมีความเป็นมาย้อนหลังไปไกลถึงพุทธศตวรรษที่ 16 -17

1.9.1 ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในจังหวัดลำพูน

1) แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในอำเภอเมืองลำพูน

- 1.1) วัดพระธาตุทริภุญไชยวรมหาวิหาร ตั้งอยู่ใจกลางเมืองลำพูน ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน
- 1.2) อนุสาวรีย์พระนางจามเทวี ตั้งอยู่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน
- 1.3) วัดจามเทวี ตั้งอยู่ริมถนนจามเทวี หมู่ 5 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน
- 1.4) โบราณสถานกู่ช้าง-กู่ม้า ตั้งอยู่บริเวณชุมชนวัดไก่อ่แก้ว ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน
- 1.5) วัดมหาวัน ตั้งอยู่ริมถนนจามเทวี ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน
- 1.6) อนุสาวรีย์ครูบาศรีวิชัย ตั้งอยู่เชิงดอยติ บริเวณวัดดอยติ ตำบลป่าสัก ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน
- 1.7) วัดพระยืน ตั้งอยู่บ้านพระยืน ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน
- 1.8) วัดพระคงฤาษี วัดพระคงฤาษี ตั้งอยู่ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน
- 1.9) บ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ดอยชะม้อ ตั้งอยู่หมู่ 12 ตำบลมะเขือแจ้ อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

1.10) พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติหริภุญไชย ตั้งอยู่ถนนอินทวงศเยื้องกับวัดพระธาตุหริภุญไชย ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน

1.11) พิพิธภัณฑ์วัดต้นแก้ว ตั้งอยู่ที่บ้านเวียงยอง หมู่ 3 ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน

1.12) วัดสันป่ายางหลวง ที่ตั้งเลขที่ 113 หมู่ 6 สันป่ายางหลวง ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน

1.13) พิพิธภัณฑ์ชุมชนเมือง ตั้งอยู่บนถนนวังซ้าย ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน

1.14) ชำมุงทำสิ่งทอและชุมชนเวียงยอง เป็นแหล่งสินค้า OTOP อำเภอเมืองลำพูน ตั้งอยู่บริเวณบ้านศรีเมืองยู่ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน

2) แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในอำเภอป่าซาง

2.1) วัดพระพุทธรูปตากผ้า เลขที่ 279 หมู่ 6 ตำบลมะกอก อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน

2.2) โบราณสถานเวียงเกาะกลาง ตั้งอยู่ที่บ้านบ่อควา ตำบลบ้านเรื่อน อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน

2.3) แหล่งทอผ้าบ้านดอนหลวง ตั้งอยู่ที่ บ้านดอนหลวง หมู่ 7 ตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน

2.4) แหล่งทอผ้าบ้านหนองเงือก ตั้งอยู่ที่ บ้านหนองเงือก ตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน

3) แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในอำเภอบ้านธิ

3.1) วัดศรีดอนชัย ตั้งอยู่เลขที่ 147 บ้านสันมะนะ หมู่ 10 ตำบลบ้านธิ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน

3.2) วัดพระธาตุดอยเวียง ตั้งอยู่บ้านดอยเวียง หมู่ที่ 9 ตำบลบ้านธิ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน

3.3) พระธาตุดอยห่างบาตร อยู่ที่วัดพระธาตุดอยห่างบาตร ตั้งอยู่ ณ บ้านห้วยไซใต้ ตำบลห้วยยาบ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน

3.4) แหล่งผลิตสินค้า OTOP ลำไยอบแห้ง ของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านสันพระเจ้าแดง ตั้งอยู่ที่ 84/2 หมู่ที่ 6 ตำบลห้วยยาบ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน

4) แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในอำเภอแม่ทา

4.1) สะพานขาวทาชมภู บ้านทาชมภู ตั้งอยู่บริเวณบ้านทาชมพู หมู่ 4 ตำบลทาปลาตุก อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน

4.2) อุทยานแห่งชาติดอยขุนตาล ตำบลทาปลาตุก อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน

4.3) อุโมงค์รถไฟขุนตาล บ้านขุนตาล ตำบลทาปลาตุก อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน

4.4) หมู่บ้านกะเหรี่ยงแม่ขนาด ตั้งอยู่เลขที่ 99 หมู่ 8 ตำบลทากาศ อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน

4.5) หมู่บ้านแกะสลักอำเภอแม่ทา บริเวณบ้านหนองยางไคล ตำบลทาทุ่งหลวง อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน

5) แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในอำเภอบ้านโฮ่ง

5.1) วัดพระเจ้าตนหลวง ตั้งอยู่หมู่ที่ 1 ตำบลศรีเตี้ย อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน

5.2) ถ้ำหลวงผาเวียง ตั้งอยู่หมู่ที่ 2 ตำบลป่าพลู อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน

5.3) หมู่บ้านกะเหรี่ยงพัฒนาห้วยหละ ตั้งอยู่หมู่ที่ 2 ตำบลป่าพลู อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน

6) แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในอำเภอทุ่งหัวช้าง

6.1) ศูนย์หัตถกรรมทอผ้าไหม ตั้งอยู่บ้านสันดอยหอม ตำบลบ้านปวง อำเภอทุ่งหัวช้าง จังหวัดลำพูน

6.2) วัดพระธาตุดอยกวางคำ บ้านโป่งแดง-สัญญาชัย ตำบลทุ่งหัวช้าง อำเภอทุ่งหัวช้าง จังหวัดลำพูน

7) แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในอำเภอลี้

7.1) วัดพระพุทธรบาทห้วยต้ม ตั้งอยู่เลขที่ 499 หมู่ 8 บ้านห้วยต้ม ตำบลนาทราย อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน

7.2) วัดมหาธาตุเจดีย์ศรีเวียงชัย หมู่ที่ 9 บ้านหนองปู (ห้วยต้ม) ตำบลนาทราย อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน

7.3) วัดบ้านปาง เป็นวัดซึ่งครูบาศรีวิชัยบวชเรียนเป็นวัดแรก ตั้งอยู่บนเนินเขาบ้านปาง หมู่ที่ 1 ตำบลศรีวิชัย อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน

7.4) วัดพระธาตุห้าดวง หรือ เวียงเจดีย์ห้าหลัง ตั้งอยู่เลขที่ 1 บ้านพระธาตุห้าดวง ตำบลลี้ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน

7.5) อุทยานแห่งชาติแม่ปิง มีพื้นที่ 1,003 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่อำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน และอำเภอสามเงา จังหวัดตาก ที่ทำการอุทยานแห่งชาติแม่ปิงตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลแม่ลาน อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน

สถานที่ที่น่าสนใจภายในอุทยานแห่งชาติแม่ปิง มีดังนี้

7.5.1) ถ้ำยงวี

7.5.2) ป่าพระบาทยงวี

7.5.3) ทุ่งกิ๊ก

7.5.4) น้ำตกก้อน้อย

7.5.5) น้ำตกก้อนหลวง

7.5.6) แก่ง

7.5.7) ถ้ำช้างร้อง

7.5.8) จุดชมวิวม่าน้ำปิงผาแดงหลวง

7.5.9) ผาแมว

7.6) อนุสาวรีย์สามครูบา ตั้งอยู่บริเวณใจกลางอำเภอลี้ จังหวัดลำพูน

7.7) วัดพระธาตุดวงเดียว บ้านสันดอยเวียง ตำบลลี้ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน

7.8) วัดพระพุทธรบาทผาหนาม ตั้งอยู่เลขที่ 1 หมู่ 6 บ้านผาหนาม ตำบลป่าไผ่ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน

7.9) ศูนย์วิจัยงานหัตถกรรมบ้านห้วยต้ม ตั้งอยู่หมู่ที่ 12 บ้านเด่นยางมูล

2. สถานการณ์การพัฒนาจังหวัดลำพูน

2.1 ภาพรวมเศรษฐกิจของจังหวัดลำพูน

2.1.1 การวิเคราะห์มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP)

1) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัด (Gross Provincial Products : GPP) ปี 2559

- GPP มีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี เท่ากับ 70,329 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2558

จำนวน 1,178 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 1.70 (ปี 2558 มีมูลค่า 69,151 ล้านบาท)

- ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อคน ปี 2559 มีมูลค่า 172,717 บาท เพิ่มขึ้นจากปี 2558

จำนวน 3,226 บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.90 (ปี 2558 มีมูลค่า 169,491 บาท)

2) มูลค่าเศรษฐกิจที่สำคัญ 3 ลำดับแรก ปี 2559 ของจังหวัดลำพูน

- ลำดับที่ 1 สาขาอุตสาหกรรม มีมูลค่าเพิ่ม เท่ากับ 32,944 ล้านบาท

- ลำดับที่ 2 สาขาเกษตรกรรม มีมูลค่าเพิ่ม เท่ากับ 13,913 ล้านบาท

- ลำดับที่ 3 สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้

ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน มีมูลค่าเพิ่ม เท่ากับ 7,914 ล้านบาท

3) สถานการณ์การเติบโตของสาขาการผลิตภาคเกษตร ปี 2559 ของจังหวัดลำพูน

- สาขาเกษตรในปี 2559 มีมูลค่า 13,913 ล้านบาท ขยายตัวจากปี 2558 (13,956 ล้านบาท)

จำนวน 43 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.31

4) สถานการณ์การเติบโตของภาคนอกเกษตร ปี 2559 ของจังหวัดลำพูน

- ปี 2559 มีมูลค่า 56,415 ล้านบาท ขยายตัวจากปี 2558 จำนวน 1,221 ล้านบาท คิดเป็น

ร้อยละ 2.20 (ปี 2558 มีมูลค่า 55,194 บาท)

- ภาคการผลิตรายสาขาที่สำคัญยังคงเป็นภาคอุตสาหกรรม มีมูลค่า 32,944 ล้านบาท ขยายตัวจากปี 2558 จำนวน 239 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.72 รองลงมา คือ สาขาเกษตรกรรม มีมูลค่า 13,913 ล้านบาท เพิ่มจากปี 2558 จำนวน 43 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.31

- สาขาการผลิตที่มีการปรับตัวลดลง คือ การศึกษา ปี 2559 มีมูลค่า 2,579 ล้านบาท ลดลงจากปี 2558 จำนวน 72 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 2.72 (ปี 2558 มีมูลค่า 2,651 บาท) และการไฟฟ้า แก๊ส และการประปา มีมูลค่า 1,286 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ปี 2558 จำนวน 1 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.08 (ปี 2558 มีมูลค่า 1,285 บาท)

- ปี 2559 ภาคการผลิตในจังหวัดที่มีการขยายตัวที่ลดลง คือ การก่อสร้าง มีมูลค่า 1,708 ล้านบาท ขยายตัวลดลงจากปี 2558 จำนวน 267 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 13.52 (ปี 2558 มีมูลค่า 1,975 บาท)

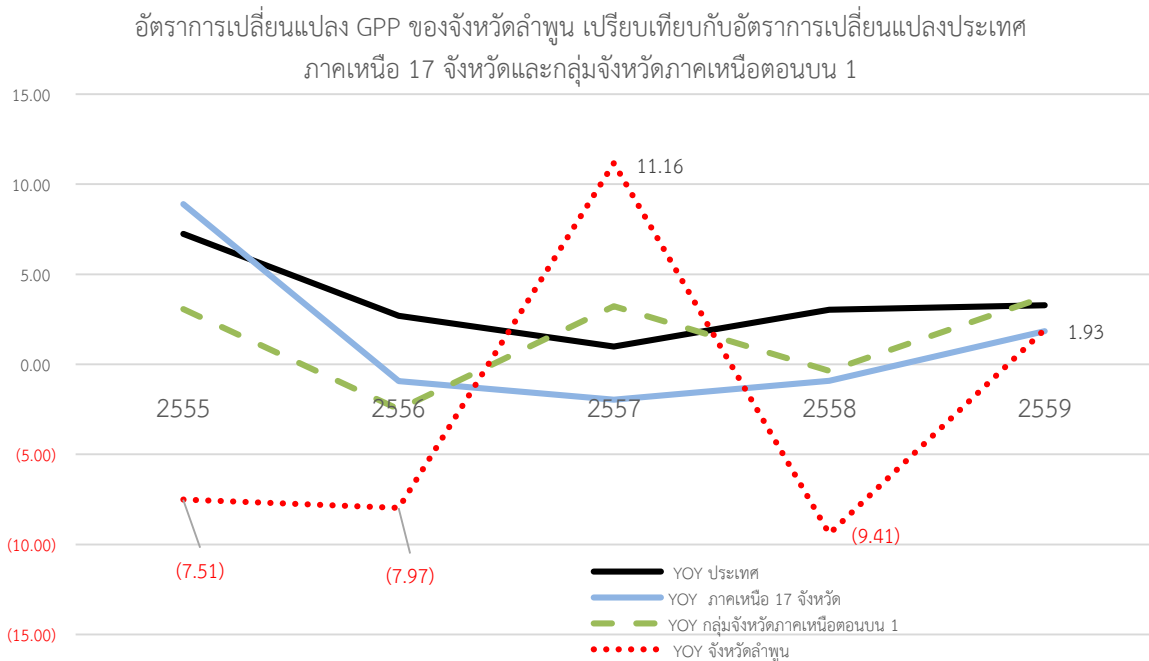
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดลำพูน ณ ราคาประจำปี

หน่วย : ล้านบาท

ภาคการผลิต	2558	2559	2560 ^F	2561 ^F
ภาคเกษตรกรรม	13,956	13,913	18,834	19,295
● เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	13,956	13,913	18,834	19,295
ภาคนอกเกษตรกรรม	55,194	56,415	55,043	56,389
● การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	232	316	242	248
● การผลิต	33,183	32,944	31,891	32,671
● ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	1,285	1,286	1,360	1,393
● การจัดหา น้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	420	495	477	488
● การก่อสร้าง	1,975	1,708	1,777	1,821
● การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์	7,115	7,914	7,681	7,869
● การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	392	405	382	391
● ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	199	209	191	196
● ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	402	319	388	397
● กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	2,360	2,700	2,284	2,340
● กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	1,386	1,799	1,664	1,705
● กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	7	7	5	5
● กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	135	139	129	132
● การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	1,425	1,448	1,704	1,745
● การศึกษา	2,651	2,579	2,807	2,875
● กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	1,347	1,432	1,328	1,361
● ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	203	237	222	227
● กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	477	478	512	525
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	69,151	70,329	73,877	75,684
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ต่อคน (บาท)	169,491	172,717	181,516	185,956
ประชากร (1,000 คน)	408	407	407	407

ที่มา: สำนักงานคลังจังหวัดลำพูน 2561

2.1.2 อัตราการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจจังหวัดลำพูน

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

อัตราการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจจังหวัดลำพูนเฉลี่ย 5 ปี (2555-2559) หดตัวร้อยละ **-2.4** แตกต่างจากอัตราการขยายตัวของประเทศโดยเฉลี่ย 5 ปี (2555-2559) ร้อยละ 3.4 เนื่องจากในปี 2555 และ 2556 ภาวะการผลิตของจังหวัดลำพูนอยู่ในภาวะหดตัวอย่างรุนแรง **-7.5, -7.9** ตามลำดับ จากภาคเกษตรกรรม และอุตสาหกรรม โดยภาคเกษตรกรรมหดตัวจากผลกระทบภัยแล้งและสภาพอากาศแปรปรวนทำให้ ผลผลิตพืชสำคัญลดลง เช่น ลำไย ข้าวเหนียว ภาคอุตสาหกรรมหดตัวจากการผลิตส่วนประกอบของกล้องถ่ายภาพคอมแพค และส่วนประกอบฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ลดลง เนื่องจากว่าลูกค้าได้เปลี่ยนไปใช้สินค้าที่มีความทันสมัย และมีการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆเข้ามา

ตารางแสดงอัตราการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของจังหวัดลำพูน

อัตราการเปลี่ยนแปลง (YOY)	2555	2556	2557	2558	2559
YOY ประเทศไทย	7.24	2.69	0.98	3.02	3.28
YOY ภาคเหนือ 17 จังหวัด	8.89	(0.93)	(1.97)	(0.92)	1.84
YOY กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ 1	3.07	(2.50)	3.23	(0.37)	3.74
YOY ลำพูน	(7.51)	(7.97)	11.16	(9.41)	1.93

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากอัตราการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจในจังหวัดลำพูน ตั้งแต่ปี 2555-2559 พบว่าจังหวัดลำพูน มีอัตราการเปลี่ยนแปลงโดยเฉลี่ย หดตัวอยู่ที่ร้อยละ -2.4 แตกต่างจากอัตราการขยายตัวของประเทศ โดยเฉลี่ย 5 ปี (2555-2559) ที่ขยายตัวในอัตราร้อยละ 3.4 แต่มีความสอดคล้องกับอัตราการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ เมื่อพิจารณาถึงโอกาสและผลกระทบเศรษฐกิจของจังหวัดลำพูนจะพบว่า โครงสร้างของเศรษฐกิจ การผลิตในภาคอุตสาหกรรมมีสัดส่วนสำคัญเฉลี่ยถึงร้อยละ 50 และภาคเกษตรกรรมเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 30 จึงทำให้อัตราการเปลี่ยนแปลงขึ้นอยู่กับภาวะการผลิตในภาคอุตสาหกรรม และภาคเกษตรกรรมเป็นสำคัญ

อย่างไรก็ดี จากการประมาณการเศรษฐกิจจังหวัดลำพูนในปีพ.ศ. 2561 และวิเคราะห์แนวโน้มปี พ.ศ. 2562 พบว่าเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดลำพูนปี 2561 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.7 จากการผลิตภาคเกษตรกรรม และภาคการบริการเป็นสำคัญ มีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่องในปี พ.ศ. 2562

2.2 ด้านการเกษตรกรรม

2.2.1 การเกษตร

ข้อมูลพื้นที่การเกษตรจังหวัดลำพูน

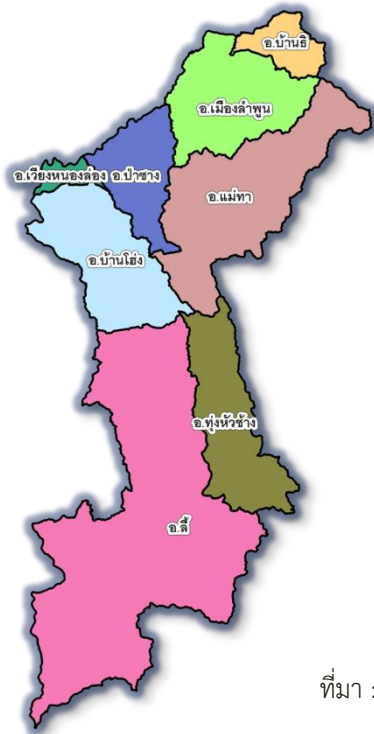
จังหวัดลำพูน มีพื้นที่ทั้งหมด 2,816,178 ไร่ แบ่งเป็น พื้นที่การเกษตร 692,183 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 24 ที่อยู่อาศัย 106,322 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 4 และอื่น ๆ เช่น ป่าไม้ 2,017,687 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 72 พื้นที่เกษตรกรรมส่วนใหญ่ปลูกไม้ผล/ไม้ยืนต้น จำนวน 330,729 ไร่ รองลงมาคือ การปลูกข้าว จำนวน 145,115 ไร่ และการปลูกพืชไร่ จำนวน 136,793 ไร่

ตารางการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตร จังหวัดลำพูน ปี พ.ศ.2561

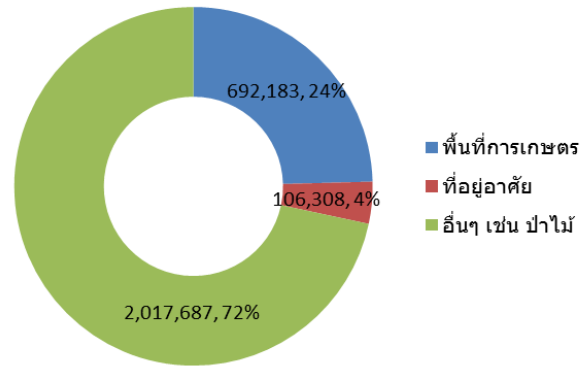
ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดลำพูน (ปี 2561)

อำเภอ	พื้นที่การเกษตร					รวมพื้นที่ (ไร่)
	ที่นา (ไร่)	พืชไร่ (ไร่)	ไม้ผล/ไม้ยืนต้น (ไร่)	พืชผัก (ไร่)	อื่นๆ (ไร่)	
เมืองลำพูน	63,325	3	44,872	4,675	3,675	116,540
แม่ทา	18,672	5,422	28,085	2,767	2,434	57,380
บ้านโฮ่ง	9,198	1,112	53,517	4,093	0	67,920
ลี้	14,761	78,763	79,326	5,005	13,095	190,950
ทุ่งหัวช้าง	10,226	48,912	25,813	849	8,546	94,346
ป่าซาง	12,137	746	64,634	0	32,549	110,066
บ้านธิ	14,450	1,688	15,096	863	255	32,352
เวียงหนองล่อง	2,346	147	19,386	553	197	22,629
รวม	145,115	136,793	330,729	18,805	60,741	692,183

จังหวัดลำพูน : แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 8 อำเภอ 51 ตำบล 577 หมู่บ้าน

พื้นที่ทั้งหมด 2,816,178 ไร่ แบ่งเป็น
 พื้นที่การเกษตร 692,183 ไร่ ร้อยละ 24
 ที่อยู่อาศัย 106,308 ไร่ ร้อยละ 4
 อื่นๆ เช่น ป่าไม้ 2,017,687 ไร่ ร้อยละ 72

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดลำพูน (ปี 2561)

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดลำพูน ที่ทำรายได้หลักให้เกษตรกร พบว่า ลำไยยังเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด มีพื้นที่การเพาะปลูกมากที่สุด เมื่อเทียบกับพืชชนิดอื่น และมีปริมาณผลผลิตมากที่สุด คือ 122,809 ตันต่อปี และมีมูลค่าการจำหน่ายสร้างรายได้มากที่สุด คือ 4,1390.24 ล้านบาท รองลงมาคือ ข้าวนาปี ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และมะม่วง ซึ่งถือเป็นพืชเศรษฐกิจอีกชนิดหนึ่งที่กำลังได้รับความนิยมในการเพาะปลูกในพื้นที่ ส่วนด้านปศุสัตว์ จังหวัดฯ มีสินค้าที่สำคัญ ได้แก่ ไก่พื้นเมือง สุกร ไก่เนื้อ ส่วนด้านประมง มีสินค้าที่สำคัญ ได้แก่ ปลานิล และปลาหมอไทย เป็นต้น

การจำแนกสถิติการผลิตพืชที่สำคัญมีดังนี้

ชนิดพืช	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	พื้นที่เพาะปลูก
1. ลำไย	269,925 (เนื้อที่ให้ผล 224,591 ไร่)	217,627	806	- ปลูกมากที่สุด คือ อ.ลี้ - รองลงมา คือ อ.ป่าซาง อ.เมือง อ.บ้านโฮ้ง อ.แม่ทา อ.เวียงหนองล่อง อ.บ้านธิ อ.ทุ่งหัวช้าง
2. ข้าวนาปี	104,625 (เนื้อที่ให้ผล 104,300 ไร่)	66,658	637	- ปลูกมากที่สุด คือ อ.เมืองลำพูน - รองลงมา คือ อ.แม่ทา อ.ลี้ อ.ป่าซาง อ.ทุ่งหัวช้าง อ.บ้านธิ อ.บ้านโฮ้ง อ.เวียงหนองล่อง
3. ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	67,575 (เนื้อที่ให้ผล 69,888 ไร่)	65,505	969	- ปลูกมากที่สุด คือ อ.ลี้ - รองลงมา คือ อ.ทุ่งหัวช้าง อ.แม่ทา อ.บ้านโฮ้ง

ชนิดพืช	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	พื้นที่เพาะปลูก
4. กระเทียม	3,893 (พื้นที่เก็บเกี่ยว 2,898 ไร่)	2,815	723	- ปลูกมากที่สุด คือ อ.ลี้ - รองลงมา คือ อ.บ้านโฮ้ง อ.เวียงหนองล่อง อ.เมือง อ.แม่ทา อ.ทุ่งหัวช้าง อ.ป่าซาง
5. หอมแดง	5,507 (พื้นที่เก็บเกี่ยว 3,961 ไร่)	5,862	1,064	- ปลูกมากที่สุด คือ อ.บ้านโฮ้ง - รองลงมา คือ อ.ป่าซาง อ.ลี้ อ.แม่ทา อ.ทุ่งหัวช้าง
6. มันฝรั่ง	2,190 (พื้นที่เก็บเกี่ยว 1,859 ไร่)	5,990	2,735	- ปลูกมากที่สุด คือ อ.ทุ่งหัวช้าง - รองลงมา คือ อ.ลี้ อ.ป่าซาง อ.บ้านโฮ้ง
7. มะม่วง	21,206 (เนื้อที่ให้ผล 21,023 ไร่)	24,754	1,177.47	- ปลูกมากที่สุด คือ อ.บ้านโฮ้ง - รองลงมา คือ อ.เวียงหนองล่อง อ.บ้านธิ อ.ลี้ อ.ป่าซาง อ.ทุ่งหัวช้าง อ.แม่ทา อ.เมือง

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2560)

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรของจังหวัดลำพูน

ข้อมูลภาวะทางเศรษฐกิจด้านการเกษตรของจังหวัดลำพูน พบว่า ลำไยยังเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด มีพื้นที่การเพาะปลูกมากที่สุด เมื่อเทียบกับพืชชนิดอื่น และมีปริมาณผลผลิตมากที่สุด คือ 269,925 ตันต่อปี และมีมูลค่าการจำหน่ายสร้างรายได้มากที่สุด คือ 4,1390.24 ล้านบาท รองลงมา คือ ข้าวนาปี ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และหอมแดง ซึ่งถือเป็นพืชเศรษฐกิจอีกประเภทหนึ่งที่กำลังได้รับความนิยมในการเพาะปลูกในพื้นที่

ชนิดสินค้าเกษตร	ดัชนีปริมาณผลผลิต (ตัน)	ดัชนีราคา (บาท/ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
1. ลำไย	217,627	34,120	4,1390.24
2. ข้าวนาปี	64,134	12,670	812.58
3. ข้าวนาปรัง	6,128	11,530	70.66
4. ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	57,283	8,050	461.12
5. กระเทียม	4,313	11,940	51.50
6. หอมแดงสด	30,226	14,150	427.70

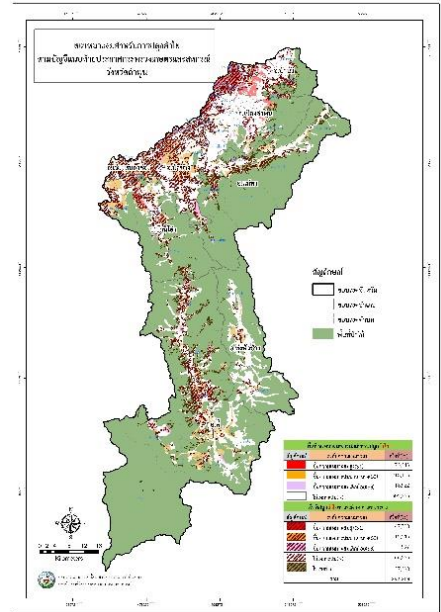
ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดลำพูน ณ ปี 2560

ข้อมูลพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดลำพูน

1) ลำไย

ลำไย (พื้นที่ปลูก 8 อำเภอ)

- พื้นที่ปลูก 269,925 ไร่
- เนื้อที่ให้ผล 224,591 ไร่
- พันธุ์ : อีตอ
- ผลผลิต 217,627 ตัน
- ผลผลิตเฉลี่ย 806 กก./ไร่
- พื้นที่ปลูก : ปลูกมากที่สุด คือ อ.ลี้ รองลงมา คือ อ.ป่าซาง อ.เมืองลำพูน อ.บ้านโฮ้ง อ.แม่ทา อ.เวียงหนองล่อง อ.บ้านธิ อ.ทุ่งหัวช้าง

ประมาณการผลผลิตลำไยของจังหวัดลำพูน ปี 2560

ลำไย	ปี 2560			
	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อเนื้อที่ให้ผล (กก./ไร่)
ในฤดู	198,163	174,417	108,987	404
นอกฤดู	71,762	50,174	108,640	402
รวม	269,925	224,591	217,627	806

ที่มา : การคาดการณ์ สำนักงานเกษตรจังหวัดลำพูน (2560)

ข้อมูลการผลิตลำไยจังหวัดลำพูน ปี 2559/60 แยกรายอำเภอ

แหล่งพื้นที่เพาะปลูกลำไยที่สำคัญจังหวัดลำพูน ได้แก่ อำเภอลี้ อำเภอป่าซาง อำเภอเมืองลำพูน อำเภอแม่ทา อำเภอบ้านโฮ้ง อำเภอเวียงหนองล่อง และอำเภอบ้านธิ ตามลำดับ ส่วนพื้นที่ที่ผลผลิตในฤดูออกสู่ตลาดช่วงต้นฤดูการผลิต ได้แก่อำเภอเมืองลำพูน และผลผลิตออกช้า (ปลายฤดูการผลิต) คือ อำเภอลี้

อำเภอ	เกษตรกร (ราย)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)			ผลผลิต(ตัน)		
			รวม	ลำไยในฤดู	ลำไยนอกฤดู	ลำไยในฤดู	ลำไยนอกฤดู	รวม
ลี้	8,063	77,995	77,995	73,542	4,453	20,778	16,028	36,806
ป่าซาง	9,546	46,723	46,723	37,986	8,737	11,462	10,792	22,254
เมืองลำพูน	8,754	41,659	41,594	39,499	2,095	11,525	9,360	20,885
บ้านโฮ้ง	8,011	36,551	36,551	26,844	9,707	7,908	8,495	16,403
แม่ทา	3,849	26,528	25,787	13,959	11,828	4,216	6,018	10,234
เวียงหนองล่อง	2,934	17,856	17,854	13,162	4,692	3,662	4,354	8,016
บ้านธิ	1,574	11,328	11,328	10,439	889	2,885	2,406	5,291

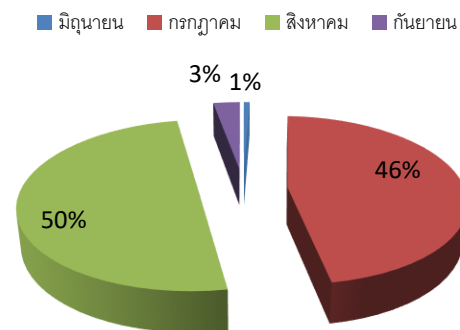
อำเภอ	เกษตรกร (ราย)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)				ผลผลิต(ตัน)	
			รวม	ลำไยใน ฤดู	ลำไยนอก ฤดู	ลำไยในฤดู	ลำไยนอกฤดู	รวม
ทุ่งหัวช้าง	1,470	10,155	10,155	10,056	99	2,785	135	2,920
รวม	44,201	268,795	267,987	225,487	42,500	65,221	57,588	122,809

ที่มา : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดลำพูน (2560)

ร้อยละและปริมาณผลผลิตลำไยจังหวัดลำพูนที่ออกสู่ตลาด ปี 2559/60

เดือน	ร้อยละ	ผลผลิต (ตัน)
มกราคม	8.95	10,994
กุมภาพันธ์	5.94	7,291
มีนาคม	3.46	4,244
เมษายน	2.36	2,902
พฤษภาคม	3.50	4,302
มิถุนายน	0.33	411
กรกฎาคม	24.75	30,393
สิงหาคม	26.52	32,565
กันยายน	1.51	1,852
ตุลาคม	0.46	564
พฤศจิกายน	5.82	7,152
ธันวาคม	16.40	20,139
รวม	100.00	122,809

ร้อยละของปริมาณผลผลิตลำไยในฤดู ที่ออกสู่ตลาด

สถานการณ์ด้านการผลิตลำไย ปีการผลิต 2560

จังหวัดลำพูนมีพื้นที่ปลูก 269,925 ไร่ พื้นที่ให้ผลผลิต 224,591 ไร่ โดยอำเภอที่มีพื้นที่ปลูกมากที่สุด คือ อ.ลี้ รองลงมา คือ อ.ป่าซาง อ.เมืองลำพูน อ.บ้านโฮ้ง อ.แม่ทา อ.เวียงหนองล่อง อ.บ้านธิ และ อ.ทุ่งหัวช้าง มีพื้นที่ปลูกลำไยน้อยที่สุด การผลิตลำไยในฤดูพื้นที่ผลิตในฤดู 198,163 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 268 กก./ไร่ การติดดอกออกผลปีนี้ค่อนข้างล่าช้า (ประมาณเดือนกุมภาพันธ์) จึงทำให้เกษตรกรส่วนใหญ่หันมากระตุ้นด้วยสารคลอเรต ซึ่งได้แก่ สารโปแตสเซียมคลอเรต และโซเดียมคลอเรต เนื่องจากมีราคาถูกลง จึงทำให้ลำไยในฤดูปีนี้ติดดอกค่อนข้างมาก ซึ่งสำนักงานเกษตรจังหวัดลำพูน และสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ได้ประมาณการผลผลิตลำไยในฤดูของจังหวัดลำพูนปีนี้ คาดว่าจะมีทั้งหมด ประมาณ 127,934 ตัน และผลผลิตจะออกสู่ตลาดช่วงเดือนมิถุนายน - กันยายน 2560 โดยผลผลิตจะออกมากที่สุดประมาณต้นเดือน สิงหาคม เป็นต้นไป หรือประมาณ ร้อยละ 50.75 ของลำไยทั้งหมด (64,922 ตัน) ส่วนลำไยนอกฤดูของจังหวัดลำพูน มีพื้นที่ 71,762 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 538 กก./ไร่ ผลผลิต 100,427 ตัน เก็บเกี่ยวช่วงเดือนตุลาคม 2559 - พฤษภาคม 2560 รวมผลผลิตทั้งในและนอกฤดูรวมทั้งสิ้นประมาณ 224,591 ตัน

สถานการณ์ด้านการตลาดและราคาลำไยปี 2560 จังหวัดลำพูน

1) ลำไย (นอกฤดู) ปี 2560 จังหวัดลำพูน

ลำไยสด (ข้อ) มีการซื้อขายตามคุณภาพผลผลิต ผู้ประกอบการในพื้นที่รับซื้อเพื่อส่งออก ไปตลาดปลายทางต่างประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่ตลาดปลายทางยังคงเป็นตลาดประเทศจีน และอินโดนีเซีย และมีบางส่วนจำหน่ายตลาดภายในประเทศ

ลำไยร่วง ราคาลำไยสดในปีนี้มีภาวะทรงตัว ปริมาณการซื้อขายมีน้อย เกษตรกรหันมาจำหน่ายในลักษณะสดข้อ เนื่องจากราคาจำหน่ายที่รับราคาได้สูงกว่า

ลำไยอบแห้งทั้งเปลือก ผู้ประกอบการจะผลิต/เก็บสต็อก/ส่งจำหน่ายปลายทางประเทศจีน

2) ลำไย (ในฤดู) ปี 2560 จังหวัดลำพูน

เนื่องจากปีนี้ลำไยออกดอกช้ากว่าทุกปี ทำให้ลำไยแก่ช้า แต่ปีนี้ลำไยติดลูกค่อนข้างดก ทำให้ลูกไม่ค่อยโต ผลผลิตลำไยส่วนใหญ่เป็นลำไยเกรด A และ B ส่วนเกรด AA มีค่อนข้างน้อย

ลำไยสด (ข้อ) มีการซื้อขายตามคุณภาพผลผลิต ผู้ประกอบการในพื้นที่รับซื้อเพื่อส่งออก ไปตลาดปลายทางต่างประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่ตลาดปลายทางยังคงเป็นตลาดประเทศจีน และอินโดนีเซีย และมีบางส่วนจำหน่ายตลาดภายในประเทศ แต่เนื่องจากในปีนี้เป็นปีประเทศอินโดนีเซียเปิดโควต้าการรับซื้อลำไย ทำให้ไม่สามารถกระจายผลผลิตลำไยในช่วงแรกได้

ลำไยร่วง ราคาลำไยสดในปีนี้เป็นปัญหาผลผลิตล้นเตาอบของผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการลำไยอบแห้งแจ้งว่าไม่สามารถกำหนดราคาซื้อขายรับซื้อร่วงที่แน่นอนได้เนื่องจากราคาที่กำหนดเป็นไปตามกลไกตลาด และการรับซื้อและบริโภคของตลาดจีนหดตัว เนื่องจากในช่วงที่ผลผลิตลำไยในฤดูของจังหวัดลำพูนออกสู่ตลาด ประเทศจีนมีอากาศร้อนทำให้ชาวจีนลดการบริโภคลำไยลง ทำให้ผลผลิตล้นตลาด ผลผลิตล้นเตาอบของผู้ประกอบการ เนื่องจากมีผลผลิตออกมา ผู้ประกอบการแจ้งว่าจากที่ผ่านมา ผู้ประกอบการชาวจีนประสบปัญหาขาดทุน ทำให้เกิดความไม่มั่นใจในการรับซื้อผลผลิต ส่งผลให้เกิดปัญหาผลผลิตลำไยร่วงมีราคาตกต่ำ

ลำไยอบแห้งทั้งเปลือก ผู้ประกอบการจะผลิต/เก็บสต็อก/ส่งจำหน่ายปลายทางประเทศจีน

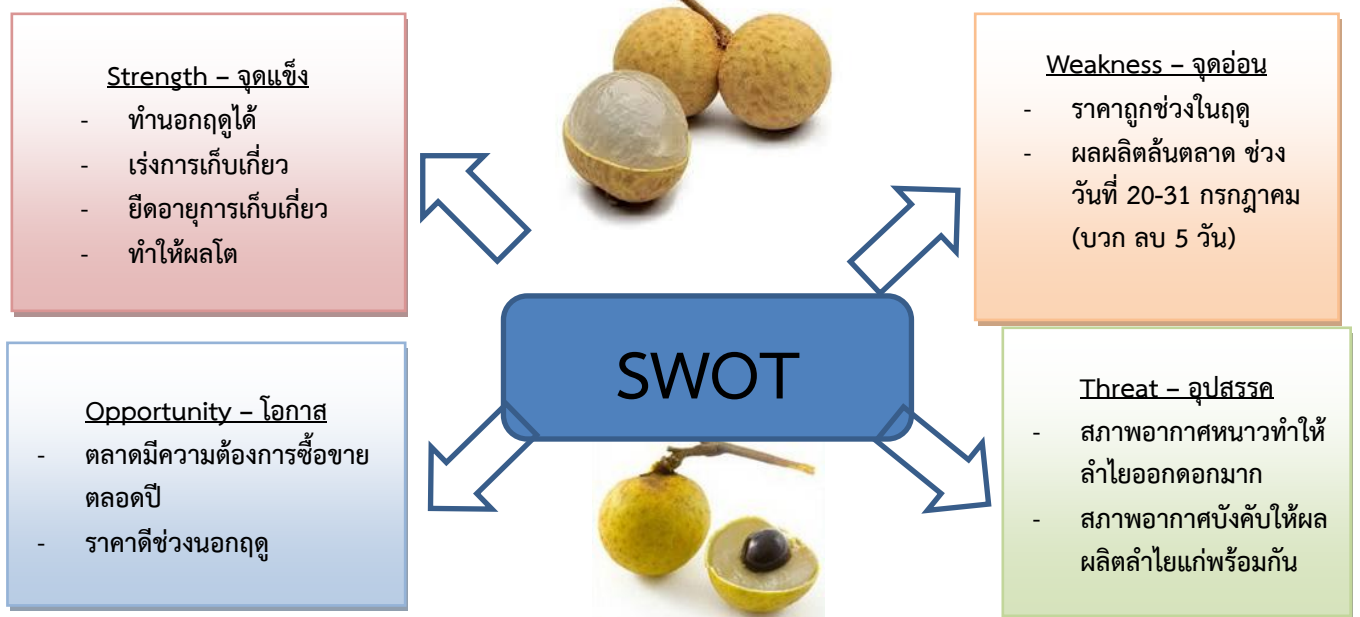
สรุปผลการดำเนินการแก้ไขปัญหาลำไยของจังหวัดลำพูน ปีการผลิต 2560

(1) การแก้ไขปัญหาลำไยในพื้นที่ที่ต้องบูรณาการทุกภาคส่วนตั้งแต่ระดับจังหวัด อำเภอ และ ตำบล ดังนั้นจะได้เร่งให้มีการทำงานอย่างใกล้ชิดโดยผ่านคณะทำงาน คพจ. คพอ. และ คพต. ซึ่งจะมีประโยชน์ต่อการคาดการณ์ผลผลิตและติดตามสถานการณ์ได้อย่างใกล้ชิดและแม่นยำมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ จะมีการจำแนกประเด็นปัญหาที่จังหวัดสามารถแก้ไขได้เอง อาทิ การกระจายผลผลิตลำไย การบริหารจัดการข้อมูลร่วมกัน การประชาสัมพันธ์และการสร้างความเข้าใจแก่เกษตรกรให้เน้นเรื่องคุณภาพ อีกส่วนหนึ่งคือการแก้ไขปัญหาโดยระดับที่สูงขึ้นไป เช่น การแก้ไขปัญหาการครอบงำตลาด การติดตามพื้นที่แหล่งเพาะปลูกลำไยในประเทศ แหล่งรับซื้อ การเปิดโควตารับซื้อจากประเทศคู่ค้าสำคัญ หรือการใช้มาตรการตอบโต้ทางการค้าในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งจังหวัดจะได้เสนอประเด็นไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(2) ผลการแก้ไขปัญหาผลผลิตลำไยราคาตกต่ำในช่วงที่ผ่านมา ได้ดำเนินการในหลายลักษณะ ทั้งการแก้ไขปัญหาระยะสั้น คือการกระจายผลผลิตลำไยออกนอกพื้นที่ ได้รับความร่วมมือจากหลายหน่วยงาน ทั้งภาครัฐราชการต่าง ๆ บริษัท ประชากรัฐรักสามัคคีลำพูน ตลอดจนการช่วยเหลือของกองทัพ ส่งผลให้ผลผลิตลำไยของจังหวัดลำพูนกระจายไปสู่มือผู้บริโภคทั่วประเทศได้อย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตามในส่วนของการแก้ไขปัญหาระยะยาวคือการบริหารจัดการผลผลิตอย่างเป็นรูปธรรม ต้องจำแนกกลุ่มเกษตรกรที่มีประมาณสามหมื่นรายที่จำหน่ายผลผลิตแบบบรูตร่วง และแบบมัดข้อ เพื่อให้สามารถจัดการตลาดและทราบความต้องการที่แท้จริง และในส่วนของ การสนับสนุนด้านเงินทุนที่สำนักงานพาณิชย์จังหวัดลำพูนได้ประสานช่วยเหลือเกษตรกรจำนวน 138 ราย ให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนปลอดดอกเบี้ย ระยะเวลาชำระ 10 ปี ผ่านการพิจารณาอนุมัติเพียง 42 ราย และที่เหลืออยู่ในขั้นตอนการดำเนินการ และแม้ว่าจะล่าช้าไปบ้างแต่ก็ยืนยันว่าเป็นสิ่งที่จะต้องนำไปศึกษาและเตรียมการล่วงหน้าสำหรับปีต่อไป

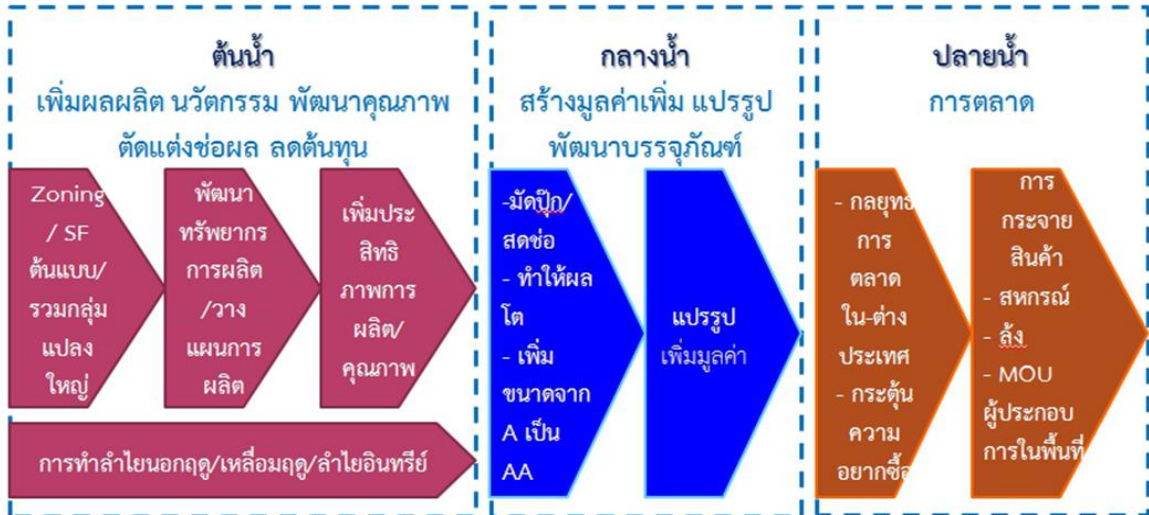
(3) การช่วยเหลือของภาครัฐที่แท้จริงคือการสร้างระบบการค้าให้มีความเป็นธรรมและเกิดความเข้มแข็งของระบบตลาด การบังคับใช้กฎหมายจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยให้เกษตรกรไทยได้รับความเป็นธรรมและยังคงรักษาอาชีพนี้ไว้ได้ ในขณะเดียวกัน การสร้างความตระหนักถึงการดูแลรักษาผลผลิตภายหลังการเก็บเกี่ยว (Postharvest) จนกระทั่งส่งมอบให้ลูกค้า เป็นสิ่งที่ทุกหน่วยงานต้องเร่งทำความเข้าใจแก่เกษตรกร ดังที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ทรงให้แนวทางไว้ในโครงการพระราชดำริ/โครงการหลวง เป็นแบบอย่างในการพัฒนาที่ควรนำไปถ่ายทอดให้เกษตรกรต่อไป

แนวทางการป้องกันปัญหาลำไยล้นตลาด สร้างโอกาสแก่เกษตรกร

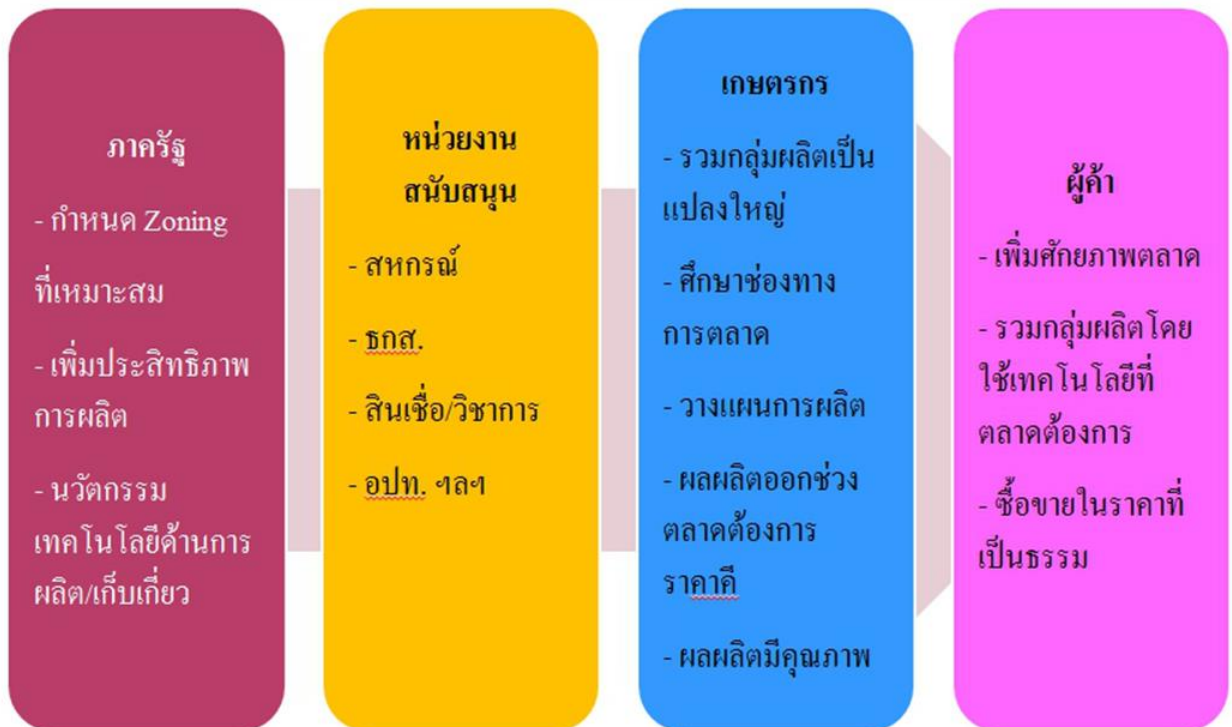

Road Map การแก้ไขปัญหาลำไยจังหวัดลำพูน

Vision : ลำพูนเมืองลำไยคุณภาพ

1. การผลิตลำไยเพื่อลดความเสี่ยงทางด้านการตลาด

2. การผลิตลำไยตามช่องทางการตลาด

2.1 การผลิตลำไยเพื่อการส่งออก

สำนักงานเกษตรจังหวัดลำพูน

- สร้างกลุ่มเครือข่ายผู้ผลิตเพื่อส่งออก
- สนับสนุนองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม พัฒนาคุณภาพ
- สนับสนุนศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)

สำนักงานพาณิชย์จังหวัดลำพูน

- ส่งเสริมศักยภาพผู้ค้าลำไย
- ส่งเสริมการซื้อขายที่ยุติธรรม

เกษตรกร

- รวมกลุ่มการผลิต (แปลงใหญ่) ศึกษาการตลาดเพื่อวางแผนการผลิต
- ติดต่อผู้ที่เคยค้าขายกัน เพื่อร่วมกันวางแผนการผลิต
- กำหนดเทคโนโลยีเพื่อให้ได้ผลผลิตตามความต้องการของตลาด

ผู้ค้า

- ติดต่อผู้ค้าต่างประเทศ
- รับโควตา
- หาช่องทางการขายที่ลำไยขายได้ราคาดี / ให้เกิดการขายทั้งปี

2. การผลิตลำไยตามช่องทางการตลาด (ต่อ)

2.2 รูปแบบการผลิตลำไยเพื่อขาย มัดปึก

สำนักงานเกษตรจังหวัดลำพูน

- สร้างกลุ่มเครือข่ายผู้ผลิตเพื่อส่งออก
- สนับสนุนองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม พัฒนาคุณภาพ
- สนับสนุนศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)

หน่วยงานสนับสนุน (สนง.สหกรณ์ จ.ลำพูน)

- กระจายผลผลิตออกสู่ตลาด
- สร้างเครือข่ายการตลาดโดยช่องทางสหกรณ์/สร้างเครือข่ายใหม่

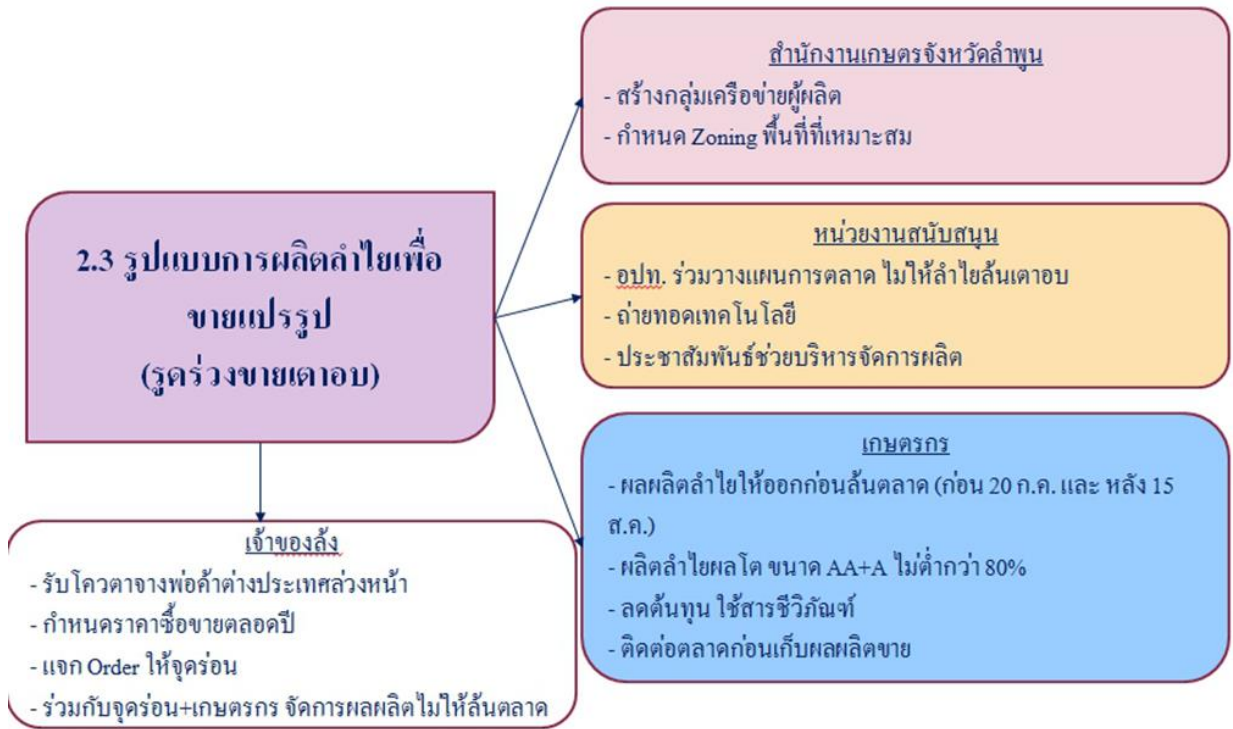
เกษตรกร

- ศึกษาการตลาดเพื่อวางแผนการผลิต
- ติดต่อผู้ที่เคยค้าขายกัน เพื่อร่วมกันวางแผนการผลิต
- กำหนดเทคโนโลยีเพื่อให้ได้ผลผลิตตามความต้องการของตลาด

ผู้ค้า

- ติดต่อผู้ค้าต่างประเทศ
- รับโควตา
- หาช่องทางการขายที่ลำไยขายได้ราคาดี / ให้เกิดการขายทั้งปี

2. การผลิตลำไยตามช่องทางการตลาด (ต่อ)

ที่มา : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดลำพูน (2560)

จากข้อมูลพบว่าปริมาณผลผลิตลำไยของจังหวัดลำพูนในแต่ละช่วง ขึ้นอยู่กับสภาพภูมิอากาศเป็นสำคัญ หากสภาพภูมิอากาศหนาวเย็นเป็นเวลานาน จะทำให้ลำไยออกดอกเป็นจำนวนมาก ส่งให้ปริมาณผลผลิตมาก ซึ่งจะทำให้ราคาตกต่ำในช่วงที่ผลผลิตออกกระจุกตัว จำเป็นที่จะต้องเร่งส่งเสริมให้เกษตรกรวางแผนการผลิตลำไยนอกฤดู เพื่อดึงปริมาณผลผลิตให้ออกกระจายตัวตามช่วงความต้องการของตลาด เป็นการลดความเสี่ยงด้านการตลาดให้แก่เกษตรกรได้อีกทางหนึ่ง ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลราคาในการจำหน่ายผลผลิตลำไยของเกษตรกรในแต่ละปีจะมีแนวโน้มราคาที่แตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับปริมาณและคุณภาพของผลผลิตลำไยของเกษตรกรในแต่ละปีที่แตกต่างกัน ซึ่งเกิดจากปัจจัยจากสภาพภูมิอากาศเป็นหลัก และนอกจากนี้โดยธรรมชาติการให้ ผลผลิตของต้นลำไยหากปีไหนให้ผลผลิตมาก ปีต่อไปจะมีผลผลิตลดลง เนื่องจากการพักตัวของต้นลำไยโดยธรรมชาติ ซึ่งต้องมีการสนับสนุนองค์ความรู้นวัตกรรมในการทำการเกษตรกรรมที่มีความแม่นยำสูง (precision agriculture) มาสนับสนุนให้แก่เกษตรกร

นอกจากนี้ จากข้อมูลราคาผลผลิตของลำไยในแต่ละขนาด โดยเฉพาะขนาด AA A กับ B จะมีช่องว่างของราคาที่แตกต่างกันเป็นอย่างมากประมาณร้อยละ 40 - 70 ซึ่งจากข้อมูลผลผลิตลำไยของเกษตรกรชาวสวนลำไยของจังหวัดลำพูน ในปี 2559 ผลผลิตลำไยส่วนใหญ่จะเป็นเกรด B ประมาณ 40% เกรด A 35% เกรด AA 15% และเกรด C 10% ดังนั้น จึงควรที่จะต้องมีการพัฒนาคุณภาพ และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของเกษตรกร เนื่องจากหากสามารถพัฒนาให้เกษตรกรสามารถผลิตลำไยที่มีคุณภาพลูกโต ผิวสวย จะสามารถสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรได้เพิ่มขึ้น และนอกจากนี้ยังพบว่าราคาผลผลิตลำไยพันธุ์ดีพันธุ์ดั้งเดิมของจังหวัดลำพูน ได้แก่ พันธุ์เปี้ยวเขียว พันธุ์สีชมพู พันธุ์แห้ว ซึ่งเป็นลำไยที่ปลูกเพื่อการบริโภคผลสด สามารถจำหน่ายได้ในราคาที่สูงกว่าลำไยพันธุ์ทั่วไป จึงควรมีการอนุรักษ์พันธุ์ลำไยพันธุ์ดีพันธุ์ดั้งเดิม เพื่อเน้นตลาดเพื่อการบริโภคผลสด และพัฒนาไปสู่ลำไย premium ซึ่งจะทำให้ราคาลำไยสดเพื่อการบริโภคมีราคาสูงขึ้นสร้างอาชีพและรายได้ที่มั่นคงแก่เกษตรกรต่อไป

ข้อเสนอแนะ แนวทางการพัฒนาการผลิตลำไยของจังหวัดลำพูน

(1) การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(1.1) วางแผนการผลิตลำไย แบ่งโซน แบ่งสวน แบ่งส่วนการผลิต เพื่อไม่ให้มีปัญหาล้นตลาด

(1.2) พัฒนาการผลิตลำไยให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน ลูกโต สีสวย เนื้อดี ขายได้ราคาดีทุกสภาวะการณ์

(1.3) ผลผลิตมีความเต่งตึง น้ำหนักดี เป็นการเพิ่มมูลค่าผลผลิต

(1.4) สนับสนุนเทคโนโลยีนวัตกรรมในการทำเกษตรกรรมที่มีความแม่นยำสูง (precision agriculture) การตัดแต่งข้อผล แต่งกิ่งทรงพุ่มที่เหมาะสม

(1.5) รวมกลุ่มการผลิตในรูปแบบแปลงใหญ่ เพื่อสร้างอำนาจการต่อรอง และเพิ่มศักยภาพด้านการบริหารจัดการกลุ่มในการผลิต

(2) การลดต้นทุนการผลิต

(2.1) ใช้ปุ๋ยอินทรีย์โดยการหมักใบลำไยไต่ต้นลำไย ซึ่งจะสามารถลดต้นทุนการใช้ปุ๋ยเคมีช่วงแตกใบลงได้ถึง 50% และลดต้นทุนการรดน้ำลงถึง 50%

(2.2) ใช้ชีวภัณฑ์ป้องกันกำจัดโรคแมลง สามารถลดต้นทุนได้ถึง 40%

(2.3) สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานการผลิต โดยการใช้ไฟฟ้าสูบน้ำจะสามารถลดต้นทุนได้ถึง 40 - 70%

(3) การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร

นำผลผลิตไปแปรรูปเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร ทำลำไยอบแห้งสีทองเพิ่มมูลค่าได้ถึง 50%

(4) การเพิ่มศักยภาพทางการตลาด

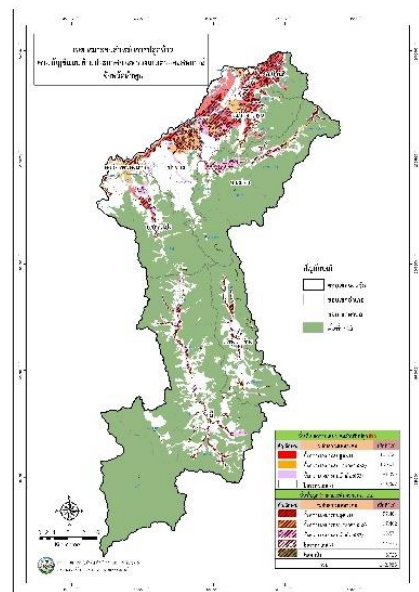
ขายผลผลิตช่วงก่อนตรุษจีน เกษตรกรได้ราคาดี มีรายได้เพิ่มขึ้น ป้องกันและแก้ไขปัญหาลำไยราคาตกต่ำได้เป็นอย่างดี

(5) การรักษาสິงแวดล้อม

การทำปุ๋ยหมักจากใบลำไย ทำให้ดินดี และสิ่งแวดล้อมดี ลดการเผาในพื้นที่เกษตรกรรมและสามารถแก้ไขปัญหาหมอกควัน

2) ข้าวนาปี (พื้นที่ปลูก 8 อำเภอ)

- พื้นที่ปลูก 104,652 ไร่
- ผลผลิต 66,658 ตัน
- ผลผลิตเฉลี่ย 637 กก./ไร่
- พื้นที่ปลูก : ปลูกมากที่สุด คือ อ.เมืองลำพูน รองลงมา คือ อ.แม่ทา อ.ลี้ อ.ป่าซาง อ.ทุ่งหัวช้าง อ.บ้านธิ อ.บ้านโฮ้ง อ.เวียงหนองล่อง
- ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2560)

ตารางข้อมูลการผลิตข้าวนาปีของจังหวัดลำพูน ปี 2560

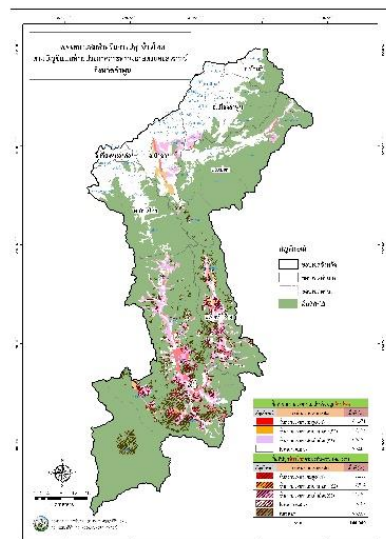
จังหวัด/ อำเภอ	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กก.) ความชื้น 15%	
	2560	2560		2560	
				เก็บ	ปลูก
ลำพูน	116,962	115,305	70,955	607	615
เมืองลำพูน	41,194	40,271	26,378	640	655
บ้านโฮ้ง	3,757	3,737	2,276	606	609
ป่าซาง	11,132	11,021	7,053	634	640
แม่ทา	15,677	15,421	9,206	587	597
ลี้	14,791	14,738	8,076	546	548
ทุ่งหัวช้าง	10,698	10,531	5,592	523	531
บ้านธิ	17,672	17,592	11,136	630	633
เวียงหนอง ล่อง	2,041	1,994	1,238	607	621

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2560)

3) ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

- พื้นที่ปลูก 87,058 ไร่
- เนื้อที่ให้ผล 85,613 ไร่
- ผลผลิต 57,794 ตัน
- ผลผลิตเฉลี่ย 675 กก./ไร่
- พื้นที่ปลูก : ปลูกมากที่สุด คือ อ.ลี้
รองลงมา คือ อ.ทุ่งหัวช้าง อ.แม่ทา อ.บ้านโฮ้ง

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2560)

ตารางข้อมูลการผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ของจังหวัดลำพูน ปี 2560

จังหวัด/ อำเภอ	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กก.) ความชื้น 14.5%	
	2560	2560		2560	
				ปลูก	เก็บ
ลำพูน	87,058	85,613	57,794	664	675
บ้านโฮ้ง	806	797	493	612	619
แม่ทา	3,529	3,452	2,147	608	622
ลี้	67,532	66,384	44,743	663	674
ทุ่งหัวช้าง	15,191	14,980	10,411	685	695

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2560)

4) กระเทียม ปีเพาะปลูก 60

- พื้นที่ปลูก 4,520 ไร่
- พื้นที่เก็บเกี่ยว 3,582 ไร่
- ผลผลิต 3,016 ตัน
- ผลผลิตเฉลี่ย 958 กก./ไร่
- พื้นที่ปลูก : ปลูกมากที่สุด คือ อ.ลี้
รองลงมา คือ อ.บ้านโฮ้ง อ.ทุ่งหัวช้าง อ.เวียงหนองล่อง อ.เมือง อ.แม่ทา อ.ป่าซาง

ตารางข้อมูลผลผลิตกระเทียมของจังหวัดลำพูน ปี 2560

จังหวัด/อำเภอ	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	
	2560	2560	2560	2560	
				ปลูก	เก็บ
ลำพูน	4,520	3,582	3,016	759	958
เมืองลำพูน	50	50	45	893	893
บ้านโฮ้ง	747	519	465	622	896
ป่าซาง	26	26	23	885	896
แม่ทา	36	36	25	833	831
ลี้	3,536	2,835	2,341	794	990
ทุ่งหัวช้าง	73	64	29	836	957
เวียงหนองล่อง	52	52	88	-	-

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2560)

5) หอมแดง ปีเพาะปลูก 59/60

- พื้นที่ปลูก 5,605 ไร่
- พื้นที่เก็บเกี่ยว 4,469 ไร่
- ผลผลิต 9,353 ตัน
- ผลผลิตเฉลี่ย 2,093 กก./ไร่
- พื้นที่ปลูก : ปลูกมากที่สุด คือ อ.บ้านโฮ้ง รองลงมา คือ อ.ป่าซาง อ.ลี้ อ.แม่ทา อ.ทุ่งหัวช้าง

ตารางข้อมูลผลผลิตหอมแดงของจังหวัดลำพูน ปี 2560

จังหวัด/อำเภอ	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	
	2560	2560	2560	2560	
				ปลูก	เก็บ
ลำพูน	5,605	4,469	9,353	1,669	2,093
บ้านโฮ่ง	4,112	3,386	7,354	1,789	2,172
ป่าซาง	496	275	530	1,069	1,928
แม่ทา	45	45	55	1,233	1,233
ลี้	889	703	1,303	1,466	1,854
ทุ่งหัวช้าง	48	45	83	1,727	1,863
เวียงหนองล่อง	15	15	28	1,869	1,869

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2560)

6) มั่นฝรั่ง ปีเพาะปลูก 2560

- พื้นที่ปลูก 3,519 ไร่
- พื้นที่เก็บเกี่ยว 3,519 ไร่
- ผลผลิต 11,261 ตัน
- ผลผลิตเฉลี่ย 3,200 กก./ไร่
- พื้นที่ปลูก : ปลูกมากที่สุด คือ อ.ทุ่งหัวช้าง รองลงมา คือ อ.ลี้

ตารางข้อมูลผลผลิตมันฝรั่งของจังหวัดลำพูน ปี 2560

จังหวัด/ อำเภอ	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	
	2560	2560	2560	2560	
				ปลูก	เก็บ
ลำพูน	3,519	3,519	11,261	3,200	3,200
ลี้	429	429	1,373	3,200	3,200
ทุ่งหัวช้าง	3,090	3,090	9,888	3,200	3,200

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2560)

2.2.5 ข้อมูลการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรของจังหวัดลำพูน ด้านพืช

- ปี 2560 มีสินค้าเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตร GAP ทั้งสิ้น 26,745 แปลง แบ่งเป็น
 - (1) พืชชนิดไม้ผล ไม้ยืนต้น ข้าว พืชผัก จำนวน 13,685 แปลง
 - (2) ลำไย จำนวน 12,614 แปลง
 - (3) มะม่วง จำนวน 446 แปลง
- มีเกษตรกรผู้ปลูกพืช ข้าว พืชผัก ผ่านการรับรองมาตรฐานอินทรีย์ 86 ราย

ชนิดพืช	ครัวเรือนเกษตรกร (ครัวเรือน)	ข้อมูลการรับรอง มาตรฐาน GAP	ร้อยละ	แปลง	ชนิดพืชลำไย		ชนิดพืชมะม่วง	
	ราย	ราย			ราย	แปลง	ราย	แปลง
1. ไม้ผล ไม้ยืนต้น	50,466	10,496	12.66	13,113	10,259	12,614	419	446
2. ข้าว	24,202	360	0.43					
3. พืชผัก	8,243	386	0.47	572				
ทั้งหมด	82,911	11,242	13.56					

ชนิดพืช	ครัวเรือนเกษตรกร (ครัวเรือน)*	ข้อมูลการรับรองมาตรฐานอินทรีย์	ร้อยละ
	ราย	ราย	
พืช ข้าว พืชผัก	62,848	86	0.10

ที่มา ข้อมูลจากสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดลำพูน โดยรวบรวมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (2560)

2.2.2 ด้านปศุสัตว์

1) ข้อมูลด้านปศุสัตว์ของจังหวัดลำพูน

ตารางแสดงจำนวนข้อมูลเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์และประชากรสัตว์แยกเป็นรายปีจังหวัดลำพูน ปี 2558 - 2561

ปี พ.ศ.	โคเนื้อ		โคนม		กระบือ		สุกร		ไก่		เป็ด		แพะ		แกะ		รวม เกษตรกร
	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ครัวเรือน)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ครัวเรือน)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ครัวเรือน)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ครัวเรือน)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ครัวเรือน)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ครัวเรือน)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ครัวเรือน)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ครัวเรือน)	
พ.ศ.2558	28,070	1,796	19,486	451	3,269	305	181,567	1,606	4,342,893	33,014	15,070	267	404	17	52	5	37,461
พ.ศ.2559	26,857	1,781	19,372	418	3,430	286	370,145	1,746	3,453,474	32,294	13,956	233	451	17	47	2	36,777
พ.ศ.2560	26,687	1,886	20,962	394	3,656	319	237,049	1,951	3,713,006	30,332	14,963	364	359	16	62	4	35,266
พ.ศ.2561	31,150	2,208	25,005	476	4,215	355	296,804	2,285	3,561,562	35,577	22,403	456	447	20	62	4	41,381

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศ กรมปศุสัตว์ (2561)

- ข้อมูลด้านปศุสัตว์จังหวัดลำพูนใน ปี 2560 พบว่า สัตว์ที่เกษตรกรเลี้ยงมากที่สุด คือ ไก่ รองลงมา คือ สุกร โคเนื้อ โคนม เป็ด กระบือ แพะ และแกะ
- โคเนื้อ จำนวน 31,150 ตัว เลี้ยงมากที่สุด คือ อ.ลี้ รองลงมา คือ อ.แม่ทา อ.เมือง อ.ทุ่งหัวช้าง อ.บ้านโฮ้ง อ.เวียงหนองล่อง อ.ป่าซาง อ.บ้านธิ
 - โคนม จำนวน 25,005 ตัว เลี้ยงมากที่สุด คือ อ.บ้านธิรองลงมา คือ อ.แม่ทา อ.บ้านโฮ้ง อ.เมือง อ.เวียงหนองล่อง อ.ป่าซาง อ.ทุ่งหัวช้าง อ.ลี้
 - กระบือ จำนวน 4,215 ตัว เลี้ยงมากที่สุด คือ อ.แม่ทารองลงมา คือ อ.เมือง อ.ลี้ อ.เวียงหนองล่อง อ.บ้านโฮ้ง อ.ทุ่งหัวช้าง อ.ป่าซาง อ.บ้านธิ
 - สุกร จำนวน 296,804 ตัว เลี้ยงมากที่สุด คือ อ.แม่ทารองลงมา คือ อ.ป่าซาง อ.เมือง อ.ทุ่งหัวช้าง อ.ลี้ อ.เวียงหนองล่อง อ.บ้านธิ อ.บ้านโฮ้ง
 - ไก่ จำนวน 3,561,562 ตัว เลี้ยงมากที่สุด คือ อ.เมืองรองลงมา คือ อ.ป่าซาง อ.ลี้ อ.แม่ทา อ.บ้านโฮ้ง อ.บ้านธิ อ.เวียงหนองล่อง อ.ทุ่งหัวช้าง
 - เป็ด จำนวน 22,403 ตัว เลี้ยงมากที่สุด คือ อ.เมืองรองลงมา คือ อ.แม่ทา อ.เวียงหนองล่อง อ.ลี้ อ.บ้านธิ อ.ป่าซาง
 - แพะ จำนวน 447 ตัว เลี้ยงมากที่สุด คือ อ.เมืองรองลงมา คือ อ.ป่าซาง อ.ลี้ อ.ทุ่งหัวช้าง
 - แกะ จำนวน 62 ตัว เลี้ยงมากที่สุด คือ อ.ป่าซาง

ตารางแสดงจำนวนข้อมูลเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์และประชากรสัตว์แยกเป็นรายอำเภอปี 2561

ข้อมูลเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดลำพูน.....ข้อมูล ณ วันที่...30....กันยายน....2561.....

อำเภอ	โคเนื้อ		โคนม		กระบือ		สุกร		ไก่เนื้อ		ไก่ไข่		เป็ด		แพะ		แกะ	
	เกษตรกร	จำนวน	เกษตรกร	จำนวน	เกษตรกร	จำนวน	เกษตรกร	จำนวน	เกษตรกร	จำนวน	เกษตรกร	จำนวน	เกษตรกร	จำนวน	เกษตรกร	จำนวน	เกษตรกร	จำนวน
เมือง ลำพูน	397	4,701	22	661	85	856	207	78,434	11,099	1,047,820	140	29,545	151	13,098	10	258	2	16
แม่ทา	535	5,522	155	7,708	148	1,998	184	170,434	3,795	334,447	43	1,131	46	2,441	0	0	0	0
บ้านโฮ้ง	132	1,685	53	4,331	18	183	80	3,785	2,250	358,912	178	113,338	32	572	1	2	0	0
ลี้	526	11,228	4	84	50	566	685	11,881	9,966	646,318	30	623	92	1,611	3	31	0	0
ทุ่งหัวช้าง	270	4,526	2	81	10	144	749	9,735	1,123	142,876	12	443	2	33	0	0	0	0
ป่าซาง	49	420	5	209	11	76	72	14,154	4,220	675,547	22	400,664	25	890	3	100	2	46
บ้านธิ	171	1,312	224	11,370	17	211	39	4,232	1,402	195,164	43	449	66	1,951	3	56	0	0
เวียง หนองล่อง	128	1,756	11	561	16	181	269	4,149	1,722	160,478	5	120	42	1,807	0	0	0	0
รวมทั้ง จังหวัด	2,208	31,150	476	25,005	355	4,215	2,285	296,804	35,577	3,561,562	473	546,313	456	22,403	20	447	4	62

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศ กรมปศุสัตว์ (2561)

จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ ปี 2561 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับ การสำรวจประชากรในห้วงเวลาเดียวกันของปี 2560 แทบทุกชนิดของปศุสัตว์ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ยกเว้นไก่ มีแนวโน้มลดลง

ชนิดสัตว์	หน่วยนับ	ปี 2561	ปี 2560	แนวโน้ม	จำนวน
โคเนื้อ	ตัว	31,150	26,687	เพิ่มขึ้น	4463
โคนม	ตัว	25,005	20,962	เพิ่มขึ้น	4043
กระบือ	ตัว	4,215	3,656	เพิ่มขึ้น	559
แพะ	ตัว	447	359	เพิ่มขึ้น	88
แกะ	ตัว	62	62	เท่าเดิม	0
สุกร	ตัว	296,804	237,049	เพิ่มขึ้น	59,755
ไก่	ตัว	3,561,562	3,713,006	ลดลง	-151,444
เป็ด	ตัว	22,403	14,963	เพิ่มขึ้น	7,440
เกษตรกร	ราย	41,381	35,266	เพิ่มขึ้น	6,115

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดลำพูน (2561)

จังหวัดลำพูนเป็นจังหวัดขนาดเล็กในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน แต่เป็นแหล่งผลิตผลผลิตทางด้านปศุสัตว์ที่สำคัญ ครอบคลุมทั้งฟาร์มบริษัทใหญ่ของประเทศ ฟาร์มพันธะสัญญา และ เกษตรกรรายย่อยทั่วไป มีความพร้อมทางด้านเป็นแหล่ง ผลิตอาหารสัตว์ซึ่งมีที่ตั้งในพื้นที่ รวมถึงผลผลิตพลอยได้จากอุตสาหกรรมอาหาร มีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบส่วนใหญ่ การคมนาคมสะดวก ทำให้จังหวัดลำพูนมีความโดดเด่นเป็นศูนย์การผลิตปศุสัตว์ที่สำคัญ เป็นแหล่งอาหารคุณภาพของภาคเหนือ และสนับสนุนขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์การสร้าง ความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ สร้างการเจริญเติบโตทางด้านรายได้และธุรกิจให้แก่จังหวัด ตามนโยบายของรัฐบาล ภายใต้วิสัยทัศน์ สู่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์รายชนิดสัตว์ที่สำคัญของจังหวัด ตามการแบ่งพื้นที่ Zooning ที่เหมาะสม ได้แก่ โคนม

ตามนโยบายของกรมปศุสัตว์ กำหนดให้พื้นที่ภาคเหนือตอนบน เขต ๕ เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง เป็นพื้นที่เป้าหมายในการส่งเสริมและพัฒนาโคนมของประเทศไทย ปัจจุบันจังหวัดลำพูนการเลี้ยงโคนมมีการเจริญเติบโตเพิ่มมากขึ้นทั้งปริมาณและศักยภาพการผลิต จึงจำเป็นต้องบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาโคนมและผลิตภัณฑ์นมของจังหวัดลำพูน เพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าสร้างรายได้ และเพื่อให้จังหวัดลำพูนเป็นศูนย์กลางการพัฒนาโคนมภาคเหนือตอนบน (Lumphun Dairy Hub) รองรับการค้าขายตัวในธุรกิจและภาวะเศรษฐกิจที่จะเติบโตในอนาคต

การเลี้ยงโคนม

จังหวัดลำพูนมีปริมาณโคนมมากเป็นลำดับที่ ๙ ของประเทศไทย ลำดับที่ ๒ ของภาคเหนือตอนบน ปริมาณโคนม ปี ๒๕๖๑ จำนวน ๒๒,๗๑๑ ตัว เกษตรกร ๔๙๒ ราย ขนาดฟาร์ม ๔๖ ตัวต่อราย สัตส่วน แมรีคินนมต่อประชากรโคนมทั้งหมดร้อยละ ๔๔ การเลี้ยงโคนมกระจายในพื้นที่ทุกอำเภอ จำนวนโคนมมากที่สุดที่อำเภอบ้านธิ (๑๑,๓๕๔ ตัว/๒๒๔ ฟาร์ม) รองลงมาได้แก่อำเภอแม่ทา (๗,๖๙๕ ตัว/๑๕๔ ฟาร์ม) และอำเภอบ้านโฮ่ง (๔,๓๓๕ตัว/๕๔ ฟาร์ม) ตามลำดับ

ศูนย์รับน้ำนมดิบ จำนวนทั้งสิ้น ๙ แห่ง ประกอบด้วย ๕ สหกรณ์ ๒ บริษัทเอกชน สามารถรองรับปริมาณน้ำนม ๒๖๖ ตันต่อวัน ปริมาณน้ำนมดิบเฉลี่ย ปี ๒๕๖๑ เท่ากับ ๑๓๑.๖๘ ตันต่อวัน เพิ่มขึ้นมากกว่าปี ๒๕๖๐ (๑๒๐.๐๗ ตันต่อวัน) และปี ๒๕๕๙ (๑๑๕.๐๓ ตันต่อวัน) ตามลำดับ ปริมาณน้ำนมเฉลี่ย ปี ๒๕๖๑ เท่ากับ ๑๓.๑๙ กิโลกรัมต่อตัวต่อวัน ค่าเฉลี่ย(ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึง กรกฎาคม ๒๕๖๑) สูงกว่าปี ๒๕๖๐ (๑๒.๒๔ กิโลกรัมต่อตัวต่อวัน) แนวโน้มทั้งปี ลดลงเล็กน้อย เนื่องจากเดือน สิงหาคม – กันยายน ปริมาณน้ำนมลดต่ำลงปลายทาง/สถานที่ส่งนม สมาชิกระบบสหกรณ์ ส่งน้ำนมไปที่โรงงานของ อสค.เชียงใหม่และสุโขทัย ส่วนน้ำนมของบริษัทเอกชน ส่งนมที่โรงงานในเครือของบริษัทฯ ที่อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

การพัฒนาฟาร์มโคนม นโยบายรัฐบาลภาครัฐในการยกระดับมาตรฐานการบริหารจัดการฟาร์มโคนม เพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพน้ำนมให้สูงขึ้น จากทั้งหมด ๔๙๒ ฟาร์ม ได้รับการรับรองฟาร์มโคนม ๒๖๗ ฟาร์ม แยกเป็น ฟาร์มโคนมมาตรฐานฟาร์ม (GAP) จำนวน ๒๕๔ ฟาร์ม หรือ ร้อยละ ๕๑.๖ และฟาร์ม GFM จำนวน ๑๓ ฟาร์ม หรือ ร้อยละ ๒.๖๔ โดยฟาร์มโคนมมาตรฐานที่มีการบริหารจัดการที่ดี ได้รับการพัฒนาต่อยอดเข้าสู่ฟาร์มโคนมคุณภาพสูงล้านนา จำนวน ๒๑ ฟาร์ม หรือ ร้อยละ ๘.๒๗ เมื่อเทียบกับฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฟาร์มทั้งหมด (๒๕๔ ฟาร์ม)

ราคาน้ำนมดิบที่เกษตรกรได้รับ ขึ้นกับคุณภาพน้ำนม ฟาร์มมาตรฐานราคาน้ำนมเฉลี่ย ๑๘.๕๐ บาทต่อกิโลกรัม ขณะที่ฟาร์มโคนมคุณภาพสูงล้านนาจะได้รับกิโลกรัมละ ๑๙.๕๐ บาท มูลค่าผลผลิตโดยรวมปี ๒๕๖๑ ค่าเฉลี่ย ๑๓๑.๖๘ ตันต่อวัน ขณะที่ราคาน้ำนมเฉลี่ยปัจจุบัน ๑๘.๕๐ บาทต่อกิโลกรัม คิดเป็นมูลค่า ๒,๔๓๖,๐๐๐ บาทต่อวัน หรือ ๗๓,๐๘๐,๐๐๐ บาทต่อเดือนและ ๘๗๖,๙๖๐,๐๐๐ บาทต่อปี รายได้ของเกษตรกร จากค่าประมาณการต้นทุนการผลิตของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ปี ๒๕๖๐ เท่ากับ ๑๔.๘๖ บาทต่อกิโลกรัม ราคาขายได้ปัจจุบันเท่ากับ ๑๘.๕๐ บาทต่อกิโลกรัม คิดเป็นรายได้สุทธิ ประมาณ ๓.๖๔ บาทต่อกิโลกรัม หรือ ๔๗๙,๓๑๕.๒ บาทต่อวัน

สถานการณ์ปี ๒๕๖๑ ด้านการผลิต จากจำนวนโคนมและผลผลิตน้ำนมดิบที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากการขยายตัวตามธรรมชาติของฝูงโค ขนาดฟาร์มมีขนาดใหญ่ขึ้น อีกทั้งการเลี้ยงโคนมในปัจจุบันมีการบริหารจัดการฟาร์มที่เป็นระบบตามมาตรฐานฟาร์มที่ดีและมีประสิทธิภาพในการเลี้ยงมากขึ้น ประกอบกับกรมปศุสัตว์มีนโยบายพัฒนาคุณภาพน้ำนมโค เน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต โดยนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพน้ำนมดิบ และลดต้นทุนการผลิต โดยเน้นไปที่อาหารในการเลี้ยงโคนม ซึ่งจะส่งผลให้น้ำนมดิบมีปริมาณเพิ่มขึ้นและมีคุณภาพ ดีขึ้น สภาวะการตลาด ความต้องการบริโภค คาดว่าจะเพิ่มขึ้น จากการบริโภคนมในตลาดนมพาณิชย์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ตลาดนมโรงเรียนยังคงเป็นตลาดหลักของการกระจายผลิตภัณฑ์นม ซึ่งจะส่งผลให้ค่า GDP ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดลำพูนสูงขึ้น สภาพปัญหา ปัญหาด้าน โรคสัตว์ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การขาดทายาทสืบทอด ความมั่นคงด้านอาหารสัตว์ เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระบบการผลิตน้ำนมโคในพื้นที่

การเลี้ยงโคเนื้อ

มีเลี้ยงมากในอำเภอลี้ อำเภอแม่ทา และอำเภอเมืองลำพูน พันธุ์โคส่วนใหญ่เป็นพันธุ์โคพื้นเมือง และโคลูกผสมบราห์มัน มีตลาดนัดซื้อขายที่หมู่ที่ ๖ ตำบลวังผาง อำเภอเวียงหนองล่อง ปริมาณจำนวนโค ๓๑,๑๕๐ ตัว การเลี้ยงโคเนื้อ ถึงแม้ว่าปริมาณโคเนื้อจะเพิ่มขึ้นแต่ราคาโคยังคงต่ำอยู่เกษตรกรเลี้ยงโคเนื้อเพื่อขายในราคาที่เหมาะสมจากสภาวะลูกเกิดโดยธรรมชาติและเกษตรกรยังไม่ขายโคออกจากฝูง นอกจากนี้ยังมีการเลี้ยงโคพันธุ์ขาวลำพูน ซึ่งเป็นโคที่มีลักษณะพิเศษที่สมควรอนุรักษ์ไว้เพราะปัจจุบันมีจำนวนลดลงไม่ถึง ๒๐๐ ตัว สภาพปัญหา ฤดูแล้งบางพื้นที่มีปัญหาขาดแคลนพืชอาหารสัตว์ และมีโรคระบาดที่สำคัญ ที่เกิดขึ้น เช่น โรคปากและเท้าเปื่อยยังส่งผลกระทบต่อเกษตรกร แนวโน้มอาชีพการเลี้ยงโคเนื้อจะดีขึ้นจากปัจจัยด้านการส่งเสริมพืชอาหารสัตว์สำหรับโค-กระบือ ตามนโยบายของรัฐบาล

การเลี้ยงสุกร

จังหวัดลำพูน เป็นแหล่งผลิตสุกรขุนของภาคเหนือตอนบน (ลำดับที่ ๒) และเป็นลำดับที่ ๑๖ ของประเทศ โดยจังหวัดลำพูนจะนำเข้าลูกสุกรเป็นส่วนใหญ่เพื่อผลิตเป็นสุกรขุนส่วนใหญ่จะเลี้ยงที่อำเภอแม่ทา อำเภอเมืองลำพูน อำเภอลี้และอำเภอบ้านธิ เป็นการเลี้ยงในระบบฟาร์มเป็นส่วนใหญ่ ในลักษณะการเลี้ยงแบบพันธะสัญญา สุกรพื้นเมืองจะเลี้ยงกันเฉพาะในพื้นที่ชุมชนชาวไทยภูเขา ในเขต อำเภอลี้ อำเภอทุ่งหัวช้าง อำเภอแม่ทา และอำเภอบ้านโฮ่ง ผลผลิตทั้งลูกสุกรและสุกรขุนจะเคลื่อนย้ายออกจากจังหวัดเพื่อการจำหน่ายในพื้นที่และนอกพื้นที่โดยเฉพาะจังหวัดใหญ่ที่อยู่ใกล้เคียง เช่น เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง เป็นต้น แนวโน้มการเลี้ยงสุกรขึ้นอยู่กับการณ์ผวนของราคาสุกรในตลาด

การเลี้ยงกระบือ

เลี้ยงมากในพื้นที่อำเภอแม่ทาและอำเภอลี้ ปริมาณกระบือ ๔,๒๑๕ ตัว เพิ่มขึ้นจากเดิมจากปริมาณลูกกระบือที่เกิดตามธรรมชาติและเกษตรกรยังไม่ขายกระบือออกจากฝูง การเลี้ยงส่วนใหญ่เป็นการเลี้ยงแบบปล่อยธรรมชาติ จากสถิติที่ผ่านมามีแนวโน้ม ลดลงเนื่องจากการบริโภคกระบือ(ค่านิยมในท้องถิ่น) สูงกว่าอัตราการเกิดของกระบือ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดลำพูนได้แก้ไขปัญหาโดยการจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์และขยายพันธุ์กระบือจำนวน ๑๐ กลุ่มมีกระบือ จำนวน ๒๙๓ ตัว และเพิ่มจำนวนสัตว์ด้วยวิธีการผสมเทียม พร้อมทั้งมีการให้ยืมโค-กระบือ เพื่อการผลิตในโครงการ ธนาคารโค-กระบือ

การเลี้ยงไก่เนื้อ

การเลี้ยงไก่เนื้อและไก่ไข่เลี้ยงมากในพื้นที่อำเภอป่าซาง อำเภอเมืองลำพูน และอำเภอบ้านโฮ่ง เป็นการเลี้ยงแบบฟาร์มใหญ่ของบริษัทเอกชนและเกษตรกรรายย่อยในแบบพันธะสัญญา เพื่อใช้บริโภคในจังหวัดและส่งขายจังหวัดใกล้เคียง สภาพปัญหาการเลี้ยงยังผันผวนตามราคาและกลไกตลาด

การเลี้ยงไก่พื้นเมือง

การเลี้ยงไก่พื้นเมืองมีการเลี้ยงแบบครัวเรือนเพื่อบริโภคและใช้ในวิถีประเพณี พิธีกรรม สำหรับไก่พื้นเมือง (ไก่ชน) สามารถเสริมรายได้ให้ครอบครัว ได้เป็นอย่างดี โดยสายพันธุ์ลำพูนนับเป็นที่ต้องการของผู้นิยมไก่ชนทั่วประเทศ ในรอบปีที่ผ่านมา ทางกรมปศุสัตว์เร่งสนับสนุนการสร้างเครือข่ายในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง (พันธุ์ประดู่หางดำเชียงใหม่) ให้แก่เกษตรกรเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการเลี้ยงไก่พื้นเมืองให้เป็นอาชีพเสริมที่ยั่งยืน แต่เกษตรกรยังต้องพัฒนาการเลี้ยงเพื่อให้ความปลอดภัยต่อการเกิดโรคต่างๆ

ด้านอาหารสัตว์

จังหวัดลำพูน มีโรงงานผลิตอาหารสัตว์ โดยเฉพาะอาหารสุกร , ไก่ จำนวน ๑๐ แห่ง ที่อำเภอเมืองลำพูน มีวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่สำคัญได้แก่ ข้าวโพด และกากถั่วเหลือง ส่วนการปลูกพืชอาหารสัตว์สำหรับ โค-กระบือ ยังมีการปลูกกันน้อยเนื่องจากพื้นที่มีจำกัด แต่ยังมีมีการปลูกหญ้าแพงโกล่าในพื้นที่อำเภอบ้านโฮ่ง จำหน่ายให้แก่ฟาร์มโคเนื้อ ฟาร์มโคนม สวนสัตว์ ฟาร์มแพะ ฟาร์มม้า ในจังหวัดลำพูนและเชียงใหม่ ผลพลอยได้จากอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมที่นำมาเลี้ยงสัตว์ได้แก่ กากมันสำปะหลัง ตันและเปลือกฝักข้าวโพด หัวมันฝรั่ง สำหรับฟางข้าว มีราคาแพง เนื่องจากนำไปใช้ในการปลูกกระเทียมด้วย

ที่มา สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดลำพูน (พฤศจิกายน ๒๕๖๑)

2.2.3 การประมง

1) สภาพภูมิศาสตร์ทางการประมง

สภาพภูมิศาสตร์ด้านการประมงของจังหวัดลำพูน ประกอบด้วย ลำน้ำสายหลัก คือ แม่น้ำปิง แม่น้ำกวัง แม่น้ำทาและแม่น้ำลี้ โดยมี อ่างเก็บน้ำ แม่น้ำ คู คลอง ลำห้วย สระเก็บน้ำและหนองน้ำธรรมชาติ จำนวน 155 แห่ง พื้นที่ผิวน้ำ 18,853 ไร่ สามารถเก็บน้ำได้ 122 ล้านลูกบาศก์เมตร โครงการชลประทานลำพูน มีพื้นที่ชลประทานจำนวน 101,900 ไร่ ประกอบด้วย อ่างเก็บน้ำขนาดกลาง จำนวน 4 แห่ง ความจุ 35.10 ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่รวม 23,700 ไร่ ฝายทดน้ำขนาดกลาง จำนวน 5 แห่ง พื้นที่ชลประทาน 78,200 ไร่ อ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก จำนวน 43 โครงการ ความจุ 24.806 ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ 40,455 ไร่ โครงการชลประทานขนาดเล็กอื่น ๆ เช่น ฝาย ประตูน้ำ พื้นที่ 122,865 ไร่ และสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า จำนวน 32 แห่ง พื้นที่ 37,375 ไร่ เป็นสภาพภูมิศาสตร์ด้านการประมงที่เอื้อต่อการประกอบอาชีพด้านการประมง

2) ข้อมูลด้านการประมงของจังหวัดลำพูน

2.1) ทะเบียนผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

ปี	จำนวนราย	พื้นที่(ไร่)	การจับพิกัดฟาร์ม	ชนิดสัตว์น้ำ
2559	2,592	1,295	2,592	นิล,ดุก,ตะเพียนและปลาอื่นๆ
2560	2,547	1,242	2,547	นิล,ดุก,ตะเพียนและปลาอื่นๆ
2561	2,553	1,246	2583	นิล,ดุก,ตะเพียนและปลาอื่นๆ

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดลำพูน (2561)

ทะเบียนผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ 2,553 ราย (จับพิกัดด้วย GPS แล้ว 2,553 ราย) พื้นที่เลี้ยง 1,246 ไร่ ผลผลิตปลาตูกมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ปลานิล ตามลำดับ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำผู้เลี้ยงส่วนใหญ่เลี้ยงเพื่อยังชีพ เช่นการเลี้ยงปลาในบ่อดิน ในร่องสวน ในบ่อซีเมนต์ และในบ่อพลาสติก

2.2) ทะเบียนผู้เลี้ยงปลาในกระชัง

ปี	จำนวนราย	จำนวนกระชัง	พื้นที่รวม(ตร.ม.)	ชนิดสัตว์น้ำ
2559	4	41	778	ปลาทับทิม, ปลาดุก
2560	4	41	778	ปลาทับทิม, ปลาดุก
2561	5	53	916	ปลาทับทิม, ปลาดุก

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดลำพูน (2561)

การเลี้ยงปลาในกระชัง ในแม่น้ำปิง และลำน้ำกวง จากการสำรวจเมื่อเดือนเมษายน 2561 มีจำนวน 5 ราย 53 กระชัง พื้นที่เลี้ยง 916 ตารางเมตร กระจายในเขต อ.ป่าซาง และ อ.เมืองลำพูน ชนิดปลาที่เลี้ยง ได้แก่ ปลาทับทิม ปลาดุก

2.3) การปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ

ปี	จำนวน (ตัว)	จำนวนแหล่งน้ำ	ชนิดสัตว์น้ำ
2559	9,037,000	167	ตะเพียน, นิล, ยี่สกเทศ, นวลจันทร์เทศ, อึ่งเพ้า และ กบนา
2560	1,366,999	116	ตะเพียน, นิล, ยี่สกเทศ, นวลจันทร์เทศ, สร้อยขาว, อึ่งเพ้า และ กบนา
2561	2,238,977	134	ตะเพียน, นิล, ยี่สกเทศ, นวลจันทร์เทศ, สร้อยขาว, อึ่งเพ้า และ กบนา

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดลำพูน (2561)

2.4) คราวเรือและพื้นที่เลี้ยงสัตว์น้ำ

ในปี 2560 มีเกษตรกรเลี้ยงสัตว์น้ำจำนวน 2,372 คราวเรือ มีพื้นที่เลี้ยงสัตว์น้ำ ทั้งหมด 1,177 ไร่ แบ่งตามประเภทการเลี้ยง ในบ่อ จำนวน 1,073.21 ไร่ ตามร่องสวน จำนวน 102.38 ไร่ และในกระชัง 0.99 ไร่ ผลผลิตการเลี้ยงสัตว์น้ำจืด จำนวน 457,425.15 กิโลกรัม

อำเภอ	คราวเรือ	ประเภทการเลี้ยง (ไร่)					ผลผลิตการเลี้ยง สัตว์น้ำจืด (กก.)
		รวม	บ่อ	นา	ร่องสวน	กระชัง	
รวมยอด	2,363	1,177	1,073.21	-	102.38	0.99	457,425.15
เมืองลำพูน	629	375.82	273.44	-	102.38	-	283,313.98
แม่ทา	504	210.09	210.09	-	-	-	34,984.14
บ้านโฮ่ง	42	14.61	14.61	-	-	-	1,963.91
ลี้	588	270.78	270.78	-	-	-	37,773.01
ทุ่งหัวช้าง	90	41.00	41.00	-	-	-	5,917.52
ป่าซาง	283	170.05	169.40	-	-	0.65	80,617.85
บ้านธิ	217	90.56	90.56	-	-	-	12,201.36
เวียงหนองล่อง	10	3.61	3.27	-	-	0.34	653.38

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดลำพูน (2560)

2.5) ปริมาณสัตว์น้ำ

ในปี 2560 ปริมาณสัตว์น้ำในจังหวัดลำพูน รวม 457.43 ตัน เป็นปลาดุก จำนวน 273.74 ตัน ปลาหมอ จำนวน 14.40 ตัน ปลาตะเพียน จำนวน 5.70 ตัน ปลานิล จำนวน 148.80 ตัน ปลาไน จำนวน 0.12 ตัน ปลาสวาย จำนวน 0.10 ตัน ปลา ยี่สกเทศ จำนวน 0.71 ตัน ปลาชนิดอื่นๆ จำนวน 13.86 ตัน ซึ่งอำเภอที่มีปริมาณสัตว์น้ำมากที่สุด คือ อ.เมืองลำพูน รองลงมา คือ อ.ป่าซาง อ.ลี้ อ.แม่ทา อ.บ้านธิ อ.บ้านโฮ่ง อ.เวียงหนองล่อง

หน่วย : ตัน

อำเภอ	รวม	ปลาช่อน	ปลาดุก	ปลาหมอ	ปลาตะเพียน	ปลานิล	ปลาไน	ปลาสรวย	ปลาช่อนเทศ	อื่นๆ
รวม	457.43	0.00	273.74	14.40	5.70	148.81	0.12	0.10	0.71	13.86
เมืองลำพูน	283.31	-	210.17	14.40	2.50	45.04	-	0.05	-	11.16
แม่ทา	34.98	-	3.37	-	0.72	29.21	-	-	-	1.69
บ้านโฮ้ง	1.96	-	0.81	-	0.07	1.03	-	-	0.04	0.01
ลี้	37.77	-	10.44	-	1.30	25.99	-	0.02	0.03	-
ทุ่งหัวช้าง	5.92	-	2.13	-	0.04	3.75	-	-	-	-
ป่าซาง	80.62	-	44.89	-	0.95	34.08	0.08	-	0.61	-
บ้านธิ	12.20	-	1.71	-	0.12	9.27	0.04	0.03	0.03	1.00
เวียงหนองล่อง	0.65	-	0.22	-	-	0.44	-	-	-	-

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดลำพูน (2560)

2.6) ข้อมูลการรับรองมาตรฐานสินค้าด้านประมง

ในปี 2560 การรับรองมาตรฐานสินค้าด้านประมงในจังหวัดลำพูน มีฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำจำนวน 347 ฟาร์ม ผ่านการตรวจรับรองมาตรฐานระดับ SL จำนวน 255 ฟาร์ม คิดเป็นร้อยละ 73.49

ชนิดสัตว์	จำนวนฟาร์ม	จำนวนฟาร์มที่ผ่านการตรวจรับรองมาตรฐานระดับ SL	ร้อยละ
ฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำ	347	255	73.49

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดลำพูน (ปี 2560)

2.7) ข้อมูลแหล่งน้ำชลประทานเพื่อการเกษตรของจังหวัดลำพูน

พื้นที่ชลประทานทั้งหมด 315,290 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 47.07 ของพื้นที่การเกษตรของจังหวัด

ที่	โครงการ	จำนวน (โครงการ)	ความจุ (ล้าน ลบม.)	พื้นที่ชลประทาน (ไร่)
1	อ่างเก็บน้ำขนาดกลาง	4	35.10	23,700
2	ฝายขนาดกลาง	5	-	78,200
3	อ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก (พระราชดำริ)	38	22.00	42,800
4	ฝายขนาดเล็ก (พระราชดำริ)	13	-	11,150
5	อ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก (ถ่ายโอน)	6	1.57	4,250
6	ฝายขนาดเล็ก (ถ่ายโอน)	86	-	117,815
7	สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า	32	-	37,375
รวมพื้นที่ชลประทานคิดเป็นร้อยละ 47.07 ของพื้นที่การเกษตรของจังหวัด				315,290

3) ความคาดหวังต่อการพัฒนางานด้านการประมงใน 4 ปี ข้างหน้า (2561-2564)

จังหวัดลำพูนมีศักยภาพในเชิงพื้นที่ สามารถเป็นศูนย์กลางในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ในเขตภาคเหนือตอนบนได้ เพื่อบรรลุความคาดหวังดังกล่าว แนวทางในการพัฒนางานด้านการประมง ของหน่วยงานกรมประมงภายในจังหวัด และหน่วยงานกรมประมงในพื้นที่ใกล้เคียง จะต้องมีความชัดเจนในการปฏิบัติงาน ดังนี้

(1) การเตรียมความพร้อมและองค์ความรู้ด้านการประมงเพื่อรองรับสถานการณ์

(1.1) การผลิตและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของเกษตรกร ในปัจจุบันเกี่ยวข้องกับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม ที่มีความหลากหลาย ซับซ้อน ทำให้ปัญหาที่เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงพบมีความยุ่งยาก ซับซ้อนมากขึ้น ตลอดจนการที่ผลผลิตจากการประมง ถูกส่งขายไปยังต่างประเทศเป็นจำนวนมาก เกษตรกรผู้ผลิตจึงประสบกับมาตรการและข้อกำหนดด้านการผลิตของประเทศคู่ค้า การส่งเสริมและช่วยเหลือเกษตรกรซึ่งเป็นผู้รับบริการ จึงต้องใช้ความรู้ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ การแปรรูปสัตว์น้ำ เพื่อศึกษา วิเคราะห์ วิจัย โดยยึดปัญหาของเกษตรกร ในพื้นที่เพื่อหาแนวทาง วิธีที่ถูกต้องเหมาะสมในการดำเนินการส่งเสริมและถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการประมงให้แก่เกษตรกร และทันต่อการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่

(1.2) ปัจจุบันภัยพิบัติจากธรรมชาติเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและเพิ่มความรุนแรงตลอดเวลา ด้วยเหตุนี้เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจำเป็นต้องได้รับความรู้ และการส่งเสริมให้สามารถวางแผนการผลิตของตนเองให้ถูกต้อง และเหมาะสมต่อสภาพแวดล้อม และเป็นการลดความเสี่ยงและความสูญเสียของเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ตลอดจนต้องเร่งรัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อให้การช่วยเหลือเกษตรกรได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วและเป็นไปตามระเบียบของทางราชการ

(1.3) จัดทำระบบการจัดเก็บข้อมูลด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้ถูกต้องและทันสมัย สามารถเผยแพร่และนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสม และนำมาใช้ในการตัดสินใจและการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงของจังหวัด การจัดเก็บ GPP ด้านการประมง การจัดทำแผนงาน และโครงการต่างๆ ด้านการประมงในจังหวัดเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาประมงในจังหวัด

(1.4) ต้องทำงานแบบบูรณาการกับหน่วยงานอื่นๆ ในจังหวัด โดยการเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการและ/หรือ คณะทำงาน ร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และ องค์กรเอกชน ซึ่งต้องใช้ความสามารถในการสื่อสาร เจรจาทำความเข้าใจเพื่อให้การดำเนินการพัฒนาด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และอาชีพด้านการประมงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

(2) การเตรียมบุคลากรด้านการส่งเสริม กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมอาชีพการประมง สำนักงานประมงจังหวัดลำพูน ในฐานะผู้รับผิดชอบงานด้านวิชาการด้านการประมง และการส่งเสริมอาชีพการประมง ต้องพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และทักษะ ในการวางแผนพัฒนาอาชีพการประมง ให้มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่จังหวัด และตรงกับความต้องการของเกษตรกร ซึ่งหน่วยงานกรมประมงภายในจังหวัดลำพูนจะต้องเร่งสร้างบุคลากรและเจ้าหน้าที่ เข้าดำเนินการแก้ไขปัญหาตามความสำคัญเร่งด่วน ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการของเกษตรกร เพื่ออภิษาวิธีการผลิตของชุมชน ตลอดจนความมั่นคงด้านอาหารและความเข้มแข็งของชุมชนให้มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืน

(3) การจัดทำระบบฐานข้อมูลด้านการประมงภายในจังหวัด ที่มีประสิทธิภาพ ฐานข้อมูลด้านการประมงเป็นสิ่งที่จำเป็นประโยชน์และมีความจำเป็นสำหรับสำนักงานประมงจังหวัดในการปฏิบัติงาน โดยฐานข้อมูลภายนอกที่สำนักงานประมงจังหวัดจำเป็นต้องมี ได้แก่

- (3.1) ข้อมูลเกษตรกร ชื่อ สกุล ที่อยู่ ประเภทกิจการประมง ขนาด ชนิด ฯลฯ
- (3.2) ข้อมูลแหล่งน้ำ เช่น ประเภท ชื่อ สถานที่ตั้ง ขนาด สภาพแหล่งน้ำ การใช้ประโยชน์ ฯลฯ
- (3.3) ข้อมูลเรือประมง/เครื่องมือประมง ประเภท ชนิด ขนาดของเรือ เครื่องมือประมง เจ้าของ แหล่งทำการประมง การจดทะเบียน การจับกุม ฯลฯ
- (3.4) ข้อมูลผู้เกี่ยวข้องข้องทางการประมง ผู้ค้า ผู้แปรรูป กิจการทางการประมง และผู้เกี่ยวข้องที่อยู่ภายในอำเภอ จังหวัด เป็นต้น
- (3.5) ข้อมูลวิสาหกิจชุมชน เช่น กิจกรรม การดำเนินการของชุมชน รายละเอียดกิจการ/สินค้า สมาชิก รายได้ เป็นต้น
- (3.6) ข้อมูลการตลาด (สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์) เช่น ชนิด ประเภท ขนาด ราคา แหล่งจำหน่าย
- (3.7) ข้อมูล/เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อมูลงานวิจัยต่างๆด้านการประมง การส่งเสริม ข้อมูลที่เก็บอาจเป็นงานวิจัยทั้งฉบับ ทือเก็บเพียง ชื่อ บทคัดย่อ ผู้วิจัย สถานที่เก็บงานวิจัย
- (3.8) ฐานข้อมูลที่เกิดจากการวิเคราะห์ เช่น ชนิดสัตว์น้ำที่ควรทำการส่งเสริม ข้อมูลผลผลิตสัตว์น้ำ รายจากการทำการประมง ข้อมูลปัญหาและการแก้ไขปัญหาด้านการประมงที่ผ่านมา

การจัดการข้อมูล ข้อมูลในฐานข้อมูลข้างต้น ประกอบด้วยฐานข้อมูลที่สำนักงานประมงจังหวัดรวบรวม หรือเป็นข้อมูลที่มีผู้ดำเนินการจัดเก็บไว้แล้ว ควรนำข้อมูลมาจัดการให้อยู่ในรูปแบบที่ตอบสนองต่อความต้องการในการใช้ประโยชน์ โดยผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการฐานข้อมูลประกอบด้วย

ผู้สำรวจ/ผู้รวบรวมข้อมูล	:	ประมงอำเภอ
ผู้ตรวจสอบ/วิเคราะห์ข้อมูล	:	หัวหน้ากลุ่มพัฒนาและส่งเสริมอาชีพการประมง
หัวหน้ากลุ่มบริหารจัดการด้านการประมง
ผู้จัดเก็บข้อมูล	:	หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป จัดเก็บอย่างเป็นระบบและสามารถค้นหาได้สะดวก

(4) การสร้างและพัฒนาเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและการสร้างเครือข่าย หน่วยงานกรมประมงในพื้นที่จะต้องเร่งสร้างเกษตรกรรายใหม่ให้ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำที่มีคุณภาพ ให้เพียงพอกับความต้องการในพื้นที่จังหวัดลำพูนและจังหวัดใกล้เคียง ซึ่งจะส่งผลถึงเศรษฐกิจชุมชน และความมั่นคงยั่งยืนของอาชีพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่ เครือข่ายเกษตรกรและเครือข่ายการเรียนรู้ของเกษตรกร จะต้องได้รับการพัฒนาโดยผ่านกลไกของหน่วยงานประมงในพื้นที่ จังหวัดใกล้เคียง การสัมมนาเครือข่าย การอบรมดูงานด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ประสบความสำเร็จเป็นแนวทางที่สำคัญมากในการสร้างแรงจูงใจและพัฒนาเกษตรกร องค์กร /กลุ่มเครือข่ายมีความสำคัญที่หน่วยงานประมงภายในจังหวัดจะต้องมี เช่น เครือข่ายชาวประมง เครือข่ายประมงอาสา ผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง สถาบันการเงิน และบุคลากรของหน่วยงานอื่น เป็นต้น

(5) **พัฒนาและสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากรประมง**
สถานการณ์สัตว์น้ำธรรมชาติของประเทศไทยในปัจจุบันมีแนวโน้มลดลง ซึ่งเกิดขึ้นจากหลายสาเหตุ โดยสาเหตุสำคัญประการหนึ่งคือเกิดจากการละเลยและขาดจิตสำนึกในการใช้ทรัพยากร มีการใช้เครื่องมือที่ผิดกฎหมาย และมีประสิทธิภาพในการจับสัตว์น้ำ มาใช้ประโยชน์มากเกินไปจนกำลังการผลิตของธรรมชาติทำให้เป็นการทำลายวงจรชีวิตสัตว์น้ำ และลดการทดแทนทางธรรมชาติของประชากรสัตว์น้ำ และจากการที่ทรัพยากรประมงมีลักษณะเป็นทรัพยากรสาธารณะ ซึ่งมีการเข้าถึงทรัพยากรได้อย่างเสรีทั้งนี้บุคคลอื่นใดก็ตามจะเข้ามาใช้ประโยชน์ สามารถทำได้ ดังนั้นการดูแลรักษาให้ทรัพยากรประมงอยู่ในสภาพที่ไม่เสื่อมโทรมจึงต้องการความรู้ ความเข้าใจ และจรรยาบรรณของผู้ที่เข้าไปใช้ประโยชน์จากทรัพยากรเป็นอย่างมาก อีกทั้งนโยบายของรัฐ ต้องการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนประมงและองค์กรท้องถิ่นกับหน่วยงานภาครัฐ ในการกำกับดูแลรักษา และฟื้นฟูทรัพยากรประมง ให้คงมีความอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน เจ้าหน้าที่ของภาครัฐต้องพิจารณา กระบวนการในการดำเนินการให้เกิดการมีส่วนร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องมากยิ่งขึ้น อันจะส่งผลให้เกิดความเข้าใจ และความร่วมมือในการจัดการประมงได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไปเพื่อให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนด กฎ กติกา ข้อตกลง และแผนในการบริหารจัดการทรัพยากรและการอนุรักษ์ทรัพยากรประมง และสร้าง จิตสำนึกให้กับชุมชนในการช่วยกันดูแลรักษาทรัพยากรในพื้นที่ ให้มีความอุดมสมบูรณ์ และมีทรัพยากรไว้ใช้ อย่างยั่งยืนต่อไป

(6) **เตรียมความพร้อมเกษตรกรเพื่อพัฒนาเข้าสู่มาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ** เป็นการ ดำเนินการเตรียมความพร้อมและยกระดับเกษตรกรเข้าสู่มาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยสำนักงาน ประมงจังหวัดเป็นผู้อบรมให้คำแนะนำแก่เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ในการเตรียมการเพื่อปรับปรุงบ่อเลี้ยง สัตว์น้ำ/ฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำ ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชั้นปลอดภัย (Safety Level) และมาตรฐานการปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี (Good Aquaculture Practice :GAP) เมื่อเกษตรกร มีความพร้อมเจ้าหน้าที่จากศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดลำพูน จะเป็นหน่วยตรวจประเมินและออก ใบรับรองมาตรฐานต่อไป โดยมุ่งเน้นที่จะให้ทุกฟาร์มมีมาตรฐานและได้รับความเชื่อมั่นถึงสัตว์น้ำที่ผลิตจะต้อง มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค

(7) **สนับสนุนสำนักงานประมงอำเภอ อำเภอ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชน**
ในการจัดทำแผนงาน/โครงการด้านการประมงและการจัดทำข้อมูลสารสนเทศระดับอำเภอ การให้บริการทาง วิชาการ ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการประมง รวมถึงควบคุมและการบังคับใช้กฎหมาย ตามพระราช กำหนดการประมง พ.ศ. 2558 เพื่อการแก้ไขปัญหาด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่จังหวัดลำพูน

จากแนวคิดการพัฒนางานด้านการประมงเพื่อความมั่นคงด้านอาหาร ในพื้นที่จังหวัดลำพูน สิ่งที่คาดหวังว่าจะเกิดขึ้นภายใน 4 ปี คือ

1. เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 2
2. เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำผ่านการรับรองมาตรฐานชั้น GAP เพิ่มขึ้นร้อยละ 2
3. ผลผลิตสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 3
4. ผลผลิตสัตว์น้ำเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 3
5. กลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำเพิ่มขึ้น ร้อยละ 1

2.2.4 ข้อมูลสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรของจังหวัดลำพูน

ในปี 2560 จำนวนสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรในจังหวัดลำพูน มีทั้งหมด 143 แห่ง แบ่งเป็น ประเภทสหกรณ์ จำนวน 73 แห่ง ดังนี้ สหกรณ์การเกษตร จำนวน 52 แห่ง สหกรณ์ออมทรัพย์ จำนวน 12 แห่ง สหกรณ์บริการ จำนวน 6 แห่ง และสหกรณ์เครดิตยูเนียน จำนวน 3 แห่ง ประเภทกลุ่มเกษตรกร จำนวน 70 แห่ง ดังนี้ กลุ่มเกษตรกรทำนา จำนวน 12 แห่ง กลุ่มเกษตรกรทำสวน จำนวน 40 แห่ง กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงสัตว์ จำนวน 2 แห่ง กลุ่มเกษตรกรทำไร่ จำนวน 15 แห่ง กลุ่มเกษตรกรอื่น ๆ จำนวน 1 แห่ง

ประเภทสหกรณ์	จำนวนสหกรณ์(แห่ง)			จำนวนสหกรณ์ ทั้งหมด (4)=(1)+(2)
	ดำเนินงาน/ธุรกิจ (1)	หยุดดำเนินงาน/ธุรกิจ (2)	เลิก (3)	
1. สหกรณ์การเกษตร	52	-	-	52
2. สหกรณ์ประมง	-	-	-	-
3. สหกรณ์นิคม	-	-	-	-
4. สหกรณ์ออมทรัพย์	12	-	-	12
5. สหกรณ์ร้านค้า	-	-	-	-
6. สหกรณ์บริการ	6	-	-	6
7. สหกรณ์เครดิตยูเนียน	3	-	-	3
รวม	73	-	-	73

ประเภทกลุ่มเกษตรกร	จำนวนกลุ่มเกษตรกร(แห่ง)			จำนวน กลุ่มเกษตรกรทั้งหมด (4)=(1)+(2)
	ดำเนินงาน/ธุรกิจ (1)	หยุดดำเนินงาน/ธุรกิจ (2)	เลิก (3)	
1. กลุ่มเกษตรกรทำนา	12	-	-	12
2. กลุ่มเกษตรกรทำสวน	40	-	-	40
3. กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงสัตว์	2	-	-	2
4. กลุ่มเกษตรกรทำไร่	15	-	-	15
5.กลุ่มเกษตรกรทำประมง	-	-	-	-
6.กลุ่มเกษตรกรอื่นๆ	1	-	-	1
รวม	70	-	-	70

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดลำพูน (ปี 2560)

2.2.5 การจัดลำดับความสำคัญของสินค้าเกษตรของจังหวัดลำพูน

ลำดับความสำคัญ	ชนิดสินค้า
มาก	<ul style="list-style-type: none"> ลำไย ข้าว มะม่วง (มีแนวโน้มมูลค่าเพิ่มขึ้น) โคนม (Milk Board เป็นสินค้าคุณภาพของจังหวัด) ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (มีการส่งเสริมแปลงใหญ่ , เป็นพืชทางเลือกในพื้นที่ปรับเปลี่ยนจากการปลูกข้าว) พืชผัก (เป็นชนิดสินค้าที่กำหนดตามยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรปลอดภัย)
ปานกลาง	<ul style="list-style-type: none"> ไก่พื้นเมือง (อาชีพทางเลือก) , สุกกร , ไก่เนื้อ ไก่ไข่ (Contract Farming) หอมแดง กระเทียม มันสำปะหลัง มันฝรั่ง พืชสมุนไพร ปลานิล
น้อย	<ul style="list-style-type: none"> เบ็ด , กระบือ , แพะ , โคเนื้อ ปลาหมอไทย , ปลาดุก ปาล์มน้ำมัน ยางพารา

ที่มา : คณะทำงานพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดลำพูน (ปี 2560)

2.3 ด้านอุตสาหกรรม

2.3.1 ข้อมูลภาคอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูน

การอุตสาหกรรม

จังหวัดลำพูนเป็นที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ มีพื้นที่ประมาณ 1,788 ไร่ และพื้นที่สวนอุตสาหกรรมของเอกชน 2,200 ไร่ ปัจจุบันนิคมอุตสาหกรรมแห่งใหม่ (นิคมอุตสาหกรรมลำพูน 2) การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ได้มีการประกาศจัดตั้งเขตนิคมอุตสาหกรรมทั่วไป “นิคมอุตสาหกรรมลำพูน 2” เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2554 ก่อนมีการประกาศใช้บังคับผังเมืองรวมเมืองลำพูน พ.ศ. 2555 ซึ่งผ่านการเห็นชอบจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) และประกาศจัดตั้งเป็นเขตนิคมอุตสาหกรรมเรียบร้อยแล้ว โดยมีพื้นที่ประมาณ 352 ไร่ 3 งาน 19.0 ตารางวา สำหรับรองรับโรงงานอุตสาหกรรมที่จะเข้าไปอยู่รวมกันอย่างเป็นสัดส่วน รวมทั้งโรงงานที่ตั้งอยู่นอกพื้นที่เขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ซึ่งกระจายอยู่ในพื้นที่ในเขตอำเภอต่าง ๆ ทุกอำเภอ ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองลำพูน อำเภอป่าซาง อำเภอแม่ทา เนื่องจากทั้งสามอำเภออยู่ไม่ไกลจากตัวเมืองจังหวัดลำพูน และมีอาณาเขตติดต่อกัน จังหวัดลำพูนมีปัจจัยที่เอื้อต่อการลงทุนด้านอุตสาหกรรมที่สำคัญคือ วัตถุดิบในการผลิตแรงงานที่มีทักษะฝีมือ การคมนาคมขนส่ง และการติดต่อสื่อสารที่สะดวก ส่วนใหญ่เป็นโรงงานอุตสาหกรรมที่ต้องพึ่งพาวัตถุดิบในพื้นที่ จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมมากที่สุด ได้แก่ อุตสาหกรรมด้านการเกษตร รองลงมาคือ อุตสาหกรรมโลหะ อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้ อุตสาหกรรมอื่นๆ (อุตสาหกรรมบริการ ซ่อม คัดแยก บำบัดของเสียรวม รวมทั้งอัดเศษกระดาษ และโลหะต่างๆ) ตามลำดับ

ปัจจุบันจังหวัดลำพูนมีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมสะสมรวมทั้งสิ้น 981 โรงงาน
เงินลงทุนรวม 169,031.92 ล้านบาท การจ้างงานรวม 73,765 คน จำแนกเป็น

1) โรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ที่เปิดดำเนินการ 76 โรงงาน มีมูลค่า
เงินลงทุนประมาณ 127,000 ล้านบาท และมีจำนวนแรงงานประมาณ 40,175 คน

2) โรงงานนอกเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จำนวน 905 โรงงาน มีมูลค่าเงินลงทุน
รวมประมาณ 42,032.40 ล้านบาท จำนวนแรงงาน 33,590 คน (รวมโรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งในพื้นที่
สวนอุตสาหกรรมเอกชนในเครือสหพัฒน์อินเตอร์โฮลดิ้ง จำกัด จำนวน 18 โรงงาน เงินลงทุน 13,136 ล้านบาท
จำนวนแรงงาน 12,279 คน)

● **สถานะการลงทุนอุตสาหกรรมของจังหวัดลำพูน**

การลงทุนด้านอุตสาหกรรม นอกเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ โดยพิจารณาจาก
จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม มูลค่าการลงทุน และจำนวนแรงงาน มีดังนี้

ตารางแสดงจำนวนโรงงาน จำนวนเงินลงทุนและจำนวนแรงงาน (นอกเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ)

รายการ	ปี 2558	ปี 2559	ปี 2560	ปี 2561 (ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2561)
จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	854	864	876	905
จำนวนเงินลงทุน (ล้านบาท)	35,764.02	39,847.03	40,238.29	42,032.40
จำนวนแรงงาน (คน)	30,679	31,598	31,958	33,590

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูน ข้อมูล ณ 31 ตุลาคม 2561

**ตารางแสดงจำนวนโรงงาน จำนวนเงินลงทุนและจำนวนแรงงาน แยกตามหมวดอุตสาหกรรม
นอกเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ**

ลำดับที่	หมวดอุตสาหกรรม	จำนวน (โรงงาน)	จำนวนเงินลงทุน (บาท)	จำนวนแรงงาน (คน)
1	อุตสาหกรรมการเกษตร	347	8,075,717,729	4,271
2	อุตสาหกรรมอาหาร	56	3,868,722,844	2,819
3	อุตสาหกรรมเครื่องตีพิมพ์	3	27,188,214	31
4	อุตสาหกรรมสิ่งทอ	4	768,120,967	473
5	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย	14	2,782,981,556	4,045
6	อุตสาหกรรมเครื่องหนัง	3	569,159,636	1,314
7	อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	97	289,993,774	1,333
8	อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน	75	162,542,926	1,421
9	อุตสาหกรรมการตัดเย็บและผลิตภัณฑ์จาก กระดาษ	6	246,350,000	452
10	อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์	0	0	0
11	อุตสาหกรรมเคมี	5	506,960,000	236
12	อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์	7	154,907,000	54
13	อุตสาหกรรมยาง	2	38,000,000	34
14	อุตสาหกรรมพลาสติก	14	372,156,382	799

ลำดับที่	หมวดอุตสาหกรรม	จำนวน (โรงงาน)	จำนวนเงินทุน (บาท)	จำนวนแรงงาน (คน)
15	อุตสาหกรรมโลหะ	73	6,005,508,989	1,548
16	อุตสาหกรรมโลหะ	0	0	0
17	อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ	42	2,856,136,219	2,404
18	อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล	12	358,680,545	197
19	อุตสาหกรรมไฟฟ้า	6	3,267,408,609	1,075
20	อุตสาหกรรมขนส่ง	38	1,271,259,508	659
21	อุตสาหกรรมอื่นๆ	101	10,415,322,100	10,425
	รวมทั้งสิ้น	905	42,037,116,998	33,590

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูน ข้อมูลสะสม ณ 31 ตุลาคม 2561

**ตารางแสดงจำนวนโรงงานแยกตามหมวดอุตสาหกรรม
ในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ**

ลำดับที่	หมวดอุตสาหกรรม	จำนวน (โรงงาน)	จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)	จำนวนแรงงาน (คน)
1	อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์	26	91,695	24,297
2	อุตสาหกรรมเกษตร	2	353	13
3	อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม	7	5,227	715
4	อุตสาหกรรมก่อสร้าง	1	800	143
5	อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอุปกรณ์	21	23,318	12,896
6	อุตสาหกรรมแปรรูปไม้	2	233	229
7	อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ	4	615	1,295
8	อุตสาหกรรมเครื่องหนัง	1	111	20
9	อุตสาหกรรมอื่นๆ(ผ้าไหม, ลวดถัก ฯลฯ)	12	4,648	567
	รวมทั้งสิ้น	76	127,000	40,175

ที่มา : สำนักงานนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ข้อมูลสะสม ณ มิถุนายน 2561

2.3.1 อุตสาหกรรมที่สำคัญ

อุตสาหกรรมหลักที่สำคัญของจังหวัดลำพูน แยกตามหมวดอุตสาหกรรม เรียงลำดับ 5 อันดับแรก ตามสัดส่วนจำนวนโรงงาน (นอกเขตนิคมฯและในเขตนิคมฯ) ได้ดังนี้

- 1) **หมวดอุตสาหกรรมเกษตร** เช่น อบพืชผลหรือเมล็ดพืชทางการเกษตร เก็บรักษา ลำเลียงพืชผลในไซโล และห้องเย็น ร้อยละ 35.57 (จำนวน 349 โรงงาน)
- 2) **หมวดอุตสาหกรรมโลหะ** เช่น อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ผลิตภัณฑ์และพัฒนาเลนส์แก้ว และผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้าและผลิตแผ่นเซลล์/แผงเซลล์ ร้อยละ 12.23 (จำนวน 120 โรงงาน)
- 3) **หมวดอุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้** เช่น ไม้แกะสลัก ร้อยละ 9.88 (จำนวน 97 โรงงาน)

- 4) หมวดอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน เช่น กลุ่มเครื่องเรือน ชิ้นส่วนเครื่องเรือน ไม้แปรรูป และไม้อัด ร้อยละ 7.64 (จำนวน 75 โรงงาน)
- 5) หมวดอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม เช่นกลุ่ม ผัก พืชหรือผลไม้บรรจุกระป๋อง อาหารจากแป้ง ร้อยละ 6.72 (จำนวน 66 โรงงาน)

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูน และสำนักงานนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ, 31 ตุลาคม 2561

สถานะการลงทุนด้านอุตสาหกรรมนอกเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ มีจำนวนโรงงานสะสม ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2561 รวมทั้งสิ้น 905 โรงงาน มีมูลค่าการลงทุนรวม 42,032.40 ล้านบาท เกิดการจ้างแรงงาน จำนวน 33,590 คน เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงระยะเวลาเดียวกันกับปีก่อน พบว่ามีการอนุญาตประกอบกิจการเพิ่มขึ้นจำนวน 29 โรงงาน ส่งผลให้มีมูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้น จำนวน 1,794.11 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 4.45 การจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น 1,632 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 3.31 ตามลำดับ พบว่าสถานะการลงทุนด้านอุตสาหกรรมนอกเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงระยะเวลาเดียวกันกับปีก่อน แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการและนักลงทุนยังมีความเชื่อมั่นในการลงทุนด้านอุตสาหกรรมของจังหวัดลำพูน

มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม ณ ฝ่ายบริการศุลกากรที่ 2 (ด้านศุลกากรนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ) ของปีพ.ศ. 2561 (ระหว่างเดือนเมษายน – กรกฎาคม 2561) มีมูลค่าการส่งออกรวม 22,192.16 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปี จำนวน 742.45 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.46 มีประเภทอุตสาหกรรมส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ ประเภทอุตสาหกรรมผลิตแผงสัญญาณที่มีอุปกรณ์ทำด้วยผลึกเหลว อุตสาหกรรมผลิตเลนส์สำหรับกล้องถ่ายรูป ส่วนประกอบเครื่องจักรไฟฟ้า และแผงวงจรไฟฟ้า เป็นต้น (ที่มา:ฝ่ายบริการศุลกากรที่ 2 ด้านศุลกากรนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ) ส่วนสถิติโครงการลงทุนที่ยื่นขอรับการส่งเสริม การลงทุน (BOI) ของปีพ.ศ. 2561 (ระหว่างเดือนมกราคม – สิงหาคม 2561) มีจำนวน 6 โครงการ ส่วนใหญ่เป็นการส่งเสริมการลงทุนในการขยายการลงทุนในอุตสาหกรรมรายเดิมที่ตั้งอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ได้แก่ ประเภทอุตสาหกรรมการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์, อุตสาหกรรมเลนส์กล้อง, อุตสาหกรรมชิ้นส่วนโลหะอัดขึ้นรูป, อุตสาหกรรมไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ และอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ตามลำดับ (ที่มา: www.boi.go.th)

แนวโน้มการลงทุนภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดลำพูน แนวโน้มการลงทุนภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดลำพูน ช่วงครึ่งหลังของปี 2561 คาดว่าจะมีการลงทุนของอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อม (SMEs) ทั้งในส่วนของประกอบกิจการใหม่และขยายกิจการ ซึ่งปัจจุบันมีผู้ประกอบการเข้ามาขอคำปรึกษาแนะนำการลงทุน และอยู่ระหว่างการพิจารณาอนุญาตขอประกอบกิจการโรงงานและขอขยายกิจการโรงงาน ในประเภทอุตสาหกรรม กิ่ง เชื่อมโลหะขึ้นรูป จำนวนเงินทุน 219 ล้านบาท คนงาน 16 คน

2.4 การค้าและพาณิชย์กรรม

1) สถานการณ์การจดทะเบียน ประเภท จำนวนสถานประกอบการประเภทการค้าปลีกค้าส่งของจังหวัดลำพูน

ข้อมูลการจดทะเบียนนิติบุคคลจังหวัดลำพูน ประจำปี 2561

นิติบุคคลสถานะดำเนินกิจการ ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๑

นิติบุคคล สถานะดำเนินกิจการ	จำนวน (ราย)	ทุนจดทะเบียน(ล้านบาท)
1. ห้างหุ้นส่วนสามัญ นิติบุคคล	7	9.59
2. ห้างหุ้นส่วนจำกัด	1,575	3,769.57
3. บริษัทจำกัด	1,097	25,724.97
4. บริษัทมหาชนจำกัด	2	500.00
5. สมาคมการค้า	6	-
6. หอการค้าจังหวัด	1	-
รวม	2,688	30,004.13

จำแนกประเภทธุรกิจของนิติบุคคลทุกประเภท เรียงตามรหัสธุรกิจ ๑๐ อันดับแรก

ลำดับที่	ประเภทธุรกิจของนิติบุคคลทุกประเภท	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1	การขายส่งและการขายปลีกฯ	1,084	40.29
2	ก่อสร้าง	566	21.39
3	การผลิต	447	16.70
4	กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	106	3.93
5	การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	78	2.99
6	กิจกรรมบริหารและบริการสนับสนุน	76	2.83
7	กิจกรรมวิชาชีพวิทยาศาสตร์และกิจกรรมทางวิชาการ	71	2.65
8	ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	46	1.81
9	เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	41	1.59
10	ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	40	1.51

จำนวนนิติบุคคลตั้งใหม่และเลิกจำแนกตามประเภทธุรกิจเดือน ตุลาคม ๒๕๖๑

ประเภทนิติบุคคล	จดทะเบียนตั้งใหม่		จดทะเบียนเลิก	
	จำนวน (ราย)	ทุนจดทะเบียน (ล้านบาท)	จำนวน (ราย)	ทุนจดทะเบียน (ล้านบาท)
1.การขายส่งขายปลีก	12	12.90	4	4.50
2.การผลิต	5	4.55	1	1.00
3.กิจกรรมวิชาชีพวิทยาศาสตร์ฯ	-	-	-	-
4.การก่อสร้าง	3	2.50	1	3.00
5.การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	-	-	-	-
6.ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	-	-	-	-
7.กิจกรรมการบริหารและบริการ สนับสนุน	1	1.00	-	-
8.กิจกรรมด้านสุขภาพและสังคม สงเคราะห์	1	200.00	-	-
9.กิจกรรมเกี่ยวกับ อสังหาริมทรัพย์	1	1.00	-	-
10.เกษตรกรรม การป่าไม้และ การประมง	2	6.80	1	1.00
11.ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	-	-	2	2.00
12.การศึกษา	-	-	-	-
13.ศิลปะความบันเทิงและ นันทนาการ	-	-	-	-
14.กิจกรรมทางการเงินและ ประกันภัย	-	-	-	-
15.ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบการ ปรับอากาศ	-	-	-	-
16.กิจกรรมการบริการด้านอื่นๆ	-	-	-	-
รวม	25	228.75	9	11.50

การจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่และเลิกเดือน ตุลาคม ๒๕๖๑ (๑ ม.ค.- ๓๑ ธ.ค.)

ประเภทนิติบุคคล	จดทะเบียนตั้งใหม่		จดทะเบียนเลิก	
	จำนวน(ราย)	ทุนจดทะเบียน (ล้านบาท)	จำนวน(ราย)	ทุนจดทะเบียน (ล้านบาท)
บริษัทจำกัด	13	217.20	3	5.00
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	12	11.55	6	6.50
ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล	-	-	-	-
รวม	25	228.75	9	11.50

นิติบุคคลจดทะเบียนตั้งใหม่ ปี 2561 (ม.ค.-ต.ค. 61) เปรียบเทียบ ปี 25560 ลดลง 34 ราย คิดเป็น ร้อยละ 11.29 โดยธุรกิจที่มีจำนวนจดทะเบียนตั้งใหม่สูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การขายส่ง ขายปลีก การก่อสร้าง และการผลิต การจดทะเบียนลดลงเพียงเล็กน้อยจากปีที่ผ่านมา แต่ยังคงมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะภาคการขายส่งขายปลีก ภาคการก่อสร้าง ที่มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากนโยบายภาครัฐ และเอกชนที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว และนโยบายเมืองรอง

นิติบุคคลจดทะเบียนเลิกกิจการ ปี 2561 (ม.ค.-ต.ค. 61) เปรียบเทียบ ปี 2560 ลดลง 12 ราย คิดเป็น ร้อยละ 24.48 โดยประเภทนิติบุคคลที่มีจำนวนจดทะเบียนเลิกสูงสุด ได้แก่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด และห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล โดยเฉพาะสาขาการขายส่งขายปลีก เนื่องจากสภาพทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์โลก

แนวโน้มการจดทะเบียนจัดตั้งห้างหุ้นส่วนบริษัทในปี 2561 คาดว่าจะขยายตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากปี 2560 ซึ่งอัตราการจดทะเบียนจัดตั้งเฉลี่ยย้อนหลัง 5 ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและคาดว่าปลายปี 2561 จะมียอดจดทะเบียนเพิ่มขึ้นมากกว่ามีที่ผ่านมา จากนโยบายของภาครัฐและเอกชน ที่ออกมาตรการส่งเสริมกระตุ้นขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจขยายตัวส่งผลดีต่อการประกอบธุรกิจและการจัดตั้งทะเบียนนิติบุคคลในปี 2561

ที่มา : กลุ่มงานทะเบียนธุรกิจและอำนวยความสะดวกทางการค้า สำนักงานพาณิชย์จังหวัดลำพูน 9/11/61

2) มูลค่ารายได้เศรษฐกิจสาขาการขายปลีก-ขายส่ง ระหว่างปี 2558-2561 จังหวัดลำพูน

หน่วย : ล้านบาท

ลำดับ	รายการ	ปี 2558	ปี 2559	ปี 2560	ปี 2561
1	เมืองลำพูน	10,912,106,638.65	11,903,846,047.09	11,887,899,650.17	492,461,415.00
2	ป่าซาง	1,893,992,926.75	2,104,721,272.36	2,215,638,235.15	22,423,103.12
3	บ้านโฮ้ง	874,884,247.57	1,040,982,042.31	1,023,837,730.00	139,553,289.82
4	แม่ทา	144,403,027.78	188,653,223.00	213,101,324.89	1,495,079.16
5	ลี้	1,092,350,448.64	486,603,134.70	527,047,853.67	28,108,584.65
6	บ้านธิ	96,411,980.59	121,993,383.90	192,899,066.23	-
7	เวียงหนองล่อง	185,148,292.48	196,311,482.00	231,009,479.44	-

8	ทุ่งหัวช้าง	45,678,835.83	49,857,042.71	52,968,415.14	-
	รวมทั้งสิ้น	15,244,976,398.2	16,092,967,628.0	16,344,401,754.1	684,041,471.7
		9	0	9	5

หมายเหตุ : ปี 2561 ตัวเลขอยู่ระหว่างการยื่นงบการเงิน

รายได้จากการยื่นงบการเงิน สาขาการขายปลีก-ขายส่ง ปี 2560 เปรียบเทียบปี 2559 เพิ่มขึ้นคิดเป็น ร้อยละ 1.56 และมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปีที่ผ่านมา โดยธุรกิจในอำเภอที่มีการยื่นรายได้สูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ อำเภอเมืองลำพูน อำเภอป่าซาง และอำเภอบ้านโฮ่ง และจากการรวบรวมข้อมูล ปี 2561 สถานการณ์สาขาการขายปลีก-ขายส่ง ครึ่งหลังของปี 2561 ยังทรงตัวในไตรมาส 3 และปรับตัวขึ้นไปในไตรมาส 4 ตามวัฏจักรของการบริโภคของภาคเอกชน การใช้จ่ายของรัฐบาล การลงทุนรวม ซึ่งภาครัฐเร่งให้มีการประมูลโครงสร้างพื้นฐานให้ได้ภายในปีนี้ ผลจากการลงทุนนี้คาดว่าจะส่งผลมายังภาคค้าปลีกภายในไตรมาส 1-3 ปี 2562 อีกทั้งนโยบายและงบประมาณภาครัฐยังการกระตุ้นเศรษฐกิจไปยังจังหวัดเมืองรองซึ่งคาดว่าจะขยายตัวลำดับเช่นกัน

แนวโน้มค้าปลีกค้าส่ง ปี 2562 ต้องมีการปรับตัวตามยุคสมัย ผู้ประกอบการค้าปลีกจะต้องเริ่มปรับตัวโดยใช้กลยุทธ์การตลาดแบบออมนิชาแนล คือการทำตลาดแบบผสมผสานทั้งออนไลน์และออฟไลน์ที่ขายสินค้าได้ทุกรูปแบบ เพื่อเตรียมรับมือกับการเข้ามาของร้านค้าออนไลน์อย่างจริงจัง แม้ปัจจุบันหากมองภาพรวมในตลาดค้าปลีกทั้งระบบยังมีมูลค่าเติบโตสูง แต่ขณะที่ตลาดออนไลน์เติบโตปีละ 30% นับว่าห่างกันอยู่มาก แต่ด้วยเทคโนโลยีและพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปสู่ออนไลน์อย่างรวดเร็ว ทำให้คาดว่าในอีก 5 ปีข้างหน้าสัดส่วนการขายในตลาดออนไลน์จะคิดเป็น 10% ของตลาดทั้งหมด การเข้ามาของเทคโนโลยีได้ทำให้ภาคค้าปลีกต้องการปรับตัวกันอย่างต่อเนื่อง แต่ผู้ประกอบการค่อนข้างมีความแข็งแกร่ง และปรับตัวเองให้สอดคล้องกับสถานการณ์ได้ทุกช่วงเวลา

3) มูลค่าทุนจดทะเบียนสาขาการขายปลีก-ขายส่ง ระหว่างปี 2558-2561 จังหวัดลำพูน

หน่วย : ล้านบาท

ลำดับ	รายการ	ปี 2558	ปี 2559	ปี 2560	ปี 2561
1	เมืองลำพูน	1,373,657,700.00	1,601,487,700.00	1,603,047,700.00	73,750,000.00
2	ป่าซาง	339,940,000.00	358,739,800.00	500,689,800.00	4,500,000.00
3	บ้านโฮ่ง	153,499,999.00	162,149,999.00	181,679,199.00	20,200,000.00
4	แม่ทา	39,600,000.00	42,850,000.00	37,350,000.00	500,000.00
5	ลี้	108,050,000.00	119,350,000.00	158,150,000.00	2,350,000.00
6	บ้านธิ	48,710,000.00	63,710,000.00	66,910,000.00	-
7	เวียงหนองล่อง	59,500,000.00	62,500,000.00	70,500,000.00	-
8	ทุ่งหัวช้าง	4,200,000.00	5,200,000.00	10,200,000.00	-
	รวมทั้งสิ้น	2,127,157,699.00	2,415,987,499.00	2,628,526,699.00	101,300,000.00

หมายเหตุ : ปี 2561 ตัวเลขอยู่ระหว่างการยื่นงบการเงิน

4) จำนวนนิติบุคคลตั้งใหม่ จำแนกตามประเภทธุรกิจ ปี 2561 (1 มกราคม-31 ตุลาคม)

ลำดับ ที่	ประเภทธุรกิจ	ปี 2561 (ม.ค.-ตค)	
		จำนวน (ราย)	ทุน (ล้านบาท)
1	การเกษตร	11	14.71
2	การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	-	-
3	การผลิต	49	61.95
4	ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบการปรับอากาศ	1	2.00
5	การจัดการน้ำ การจัดการน้ำเสียและของเสียรวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง	-	-
6	การก่อสร้าง	32	39.35
7	การขนส่งขายปลีกและการซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์	119	137.61
8	การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	11	12.30
9	ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	9	15.80
10	ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	3	2.50
11	กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	1	5.00
12	กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	3	14.00
13	กิจกรรมวิชาชีพวิทยาศาสตร์ กิจกรรมทางวิชาการ	11	7.30
14	กิจกรรมบริหารและบริการสนับสนุน	7	7.00
15	การศึกษา	1	5.00
16	กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	4	203.00
17	ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ	-	-
18	กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	5	4.50
	รวม	267	532.02

2.5 ข้อมูลโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ OTOP จังหวัดลำพูน

จังหวัดลำพูนเดิมชื่อทริภุญไชย เป็นเมืองโบราณอายุกว่า 1300 ปีเป็นจังหวัดที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่หลากหลายและสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น โดยปัจจุบันมีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการต่อยอดพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชนที่เป็นเอกลักษณ์และมีคุณภาพ ซึ่งผลิตภัณฑ์ที่เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายว่าเป็นฝีมืออันเยี่ยมยอดล้ำค่า คือ ผ้าทอและผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาต่อเนื่องจากผ้า เช่น ผ้าทอที่ได้รับการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) จากกรมทรัพย์สินทางปัญญาระทรวงพาณิชย์ ซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในความงดงามและประณีตของช่างทอผ้า ได้แก่ ผ้าไหมยกดอกลำพูน และยังมีผ้าทอและผลิตภัณฑ์ผ้าที่เป็นเอกลักษณ์โดดเด่น เช่น ผ้าฝ้ายทอ ผ้าฝ้ายย้อมสีธรรมชาติ ผ้าชาวเขาที่มีเอกลักษณ์ชนเผ่ามีประวัติการสืบทอดศิลปะการทอผ้า รวมถึงการออกแบบลวดลายสืบทอดกันมาอย่างช้านานผู้อยู่อาศัยในชุมชนได้มีการสวมใส่ผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากภูมิปัญญาชาวบ้านกันมาแต่อดีตจนถึงปัจจุบันนอกจากนี้จังหวัดลำพูนยังมีผลิตภัณฑ์อื่นที่น่าสนใจอีกมากมาย ไม่ว่าจะเป็นผลิตภัณฑ์แปรรูปจากลำไยเครื่องสำอางสมุนไพรและไม้แกะสลัก เป็นต้น โดยมีจำนวนผู้ผลิตผู้ประกอบการที่ลงทะเบียน OTOP ปี พ.ศ. 2557 - 2561 ดังนี้

1. จำนวนผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP และผลิตภัณฑ์ ที่ลงทะเบียน ปี 2557 - 2561		
อำเภอ	จำนวนผู้ลงทะเบียน (ราย)	จำนวนผลิตภัณฑ์
ทุ่งหัวช้าง	49	130
บ้านธิ	95	211
บ้านโฮ้ง	130	203
ป่าซาง	111	306
ลี้	92	132
เมืองลำพูน	274	479
เวียงหนองล่อง	51	105
แม่ทา	112	170
รวม	887	1,736

2. จำนวนผลิตภัณฑ์ OTOP ที่ลงทะเบียน					
ประเภทผลิตภัณฑ์	จำนวนผลิตภัณฑ์	แยกตามกลุ่มที่ลงทะเบียน			
		A	B	C	D
อาหาร	446	37	6	49	354
เครื่องดื่ม	66	6	-	16	44
ผ้าและเครื่องแต่งกาย	481	33	58	37	353
ของใช้	498	32	18	43	405
สมุนไพร	214	55	3	56	100
ไม้ระบุงกลุ่ม	31	-	-	-	-
รวม	1,736	126	79	152	1,256

จังหวัดลำพูน มีสุดยอดผลิตภัณฑ์ OTOP เด่น ดังนี้

- ประเภทอาหาร ได้แก่ ลำไยและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากลำไย
- ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ได้แก่ ผ้าทอยกดอก
- ประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของระลึก ได้แก่ ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผ้าฝ้าย
- ประเภทสมุนไพร ได้แก่ เครื่องสำอางสมุนไพร

รวมทั้ง ได้รับรางวัลจากการประกวดผลิตภัณฑ์ชุมชน ในระดับประเทศ ดังนี้

- ปี 2556 รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2 จากการประกวด KBO Contest 2013 ชื่อผลงาน Longan Set ของกลุ่มแปรรูปลำไย บ้านใหม่เหมืองกวัก อำเภอเมืองลำพูน
- ปี 2556 รางวัลชนะเลิศการประกวดชุดของขวัญเทศกาลปีใหม่ 2556 ผลิตภัณฑ์ประเภทอาหาร ชื่อผลงาน ชุดของขวัญลำไยอบแห้งเนื้อสีทอง วิสาหกิจชุมชน กลุ่มแม่บ้านริมร่อง อำเภอเมืองลำพูน
- ปี 2557 รางวัลชมเชย การประกวด KBO Contest 2014 ชื่อผลงาน ชาสมุนไพรอบน้ำผึ้ง ของวิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลผลิตการเกษตร (แสงผึ้ง) อำเภอป่าซาง
- ปี 2557 รางวัลชนะเลิศ การประกวดชุดของขวัญเทศกาลปีใหม่ ผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องดื่ม ชุดเครื่องดื่มจากผลิตภัณฑ์ลำไยอบแห้งของกลุ่มลำไย “คุณแม่” อำเภอบ้านธิ
- ปี 2557 รางวัลชนะเลิศ การประกวดชุดของขวัญเทศกาลปีใหม่ ผลิตภัณฑ์ประเภทสมุนไพร ชุดเครื่องสำอางสมุนไพร ของบ้านสมุนไพรชัยศิริน อำเภอบ้านโฮ่ง
- ปี 2557 รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 การประกวดชุดของขวัญเทศกาลปีใหม่ ผลิตภัณฑ์ประเภทอาหาร ชุดลำไย RIM DE LONG ของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านริมร่อง อำเภอเมืองลำพูน
- ปี 2559 รางวัลชนะเลิศการประกวดผ้า ในงานศิลปาชีพ ประทีปไทย OTOP ก้าวไกลด้วยพระบารมี ปี พ.ศ.2559 ประเภทผ้ายกไหมทอมือ ผลงานผ้ายกไหมทอมือลายมุขมาตย์ ของนายพร คอนแนลล์ อำเภอเมืองลำพูน
- ปี 2559 รางวัลชมเชยการประกวดผ้า ในงานศิลปาชีพ ประทีปไทย OTOP ก้าวไกลด้วยพระบารมี ปี พ.ศ.2559 ประเภทผ้ายกไหมทอมือ ผลงานผ้ายกไหมทอมือลายพรหมกา ของนางเกสร ศรีพนม อำเภอเมืองลำพูน
- ปี 2559 รางวัลชมเชยการประกวดผ้า ในงานศิลปาชีพ ประทีปไทย OTOP ก้าวไกลด้วยพระบารมี ปี พ.ศ.2559 ประเภทผ้ายกไหมทอมือ ผลงานผ้ายกไหมทอมือลายดอกพวงแก้วโบราณขอบสังเวียนยกดอกตีนทอง ของนางปาริชาติ แก้วหนัก อำเภอทุ่งหัวช้าง
- ปี 2559 รางวัลชมเชยการประกวดผ้า ในงานศิลปาชีพ ประทีปไทย OTOP ก้าวไกลด้วยพระบารมี ปี พ.ศ.2559 ประเภทผ้ายกไหมทอมือ ผลงานผ้ายกไหมทอมือลายสกุลทิพย์ ของนางอรษา คำมณี อำเภอเมืองลำพูน
- ปี 2559 รางวัลชนะเลิศ การประกวดสุดยอดผ้าไทย 4 ภูมิภาค ระดับประเทศ ผลงานผ้าทอยกดอก ของนายอรรถพล แสงหล้า อำเภอทุ่งหัวช้าง

- ปี 2560 ผลิตภัณฑ์ OTOP ที่ได้รับคัดสรรเป็นของขวัญ ของฝาก ระดับภาค จำนวน 5 ผลิตภัณฑ์ ดังนี้
 - ประเภทอาหาร ชุดผลไม้อบแห้ง ของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านริมร่อง อำเภอเมืองลำพูน
 - ประเภทเครื่องคั้น ชุดชาสมุนไพรอบน้ำผึ้ง ของกลุ่มแสงผึ้ง อำเภอป่าซาง
 - ประเภทผ้า ชุดผ้าไหมบาติก ของแพรวอุไรบาติก อำเภอเมืองลำพูน
 - ประเภทของใช้ ชุดรองจาน รองแก้ว ของจันทร์ดีผ้าฝ้าย อำเภอป่าซาง ชุดกล่องไม้ ของวิมาลาคราฟวิ่ง อำเภอป่าซาง

จากการส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน ทำให้เกิดการสร้างอาชีพ สร้างรายได้ แก่คนลำพูน โดยในช่วงปี พ.ศ.2556 - 2560 สรุปได้ดังนี้

ปี พ.ศ.	ยอดรายได้จากการจำหน่าย (บาท)
2558	1,629,642,928
2559	1,590,513,023
2560	2,175,480,759
2561	2,960,095,629

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ด้านการลงทะเบียนผู้ผลิต / ประกอบการ และผลิตภัณฑ์ OTOP

ผู้ผลิต ผู้ประกอบการ ให้ความสนใจลงทะเบียนเพิ่มขึ้น สามารถเพิ่มจำนวนผลิตภัณฑ์และจัดทำเป็นฐานข้อมูล สำหรับใช้ประโยชน์ในการส่งเสริม สนับสนุน ทั้งในด้านองค์ความรู้ ทางวิชาการ การพัฒนา รูปแบบผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์ โดยได้รับการสนับสนุนการดำเนินงานจากรัฐบาลผ่านหน่วยงานต่างๆ เช่น โครงการชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี งบประมาณ ตามยุทธศาสตร์กรมการพัฒนาชุมชน รวมถึงงบประมาณตามแผนปฏิบัติการราชการจังหวัดลำพูน

2. ด้านการจำหน่ายสินค้า

ผลิตภัณฑ์ OTOP ของจังหวัดลำพูน มีความโดดเด่นและมีเอกลักษณ์ มียอดจำหน่ายที่สูงขึ้นตามลำดับ สืบเนื่องจากการได้รับการสนับสนุนให้เข้าร่วมจัดแสดงและจำหน่ายสินค้า ในงานที่สำคัญต่างๆ เช่น งาน OTOP CITY งาน OTOP ภูมิภาค งาน OTOP Midyear งานศิลปาชีพประทีปไทย OTOP ก้าวไกลด้วยพระบารมี และงานอื่นๆ ที่หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนจัดขึ้น รวมถึงการจำหน่าย ณ สถานที่ผลิต และการสั่งซื้อ

3. ปัญหา / อุปสรรค

3.1 จำนวนผู้ผลิต / ผู้ประกอบการ / ผลิตภัณฑ์ มีจำนวนมาก มีความต้องการทางการตลาดค่อนข้างสูง ซึ่งผู้ผลิต ผู้ประกอบการ ที่สามารถเข้าถึงการตลาดได้ ต้องมีสินค้าที่มีคุณภาพและมาตรฐาน ทำให้ผู้ผลิตรายใหม่ที่มีสินค้ายังไม่ได้มาตรฐานไม่สามารถเข้าถึงการตลาดได้เท่าที่ควร

3.2 ผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP รายใหม่ ขาดความพร้อมในการเข้ารับการอบรม ประชุม สัมมนา ทำให้ขาดโอกาสในการได้รับองค์ความรู้ใหม่ๆ ในการนำไปพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ รวมถึงการได้รับการสนับสนุน จากหน่วยงานในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ ทำให้ผลิตภัณฑ์ไม่ได้คุณภาพ มาตรฐาน

4. แนวทางแก้ไข

- 4.1 จัดมหกรรมการแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP สำหรับผู้ประกอบการรายใหม่ หรือผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มปรับตัวสู่การพัฒนา (กลุ่ม D) ในระดับจังหวัด
- 4.2 สนับสนุนให้ผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP รายใหม่ เข้ามาจำหน่ายในตลาดประชารัฐ
- 4.3 สนับสนุน ส่งเสริม ให้ผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP รายใหม่ ได้มีโอกาสในการเข้าถึงองค์ความรู้ ข่าวสาร หรือการพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ ในระบบออนไลน์ หรือเอกสารต่างๆ

2.6 ด้านการท่องเที่ยว

2.6.1 ประเภทของการท่องเที่ยวที่สำคัญในจังหวัด

จังหวัดลำพูนเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีประวัติยาวนาน และน่าสนใจเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศโดยจังหวัดลำพูนมีประวัติศาสตร์ยาวนานถึง 1,343 ปีตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์ เมืองที่เก่าแก่ของจังหวัดลำพูน คือ เมืองโบราณหริภุญไชย ประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน มีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงาม รวมทั้งสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ทั้งนี้สามารถจำแนกแหล่งท่องเที่ยวได้ ดังนี้

(1) แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์

ที่	แหล่งท่องเที่ยว	ที่ตั้ง	ประเภท
1	วัดพระธาตุหริภุญชัยวรมหาวิหาร	ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน	วัด
2	อนุสาวรีย์พระนางจามเทวี	ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน	ประวัติศาสตร์
3	วัดจามเทวี	ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน	วัด
4	คูช้าง-คูม้า	ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน	โบราณสถาน
5	วัดมหาวัน	ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน	วัด
6	อนุสาวรีย์ครูบาศรีวิชัย	วัดดอยติ ตำบลป่าสัก ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน	ประวัติศาสตร์
7	วัดพระยืน	ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน	วัด
8	วัดพระคงฤาษี	ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน	วัด
9	พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติหริภุญไชย	เยื้องกับวัดพระธาตุหริภุญชัย อำเภอเมืองลำพูน	พิพิธภัณฑสถาน
10	วัดสันป่ายางหลวง	สันป่ายางหลวง ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน	วัด
11	วัดพระพุทธรูปบาทตากผ้า	ตำบลมะกอก อำเภอป่าซาง	วัด
12	เวียงเกาะกลาง	บ้านบ่อควา ตำบลบ้านเรื่อน อำเภอป่าซาง	โบราณสถาน
13	วัดศรีดอนชัย	ตำบลบ้านธิ อำเภอบ้านธิ	วัด
14	วัดพระธาตุดอยเวียง	ตำบลบ้านธิ อำเภอบ้านธิ	วัด
15	วัดพระธาตุดอยห่างบาตร	ตำบลห้วยยาบ อำเภอบ้านธิ	วัด
16	วัดพระเจ้าตนหลวง	ตำบลศรีเตี้ย อำเภอบ้านโฮ่ง	วัด
17	วัดพระธาตุดอยกวางคำ	ตำบลทุ่งหัวช้าง อำเภอทุ่งหัวช้าง	วัด
18	วัดพระพุทธรูปบาทห้วยต้ม	ตำบลนาทราย อำเภอลี้	วัด
19	วัดมหาธาตุเจดีย์ศรีเวียงชัย	ตำบลนาทราย อำเภอลี้	วัด
20	วัดบ้านปาง	ตำบลศรีวิชัย อำเภอลี้ (ครูบาศรีวิชัยบวชที่แรก)	วัด
21	วัดพระธาตุห้าดวง (เวียงเจดีย์ห้าหลัง)	บ้านพระธาตุห้าดวง ตำบลลี้ อำเภอลี้	วัด
22	อนุสาวรีย์สามครุบา	ใจกลางอำเภอลี้ จังหวัด	วัด
23	วัดพระธาตุดวงเคียว	บ้านสันดอยเวียง ตำบลลี้ อำเภอลี้	วัด
24	วัดพระพุทธรูปมหาหนาม	บ้านผาหนาม ตำบลป่าไผ่ อำเภอลี้	วัด

ที่	แหล่งท่องเที่ยว	ที่ตั้ง	ประเภท
25	สะพานขาวทาชมพู	บ้านทาชมพู ตำบลทาปลาตึก อำเภอแม่ทา	ประวัติศาสตร์
26	อุโมงค์รถไฟขุนตาล	บ้านขุนตาล ตำบลทาปลาตึก อำเภอแม่ทา	ประวัติศาสตร์

(2) แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

ที่	แหล่งท่องเที่ยว	ที่ตั้ง	ประเภท
1	พิพิธภัณฑวัดต้นแก้ว	ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน	พิพิธภัณฑ
2	พิพิธภัณฑชุมชนเมือง	ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน	พิพิธภัณฑ
3	ขัวมุงทำสังข์และชุมชนเวียงยอง	ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน	หัตถกรรม
4	แหล่งทอผ้าบ้านดอนหลวง	ตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง	หัตถกรรม
5	แหล่งทอผ้าบ้านหนองเงือก	บ้านหนองเงือก ตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง	ชาติพันธุ์
6	หมู่บ้านกะเหรี่ยงแม่ขนาด	ตำบลทาภาศ อำเภอแม่ทา	ชาติพันธุ์
7	ศูนย์หัตถกรรมทอผ้าไหม	บ้านสันตอยฮ่อม ตำบลบ้านปวง อำเภอทุ่งหัวช้าง	หัตถกรรม
8	ศูนย์วิจัยงานหัตถกรรมบ้านห้วยต้ม	บ้านเด่นยางมูล อำเภอถ้ำ	หัตถกรรม

(3) แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

ที่	แหล่งท่องเที่ยว	ที่ตั้ง	ประเภท
1	บ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ดอยชะม้อ	ตำบลมะเขือแจ้ อำเภอเมือง	ธรรมชาติ
2	อุทยานแห่งชาติดอยขุนตาล	ตำบลทาปลาตึก อำเภอแม่ทา	อุทยานแห่งชาติ
3	อุทยานแห่งชาติแม่ปิง	อำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่ อำเภอถ้ำ จังหวัดลำพูน และ อำเภอสามเงาจังหวัด จังหวัดตาก	อุทยานแห่งชาติ
4	ถ้ำหลวงผาเวียง	ตำบลป่าพลู อำเภอบ้านโฮ้ง	ธรรมชาติ

2.6.2 กิจกรรม ประเพณี และการดำเนินการที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว

(1) จังหวัดลำพูนเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีประวัติยาวนานถึง 1,343 ปี เป็นที่น่าสนใจอย่างยิ่งสำหรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ รวมถึงโอกาสทางด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มทางวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของอุทยานแห่งชาติแม่ปิงและขุนตาล และประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการรถไฟ เช่น อุโมงค์ขุนตาล สะพานขาวทาชมพู

(2) งานประเพณีที่สำคัญของจังหวัดลำพูนนั้นพบว่าม้งงานประเพณีที่สำคัญหลายงานด้วยกัน อาทิเช่น ประเพณีสงกรานต์พระธาตุหริภุญชัย งานประเพณีสลากย้อม งานประเพณีตักลงบูชาถวายครูบาเจ้าศรีวิชัย นักบุญแห่งล้านนา รวมถึงงานประเพณีชุมชนต่างๆ ส่งผลทำให้จังหวัดลำพูนเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีความพร้อมที่จะพัฒนาเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์วัฒนธรรม

(3) เส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตเมืองเก่า เมืองอนุรักษ โดยการนำเที่ยวไปยังแหล่งโบราณสถานที่สำคัญต่างๆ สอดคล้องกับการวางยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัดลำพูน จุดบริการจะตั้งอยู่ บริเวณหน้าวัดพระบรมธาตุหริภุญชัย เปิดให้บริการวันละ 2 เวลา ได้แก่ ช่วงเช้า จะเริ่มออกเดินทางไปยังจุดแรก เวลา 09.30 น. และช่วงบ่าย เริ่มออกเดินทางเวลา 13.30 น. อัตราค่าบริการท่านละ 50 บาท แหล่งท่องเที่ยว ภายในเส้นทางมีทั้งหมด 11 จุดด้วยกัน ได้แก่ จุดที่ 1 พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติจังหวัดลำพูน จุดที่ 2 พิพิธภัณฑ ชุมชนเมืองลำพูน จุดที่ 3 อนุสาวรีย์พระนางจามเทวี จุดที่ 4 วัดจามเทวี จุดที่ 5 วัดมหาวัน จุดที่ 6 วัดพระคงฤๅษี จุดที่ 7 พิพิธภัณฑตำรวจลำพูน จุดที่ 8 วัดป่ายางหลวง จุดที่ 9 กู่ช้างกู่ม้า จุดที่ 10 วัดพระยืน และจุดที่ 11 พิพิธภัณฑชุมชนวัดต้นแก้ว โดยการเดินทางจะใช้เวลาโดยประมาณทั้งสิ้น 3 ชั่วโมง

(4) เครือข่ายวัฒนธรรมชุมชนที่เข้มแข็งในด้านการอนุรักษ์สืบสานวัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มในด้านการท่องเที่ยวชุมชน การทำนกอาศัยระยะสั้นและระยะยาว

2.6.3 เครือข่ายวัฒนธรรมชุมชน

ความโดดเด่นเรื่องประวัติศาสตร์ โบราณสถานและวิถีชีวิตประเพณีนี้ทำให้จังหวัดลำพูนมีความได้เปรียบกว่าจังหวัดอื่น ๆ เนื่องจากมีประวัติศาสตร์ที่เป็นต้นจุดเริ่มต้นของอารยธรรมล้านนา และด้วยความเป็นอัตลักษณ์เฉพาะพื้นที่ของผู้คนจากความโดดเด่นทางชาติพันธุ์จึงเป็นจุดดึงดูดความสนใจให้กับนักท่องเที่ยวในการเลือกมาท่องเที่ยวจังหวัดลำพูน แต่อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญที่จะสามารถสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวได้อีกประการที่สำคัญไม่แพ้กว่าความสวยงามและคุณค่าที่ได้จากแหล่งท่องเที่ยวนี้เลยก็คือ อรรถศาสตร์ของการเป็นเจ้าบ้านในการต้อนรับนักท่องเที่ยว สิ่งเหล่านี้จึงจำเป็นต้องถูกสร้างขึ้นจากชาวลำพูนทุกคน และจะทำให้จังหวัดลำพูนกลายเป็นเมืองท่องเที่ยววัฒนธรรมที่มีวัฒนธรรมงดงามอย่างแท้จริง

นอกจากกลุ่มเครือข่ายสภาวัฒนธรรมของทุกอำเภอแล้ว จังหวัดลำพูนมีเครือข่ายวัฒนธรรมชุมชนที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว ดังนี้

(1) เครือข่ายวัฒนธรรมชุมชนกลุ่มชาติพันธุ์ชาวยอง ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน โดยสามารถเชื่อมโยงศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน การทอผ้า เอกลักษณ์ด้านภาษาถิ่น และยังกระจายในพื้นที่ต่าง ๆ อีกด้วย

(2) เครือข่ายวัฒนธรรมชุมชนตำบลอุโมงค์ อำเภอเมืองลำพูน ซึ่งมีเอกลักษณ์ของวิถีชีวิตการเกษตรกรรม สวยล้ำไยพันธุ์พื้นเมือง

(3) เครือข่ายวัฒนธรรมชุมชนไทลื้อ ตำบลบ้านธิ อำเภอบ้านธิ ซึ่งมีเอกลักษณ์ของวิถีชีวิตการแต่งกาย ผ้าทอไทลื้อ หมู่บ้านท่องเที่ยวชุมชน วิธีการทำนา ซึ่งเป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

(4) เครือข่ายวัฒนธรรมชุมชนบ้านห้วยทรายขาว - ทาป่าเปา ตำบลทาปลาดุก อำเภอแม่ทา มีเอกลักษณ์ของการดำเนินชีวิตด้านการเกษตรและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เนื่องจากชุมชนตั้งอยู่ใกล้กับอุทยานแห่งชาติดอยขุนตาล

(5) เครือข่ายวัฒนธรรมชุมชนชาวปะเกออะญอบ้านแม่ขนาด ตำบลทาภาศ อำเภอแม่ทา ซึ่งเป็นหมู่บ้านชาติพันธุ์กะเหรี่ยง มีเอกลักษณ์ของผ้าทอกะเหรี่ยง และแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

(6) เครือข่ายวัฒนธรรมชุมชนชาวยอง อำเภอป่าซาง (ตำบลแม่แรง ม่วงน้อย มะกอก) ซึ่งถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และโดดเด่นในด้านภูมิปัญญาผ้าฝ้ายทอมือ จนเป็นที่รู้จักกว้างขวางในงานผ้าฝ้ายดอนหลวง ผ้าฝ้ายหนองเงือก ประเพณีการบวชลูกแก้วชาวมะกอก

(7) เครือข่ายท่องเที่ยวชุมชนชาวมอญ ตำบลบ้านเรือน อำเภอป่าซาง มีเอกลักษณ์ด้านอาหารพื้นบ้าน ชุมชนที่เป็นแหล่งประวัติศาสตร์อันยาวนาน บริเวณวัดเกาะกลาง

(8) เครือข่ายท่องเที่ยวชุมชนเชิงเกษตร ตำบลน้ำดิบ ซึ่งเป็นแหล่งเพาะปลูกลำไยแหล่งใหญ่ และเป็นแหล่งเพาะเลี้ยงไก่พันธุ์พื้นเมือง พันธุ์เหล่าปาก้อย

(9) เครือข่ายวัฒนธรรมชุมชนตำบลบ้านโฮ้ง ซึ่งมีวิถีชีวิตประเพณีที่โดดเด่น และแหล่งผลิตการเกษตร ตลอดจนประเพณีแห่แค่หลวง

(10) เครือข่ายวัฒนธรรมชุมชนตำบลบ้านปวง ที่สืบทอดภูมิปัญญาการทอผ้าไหมยกดอก และวัฒนธรรมของชาติพันธุ์ปะเกออะญอในพื้นที่ตำบลใกล้เคียง

(11) เครือข่ายวัฒนธรรมชุมชนบ้านห้วยตัม ตำบลนาทราย ซึ่งเป็นชุมชนปะเกออะญอ มีเอกลักษณ์ในการเคร่งครัดต่อวัฒนธรรมประเพณี เป็นหมู่บ้านมั่งสะวิรัต ได้รับการยกย่องและคัดเลือกเป็นหมู่บ้านศิลป 5 และได้รับรางวัลการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน รางวัลกินรี จาก การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ปี 2559

(12) เครือข่ายวัฒนธรรมชุมชนลีเมืองเก่า ซึ่งเป็นแหล่งประวัติศาสตร์ของเมืองลี มีศักยภาพในการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 3 ครุบา (ครุบาวงศ์ วัดพระพุทธรบาทห้วยต้ม ตำบลนาทราย, ครุบาขาวปี วัดพระพุทธรบาทพนาหนาม ตำบลป่าไผ่ และครุบาเจ้าศรีวิชัย แห่งวัดบ้านปาง ตำบลบ้านปาง) นอกจากนี้ยังมีเอกลักษณ์การทอผ้าลายโบราณ

(13) เครือข่ายวัฒนธรรมชุมชนตำบลวังผาง อำเภอเวียงหนองล่อง มีเอกลักษณ์วัฒนธรรมชาวยอง ดำรงวิถีชีวิตด้านการเกษตรกรรม มีเอกลักษณ์วัฒนธรรมชุมชน

2.6.4 สถานการณ์ท่องเที่ยวของจังหวัดลำพูน

ตารางสรุปสถานการณ์ท่องเที่ยวภายในจังหวัดลำพูน พ.ศ. 2559 – 2560

รายการ	2559	2560
1. จำนวนรวมผู้เยี่ยมชมเยือน (คน)	1,081,797	1,122,339
ชาวไทย	1,034,289	1,072,907
ชาวต่างประเทศ	47,508	49,432
1.1 จำนวนนักท่องเที่ยว	317,333	324,736
ชาวไทย	309,708	316,857
ชาวต่างประเทศ	7,625	7,879
1.2 จำนวนนักท่องเที่ยว	764,464	797,603
ชาวไทย	724,581	756,050
ชาวต่างประเทศ	39,883	41,553
2. ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว (วัน)	2.01	1.96
ชาวไทย	2.00	1.96
ชาวต่างประเทศ	2.09	2.01
3. ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท/คน/วัน)		
ผู้เยี่ยมชมเยือน	989.56	1,029.00
ชาวไทย	984.72	1,023.23
ชาวต่างประเทศ	1,106.60	1,167.28
นักท่องเที่ยว	1,308.26	1,368.75
ชาวไทย	1,298.14	1,357.23
ชาวต่างประเทศ	1,701.17	1,821.05
นักท่องเที่ยว	724.71	757.72
ชาวไทย	716.77	748.88
ชาวต่างประเทศ	869.04	918.11
4. รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)		
ผู้เยี่ยมชมเยือน	1,385.21	1,476.08
ชาวไทย	1,323.44	1,409.09
ชาวต่างประเทศ	61.77	66.99
5. สถานประกอบการที่พักแรม		
จำนวนห้อง	1,135	1,141

รายการ	2559	2560
อัตราการเข้าพัก (%)	49.57	52.19
จำนวนผู้เข้าพักแรม	220,556	230,452
ชาวไทย	213,528	223,074
ชาวต่างประเทศ	7,028	7,378

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

รวบรวมโดย : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

1) สภาพการณ์ทั่วไป

(1) สถานการณ์ท่องเที่ยวในจังหวัดลำพูน ยังคงมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องจากปีที่ผ่านมา โดยในปี 2560 เมื่อแยกพิจารณานักท่องเที่ยวคนไทย และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ พบว่า จำนวนนักท่องเที่ยวคนไทย มีการเติบโตเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 3.73 และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ การเติบโตเพิ่มร้อยละ 4.04 ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดลำพูนเนื่องมาจากจังหวัดลำพูนเป็นทางผ่านไปสู่จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดเชียงราย ซึ่งมีระยะทางห่างจากจังหวัดเชียงใหม่เพียง 30 กว่ากิโลเมตรเท่านั้น จังหวัดลำพูนมีเอกลักษณ์ด้านศิลปวัฒนธรรมเป็นเมืองโบราณหรือภูโยช มีผลิตภัณฑ์ผ้าไหมยกดอกที่มีความสวยงามและเป็นเอกลักษณ์ของลำพูน อีกทั้งแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด คือวัดพระธาตุหรือภูโยชัวยวมหาวิหาร เป็นที่เคารพนับถือของนักท่องเที่ยวโดยทั่วไป

(2) นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางสู่จังหวัดลำพูน โดยส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อการท่องเที่ยว มากที่สุด รองลงมา ประชุม/สัมมนา แต่ในขณะเดียวกัน การประชุม/สัมมนา ในส่วนของชาวต่างชาติ พบว่า กลุ่มตลาดหลักของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ คือ ญี่ปุ่น มาเลเซีย และจีน จากการสังเกตจะพบว่า จำนวนนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียเพิ่มขึ้นในพื้นที่ เนื่องจากการมีเที่ยวบินตรงจากมาเลเซียเข้าสู่จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งจังหวัดลำพูนที่มีพื้นที่ติดต่อกับจังหวัดเชียงใหม่ ทำให้มีนักท่องเที่ยวจากประเทศมาเลเซียเพิ่มขึ้นด้วย ทั้งนี้ชาวต่างชาตินิยมเดินทางโดยผ่านบริษัททัวร์ โดยพาหนะที่นิยมใช้ในการเดินทางคือ รถยนต์ส่วนตัว รองลงมา รถโดยสารประจำทาง

(3) ในการเดินทางแต่ละครั้งนักท่องเที่ยวมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ย 1.96 ลดลงจากเดิมเล็กน้อย ซึ่งมีจำนวนผู้มาเยี่ยมเยือน คินพัก และการใช้จ่ายเฉลี่ยประมาณ 1030 บาท/คน/วัน โดยแบ่งเป็น ผู้มาเยี่ยมเยือนซึ่งเป็นชาวไทย มีการใช้จ่ายเฉลี่ยคนละ 1025 บาท/วัน และมาเยี่ยมเยือนซึ่งเป็นชาวต่างประเทศ มีการใช้จ่ายเฉลี่ยคนละ 1,165 บาท/วัน เมื่อรวมรายได้ทั้งหมดที่เกิดจากการท่องเที่ยวภายในจังหวัดลำพูนในปี 2560 จะเท่ากับ 1,475 ล้านบาท

(4) สถานการณ์ด้านการพักแรม พบว่าจังหวัดลำพูนมีจำนวนห้องพักเท่ากับ 1,141 ห้อง เพิ่มขึ้นจากเดิมคิดเป็นร้อยละ 0.52 และมีอัตราการเข้าพักเฉลี่ยทั้งปีร้อยละ 52 เพิ่มจากเดิมคิดเป็นร้อยละ 4 จำนวนผู้เข้าพักเป็นชาวไทยมากกว่าชาวต่างประเทศถึงร้อยละ 93.59

2) สิ่งที่ต้องพัฒนาปรับปรุงเพื่อรองรับการพัฒนา

(1) การพัฒนาปฏิทินการท่องเที่ยว เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวได้รับทราบปฏิทินงานในแต่ละเดือน และสถานที่อำนวยความสะดวกต่างๆ ที่แสดงให้เห็นว่า เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางมาถึงจะสามารถไปเที่ยว ทานอาหาร พักอาศัย หรือทำกิจกรรมที่น่าสนใจได้ที่ไหนอย่างไร

(2) การพัฒนาการประชาสัมพันธ์ให้เป็นระบบตามปฏิทินการจัดงาน ให้เป็นรูปแบบแผนที่มีทิศทางเดียวกัน และการส่งเสริมการใช้โอกาสจากเทคโนโลยีเพื่อการประชาสัมพันธ์

(3) การพัฒนาบุคลากรและหลักสูตรทางการท่องเที่ยวที่สามารถเป็นต้นแบบในการพัฒนา กลุ่มเป้าหมายต่างๆ ได้อย่างชัดเจน

(4) เนื่องจากจังหวัดลำพูนเป็นจังหวัดเล็กๆ การลงทุนด้านการท่องเที่ยวของภาคเอกชนมีจำนวน จำกัด จังหวัดจึงจำเป็นต้องนำร่องในการพัฒนาเพื่อสร้างโอกาสและนำไปสู่การจูงใจการลงทุนจากบุคคลภายนอก โดยบูรณาการทิศทางการท่องเที่ยวร่วมกับเครือข่ายต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนอย่างเป็นระบบ

2.7 ด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.7.1 การใช้ประโยชน์ที่ดิน

จังหวัดลำพูนมีเนื้อที่ทั้งหมด จำนวน 2,816,176 ไร่ แบ่งเป็นเนื้อที่ป่า จำนวน 1,592,672 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 56.55 เป็นเนื้อที่การใช้ประโยชน์ทางการเกษตร จำนวน 803,037 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 28.52 และเป็นเนื้อที่ที่ใช้ประโยชน์นอกการเกษตร จำนวน 420,467 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 14.93

จังหวัด	เนื้อที่ทั้งหมด (ไร่)	เนื้อที่ป่าไม้ (ไร่)	เนื้อที่ที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร (ไร่)	เนื้อที่ที่ใช้ประโยชน์นอกการเกษตร (ไร่)
ลำพูน	2,816,176	1,592,672	803,037	420,467

ที่มา : สถิติการเกษตรของประเทศไทย ปี 2559 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

2.7.2 คุณภาพดิน

พื้นที่จังหวัดลำพูนเป็นส่วนหนึ่งของแอ่งเชียงใหม่-ลำพูน ลักษณะเป็นแอ่งระหว่างภูเขาโดยมีรูปร่างยาวรีในแนวเกือบเหนือ - ใต้ จัดเป็นแอ่งสะสมตะกอนทางน้ำเนื่องจากเป็นที่รับน้ำและตะกอนจากแม่น้ำปิงและทางน้ำจากภูเขาที่ล้อมรอบแอ่ง นอกจากนั้นยังมีแอ่งลึซึ่งเป็นแอ่งขนาดเล็กอยู่ทางตอนใต้ของจังหวัดลักษณะทางธรณีวิทยาประกอบด้วยชั้นหิน และตะกอนดิน หายหลากหลายชนิด จำแนกเป็น 10 ชนิด กล่าวโดยสรุปได้ดังนี้

(1) ตะกอนทราย ดินเหนียว กรวดละเอียด พบในบริเวณที่ราบริมแม่น้ำสายใหญ่ เช่น น้ำแม่ปิง น้ำแม่ลี น้ำแม่ธิ เป็นต้น ประกอบด้วยชั้นทรายปนดินเหนียว ดินเหนียวปนทราย กรวดละเอียด และลูกรังปะปนในบางชั้น เกิดจากน้ำพัดพากรวด หิน ดิน ทราย มาสะสมตัวอย่างไม่เป็นระบบ มีอิทธิพลของความลาดชันและน้ำผิวดินปะปนบาง จึงได้ตะกอนหลากหลายชนิดปนกัน

พื้นที่ราบบริเวณนี้เป็นแหล่งสะสมตัวของชั้นทรายแม่น้ำ บางแห่งสามารถหาแหล่งทรายสำหรับการก่อสร้าง และดินเหนียวสำหรับแป้นวัตถุปั้นในอุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผา สภาพดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนมีแร่ธาตุที่จำเป็นต่อพืชอุดมสมบูรณ์ จึงเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการเพาะปลูกมากที่สุด แต่เนื่องจากเป็นพื้นที่ราบน้ำท่วมถึงจึงมักประสบภัยน้ำท่วมขังในช่วงฤดูฝนเป็นประจำ

(2) ตะกอนกรวด ทราย ลูกรัง พบเป็นบริเวณกว้างในลักษณะภูมิประเทศแบบขั้นบันได ประกอบด้วยชั้นกรวดคอนขาหงาสลับกับชั้นทรายและดินเหนียว กรวดมีลักษณะกลมมนดีมีขนาดตั้งแต่ 2 มิลลิเมตร จนถึงใหญ่กว่า 1 เมตร บางแห่งมีสารละลายเหล็กออกไซด์เชื่อมประสานจนกลายเป็นแม่รังและลูกรัง เกิดจากแม่น้ำกัดเซาะทางดิ่งมากขึ้น

พื้นที่บริเวณนี้สามารถหาแหล่งลูกรังสำหรับการก่อสร้าง ดินมีธาตุอุดมสมบูรณ์พอ สมควรปลูกพืชได้บางชนิด และไม่อยู่ในเขตน้ำท่วมขังจึงเหมาะสำหรับเป็นที่อยู่อาศัย แต่อาจประสบภัยกับการไหลหลากของทางน้ำได้

(3) ตะกอนเศษหิน กรวด ทราย ดินเหนียว พบปนบริเวณแคบๆ ในเขตอำเภอเมืองลำพูน อำเภอแมทา อำเภอบ้านธิ และอำเภอทุ่งหัวช้าง ประกอบด้วยเศษหิน กรวด ทราย สลับกับดินเหนียว เกิดจากทางน้ำที่ไหลจากหุบเขาชันลงสู่พื้นราบ เมื่อความเร็วของกระแสน้ำลดลงเกิดการสะสมตะกอนบริเวณใกล้กับเนินเขา กระจายออกไปรอบข้างลักษณะเป็นรูปพัด ไซเปินแหล่งดินถมสำหรับการก่อสร้างใดหน่วยตะกอนนี้เป็นหลักฐานสำหรับแสดงถึงการเกิดดินถมในอดีต เนื่องจากการปรับตัวเขาสู่สมดุลของธรรมชาติ และในหลายพื้นที่ยังคงมีความเสี่ยงต่อการเกิดดินถล่มได้อีก จึงไม่เหมาะสำหรับการตั้งที่อยู่อาศัย

(4) หินตะกอนชนิดหินเคลย์ ถานหิน พบสะสมตัวบริเวณแคบๆ ทางด้านตะวันออกเฉียงใต้ของอำเภอลี่ ประกอบด้วย หินเคลย์หินทรายแปง บอลเคลย์ถานหิน และหินน้ำมัน มีลักษณะกึ่งแข็งตัว พบซากดึกดำบรรพ์ จำพวกหอยสองฝา น้ำจืด ปลาและสัตว์เลื้อยลูกดวยนมมากมาย อาจพบแหล่งซากดึกดำบรรพ์ลักษณะเดียวกับสุสานหอย จังหวัดกระบี่ เป็นแหล่งสะสมตัวของแร่เชื้อเพลิง เช่น น้ำมัน แกส ธรรมชาติถานหิน และหินน้ำมัน นอกจากนี้ยังพบดินเบา และบอลเคลย์เกิดรวมด้วย หินชนิดนี้เกิดและสะสมตัวในแอ่งสะสมตะกอนระหว่างภูเขาที่มีสภาพแวดล้อมแบบทะเลสาบน้ำจืด

(5) หินตะกอนชนิดหินทราย สวนใหญ่กระจายตัวอยู่ทางตอนเหนือของจังหวัด ในเขตอำเภอบ้านธิ อำเภอเมืองลำพูน อำเภอแมทา และอำเภอป่าซาง พบวางตัวแนวตะวันออกเฉียงเหนือ – ตะวันตกเฉียงใต้ ส่วนในเขตอำเภอบ้านโฮ้ง อำเภอทุ่งหัวช้าง และอำเภอลี่พบปนบริเวณแคบๆ ทางด้านตะวันตกของพื้นที่ และวางตัวในแนวเหนือ – ใต้

หินนี้ประกอบด้วยหินทรายหลายชนิด เช่น หินทรายเนื้อควอตซ์ หินทราย เนื้อเฟลตสปาร์ และหินทรายเนื้อปนเถาภูเขาไฟ นอกจากนี้ยังพบหินกรวดมนขนาดเล็ก หิน ทรายแปง หินดินดาน หินเชิร์ต หินตะกอนเถาภูเขาไฟ และหินปูน แทรกสลับอยู่บางช่วง ในบริเวณที่เป็นหินทรายเนื้อละเอียดสามารถใช้เป็นแหล่งหินประดับและหินลับมีดได้

ลักษณะภูมิประเทศสวนใหญ่เป็นภูเขาสูง ที่ราบใกล้ภูเขาหินทรายใช้ประโยชน์ใน การเพาะปลูก ไตคอนข้างดีเนื่องจากดินมีแร่ธาตุที่อุดมสมบูรณ์พอสมควรสำหรับพืช ยกเว้นบริเวณที่เป็นหินทรายเนื้อควอตซ์ซึ่งจะมีแร่ธาตุคอนข้างต่ำ

(6) หินตะกอนชนิดหินดินดาน พบบริเวณแคบๆในเขตอำเภอบ้านโฮ้ง อำเภอแมทา ส่วนในเขตอำเภอลี่พบบริเวณแนวรอยต่อของอำเภอลี่กับจังหวัดตาก และทางทิศใต้ของอำเภอทุ่งหัวช้าง ประกอบด้วย หินดินดาน หินเชิร์ต หินทรายแปง หินทราย หินปูน และหินตะกอนเถาภูเขาไฟ ผุพังง่ายจึงไม่คงสภาพเป็นภูเขาสูงเนื่องจากเกิดดินถล่มในอดีตต่อเนื่องมาเป็นเวลานาน สวนใหญ่จึงพบปนลักษณะเนินเขาเตี้ย อย่างไรก็ตามในบริเวณที่ยังคงสภาพเป็นภูเขาสูงจะเป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงภัยต่อการเกิดดินถล่มได้อีก

ดินที่ผุพังมาจากหินดินดานมีแร่ธาตุอุดมสมบูรณ์พอสมควร โดยเฉพาะแร่ธาตุ อาหารเสริมสำหรับพืช จึงสามารถใช้ประโยชน์ในด้านการเพาะปลูกไตคอนข้างดีแต่ดินอาจมีความร่วนซุยต่ำ

(7) หินตะกอนชนิดหินปูน ครอบคลุมพื้นที่สวนใหญ่ในเขตอำเภอลี่ นอกจากนี้ยังพบบางในเขตอำเภอบ้านโฮ้ง อำเภอป่าซาง และอำเภอทุ่งหัวช้าง ประกอบด้วย หินปูนสีเทาดำ บางบริเวณพบหินดินดาน หินทราย และหินปูนเนื้อโดโลไมต์แทรกสลับอยู่ ภูมิประเทศสวนใหญ่เป็นภูเขาสูงชันมีหลายยอด ก่อให้เกิดภูมิทัศน์ที่สวยงามแปลกตา

หินปูนมีส่วนประกอบทางเคมี คือ CaCO_3 ใช้ประโยชน์เป็นวัตถุดิบทั้งในอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์และอุตสาหกรรมเคมี นอกจากนี้ยังใช้เป็นวัสดุก่อสร้างได้ดีในบริเวณที่ใกล้หินแกรนิต หินปูนนี้จะแปรสภาพเป็นหินอ่อนนำมาใช้เป็นหินประดับได้ หินปูนมีคุณสมบัติสามารถละลายได้ในน้ำที่มีสภาพเป็นกรดอ่อนๆ จึงมักพบถ้ำที่มีหินงอกหินย้อยอยู่ในภูเขาหินปูน แมวภูเขาหินปูนจะมีความสูงชันและแสดงหน้าผาชัดเจน แต่เนื่องจากไม่มีดินสะสมตัวบนยอดเขา ดังนั้นจึงไม่ใช่พื้นที่เสี่ยงภัยต่อดินถล่มแต่อาจพบปรากฏการณ์หลุมยุบในบริเวณที่ราบใกล้ภูเขาหินปูนได้

ดินที่ผุพังมาจากหินปูน มีสีส้มแดงที่เรียกว่า เทราโรซ่า (Terrarosa) มีแร่ธาตุที่จำเป็นต่อพืชหลายชนิด โดยเฉพาะธาตุเหล็ก แคลเซียม และแมกนีเซียม ดังนั้นพื้นที่ราบที่อยู่ใกล้หินปูน จึงเป็นแหล่งเพาะปลูกได้ดี

(8) หินแปรชนิดหินฟลโลต หินชนวน หินชีสต์ และหินควอตไซต์ พบกระจายตัวบริเวณทางตั้งแตทางตอนเหนือของอำเภอแมทา และต่อเนื่องลงมาจนถึงตอนใต้ของอำเภอลี่ นอกจากนี้ยังพบวางตัวในแนวเหนือ – ใต้ทางด้านตะวันตกของอำเภอบ้านโฮ่ง

หินนี้เป็นหินแปรเกรดต่ำ ประกอบด้วย หินฟลโลต หินชนวน หินชีสต์และ หินควอตไซต์ หินฟลโลต หินชนวน หินชีสต์ มักผุพังง่ายไม่คงสภาพเป็นภูเขาสูง เนื่องจากเกิดดินถล่มในอดีตต่อเนื่องมาเนิ่นนาน ส่วนใหญ่จึงพบเป็นลักษณะเนินเขาเตี้ย อยางไรก็ตามในบริเวณที่ยังคงสภาพเป็นภูเขาสูงจะเป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงภัยต่อการเกิดดินถล่มได้อีก ส่วนหินควอตไซต์ ความแข็งแกร่งและทนทานต่อการผุพังสูงจึงแสดงลักษณะภูมิประเทศแบบเขาสูง และบางบริเวณที่เป็น หินชนวนสามารถใช้เป็นแหล่งหินประดับได้

ดินที่ผุพังมาจากหินเหล่านี้มีแร่ธาตุอุดมสมบูรณ์พอสมควรจึงสามารถใช้ประโยชน์ในการเพาะปลูกได้ค่อนข้างดี

(9) หินแปรชนิดหินไนส หินชีสต์ พบบริเวณแคบๆ ทางด้านตะวันตกเฉียงใต้ของอำเภอลี่ เป็นหินแปรที่มีลำดับชั้น การถูกแปรสภาพในระดับปานกลางถึงสูง ประกอบด้วยหินไนสหินชีสต์หินแคลก – ซิลิเกต และหินอ่อน พบหินมิกชมาไทต์ซึ่งแสดงถึงหินแปรบางส่วนที่ถูกแปรสภาพจนถึงชั้นหลอมละลาย และหินแกรนิตแทรกปะปนอยู่ด้วย มักมีภูมิประเทศเป็นภูเขาสูงชันและเนื่องจากหินแปรเหล่านี้ ถูกกระบวนการแปรสภาพทำให้ผุพังได้ง่ายเกิดเป็นชั้นดินหนา ดังนั้นในบริเวณภูเขาสูงอาจมีผล ทำให้เกิดดินถล่มในช่วงฝนหนักได้ง่าย

ดินที่ผุพังมาจากหินนี้มีความอุดมสมบูรณ์ของแร่ธาตุระดับที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับชนิดหิน ในบริเวณที่เป็นหินไนสและหินมิกชมาไทต์จะมีความสมบูรณ์ที่ต่ำกว่าบริเวณที่เป็นหินชีสต์ หินแคลก – ซิลิเกต และหินอ่อน

(10) หินอัคนีแทรกซอนชนิดหินแกรนิต หินไดออไรต์ พบวางตัวในแนวตะวันออกเฉียงเหนือ – ตะวันตกเฉียงใต้ของจังหวัด ส่วนใหญ่อยู่ในเขตอำเภอแมทา และอำเภอบ้านโฮ่ง และพบบางในเขตอำเภอลี่ และอำเภอทุ่งหัวช้าง ประกอบด้วยหินแกรนิต หินไดออไรต์ลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขาสูง หินแกรนิตมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับการกำเนิดแร่เศรษฐกิจหลายชนิด เช่น แร่ดีบุก วุลแฟรม ฟลูออไรต์และแบไรต์

หินแกรนิตที่ไม่ถูกกระบวนการผุพังอยู่กับที่มากจะมีความแข็งแกร่งสามารถนำมาใช้เป็นหินประดับเนื่องจากมีสีสนสวยงาม ทั้งสีชมพู สีเขียวฟ้า และสีเทา และสามารถนำมาใช้เป็นหินก่อสร้างทดแทนหินปูนได้ แต่เนื่องจากประเทศไทยอยู่ในเขตป่าร้อนชื้น หินแกรนิตจึงถูกกระบวนการผุพังได้ง่ายทำให้เกิดชั้นดินหนาสะสมตัวอยู่บนยอดเขา เมื่อมีฝนตกมากดินเหล่านี้จะไหลถล่มลงมาได้ง่าย ดังนั้น พื้นที่ที่อยู่ใกล้ภูเขาหินแกรนิตจึงมีความเสี่ยงต่อการเกิดดินถล่มมาก

2.7.3 ทรัพยากรป่าไม้

พื้นที่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ มีจำนวน 10 แห่ง คือ

ลำดับที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	เนื้อที่		หมายเหตุ ท้องที่อำเภอ
		ไร่	ตารางกิโลเมตร	
1.	ป่าแม่ธิ-แม่ตีบ-แม่สาร	119,375.00	191.00	เมืองลำพูน, บ้านธิ
2.	ป่าแม่ทา	392,250.00	627.60	แม่ทา
3.	ป่าแม่อาว	53,606.25	85.77	ป่าซาง
4.	ป่าบ้านโฮ้ง	202,812.50	324.50	บ้านโฮ้ง
5.	ป่าขุนแม่ลี้	273,750.00	438.00	ทุ่งหัวช้าง, ลี้
6.	ป่าแม่ตื่น-แม่แนต	294,350.00	470.96	ลี้
7.	ป่าแม่ลี้	167,032.00	267.2512	ลี้
8.	ป่าแม่หาด-แม่ก่อ	275,000.00	440.00	ลี้
9.	ป่าเหมืองจี้-สันป่าสัก	12,656.00	20.2496	เมืองลำพูน
10.	ป่าดอยขุนตาล	39,206.25	62.73	แม่ทา
	รวม	*1,830,038.00	2,928.0608	

พื้นที่ในเขตอนุรักษ์ จำนวน 6 แห่ง คือ

ลำดับที่	ชื่อหน่วยงานในเขตอนุรักษ์	เนื้อที่		หมายเหตุ ท้องที่อำเภอ
		ไร่	ตาราง กม.	
1.	อุทยานแห่งชาติดอยขุนตาล (อยู่ในพื้นที่จังหวัดลำพูน)	159,556.25 (34,500.00)	255.29 (55.20)	อ.แม่ทา จ.ลำพูน อ.ห้างฉัตร จ.ลำปาง
2.	อุทยานแห่งชาติแม่ปิง (อยู่ในพื้นที่จังหวัดลำพูน)	626,875.00 (290,821)	1,003.00 (465.31)	อ.ลี้ จ.ลำพูน อ.ดอยเต่า จ.เชียงใหม่ อ.สามเงา จ.ตาก
3.	อุทยานแห่งชาติแม่ตระโคว์	221,446 (45,907)	354.31 (73.45)	อ.แม่ออน อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่ อ.บ้านธิ อ.เมือง จ.ลำพูน
4.	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดอยผาเมือง	366,250 (276,949)	586 (443.12)	อ.แม่ทา อ.ลี้ อ.บ้านโฮ่ง จ.ลำพูน อ.ห้างฉัตร จ.ลำปาง
5.	เตรียมประกาศอุทยานแห่งชาติดอยจง	217,637 (36,875)	348.22 (59)	อ.เถิน จ.ลำปาง อ.ลี้ จ.ลำพูน
6.	เขตห้ามล่าสัตว์ป่าบ้านโฮ่ง	236,900 (81,099)	379.04 (129.76)	อ.บ้านโฮ่ง อ.ลี้ จ.ลำพูน อ.ดอยเต่า อ.จอมทอง จ.เชียงใหม่

2.7.4 แหล่งน้ำ

ปริมาณความต้องการใช้น้ำในกิจกรรมต่างๆ สามารถสรุปและจำแนกความต้องการใช้น้ำของจังหวัดลำพูน ในปี 2557 ดังนี้

(1) ความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตร จังหวัดลำพูนมีครัวเรือนเกษตรกร 63,375 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 41.49 พื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตรรวม 671,955 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 23.86 ดังนั้นในภาคเกษตรถือว่าเป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีความจำเป็นและต้องการในการใช้น้ำเพื่อการเพาะปลูกและการผลิต ซึ่งมีแหล่งน้ำต้นตุนั้นทั้งจากระบบชลประทาน แหล่งน้ำธรรมชาติ และระบบน้ำทำ

(2) **ความต้องการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการท่องเที่ยว** ความต้องการน้ำในการอุปโภคและบริโภคและการท่องเที่ยวของประชาชน ประชาชนในอำเภอ ตำบล และหมู่บ้านบางพื้นที่มีขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคในฤดูแล้ง โดยทั่วไปประชาชนในชนบทที่ขาดแคลนน้ำจะต้องการน้ำประมาณวันละ 60 ลิตรต่อคน ในขณะที่ประชากรในเขตเทศบาลมีความต้องการใช้น้ำต่อคนวันละประมาณ 120-250 ลิตรต่อคน

ความต้องการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการท่องเที่ยว เป็นความต้องการน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภคของประชากรทั้งหมด ทั้งที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองและนอกเขตเมือง ซึ่งมีความต้องการใช้น้ำที่แตกต่างกันโดยจำแนกอัตราการใช้น้ำของประชากรตามลักษณะชุมชน ในระดับต่าง ๆ ดังนี้

เทศบาลนคร	กำหนดอัตราการใช้น้ำเท่ากับ	250 ลิตร/คน/วัน
เทศบาลเมือง	กำหนดอัตราการใช้น้ำเท่ากับ	200 ลิตร/คน/วัน
เทศบาลตำบล	กำหนดอัตราการใช้น้ำเท่ากับ	120 ลิตร/คน/วัน
นอกเขตเทศบาล	กำหนดอัตราการใช้น้ำเท่ากับ	50 ลิตร/คน/วัน

จังหวัดลำพูนมีจำนวน 170,232 ครั้วเรือน แต่การประปาส่วนภูมิภาค สามารถให้บริการผู้ใช้น้ำในเขตรับผิดชอบได้เพียง 58,533 ครั้วเรือน มีปริมาณน้ำจำหน่ายเฉลี่ย 224,058 ลบ.ม./เดือน รายละเอียดของแต่ละแหล่งน้ำประปา แสดงดังตาราง

แหล่งน้ำประปา	จำนวนครั้วเรือน	จำนวนผู้ใช้น้ำ (ราย)	น้ำจำหน่ายเฉลี่ย ลบ.ม./เดือน	ความต้องการน้ำ ลบ.ม./วัน	แหล่งน้ำดิบ
การประปาส่วนภูมิภาค สาขาลำพูน	56,280	11,031	208,636	15,600	แม่น้ำปิง
หน่วยบริการป่าซาง	1,357	993	11,519	372	น้ำบาดาล
หน่วยบริการทาสบเส้า	896	321	3,903	133	อ่างเก็บน้ำแม่เส้า

นอกจากนี้ ยังมีจำนวนครั้วเรือนที่ยังเข้าไม่ถึงระบบการประปา อีกจำนวน 111,699 ครั้วเรือน ซึ่งส่วนใหญ่ใช้ระบบประปาหมู่บ้าน และน้ำจากบ่อบาดาล ซึ่งเป็นแหล่งน้ำจากธรรมชาติ แสดงให้เห็นว่า ปริมาณการให้บริการต่อจำนวนผู้ใช้น้ำยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ

(3) **ความต้องการน้ำเพื่อการอุตสาหกรรม** ข้อมูลจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่มีประมาณ 949 โรงงาน ซึ่งเป็นค่ามาตรฐานความต้องการใช้เพื่อการผลิตในแต่ละประเภทอุตสาหกรรม มีอัตราการใช้น้ำต่อผลผลิตของอุตสาหกรรมจำแนกตามประเภทการผลิต ซึ่งถือว่ามีความต้องการใช้น้ำในการผลิตต่อวันเป็นจำนวนมาก ดังนี้

รหัส	ประเภท	รายละเอียดประเภทอุตสาหกรรมหลัก	ปริมาณความต้องการน้ำ (ลบ.ม./ไร่/วัน)
01	Accessory	อุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วน อุปกรณ์ต่างๆ	6.00
02	Chemical	อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์	8.00
03	Food	อุตสาหกรรมอาหาร เครื่องดื่ม	12.00
04	Metel	อุตสาหกรรมถลุง หล่อ โลหะ	5.00
05	Other	อุตสาหกรรมทั่วไป	7.00
06	Outside	อุตสาหกรรมกลางแจ้ง เช่น ไม้ บดหิน	4.00

รหัส	ประเภท	รายละเอียดประเภทอุตสาหกรรมหลัก	ปริมาณความต้องการน้ำ (ลบ.ม./ไร่/วัน)
		อุตสาหกรรม เมาถ่าน หีบ ฝ้าย อบเมล็ดพืช ฯลฯ	
07	Paper	อุตสาหกรรมกระดาษ เช่น ผลิตเยื่อ กระดาษ ภาชนะจากกระดาษ	4.00
08	Textile	อุตสาหกรรมสิ่งทอ ฟอกหนัง ย้อมสี	5.00
09	Unmetal	ผลิตภัณฑ์โลหะ เช่น แก้ว กระเบื้อง เคลือบ ปูน ฯลฯ	8.00
10	Wood	ผลิตภัณฑ์ไม้ เครื่องเรือน	3.00

(4) การใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคทั้งหมด พบว่ามีปริมาณการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค รวมทั้งสิ้น 25.39 ล้าน ลบ.ม.ต่อปี โดยปริมาณการใช้น้ำดังกล่าวเมื่อพิจารณาตามลักษณะการใช้น้ำ พบว่าจะเป็นการใช้น้ำจากระบบประปาเทศบาลและประปาหมู่บ้านสูงที่สุด 11.96 ล้าน ลบ.ม.ต่อปี รองลงมาคือการใช้ น้ำจากบ่อน้ำบาดาลเอกชน 11.20 ล้าน ลบ.ม.ต่อปี ระบบประปาภูมิภาค 1.96 ล้าน ลบ.ม.ต่อปี และที่น้อยที่สุดคือการใช้ น้ำจากบ่อน้ำตื้น 0.26 ล้าน ลบ.ม.ต่อปี ส่วนใหญ่จะเป็นการใช้น้ำจากแหล่งน้ำบาดาลประมาณ ร้อยละ 96 คิดเป็นปริมาณการใช้น้ำจากแหล่งน้ำบาดาลเท่ากับ 24.31 ล้าน ลบ.ม.ต่อปี และมีการใช้น้ำจาก แหล่งน้ำผิวดินประมาณร้อยละ 4 คิดเป็นปริมาณการใช้น้ำจากแหล่งน้ำผิวดินเท่ากับ 1.08 ล้าน ลบ.ม.ต่อปี

- จำนวนผู้ใช้น้ำเพิ่ม การประปาส่วนภูมิภาคสาขาลำพูน ในแต่ละปี

ปีงบประมาณ 2552 = 657 ราย ปีงบประมาณ 2553 = 677 ราย

ปีงบประมาณ 2554 = 396 ราย ปีงบประมาณ 2555 = 543 ราย

ปีงบประมาณ 2556 = 562 ราย ปีงบประมาณ 2557 = 703 ราย

- น้ำสูญเสีย การประปาส่วนภูมิภาคสาขาลำพูน ในแต่ละปี

ปีงบประมาณ 2543 = 19.92 % ปีงบประมาณ 2554 = 16.92 %

ปีงบประมาณ 2555 = 30.87 % ปีงบประมาณ 2556 = 34.21 %

ปีงบประมาณ 2557 = 26.70 %

- น้ำผลิตจ่าย การประปาส่วนภูมิภาคสาขาลำพูน ในแต่ละปี

ปี 2552 = 2,314,785 ลบ.ม. ปี 2553 = 2,467,895 ลบ.ม.

ปี 2554 = 2,479,880 ลบ.ม. ปี 2555 = 3,424,445 ลบ.ม.

ปี 2556 = 3,607,111 ลบ.ม. ปี 2557 = 2,868,272 ลบ.ม.

จากข้อมูลปริมาณน้ำฝน และความต้องการในการใช้น้ำบาดาล ทำให้พิจารณาได้ว่า จังหวัด ลำพูนจำเป็นต้องมีการกำหนดทิศทางการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ เพื่อเตรียมการและรองรับการใช้น้ำ จากภาคการผลิตต่าง ๆ และการอุปโภคบริโภค

2.7.5 แหล่งน้ำบาดาล

จำนวนบ่อน้ำบาดาลในความรับผิดชอบ

ดำเนินการโดยสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดลำพูน

ปี 2558	ปี 2559	ปี 2560	ปี 2561
1,686 บ่อ	1,879 บ่อ	2,030 บ่อ	2,205 บ่อ

แผนงานจุดเจาะในเขตพื้นที่จังหวัดลำพูน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562

ดำเนินการโดยสำนักทรัพยากรน้ำบาดาลเขต 1 ลำปาง

จำนวน 19 แห่ง แบ่งเป็น 4 ประเภท

1. โครงการเพิ่มน้ำต้นทุนให้กับระบบประปาหมู่บ้าน

จำนวน 4 แห่ง

2. โครงการพัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อสนับสนุนน้ำดื่มสะอาดให้กับโรงเรียนทั่วประเทศขนาดเล็ก

จำนวน 2 แห่ง

3. โครงการพัฒนาระบบกระจายน้ำบาดาลเพื่อการเกษตรด้วยเครื่องสูบน้ำไฟฟ้าแบบจุ่มใต้น้ำ

จำนวน 5 แห่ง

4. โครงการพัฒนาระบบกระจายน้ำบาดาลเพื่อการเกษตรด้วยพลังงานแสงอาทิตย์

จำนวน 8 แห่ง

2.8 ปริมาณขยะและความสามารถในการบริหารจัดการขยะ

การจัดการขยะมูลฝอย

ข้อมูลปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น (ข้อมูลจากสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดลำพูน)

ปี พ.ศ.	ขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น (ตันต่อปี)	ขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น (ตันต่อวัน)
2559	94,200.71	258
2560	86,840.71	241
2561	86,822.89	238

หมายเหตุ 1. ในปีงบประมาณ 2560 จังหวัดลำพูนได้รณรงค์ให้ประชาชนทุกหมู่บ้าน/ชุมชนในพื้นที่จังหวัดลำพูนนำขยะเปียกเป็นจังหวัดแรกของประเทศ เมื่อวันที่ 3 กันยายน 2560 โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานจากผลการดำเนินงานดังกล่าวส่งผลให้จังหวัดลำพูนชนะเลิศอันดับที่ 1 การประกวดการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ระดับประเทศของกระทรวงมหาดไทย

2. ในปีงบประมาณ 2561 จังหวัดลำพูนได้ต่อยอดจากปีงบประมาณ 2560 โดยการรณรงค์ให้ประชาชนในจังหวัดลำพูนร่วมกัน ลด ละ เลิก การใช้โฟมบรรจุอาหาร ตามโครงการ “ลำพูนเมืองสะอาด ปราศจากโฟม (No Foam)” ซึ่งทุก อปท./อำเภอ สามารถประกาศเจตนารมณ์เป็นพื้นที่ปลอดโฟมบรรจุอาหารครบทุกแห่ง และจังหวัดลำพูนได้ประกาศเจตนารมณ์ “ลำพูนเมืองสะอาด ปราศจากโฟม (No Foam)” เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2561 โดยมีพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี เป็นประธาน

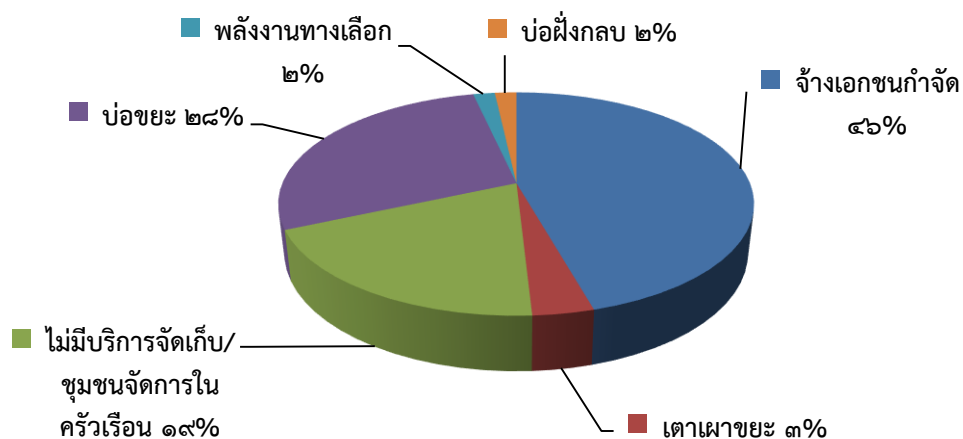
จากผลการดำเนินงานดังกล่าวส่งผลให้จังหวัดลำพูนชนะเลิศอันดับที่ 1 การประกวดการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ระดับประเทศของกระทรวงมหาดไทย

การกำจัดขยะมูลฝอยในปัจจุบัน

จังหวัดลำพูน มีบริการเก็บขนขยะมูลฝอย 38 แห่ง ไม่มีการเก็บขนขยะมูลฝอย 19 แห่ง และมีการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ดังนี้

ลำดับ	การบริหารจัดการขยะ อปท. ลำพูน	จำนวน อปท.
1	จ้างเอกชนกำจัด	26
2	เตาเผาขยะ	2
3	ไม่มีบริการจัดเก็บ/ชุมชนจัดการในครัวเรือน	11
4	บ่อขยะ	16
5	พลังงานทางเลือก	1
6	บ่อฝังกลบ	1
	รวม	57

การบริหารจัดการขยะ อปท. จังหวัดลำพูน

แผนภูมิ การบริหารจัดการขยะ อปท. จังหวัดลำพูน

สำหรับปริมาณขยะมูลฝอยตกค้างจังหวัดลำพูน สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดลำพูน ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 1 เชียงใหม่ ลงพื้นที่สำรวจบ่อขยะ พบว่าจังหวัดลำพูนมีปริมาณขยะมูลฝอยตกค้าง (2558) 902.25 ตัน ได้ดำเนินการจัดการแล้ว 902.25 ตัน (คิดเป็น 100%) (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม 2561)

การจัดการขยะมูลฝอยแบบศูนย์รวม

จังหวัดลำพูน ได้แบ่งการร่วมกลุ่มพื้นที่ในการจัดการขยะมูลฝอย (Clusters) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็น 2 โซน ดังนี้

โซนเหนือ ประกอบด้วย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดลำพูน อำเภอบ้านธิ อำเภอแม่ทา อำเภอป่าซาง อำเภอบ้านโฮ้ง และอำเภอเวียงหนองล่อง โอนให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน เป็นเจ้าภาพหลักในการดำเนินโครงการจัดตั้งศูนย์บริหารจัดการขยะเพื่อใช้เป็นพลังงานไฟฟ้าชุมชน

โซนใต้ ประกอบด้วย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอลี้ และอำเภอทุ่งหัวช้าง โดยให้เทศบาลตำบลวังดิน อำเภอลี้ เป็นเจ้าภาพหลักดำเนินโครงการ ขณะนี้ได้อยู่ระหว่างการขอรับงบประมาณในโครงการสร้างระบบการจัดการขยะเพื่อผลิตเป็นเชื้อเพลิง (Refuse-Derived Fuel: RDF) และปุ๋ยอินทรีย์

รูปภาพ ภาพการรวมกลุ่มพื้นที่ในการจัดการขยะมูลฝอย (Clusters) จังหวัดลำพูน

แนวทางในการลดปริมาณขยะ

1. การจัดการขยะอินทรีย์ ดำเนินการติดตามและขยายผลจังหวัดปลอดขยะเปียก โดยได้ลงพื้นที่ติดตามผลการดำเนินงานพร้อมให้ข้อเสนอแนะการจัดการขยะอินทรีย์ในกรณีที่พบปัญหา เช่น การเกิดหนอนในถังขยะเปียกและกลิ่นเหม็นสามารถแก้ไขโดยใช้ดินฝังกลบ รวมทั้งการนำวัสดุอื่นๆ มาใช้ในการจัดการขยะอินทรีย์ เช่น การใช้เสวียนมาทำเป็นวงบ่อบริเวณรอบต้นไม้เพื่อทำปุ๋ยหมัก
2. การจัดการขยะทั่วไป สนับสนุนให้ชุมชนดำเนินการคัดแยกขยะประเภทพลาสติกออกจากขยะทั่วไป เพื่อนำมาอัดเป็นก้อนและส่งให้บริษัทรับซื้อต่อไป
3. การจัดการขยะรีไซเคิล ส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชน โรงเรียน ดำเนินกิจกรรมคัดแยกขยะจากต้นทางและนำไปขายเพื่อสร้างรายได้ ในรูปแบบของกิจกรรมทอดผ้าป่าขยะ ธนาคารขยะในโรงเรียน เป็นต้น
4. การจัดการขยะอันตราย ดำเนินการอบรมให้ความรู้ให้แก่ชุมชนในการคัดแยกขยะอันตรายออกจากขยะทั่วไป และได้จัดตั้งจุดรวบรวมขยะอันตรายต้นแบบ จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ พื้นที่เทศบาลตำบลป่าสัก พื้นที่เทศบาลตำบลหนองล่อง และพื้นที่เทศบาลตำบลวังดิน เพื่อให้มีต้นแบบในการจัดเก็บขยะอันตรายที่ถูกต้องเพื่อรอส่งกำจัดต่อไป และในปีงบประมาณ 2562 องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน รับเป็นเจ้าภาพขนส่งและนำไปกำจัดขยะมูลฝอยในภาพรวมของจังหวัดลำพูน

สรุปสถานการณ์และประเด็นปัญหาด้านขยะมูลฝอย

สรุปปัญหา สาเหตุ ผลกระทบและการป้องกันแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อม	สรุปปัญหา	สาเหตุ	ผลกระทบ	การป้องกันแก้ไขปัญหา	ความสำคัญในระดับพื้นที่
ขยะมูลฝอย	1. กำจัดขยะมูลฝอยไม่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลในพื้นที่ชุมชน 2. สถานที่กำจัดขยะไม่เพียงพอ 3. ยังไม่สามารถจัดทำโครงการก่อสร้างระบบกำจัดขยะใน Zone เหนือ	-ไม่มีสถานที่กำจัดที่ถูกต้อง -ขาดการบริหารจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสม - สถานที่กำจัดขยะอยู่ในพื้นที่ป่าไม้ ยังไม่ได้รับอนุญาต	-ทำให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม -เป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค -สร้างความเดือดร้อนรำคาญจากกลิ่น	-การจัดหาสถานที่เพื่อดำเนินการก่อสร้างระบบกำจัดขยะที่ถูกต้อง -ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการขยะที่ถูกวิธี -สร้างเครือข่ายความร่วมมือในทุกภาคส่วน -มีการให้ความรู้แก่ อปท. ในการจัดการขยะมูลฝอย	1. อำเภอเมือง 2. อำเภอสี 3. อำเภอป่าซาง

นโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นปัญหา	แผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2560-2564	ยุทธศาสตร์ ทส.	แผนจัดการฯ กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน (1)	ระดับจังหวัด	ระดับ ท้องถิ่น
ขยะมูลฝอย	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมที่ดี ได้รับ การป้องกัน บำบัด และฟื้นฟู	- แผนแม่บท การบริหาร จัดการขยะมูล ฝอยของ ประเทศ (พ.ศ. 2559-2564)	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ป้องกัน และขจัด มลพิษสิ่งแวดล้อม โดยกระบวนการ มีส่วนร่วม	แผนพัฒนา จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนา ท้องถิ่น

การจัดลำดับความสำคัญของปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คุณภาพสิ่งแวดล้อม	สถานการณ์/ประเด็นปัญหา	ความรุนแรงของปัญหา	ความยากง่ายในการแก้ปัญหา	ความสอดคล้องกับนโยบาย/ยุทธศาสตร์	ความร่วมมือของประชาชน	รวมคะแนน	ลำดับความสำคัญ
		ค่าถ่วงน้ำหนัก 4	ค่าถ่วงน้ำหนัก 1	ค่าถ่วงน้ำหนัก 3	ค่าถ่วงน้ำหนัก 2		
ขยะมูลฝอย	1. ขาดการบริหารจัดการด้านขยะที่ถูกวิธีและการกำจัดขยะไม่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล	3	3	3	3	30	1
	2. สถานที่กำจัดขยะไม่เพียงพอ	3	2	2	2	24	2

* 1 = น้อย , 2 = ปานกลาง , 3 = มาก

การวิเคราะห์ปัจจัยด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

การกำหนดทิศทางของแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมของจังหวัดลำพูน จังหวัดลำพูนให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะในส่วนของบริหารจัดการอย่างมีระบบและแบบแผน ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ และการร่วมมือจากทุกภาคส่วน

เป้าหมาย

1. การบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะการจัดการด้านขยะมูลฝอยในลักษณะบูรณาการ โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เป็นการร่วมมือกันแก้ไขปัญหาและลดความขัดแย้งด้านผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เชื่อมโยงกลไกและกระบวนการในการจัดการในระดับท้องถิ่น และในระดับจังหวัด เพื่อให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล
2. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีในสภาพแวดล้อมที่มีคุณภาพ
3. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับการดูแลป้องกัน ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์ บนพื้นฐานของการอนุรักษ์และเป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ มาตรการ ผลผลิต ตัวชี้วัดของจังหวัด

ในด้านกลยุทธ์ เพื่อให้แผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยจังหวัดลำพูน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย จึงได้กำหนดกลยุทธ์และมาตรการในการดำเนินงาน จำนวน 4 กลยุทธ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 : สนับสนุนระบบและกลไกการบริหารจัดการด้านขยะมูลฝอยให้มีประสิทธิผล รวมทั้งสนับสนุนด้านบุคลากร งบประมาณ และความรู้ทางด้านวิชาการที่จะสามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์

แนวทางและมาตรการการดำเนินการ

1. สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน ทั้งทางด้านวิชาการและแนวทางในการบริหารจัดการด้านขยะมูลฝอย โดย
 - 1.1 อบรมสร้างความพร้อมด้านการบริหารโครงการ การตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม ผลกระทบจากการจัดการน้ำเสีย ขยะมูลฝอยและการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม ทั้งทางด้านวิชาการ และกฎหมาย ให้กับประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง
 - 1.2 สนับสนุนกิจกรรมการเรียกคืนซากผลิตภัณฑ์และของเสียที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ เพื่อการลดปริมาณขยะมูลฝอยและของเสียในท้องถิ่นของตนเอง โดยการจัดสรรอุปกรณ์ เครื่องมือในการเก็บรวบรวมและขนส่ง รวมทั้งการฝึกอบรมแก่ประชาชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจและการร่วมมืออย่างแท้จริง
 - 1.3 ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมมือกับภาคเอกชนในการลงทุนดำเนินการจัดการด้านขยะมูลฝอยอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการใช้กลไกทางการตลาดที่เหมาะสมต่อปัญหาและสภาพของท้องถิ่นนั้นๆ

กลยุทธ์ที่ 2 : พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพและพฤติกรรมที่เอื้อต่อการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน ในท้องถิ่นให้เหมาะสม และสอดคล้องกับทิศทางของกระแสการพัฒนาของจังหวัดลำพูน เพื่อให้สามารถปรับตัวต่อการบริหารจัดการด้านขยะมูลฝอยที่ช่วยในการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น

แนวทางและมาตรการ

1. จัดทำสื่อรูปแบบต่างๆ เพื่อเผยแพร่แนวคิดในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย บนพื้นฐานของการใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมอย่างรู้คุณค่า
2. จัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางความคิดและทักษะในการดูแลจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น
3. จัดฝึกอบรมเพื่อสร้างผู้นำในระดับท้องถิ่นให้มีความรู้ ความเข้าใจ และส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการดูแลและฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม
4. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้สถาบันครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การบริโภค เพื่อช่วยลดปริมาณขยะที่แหล่งกำเนิด รวมทั้งปลูกฝังพฤติกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในสถาบันครอบครัว
5. กำหนดมาตรการจูงใจ โดยเน้นมาตรการทางสังคม เพื่อกระตุ้นให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการรักษาและจัดการสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ 3 : ฟื้นฟูและรักษาสีเขียวด้วยการจัดการอย่างเป็นระบบและการเพิ่มประสิทธิภาพเชิงนิเวศเศรษฐกิจเทคโนโลยีสะอาด เพื่อลดมลพิษและต้นทุนการผลิต

แนวทางและมาตรการ

1. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอย โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับศักยภาพของท้องถิ่น
2. ส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมการนำกลับมาใช้ใหม่ และธุรกิจบริการซ่อมแซมผลิตภัณฑ์ให้มีมากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมการลงทุนและการแข่งขันในระบบการจัดการขยะมูลฝอย ด้วยมาตรการร่วมทุน การจัดหาสถานที่ และเปิดเสรีการลงทุนในการเข้าร่วมบริหารจัดการด้านขยะมูลฝอย
3. สนับสนุนให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุนแบบครบวงจรหรือบางส่วน ตั้งแต่การเก็บขน คัดแยก นำไปขาย ขนส่ง และกำจัดทำลาย ทั้งขยะชุมชน ขยะนำกลับมาใช้ใหม่
4. กำหนดเกณฑ์ปฏิบัติในการจัดการขยะมูลฝอย รวมทั้งการลดของเสียและการใช้ประโยชน์จากของเสียของชุมชน สถานที่ท่องเที่ยว
5. จัดหาที่ตั้งและสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยในระดับจังหวัด โดยยึดหลักการ
 - การรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เพื่อให้ชุมชนในพื้นที่เกิดการยอมรับและร่วมเป็นผู้ตรวจสอบ
 - สนับสนุนให้เอกชนมีส่วนร่วมในการลงทุนและดำเนินการร่วมกับภาครัฐ
 - ชุมชนในพื้นที่ได้ประโยชน์จากค่าบริการจัดการขยะมูลฝอย
6. กำหนดให้กิจการกำจัดขยะมูลฝอยเป็นกิจการที่ต้องมีการอนุญาต ซึ่งต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะ เพื่อกลั่นกรองความเหมาะสมของที่ตั้ง วิธีการจัด และการตรวจสอบระหว่างดำเนินการ

กลยุทธ์ที่ 4 : ปรับโครงสร้างองค์กร เพื่อเอื้ออำนวยในการประสานการจัดการและตรวจสอบการดำเนินการจัดการขยะมูลฝอย และการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมและใช้มาตรการทางสังคมร่วมกำกับดูแล

แนวทางและมาตรการ

1. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมอบหมายงานด้านสิ่งแวดล้อมให้กับหน่วยงานเฉพาะหรือบุคลากรที่สามารถเข้าใจและรับผิดชอบการบริหารจัดการด้านขยะมูลฝอยอย่างเหมาะสม
2. ส่งเสริมให้ภาคเอกชนเป็นผู้รับจ้างบริการดำเนินงาน และดูแลรักษาระบบจัดการขยะมูลฝอยชุมชน โดยกำหนดบทบาทให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้กำกับดูแล
3. การให้ความรู้ ปลูกฝังรากฐานความเข้าใจ เสริมสร้างและสนับสนุนกิจกรรมที่สร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มต้นที่ครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษา ตามลำดับ เพื่อให้เกิดจิตสำนึกของการรักษาสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นตนเอง
4. รมรงค์ ประชาสัมพันธ์ เสริมสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนมีความตระหนักในการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนตนเองมากขึ้น
5. จัดให้มีเครือข่ายในการร่วมบริหารจัดการด้านขยะมูลฝอยของแต่ละท้องถิ่น เพื่อเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ ในการบริหารจัดการด้านขยะมูลฝอย นำไปสู่การพัฒนาที่ดีขึ้นของระบบการจัดการ

แผนงานและโครงการ/กิจกรรม ที่ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ

คณะกรรมการจัดทำและติดตามประเมินผลแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้ประชุมจัดทำแผน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ ในวันที่ 25 เมษายน 2561 เวลา 13.30 น. ณ ห้องประชุมจามเทวี ศาลากลางจังหวัดลำพูนให้ความเห็นชอบ ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้บรรจุโครงการในแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ดังนี้

- 1). โครงการที่เคยได้รับความเห็นชอบในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 ได้แก่ จำนวน 2 โครงการ
 - 1.1. โครงการก่อสร้างศูนย์กำจัดขยะรวมของจังหวัดลำพูน ประกอบด้วย ระบบการรวบรวมและคัดแยกขยะเพื่อทำปุ๋ยหมัก และโรงไฟฟ้าจากขยะ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน งบประมาณ 1,880,000,000 บาท
 - 1.2 โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการอนุรักษ์ต้นไม้ใหญ่และการจัดการพื้นที่สีเขียวในเขตติดต่อลำพูน-เชียงใหม่ ตามแนวคิดการมีส่วนร่วมที่ยั่งยืน ของเทศบาลตำบลอุโมงค์ งบประมาณ 5,000,000 บาท
 - 2) โครงการที่เคยขอรับงบประมาณเพื่อการดำเนินโครงการในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 ของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด จำนวน 15 โครงการ
 - 3) โครงการในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยที่ขอบรรจุในแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 จำนวน 1 โครงการ
 - 4) โครงการที่ขอรับการจัดสรรงบประมาณจากกองทุนสิ่งแวดล้อม จำนวน 4 โครงการ
- สรุปรวม 22 โครงการ งบประมาณทั้งสิ้น 2,044,818,392 บาท ดังตาราง

ตารางโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563

ลำดับ ความสำคัญ	โครงการ	หน่วยงาน	งบประมาณ	แหล่งงบประมาณ	หมายเหตุ
1	โครงการสร้างระบบการจัดการขยะเพื่อผลิตเป็นเชื้อเพลิง (Refuse-Derived Fuel : RDF) และ ปุ๋ยอินทรีย์	เทศบาลตำบลวังดิน	59,624,000	งบประมาณแผ่นดิน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)	ได้รับความเห็นชอบ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562
2	โครงการจัดสร้างศูนย์บำบัดขยะชุมชนแบบครบวงจรโดยใช้เทคโนโลยีการบำบัดขยะมูลฝอยด้วยวิธีการแบบเชิงกล-ชีวภาพ (SUT-MBT)	เทศบาลตำบลบ้านกลาง	66,250,222	งบประมาณแผ่นดิน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)	ได้รับความเห็นชอบ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562
3	โครงการก่อสร้างอาคารคัดแยกขยะมูลฝอยและเก็บรวบรวมขยะอันตราย	เทศบาลตำบลหนองล่อง	4,235,592	งบประมาณแผ่นดิน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)	ได้รับความเห็นชอบ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562
4	โครงการบริหารจัดการขยะแบบครบวงจร	เทศบาลตำบลป่าไผ่	2,030,708	งบประมาณแผ่นดิน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)	ได้รับความเห็นชอบ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562
5	โครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการคัดแยกขยะที่ต้นทาง	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านปวง	632,000	งบประมาณแผ่นดิน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)	ได้รับความเห็นชอบ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562

ตารางโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 (ต่อ)

ลำดับ ความสำคัญ	โครงการ	หน่วยงาน	งบประมาณ	แหล่งงบประมาณ	หมายเหตุ
6	โครงการจัดการสิ่งปฏิกูลมูลฝอย	เทศบาลเมืองลำพูน	2,659,000	งบประมาณแผ่นดิน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)	ได้รับความเห็นชอบ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562
7	โครงการเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย	เทศบาลตำบลริมปิง	950,000	งบประมาณแผ่นดิน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)	ได้รับความเห็นชอบ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562
8	โครงการเก็บรวบรวมและขนส่งขยะมูลฝอยทั่วไป	เทศบาลตำบลอุโมงค์	2,400,000	งบประมาณแผ่นดิน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)	ได้รับความเห็นชอบ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562
9	โครงการจัดหาครุภัณฑ์รถเก็บขนขยะมูลฝอย	เทศบาลตำบลวังผาง	2,200,000	งบประมาณแผ่นดิน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)	ได้รับความเห็นชอบ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562
10	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพจัดเก็บขยะ	เทศบาลตำบลบ้านโฮ้ง	2,400,000	งบประมาณแผ่นดิน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)	ได้รับความเห็นชอบ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562
11	โครงการจัดซื้อรถบรรทุกขยะ	เทศบาลตำบลบ้านกลาง	4,238,000	งบประมาณแผ่นดิน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)	ได้รับความเห็นชอบ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562
12	โครงการจัดซื้อรถเก็บขนขยะมูลฝอย	เทศบาลตำบลป่าสัก	2,119,000	งบประมาณแผ่นดิน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)	

ตารางโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 (ต่อ)

ลำดับ ความสำคัญ	โครงการ	หน่วยงาน	งบประมาณ	แหล่งงบประมาณ	หมายเหตุ
13	โครงการจัดซื้อรถบรรทุกขยะมูลฝอย	เทศบาลตำบล ท่าทุ่งหลวง	2,400,000	งบประมาณแผ่นดิน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)	ได้รับความเห็นชอบ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562
14	โครงการบริหารจัดการขยะ อินทรีย์ทางการเกษตร	เทศบาลตำบลศรีเตี้ย	1,289,000	งบประมาณแผ่นดิน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)	ได้รับความเห็นชอบ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562
15	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการ อนุรักษ์ต้นไม้ใหญ่และการจัดการ พื้นที่สีเขียวในเขตติดต่อลำพูน- เชียงใหม่ ตามแนวความคิดการมีส่วนร่วมที่ยั่งยืน	เทศบาลตำบลอุโมงค์	5,000,000	กองทุนสิ่งแวดล้อม	ได้รับความเห็นชอบ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562
16	โครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วม ชุมชนในการคัดแยกขยะที่ต้น ทางชุมชน	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านปวง	509,170	กองทุนสิ่งแวดล้อม	
17	โครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วม ชุมชนในการคัดแยกขยะที่ต้น ทาง	เทศบาลตำบล ท่าปลาตุ๊ก	402,620	กองทุนสิ่งแวดล้อม	
18	โครงการพัฒนาศักยภาพหมู่บ้าน บริหารจัดการขยะมูลฝอยครบ วงจร	เทศบาลตำบลหนองล่อง	522,700	กองทุนสิ่งแวดล้อม	
19	โครงการส่งเสริมการบริหารจัดการ ขยะ	เทศบาลตำบลเหมืองจี้	356,380	กองทุนสิ่งแวดล้อม	

ตารางโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 (ต่อ)

ลำดับ ความสำคัญ	โครงการ	หน่วยงาน	งบประมาณ	แหล่งงบประมาณ	หมายเหตุ
20	โครงการจัดซื้อรถดูแลปฏิบัติ	เทศบาลตำบลวังดิน	2,300,000	งบประมาณแผ่นดิน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)	ได้รับความเห็นชอบ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562
21	โครงการจัดจ้างซื้อรถดูแลปฏิบัติ	เทศบาลตำบลบ้านกลาง	2,300,000	งบประมาณแผ่นดิน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)	ได้รับความเห็นชอบ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562
22	โครงการก่อสร้างศูนย์กำจัดขยะ รวมของจังหวัดลำพูน	องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน	1,880,000,000	งบประมาณแผ่นดิน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)	ได้รับความเห็นชอบ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 อยู่ระหว่างขอใช้พื้นที่
	รวม 22 โครงการเป็นเงิน		2,044,818,392		

2.9 สถานการณ์ด้านพลังงาน

จังหวัดลำพูนมีโรงไฟฟ้าที่ผลิตและจำหน่ายพลังงานให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำนวน 4 แห่ง มีกำลังผลิตรวม 19.59 เมกะวัตต์ อีกทั้งยังเป็นที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ มีปริมาณการใช้พลังงานโดยเฉลี่ย 204.30 พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อปี มีการนำเข้าพลังงานจากภายนอก ดังนี้

น้ำมันและก๊าซหุงต้ม

สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงภายในจังหวัดลำพูนมีทั้งสิ้น 396 แห่ง และก๊าซหุงต้ม (LPG) มีสถานีบริการก๊าซ LPG ภายในจังหวัดลำพูนมีจำนวนทั้งสิ้น 4 แห่ง และมีสถานีบริการก๊าซ NGV จำนวน 1 แห่ง และร้านค้าที่จำหน่ายก๊าซปิโตรเลียมเหลวมีจำนวน 387 แห่ง

ไฟฟ้า

(1) โรงไฟฟ้า โรงไฟฟ้าในจังหวัดลำพูนมีจำนวนทั้งสิ้น 4 แห่ง เป็นโรงไฟฟ้าฟ้านิตพลังงานทดแทนจากแสงอาทิตย์และชีวมวล

ตารางแสดงข้อมูลโรงไฟฟ้าฟ้านิตพลังงานทดแทนจากแสงอาทิตย์และชีวมวล

ลำดับ	บริษัทบุคคล/	อำเภอ	กำลังผลิต ติดตั้ง(MW)	ปริมาณขายตาม สัญญา(MW)
1	บริษัท ไออีซี แม่ทา แม่แตง จำกัด	แม่ทา	2.064	1.920
2	บริษัท สแตนดาร์ด ยูนิตส์ ซัพพลาย จำกัด	บ้านธิ	0.028	0.028
3	บริษัท สหโคเจน กรีน จำกัด	เมืองลำพูน	9.600	8.000
4	บริษัท พัฒนาพลังงานไฟฟ้า จำกัด	บ้านโฮ่ง	7.900	7.900
รวม			195.92	178.48

ที่มา : สำนักงานพลังงานจังหวัดลำพูน

(2) สถานีไฟฟ้าแรงสูง จังหวัดลำพูนมีสถานีไฟฟ้าแรงสูง (กฟผ.) จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ สถานีไฟฟ้าลำพูน 1 (LN1) และ สถานีไฟฟ้าลำพูน 2 (LN2) ระดับแรงดันไฟฟ้า 22 kV และมีสถานีไฟฟ้าแรงสูง (กฟภ.) จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ สถานีไฟฟ้ายล (LIA) และ สถานีไฟฟ้าลำพูน 3 (LNC) ระดับแรงดันไฟฟ้า 115-22 KV

ตารางแสดงสถานีไฟฟ้าแรงสูง (กฟผ.)

สถานี ไฟฟ้าแรงสูง	สถานที่ตั้ง	ระดับแรงดัน (kV)
ลำพูน 1 (LN1)	เลขที่ 34 /1 หมู่ที่ 10 ถ.ลำพูน-เชียงใหม่ บ้านป่าเส้า ต.อุโมงค์ อ.เมือง จ.ลำพูน 51150 (เดิมเป็น 69 KV เปลี่ยนเป็น 115 KV วันที่ 24 ก.ย. 34)	22
ลำพูน 2 (LN2)	เลขที่ 244 หมู่ที่ 8 บ้านไร่หนองหมู ถ.ลำปาง-เชียงใหม่ ต.อุโมงค์ อ.เมือง จ.ลำพูน 51150	22

ที่มา : สำนักงานพลังงานจังหวัดลำพูน

ตารางแสดงสถานีไฟฟ้าแรงสูง (กฟผ.)

สถานีไฟฟ้าแรงสูง	ระดับแรงดัน (kV)
ลี้ (LIA)	115-22
ลำพูน3 (LNC)	115-22

ที่มา : สำนักงานพลังงานจังหวัดลำพูน

1) ศักยภาพพลังงาน

ศักยภาพด้านพลังงานของจังหวัดลำพูน ปี 2557 ด้านพลังงานทดแทนมีศักยภาพจากแสงอาทิตย์สูงสุดเท่ากับ 2,828 พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ (ktoe) ลำดับถัดมาได้แก่ ศักยภาพจากชีวมวลแข็ง 15.89 พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ (ktoe) และก๊าซชีวภาพ 1.16 พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ(ktoe) การผลิตพลังงานทดแทนของจังหวัดลำพูนมีแนวโน้มด้านพลังงานแสงอาทิตย์แบบติดตั้งบนดินและแบบติดตั้งบนหลังคา รวมทั้งก๊าซชีวภาพจากฟาร์มปศุสัตว์

ตารางแสดงศักยภาพเชิงพลังงานในหน่วยพันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ (ktoe) ของจังหวัดลำพูน

ปี พ.ศ.	ศักยภาพเชิงพลังงานในหน่วยพันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ (ktoe)							
	ชีวมวล แข็ง	ก๊าซชีวภาพ		ขยะ		น้ำ	ลม	แสงอาทิตย์
		มูลสัตว์	น้ำเสีย อุตสาหกรรม	ขยะเผา ใหม่	ขยะฝัง กลบ			
2554	14.10	3.63	-	16.17	3.33	-	-	2,791.29
2555	16.80	3.67	-	15.68	3.23	-	-	2,791.29
2556	15.89	1.67	-	27.67	5.69	-	-	2,784.82
2557	23.02	1.16	-	-	-	-	-	2,828.10

ที่มา : สำนักงานพลังงานจังหวัดลำพูน

การใช้พลังงานของจังหวัดลำพูน มีปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายในปี 2558 เท่ากับ 204.30 พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ (ktoe) มีกำลังการผลิตติดตั้งโรงไฟฟ้าเท่ากับ 19.59 เมกะวัตต์ มีความเข้มข้นในการใช้พลังงาน (Energy Intensity) เท่ากับ 4.03 ตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ มีปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายด้านไฟฟ้าเท่ากับ 102.17 พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ (ktoe) มีปริมาณการใช้พลังงานไฟฟ้าสูงสุดในภาคอุตสาหกรรม เนื่องจากมีนิคมอุตสาหกรรม และปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายด้านน้ำมันสำเร็จรูปเท่ากับ 102.13 พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ (ktoe) มีปริมาณการใช้พลังงานจากน้ำมันสำเร็จรูปสูงสุดในภาคขนส่ง

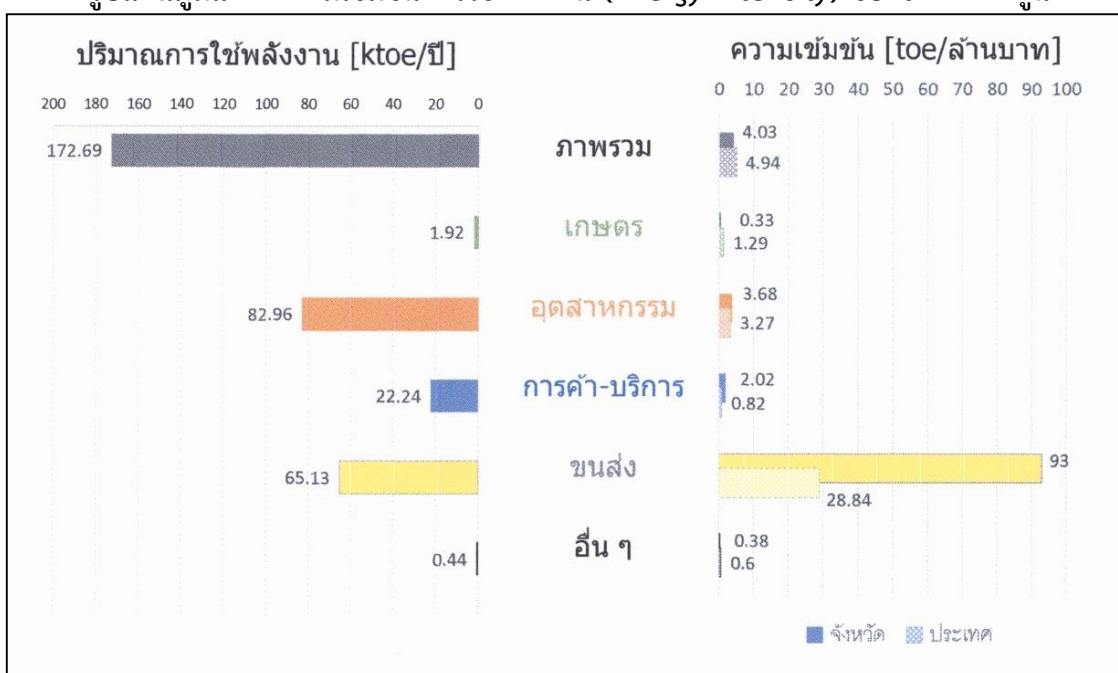
ตารางแสดงการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายของจังหวัดลำพูน

ชนิดเชื้อเพลิง	พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ	ปี พ.ศ.				
		2554	2555	2556	2557	2558
น้ำมันสำเร็จรูป	ktoe	96.97	118.38	110.28	107.61	102.13
ก๊าซธรรมชาติ	ktoe	-	-	-	-	-

ชนิดเชื้อเพลิง	พื้ต้นเทียบเท่า น้ำมันดิบ	ปี พ.ศ.				
		2554	2555	2556	2557	2558
ไฟฟ้า	ktoe	94.22	97.68	97.51	102.41	102.17
ผลรวมปริมาณเชื้อเพลิงต่อปี	ktoe	184.83	212.45	201.10	209.55	204.30

ที่มา : สำนักงานพลังงานจังหวัดลำพูน

รูปแผนภูมิแสดงความเข้มข้นการใช้พลังงาน (Energy Intensity) ของจังหวัดลำพูน

ที่มา : สำนักงานพลังงานจังหวัดลำพูน

2) แนวโน้มความต้องการใช้พลังงาน

จังหวัดลำพูนมีปริมาณการใช้พลังงานต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ระหว่างช่วงปี พ.ศ.2551 ถึงปี พ.ศ.2560 ในแต่ละสาขาได้แก่ สาขาเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ธุรกิจการค้า การขนส่งและอื่น ๆ ดังแสดงในตารางที่ 2-25 ซึ่งในปี 2558 สาขาการขนส่ง มีปริมาณการใช้พลังงานต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) สูงที่สุด รองลงมาคือ สาขาอุตสาหกรรม

ตารางแสดงปริมาณการใช้พลังงานแบ่งตามสาขาการบริโภคต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ในหน่วย toe/ล้านบาท ระหว่างปี พ.ศ. 2551 ถึงปี พ.ศ. 2560

สาขา	ปี พ.ศ.									
	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557	2558	2559*	2560*
เกษตรกรรม	0.35	0.19	0.33	0.27	0.26	0.33	0.34	0.33	0.36	0.39
อุตสาหกรรม	3.48	3.26	2.78	3.19	3.47	3.68	3.73	4.09	4.25	4.44
ธุรกิจการค้า	1.23	1.35	1.26	1.76	3.14	2.03	2.88	3.26	3.44	3.50
การขนส่ง	87.80	104.82	93.38	78.10	81.23	92.99	79.36	81.07	83.78	81.64
อื่นๆ	0.95	0.74	1.07	0.63	0.53	1.00	0.79	0.75	0.89	0.93

ที่มา : สำนักงานพลังงานจังหวัดลำพูน

ปริมาณการใช้พลังงานรวมในปี พ.ศ. 2558 เท่ากับ 551.36 kgoe ต่อหัวประชากร มีปริมาณการใช้น้ำมันสำเร็จรูปในปี พ.ศ.2558 เท่ากับ 292.87 kgoe ต่อหัวประชากร โดยส่วนใหญ่จะใช้น้ำมันสำเร็จรูปในรูปแบบ ดีเซลหมุนเร็ว/ไบโอดีเซล มากถึง 215.65 ลิตรต่อคน และมีปริมาณการใช้พลังงานไฟฟ้าเท่ากับ 258.49 kgoe ต่อหัวประชากร หรือเท่ากับ 1,130.44 kwh/คน และอื่น ๆ ดังแสดงในตาราง

**ตารางแสดงปริมาณการใช้พลังงานแบ่งตามชนิดเชื้อเพลิง (kgoe ต่อคน)
ระหว่างปี พ.ศ. 2551 ถึงปี พ.ศ. 2560**

ชนิดเชื้อเพลิง	ปี พ.ศ.									
	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557	2558	2559*	2560*
น้ำมันสำเร็จรูป	211.43	220.06	211.39	224.31	283.60	255.59	276.83	292.87	311.13	322.37
ก๊าซธรรมชาติ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ไฟฟ้า	220.74	206.73	234.96	233.23	241.39	240.62	249.77	258.49	259.72	266.49
รวม	432.17	426.79	446.35	457.55	524.99	496.21	526.61	551.36	570.86	588.87

ที่มา : สำนักงานพลังงานจังหวัดลำพูน

2.10 สถานการณ์ด้านภัยธรรมชาติ

สถานการณ์ด้านสาธารณภัยประเภทต่างๆ ยังก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่จังหวัดลำพูน เป็นประจำทุกปี ส่วนสถานการณ์ความรุนแรงขึ้นอยู่กับสถานการณ์ทางธรรมชาติจากความเสี่ยงของภัยธรรมชาติดังกล่าว ทำให้สามารถวิเคราะห์พื้นที่ จุดเสี่ยง สาเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

ประเภทของภัย	พื้นที่เสี่ยงภัยและระดับความเสี่ยง			สาเหตุ/ปัจจัยเสี่ยง/ ความล่อแหลม/ ความเปราะบางในพื้นที่	ศักยภาพของพื้นที่
	เสี่ยงสูง	เสี่ยงปานกลาง	เสี่ยงต่ำ		
1. วาตภัย	อ.แม่ทา อ.เมืองลำพูน อ.ป่าซาง อ.บ้านธิ อ.ทุ่งหัวช้าง อ.บ้านโฮ้ง อ.ลี้ อ.เวียงหนองล่อง	อ.แม่ทา อ.เมืองลำพูน อ.ป่าซาง อ.บ้านธิ อ.ทุ่งหัวช้าง อ.บ้านโฮ้ง อ.ลี้ อ.เวียงหนองล่อง	อ.แม่ทา อ.เมืองลำพูน อ.ป่าซาง อ.บ้านธิ อ.ทุ่งหัวช้าง อ.บ้านโฮ้ง อ.ลี้ อ.เวียงหนองล่อง	สาเหตุ/ปัจจัยเสี่ยง : - จังหวัดลำพูนมีลักษณะพื้นที่เป็นแอ่งกระทะ และพื้นที่หมู่บ้าน/ชุมชนตั้งอยู่ในพื้นที่ที่ร่องมรสุมพัดผ่าน ความล่อแหลม : - โครงสร้างอาคารบ้านเรือน ไม่ถูกออกแบบมาเพื่อรับแรงปะทะจากลมและพายุ - โรงเรือน/คอกสัตว์ สร้างไม่ได้มาตรฐานส่วนใหญ่ก่อสร้างตามภูมิปัญญา	- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเตรียมความพร้อมด้านงบประมาณเพื่อช่วยเหลือในเบื้องต้นและให้ความรู้แก่ประชาชนในพื้นที่

ประเภท ของภัย	พื้นที่เสี่ยงภัยและระดับความเสี่ยง			สาเหตุ/ปัจจัยเสี่ยง/ ความอ่อนแอ/ ความเปราะบางในพื้นที่	ศักยภาพของ พื้นที่
	เสี่ยงสูง	เสี่ยง ปานกลาง	เสี่ยงต่ำ		
				<p>ท้องถิ่น</p> <p>ความเปราะบาง :</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนยังขาดความรู้เกี่ยวกับการจัดการป้องกัน การเกิดภัย - ในทุกฤดูมรสุม จะมีบางพื้นที่เกิดภัยซ้ำ ๆ แต่เมื่อหมดฤดูมรสุม ก็ปลูกสร้าง / ซ่อมแซมในที่เดิม - ไม้ผล เช่น ลำไย ส่วนใหญ่ เป็นไม้ที่เป็นกิ่งตอน ไม้มี รากแก้ว เมื่อเกิดลมพายุ ลมกระโชกแรงจะเกิดการโค่นล้มได้ง่าย 	
2. ภัยแล้ง	ทุกอำเภอ			<p>สาเหตุ/ปัจจัยเสี่ยง :</p> <ul style="list-style-type: none"> - การบริหารจัดการ / แบ่งสัดส่วนการใช้น้ำในการอุปโภคบริโภค เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม ยังไม่ครอบคลุมในทุกพื้นที่ - ฝนทิ้งช่วง ฝนตกไม่ตรงกับฤดูกาล - ในพื้นที่หมู่บ้าน/ชุมชนพื้นที่เกษตรกรรมพื้นที่อุตสาหกรรมไม่มีการสำรองน้ำไว้ในฤดูกาลหรือก่อนที่จะถึงช่วงที่ขาดแคลนน้ำ - การทำเกษตรใช้น้ำมากและไม่ตรงกับฤดูกาล - การปล่อยน้ำเสียจากบ้านเรือนการอุตสาหกรรม การประมง ลงปะปนในแหล่งน้ำธรรมชาติ ทำให้ 	

ประเภท ของภัย	พื้นที่เสี่ยงภัยและระดับความเสี่ยง			สาเหตุ/ปัจจัยเสี่ยง/ ความอ่อนแอ/ความเปราะบางในพื้นที่	ศักยภาพของพื้นที่
	เสี่ยงสูง	เสี่ยงปานกลาง	เสี่ยงต่ำ		
				<p>น้ำที่ตกลับใช้ประโยชน์ไม่ได้เต็มที่</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีฝักตบชวา/วิชพีช อยู่ในลำน้ำ เป็นจำนวนมาก การลักลอบทิ้งขยะ สิ่งปฏิกูลในแม่น้ำ/ลำห้วยหนองคลอง บึง ฯลฯ <p>ความอ่อนแอ :</p> <ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่แม่น้ำปิง แม่น้ำกวังแม่น้ำทา และแม่น้ำลี้ไม่มีพื้นที่กักเก็บน้ำหรือแก้มลิง - ช่วงหน้าแล้ง แม่น้ำลำน้ำจะแห้งขอด ยกเว้นแม่น้ำปิง และแม่น้ำกวังที่ยังพอมีน้ำให้ใช้ได้ใช้ในการอุปโภค บริโภค และการเกษตรอยู่บ้างแต่ไม่เพียงพอ - สำหรับลำน้ำแม่ทา และลำน้ำลี้ ลำน้ำ/ลำห้วยสาขาไม่มีน้ำ ไม่สามารถนำน้ำไปใช้เพื่อการเกษตร และอุปโภคบริโภคได้อย่างเพียงพอ - หมู่บ้านที่อยู่บนภูเขา และที่ราบเชิงเขาได้รับผลกระทบเป็นประจำต่อเนื่องทุกปี <p>ความเปราะบาง :</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศักยภาพชุมชนในการตระหนักถึงภัย และเตรียมการรองรับภัยที่จะเกิดขึ้น - แหล่งน้ำอยู่ห่างไกล ทำให้ไม่สามารถเข้าถึงแหล่ง 	

ประเภท ของภัย	พื้นที่เสี่ยงภัยและระดับความเสี่ยง			สาเหตุ/ปัจจัยเสี่ยง/ ความล่อแหลม/ ความเปราะบางในพื้นที่	ศักยภาพของ พื้นที่
	เสี่ยงสูง	เสี่ยง ปานกลาง	เสี่ยงต่ำ		
				<p>น้ำได้ เนื่องจากเกินขีดความสามารถของชุมชน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนขาดการรับรู้ข่าวสารล่วงหน้า เช่น ปฏิทินกำหนดการใช้น้ำในการเพาะปลูกพืช - ประชาชนยังไม่มีมาตรการหนักและเข้าใจในการสำรองน้ำไว้ใช้ในการอุปโภค บริโภค และการเกษตร รวมทั้ง การใช้น้ำได้อย่างประหยัดและคุ้มค่า 	
3. อุทกภัย	อ.แม่ทา อ.เมืองลำพูน อ.ป่าซาง อ.บ้านธิ อ.ทุ่งหัวช้าง อ.บ้านโฮ้ง อ.ลี้ อ.เวียงหนองล่อง	อ.แม่ทา อ.เมืองลำพูน อ.ป่าซาง อ.บ้านธิ อ.ทุ่งหัวช้าง อ.บ้านโฮ้ง อ.ลี้ อ.เวียงหนองล่อง	อ.แม่ทา อ.เมืองลำพูน อ.ป่าซาง อ.บ้านธิ อ.ทุ่งหัวช้าง อ.บ้านโฮ้ง อ.ลี้ อ.เวียงหนองล่อง	<p>สาเหตุ/ปัจจัยเสี่ยง :</p> <ul style="list-style-type: none"> - ฝนตกมากกว่าปกติ - น้ำระบายไม่ทันเกิดน้ำท่วมขัง - น้ำจากแม่น้ำกวง แม่น้ำปิง แม่น้ำทา และแม่น้ำลี้เอ่อล้นตลิ่งเข้าท่วม <p>อ.บ้านธิ อ.แม่ทา อ.เมืองลำพูน / อ.ป่าซาง / อ.บ้านธิ / อ.ทุ่งหัวช้าง / อ.ลี้ / อ.บ้านโฮ้ง / อ.เวียงหนองล่อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - น้ำที่มาจากพื้นที่สูง และทางจังหวัดเชียงใหม่ทำให้เกิดน้ำล้นตลิ่ง/น้ำท่วมฉับพลัน - แม่น้ำ / คลองตื้นเขินขาดการดูแลขุดลอกอย่างต่อเนื่อง <p>ความล่อแหลม :</p> <ul style="list-style-type: none"> - จ.ลำพูนเป็นที่ราบลุ่ม / แอ่งกระทะ และพื้นที่ติด 	<ul style="list-style-type: none"> - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีทีมปฏิบัติการกู้ชีพ-กู้ภัยครบทุกแห่งในพื้นที่จังหวัดจำนวน 622 คน จาก อปท. 58 แห่ง

ประเภท ของภัย	พื้นที่เสี่ยงภัยและระดับความเสี่ยง			สาเหตุ/ปัจจัยเสี่ยง/ ความล่อแหลม/ ความเปราะบางในพื้นที่	ศักยภาพของ พื้นที่
	เสี่ยงสูง	เสี่ยง ปานกลาง	เสี่ยงต่ำ		
				ภูเขาสูงซึ่งเป็นพื้นที่รับการ ระบายน้ำจากจังหวัด เชียงใหม่ - ปลุกสร้างอาคาร บ้านเรือน โรงงาน อุตสาหกรรม ขวางทาง เดินน้ำ ความเปราะบาง : - การปลุกสร้างบ้านเรือน ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็น บ้านชั้นเดียว - พื้นที่สำหรับรับน้ำในช่วง ฤดูฝนเปลี่ยนไปเนื่องจาก ประชาชนปรับเปลี่ยนวิถี ชีวิตจากสังคมเกษตรกรรม เป็นสังคมอุตสาหกรรม	

ที่มา : สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดลำพูน (ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม พ.ศ. 2560)

ตารางแสดงสถิติการเกิดอุทกภัยและดินถล่ม

ปี พ.ศ.	จำนวนครั้งที่ เกิดภัย (ครั้ง)	จำนวนครัวเรือน ที่ประสบภัย (ครัวเรือน)	พื้นที่ ประสบภัย (อำเภอ)	เสียชีวิต (คน)	บาดเจ็บ (คน)	มูลค่าความ เสียหาย (ล้านบาท)
2555	23	14,468	8	-	-	-
2556	17	4,511	7	-	-	-
2557	13	9,245	5	-	-	-
2558	ไม่มีสถานการณ์อุทกภัยและดินถล่ม					

หมายเหตุ : ภัยขนาดใหญ่ไม่มี

ที่มา : สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดลำพูน (ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม พ.ศ. 2558)

ตารางแสดงสถิติการเกิดพายุหมุนเขตร้อน (วาทภัย)

ปี พ.ศ.	จำนวนครั้งที่เกิดภัย (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (อำเภอ)	จำนวนบ้านเรือนเสียหายทั้งหมด (หลัง)	จำนวนบ้านเรือนเสียหายบางส่วน (หลัง)	มูลค่าความเสียหาย (ล้านบาท)
2555	49	8	-	4,998	-
2556	52	8	-	9,589	-
2557	24	8	-	2,678	-
2558	13	8	-	3,355	-

ที่มา : สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดลำพูน (ข้อมูล ณ วันที่ 29 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2558)

2.11 สถานการณ์หมอกควันไฟป่า

สถานการณ์หมอกควันและไฟป่า จังหวัดลำพูน (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - วันที่ 31 พฤษภาคม 2561)

1. จุดความร้อนทั้งหมด จังหวัดลำพูน มีจำนวน 255 จุด ลดลง 23% เมื่อเทียบกับจากปี 60 (332 จุด) เป้าหมายลดลงจากค่าเฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปี (2556-2558) ร้อยละ 10 ไม่เกิน 280 จุด ลดลง 8 %

ปี 2559	ปี 2560	ปี 2561
250 จุด	332 จุด	255
เป้าหมายลดลงจากค่าเฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปี (2556-2558) ร้อยละ 10		ไม่เกิน 280 จุด

2. จุดความร้อน จังหวัดลำพูน (ช่วงห้ามเผา 60 วัน ระหว่าง 20 ก.พ. - 20 เม.ย. 61) มีจำนวน 145 จุด ลดลง 50 % เมื่อเทียบกับจากปี 60 (290 จุด)
3. ค่า PM10 จังหวัดลำพูน มีค่า PM10 ปี 61 เกิน 2 วัน (ตัวชี้วัด PM10 ไม่เกิน 6 วัน)
- วันที่ 7 มี.ค.61 อยู่ที่ 126 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร
 - วันที่ 30 มี.ค.61 อยู่ที่ 127 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร
4. Gistda ทำการลบจุด ความร้อน ออกไป 3 จุด เนื่องจาก รายงานจุดความร้อนไปแล้ว แต่ไม่พบไฟทั้งหมด 3 จุด เป็นพื้นที่เกษตร เกิดขึ้นใน ต.ทาสบเส้า อ.แม่ทา จ.ลำพูน
- เดิมจุดความร้อนทั้งหมดจังหวัดลำพูน อยู่ที่ 258 จุด เปลี่ยนเป็น 255 จุด
 - เดิมจุดความร้อนจังหวัดลำพูน (ช่วงห้ามเผา) อยู่ที่ 147 จุด เปลี่ยนเป็น 145 จุด
5. พื้นที่เผาไหม้ จังหวัดลำพูน ปี 2561 (ข้อมูล ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 มีนาคม 2561) มีจำนวน 162,282 ไร่ ลดลงร้อยละ 71% เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนพื้นที่เผาไหม้ ของปี 2560 มีจำนวน 561,384 ไร่ (ข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 ม.ค. - 15 พ.ค. 2561)

**ส่วนข้อมูลของ เดือน เมษายน 2561 อยู่ในช่วงประสานงานกับทาง Gistda

6. ผู้ที่ได้รับผลกระทบต่อสุขภาพ จากปัญหาหมอกควัน ๔ กลุ่มโรค (ข้อมูล ตั้งแต่ ม.ค. - เม.ย. 2561)
- กลุ่มโรคระบบทางเดินหายใจ จำนวน 34,165 ราย ลดลง 10.72% จากปี 60
 - กลุ่มโรคตาอักเสบ จำนวน 3,351 ราย เพิ่มขึ้น 2.04% จากปี 60
 - กลุ่มโรคผิวหนัง จำนวน 3,820 ราย ลดลง 7.10% จากปี 60
 - กลุ่มโรคหัวใจ จำนวน 16,289 ราย ลดลง 75.50% จากปี 60

นโยบายรัฐบาล

๑. กำหนดให้จังหวัดเป็นเจ้าภาพหลักบูรณาการสั่งการ
๒. เน้นมาตรการป้องกันที่เข้าถึงคนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายมีอาชีพหาของป่า ลำสัตว์ พื้นที่เผาซ้ำซาก
๓. ใช้ระบบ Single Command โดยผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอ ระดมสรรพกำลังเจ้าหน้าที่ เครือข่ายภาคประชาชน ชุมชน หมู่บ้าน ฝ้าระวังพื้นที่เสี่ยงไม่ให้เกิดไฟ
๔. ให้จังหวัดบริหารจัดการเชื้อเพลิงให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และช่วงเวลา โดยในปีงบประมาณ ๒๕๖๑

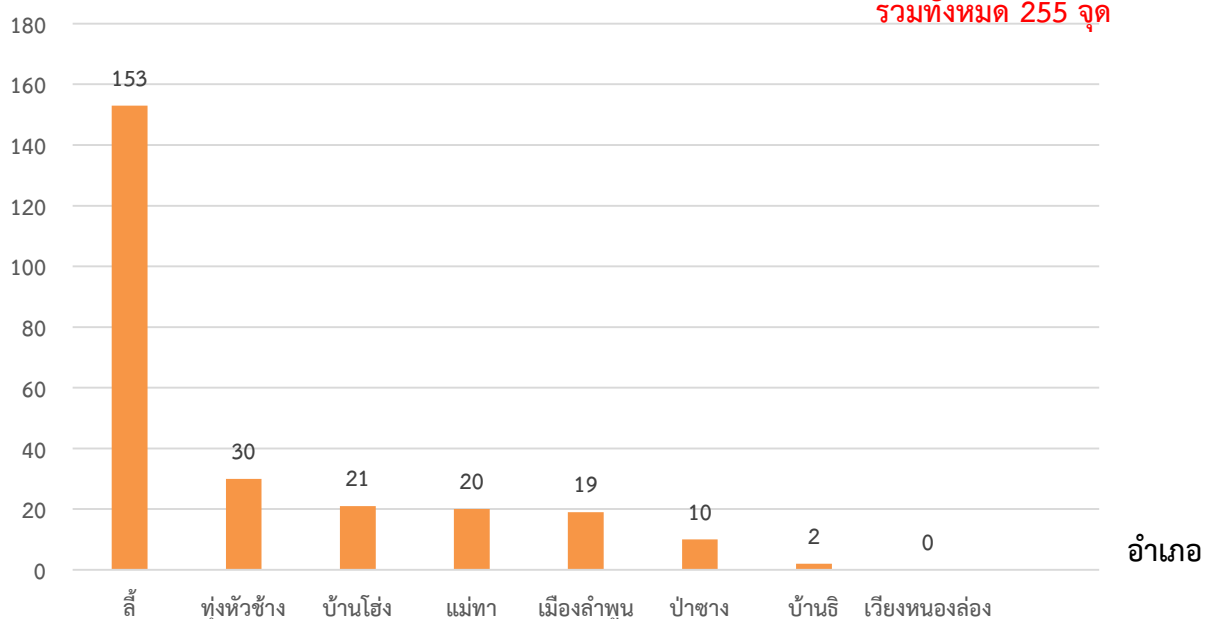
จุดความร้อน จังหวัดลำพูน (ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม - วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑)

การติดตามสถานการณ์ไฟป่าและหมอกควันปกคลุมพื้นที่จังหวัดลำพูน ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ถึง ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ จากข้อมูลดาวเทียม Terra และ Aqua ระบบ MODIS พบตำแหน่งจุดความร้อน แยกตามอำเภอ **รวมทั้งหมดจำนวน ๒๕๕ จุด** โดย อ.ลี้ จำนวน ๑๕๓ จุด, อ.เมือง จำนวน ๑๙ จุด, อ.บ้านโฮ้ง จำนวน ๒๑ จุด, อ.แม่ทา จำนวน ๒๐ จุด, อ.ป่าซาง จำนวน ๑๐ จุด, อ.บ้านธิ จำนวน ๒ จุด, อ.ทุ่งหัวช้าง จำนวน ๓๐ จุด และ อ.เวียงหนองล่อง จำนวน ๐ จุด รายละเอียดดังแสดงในตาราง

อำเภอ	จุด					รวม (จุด)
	(1 - 31 มกราคม 61)	(1 - 28 กุมภาพันธ์ 61)	(1-31 มีนาคม 61)	(1-30 เมษายน 61)	(1-31 พฤษภาคม 61)	
เมืองลำพูน	2	8	7	1	1	19
เวียงหนองล่อง	0	0	0	0	0	0
แม่ทา	2	8	9	1	0	20
ทุ่งหัวช้าง	0	23	6	1	0	30
บ้านโฮ้ง	5	8	8	0	0	21
บ้านธิ	2	0	0	0	0	2
ป่าซาง	0	2	5	3	0	10
ลี้	4	44	103	2	0	153
รวม	15	93	138	8	1	255

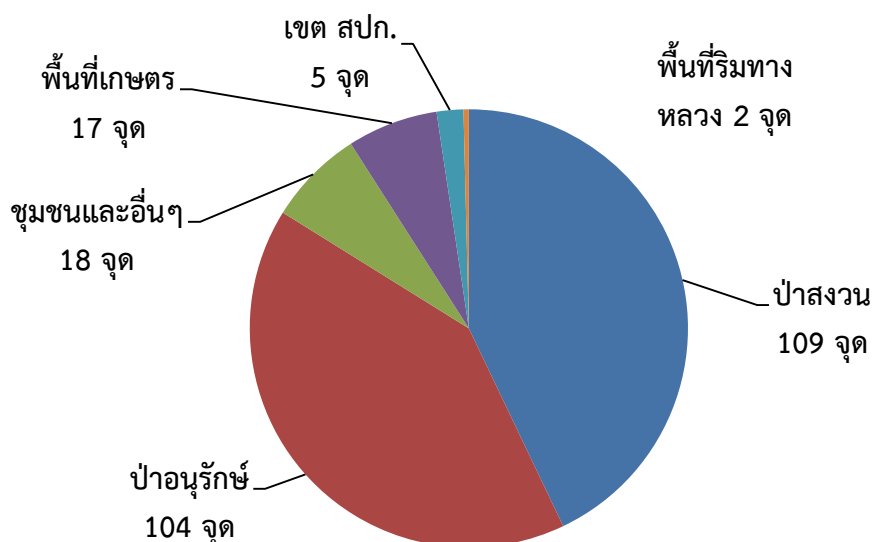
จุดความร้อน จังหวัดลำพูน (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - วันที่ 31 พฤษภาคม 2561)

จุดความร้อน

จุดความร้อนจังหวัดลำพูน จำแนกตามประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน
(ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - วันที่ 31 พฤษภาคม 2561)

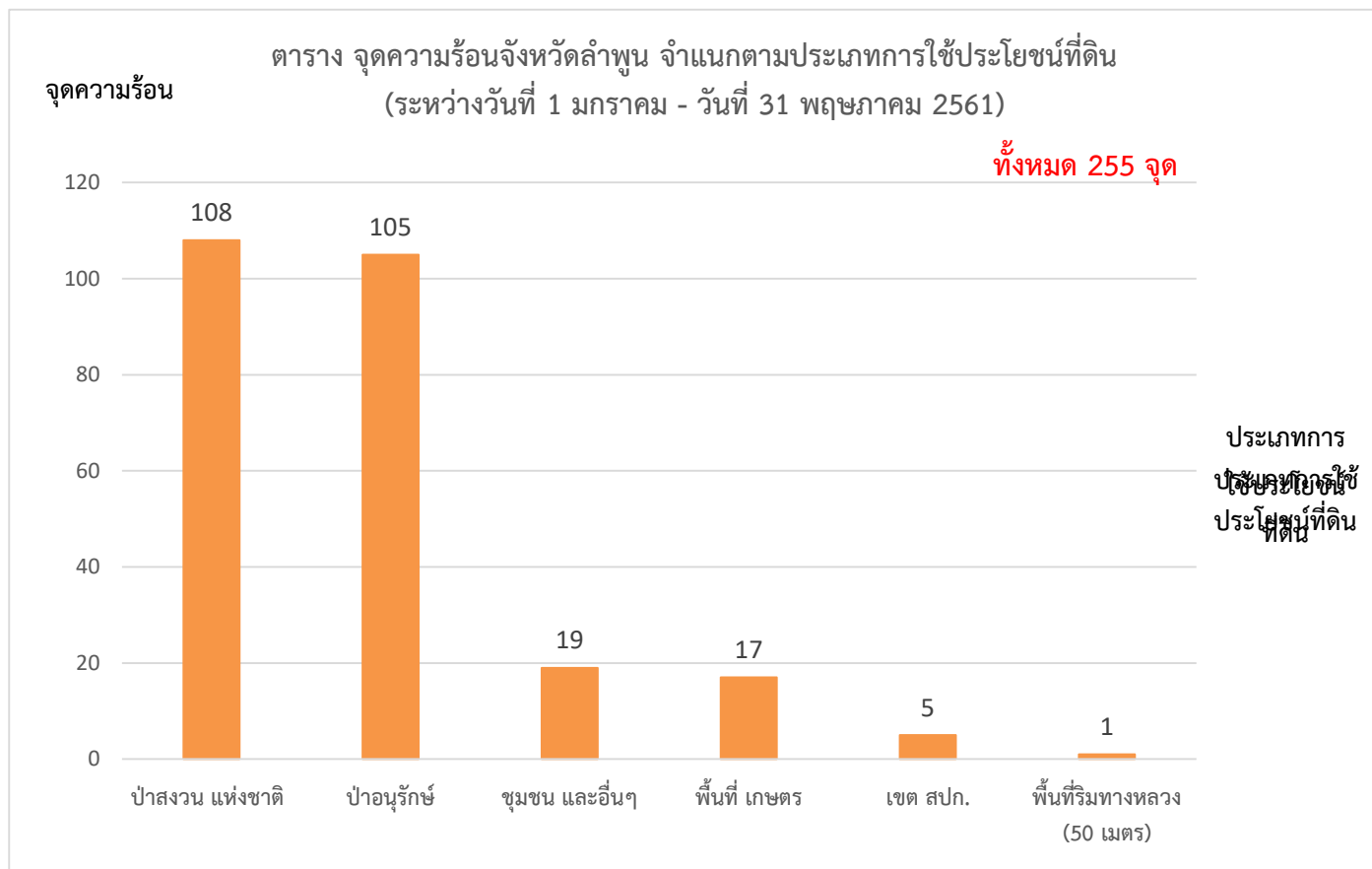
การติดตามสถานการณ์ไฟป่าและหมอกควันปกคลุมพื้นที่จังหวัดลำพูนรายวัน ระหว่างวันที่ 1 มกราคม ถึง 31 พฤษภาคม 2561 จากข้อมูลดาวเทียม Terra และ Aqua ระบบ MODIS พบตำแหน่งจุดความร้อนจำแนกตามประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน **รวมทั้งหมด จำนวน 255 จุด** แบ่งเป็นบริเวณ

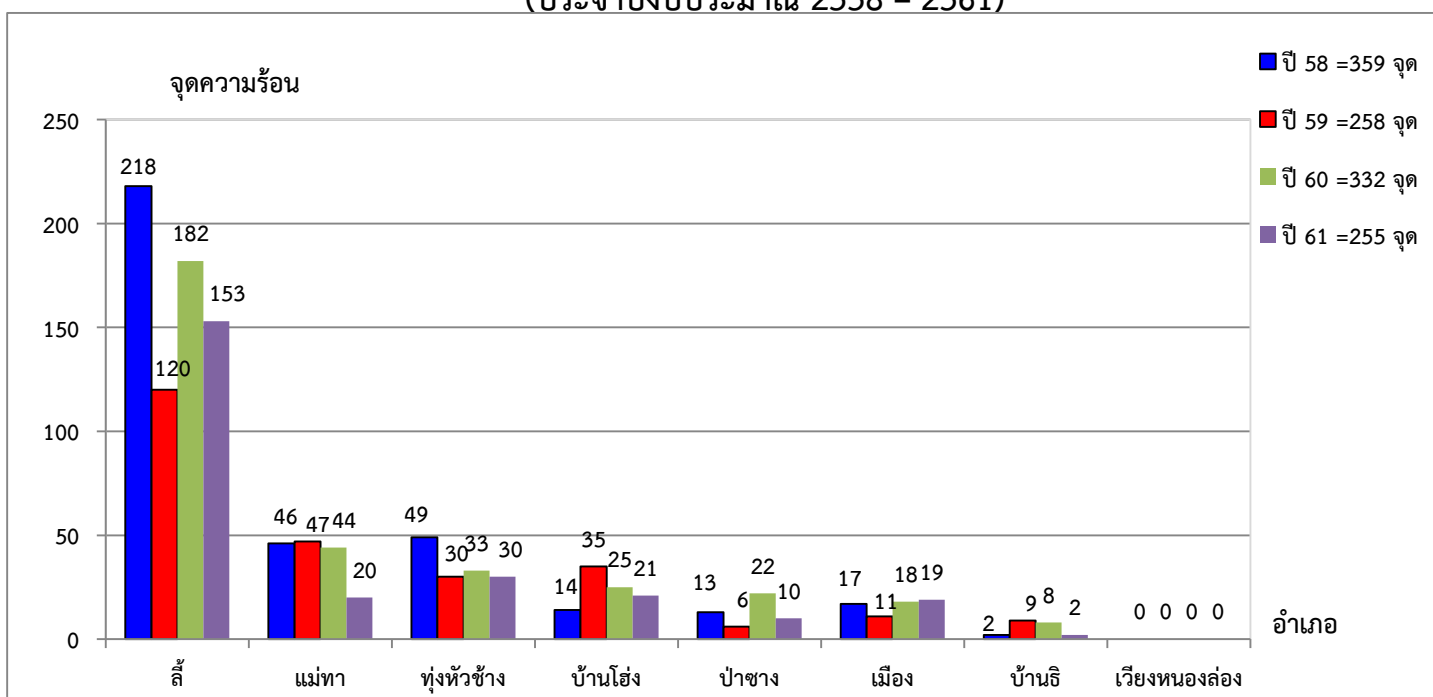
** Gistda ทำการลบจุด ความร้อน ออกไป 3 จุด เนื่องจาก รายงานผลจุดความร้อนไปแล้ว แต่ไม่พบไฟ ทั้ง 3 จุด เป็นพื้นที่เกษตร เกิดขึ้นใน ต.ทาสบเส้า อ.แม่ทา จ.ลำพูน

วันที่	ประเภทการใช้ที่ดิน						จุด hotspots
	ป่าอนุรักษ์	ป่าสงวนแห่งชาติ	เขต สปก.	พื้นที่เกษตร	พื้นที่ริมทางหลวง (50เมตร)	ชุมชนและอื่นๆ	
(1-31 ม.ค. 61)	0	9	0	4	0	2	15
(1-28 ก.พ. 61)	22	49	3	9	1	9	93
(1-31 มี.ค. 61)	80	47	2	2	1	6	138
(1-30 เม.ย. 61)	2	4	0	1	0	1	8
(1-31 พ.ค. 61)	0	0	0	1	0	0	1
รวม	104	109	5	17	2	18	255

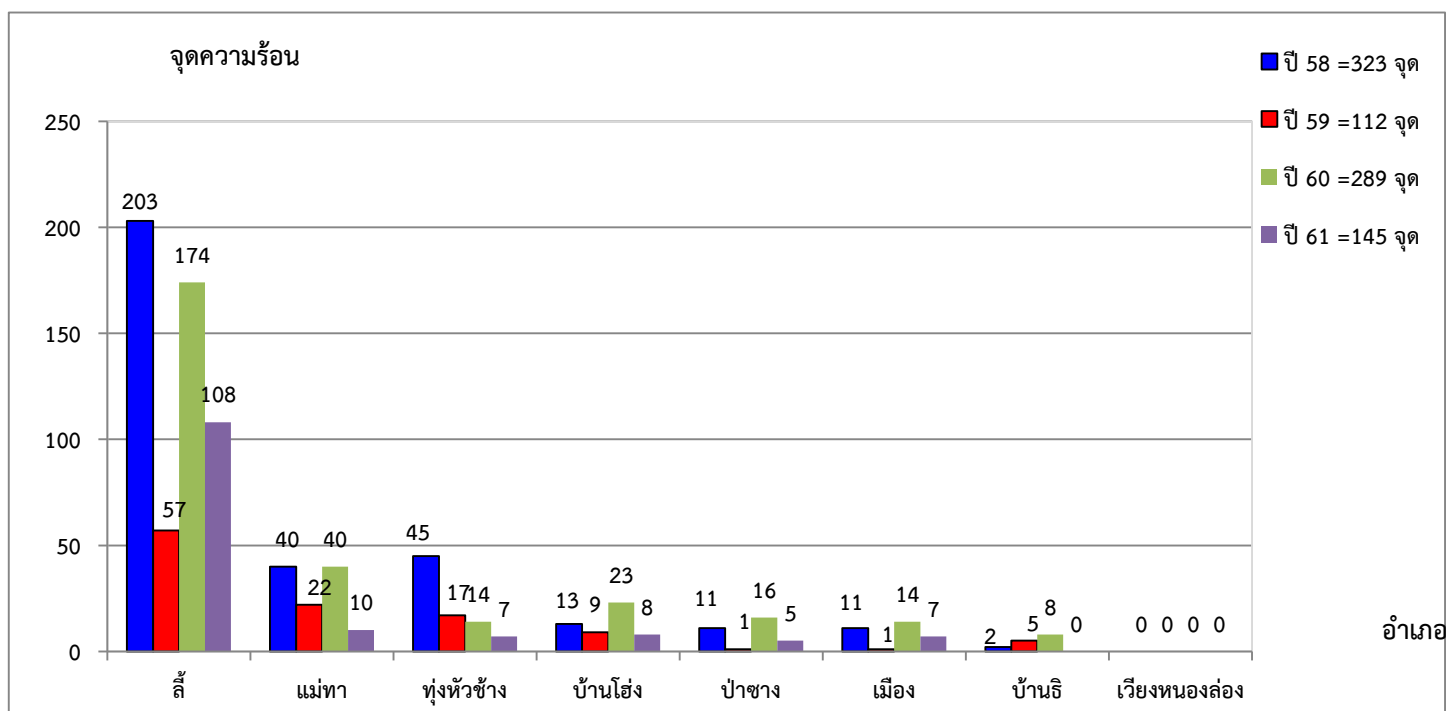
ตาราง จุดความร้อนจังหวัดลำพูน จำแนกตามประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน
(ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - วันที่ 31 พฤษภาคม 2561)

เปรียบเทียบการตรวจพบจุดความร้อน แยกรายอำเภอ จังหวัดลำพูน
(ประจำปีงบประมาณ 2558 - 2561)

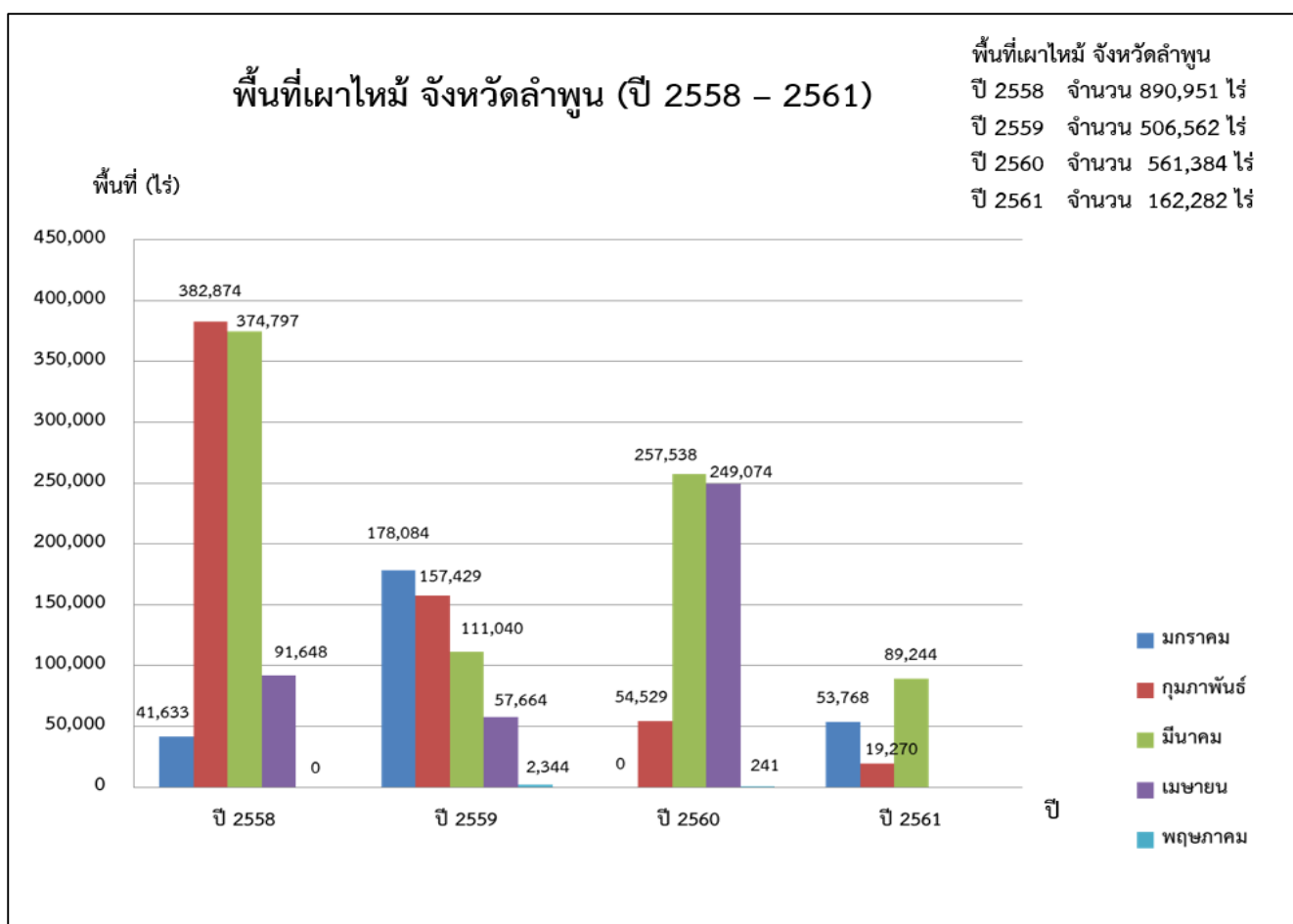

เปรียบเทียบการตรวจพบจุดความร้อน แยกรายอำเภอ จังหวัดลำพูน
(ช่วงห้ามเผา) ประจำปีงบประมาณ 2558 – 2561

(พื้นที่เผาไหม้จังหวัดลำพูน ข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม – 15 พฤษภาคม 2561)

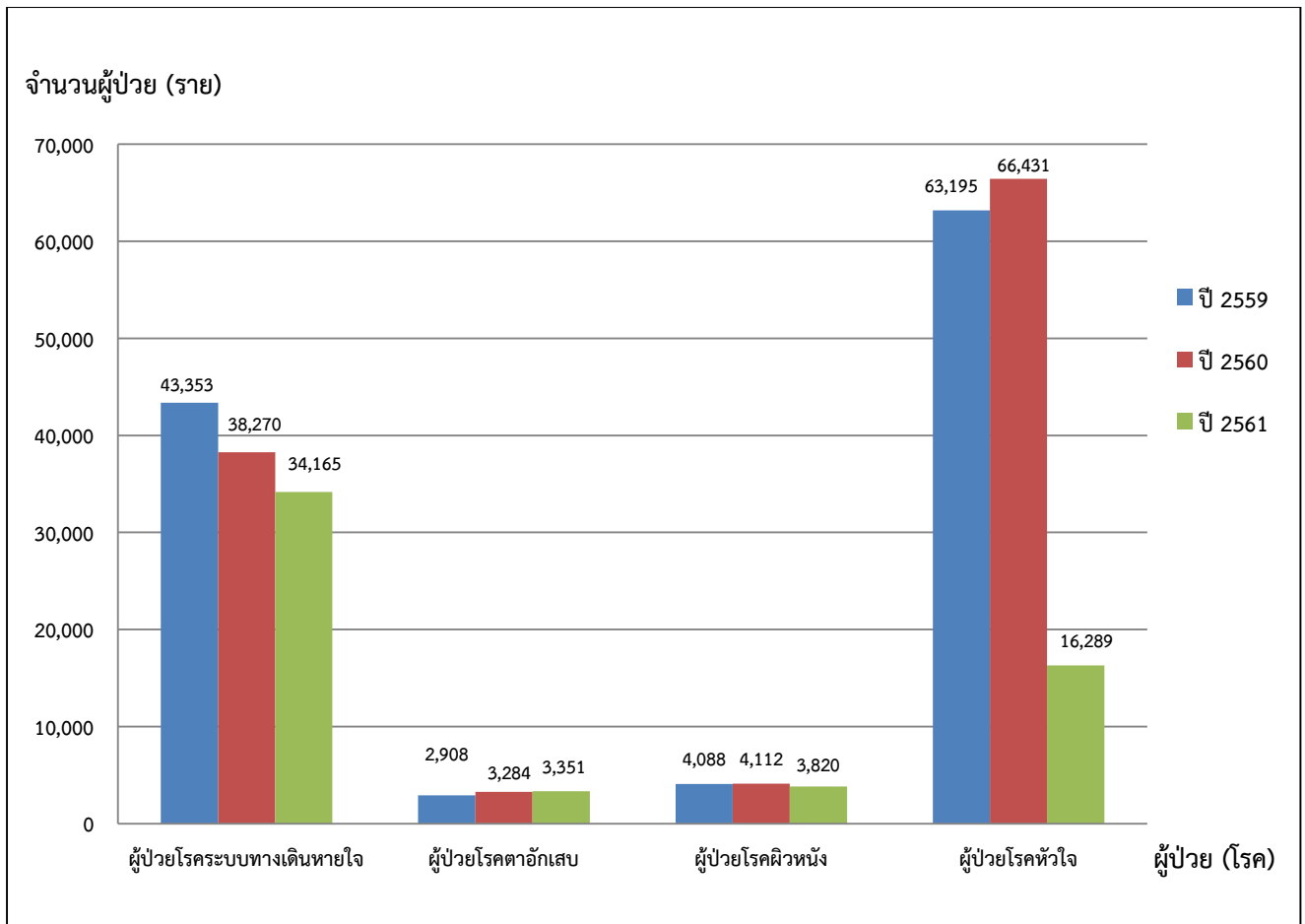
พื้นที่เผาไหม้(ไร่) จากการวิเคราะห์ด้วยดาวเทียม Landsat-8 จำแนกรายอำเภอ								
จังหวัด	อำเภอ	การใช้ประโยชน์ที่ดิน						รวม (ไร่)
		ป่าอนุรักษ์	ป่าสงวนแห่งชาติ	เขต สปก.	พื้นที่ริมทางหลวง (50 เมตร)	พื้นที่เกษตร	ชุมชนและอื่น ๆ	
ลำพูน	หุ่นหัวช้าง	1,101	1,742	118	2	298	268	3,530
	บ้านธิ	7,485	392	7	0	278	23	8,185
	บ้านโฮ้ง	1,750	24,032	174	33	149	651	26,788
	ป่าซาง	0	6,411	249	99	1,593	1,835	10,187
	เมืองลำพูน	1,771	6,605	63	192	3,252	1,265	13,148
	แม่ทา	10,012	9,955	317	19	212	838	21,353
	ละ	41,672	32,338	534	18	1,499	2,967	79,028
	เวียงหนองล่อง	0	0	0	0	50	11	62
รวมจังหวัดลำพูน		63,792	81,474	1,461	363	7,333	7,858	162,282

ผู้ที่ได้รับผลกระทบต่อสุขภาพจากปัญหาหมอกควัน

๔ กลุ่มโรค (ข้อมูล ตั้งแต่ มกราคม – เมษายน 2561)

- กลุ่มโรคระบบทางเดินหายใจ ลดลง 10.72% จากปี 60
- กลุ่มโรคตาอักเสบ เพิ่มขึ้น 2.04% จากปี 60
- กลุ่มโรคผิวหนัง ลดลง 7.10% จากปี 60
- กลุ่มโรคหัวใจ ลดลง 75.50% จากปี 60

PM10 (ฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 10 ไมครอน)

ค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมงของ PM-10 ณ เวลา 09.00 น. (มคก./ลบ.ม.) ในพื้นที่จังหวัดลำพูน เกินค่ามาตรฐาน

- ปี 2558 เกินค่ามาตรฐาน 8 วัน สูงสุดอยู่ที่ 215 (มคก./ลบ.ม.) วันที่ 18 มีนาคม 2558
- ปี 2559 เกินค่ามาตรฐาน 10 วัน สูงสุดอยู่ที่ 175 (มคก./ลบ.ม.) วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2559
- ปี 2560 เกินค่ามาตรฐาน 1 วัน สูงสุดอยู่ที่ 131 (มคก./ลบ.ม.) วันที่ 24 มีนาคม 2560
- ปี 2561 เกินค่ามาตรฐาน 2 วัน สูงสุดอยู่ที่ 127 (มคก./ลบ.ม.) วันที่ 30 มีนาคม 2561

*** ค่า มาตรฐาน PM10 ต้องไม่เกิน 120 (มคก./ลบ.ม.)

2.12 ด้านสังคมและความมั่นคง

2.12.1 ข้อมูลด้านสังคมที่สำคัญ

1) โครงสร้างประชากร

ปี 2561 จังหวัดลำพูน มีประชากร จำนวน 406,168 คน แยกรายละเอียดดังนี้

- เพศชาย จำนวน 196,196 คน
- เพศหญิง จำนวน 209,972 คน
- ความหนาแน่นของประชากรโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 90.11 คนต่อตารางกิโลเมตร

ข้อมูลประชากรและจำนวนบ้านแยกอำเภอ ปี 2561

อำเภอ	ทะเบียนราษฎร ปี 2561			
	ชาย	หญิง	รวม	จำนวนบ้าน
1. เมืองลำพูน	68,992	77,546	146,538	74,310
2. ป่าซาง	26,401	28,706	55,107	23,740
3. บ้านโฮ้ง	35,166	34,870	70,036	24,501
4. แม่ทา	19,176	19,853	39,026	16,490
5. ลี้	19,391	20,671	40,062	15,722
6. ห้วยซ่าง	10,132	10,044	20,176	7,420
7. บ้านธิ	8,553	9,217	17,770	7,417
8. เวียงหนองล่อง	8,385	9,065	17,450	7,417
รวม	196,196	209,972	406,168	177,017

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดลำพูน ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม 2561

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของพื้นที่ และประชากรแยกอำเภอ จังหวัดลำพูน ปี 2561

อำเภอ	ขนาดพื้นที่ (ตารางกิโลเมตร)		ประชากร (คน)		ความหนาแน่น ประชากรต่อพื้นที่ 1 ตร.กม.
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. เมือง	479.825	10.78	146,538	36.08	304.12
2. ป่าซาง	299.950	6.52	55,107	13.57	184.88
3. บ้านโฮ้ง	596.901	13.31	70,036	17.24	67.54
4. แม่ทา	762.630	16.68	39,026	9.61	51.38
5. ลี้	1,701.990	37.96	40,062	9.86	41.02
6. ห้วยซ่าง	486.129	10.79	20,176	4.97	41.46
7. บ้านธิ	129.024	2.72	17,770	4.38	136.78
8. เวียงหนองล่อง	49.433	1.24	17,450	4.30	354.74
รวม	4,505.882	100	406,168	100	90.11

ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม 2561

2) สถานการณ์ด้านแรงงานในจังหวัดลำพูน

จากการดำเนินงานวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยผลการสำรวจภาวะการมีงานทำของประชากร โดยสำนักงานสถิติจังหวัดลำพูน เพื่อนำเสนอเป็นข้อมูลปี 2561 ดังนี้

ประชากรและกำลังแรงงาน จำแนกตามเพศและสถานภาพแรงงาน เปรียบเทียบ ปี 2560 - 2561 ของจังหวัดลำพูน

สถานภาพแรงงาน	ปี 2560			ปี 2561		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ประชากรจังหวัดลำพูน	196,902	209,483	406,385			
ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป	171,171	184,627	355,798	171,395	185,278	356,673
1. กำลังแรงงานรวม	136,541	125,536	262,077	133,570	123,174	256,744
1.1 กำลังแรงงานปัจจุบัน	136,194	125,368	261,562	133,570	123,174	256,744
- ผู้มีงานทำ	135,058	124,691	259,749	132,712	122,629	255,342
- ผู้ว่างงาน	1,136	677	1,813	132,712	122,629	255,342
1.2 กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	347	168	515	-	-	-
2. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	34,630	59,091	93,721	37,825	62,105	99,929
- ทำงานบ้าน	545	23,263	23,808	800	27,581	28,382
- เรียนหนังสือ	12,304	11,563	23,867	11,198	8,243	19,440
- อื่น ๆ	21,781	24,265	46,046	25,827	26,280	52,107
อัตราการว่างงาน	0.83	0.53	0.69	0.5	0.3	0.4

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ข้อมูล ณ เดือนสิงหาคม 2561)

3) การศึกษาในจังหวัดลำพูน

ข้อมูลคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (ONET)

3.1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (ONET)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2558-2559 ระดับเขตพื้นที่

วิชา	คะแนนเฉลี่ย		
	ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (ONET)		
	ปีการศึกษา 2558	ปีการศึกษา 2559	เปรียบเทียบ
ภาษาไทย	51.33	54.29	+2.93
คณิตศาสตร์	46.72	41.34	-5.38
วิทยาศาสตร์	43.73	41.71	-2.02
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	49.01	45.92	-3.09
ภาษาอังกฤษ	38.43	31.98	-6.45
เฉลี่ยทุกวิชา	45.84	43.04	-2.80

3.2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน(ONET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2559 – 2560 ระดับเขตพื้นที่

วิชา	คะแนนเฉลี่ย ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (ONET)		
	ปีการศึกษา 2559	ปีการศึกษา 2560	เปรียบเทียบ
ภาษาไทย	54.29	49.17	-5.12
คณิตศาสตร์	41.34	38.16	-3.18
วิทยาศาสตร์	41.71	39.28	-2.43
ภาษาอังกฤษ	31.98	33.55	+1.57
เฉลี่ยทุกวิชา	43.04	40.04	-3.00

3.3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (ONET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2558– 2559 ระดับเขตพื้นที่

วิชา	คะแนนเฉลี่ย ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (ONET)		
	ปีการศึกษา 2558	ปีการศึกษา 2559	เปรียบเทียบ
ภาษาไทย	42.59	45.59	+3.00
คณิตศาสตร์	28.63	25.37	-3.26
วิทยาศาสตร์	36.21	34.14	-2.07
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	44.56	47.16	+2.60
ภาษาอังกฤษ	26.29	28.46	+1.17
เฉลี่ยทุกวิชา	35.66	33.39	+0.49

3.4 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (ONET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2559 – 2560 ระดับเขตพื้นที่

วิชา	คะแนนเฉลี่ย ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (ONET)		
	ปีการศึกษา 2559	ปีการศึกษา 2560	เปรียบเทียบ
ภาษาไทย	45.59	47.51	+1.92
คณิตศาสตร์	25.37	22.17	-3.20
วิทยาศาสตร์	34.14	31.03	-3.11
ภาษาอังกฤษ	28.46	26.22	-2.24
เฉลี่ยทุกวิชา	33.39	31.73	-1.66

4) สาธารณสุข

จำนวนบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข ปีงบประมาณ 2558 – 2561 พบว่าบุคลากรทางการแพทย์มีจำนวนและอัตราส่วนที่เพิ่มขึ้น เพื่อรองรับประชากรในจังหวัดลำพูน ในด้านการส่งเสริมป้องกันและรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลและชุมชน โดยในปีงบประมาณ 2561 มีจำนวนแพทย์ 123 คน อัตราส่วน แพทย์ 1 คน ต่อประชากร 3,300 คน มีจำนวนทันตแพทย์ 40 คน อัตราส่วนทันตแพทย์ 1 คน ต่อประชากร 10,148 มีจำนวนเภสัชกร 80 คน อัตราส่วนเภสัชกร 1 คน ต่อประชากร 5,074 คน มีจำนวนพยาบาลวิชาชีพ 874 คน อัตราส่วนพยาบาลวิชาชีพ 1 คน ต่อประชากร 464 คน

ข้อมูลบุคลากรทางการแพทย์และสถานบริการสาธารณสุข

ตารางที่ 1 จำนวนและอัตราบุคลากรทางการแพทย์ที่สำคัญ ปีงบประมาณ 2558 – 2561

ที่	บุคลากรที่สำคัญ	พ.ศ. 2558		พ.ศ. 2559		พ.ศ. 2560		พ.ศ. 2561	
		จำนวน	อัตราส่วนต่อประชากร	จำนวน	อัตราส่วนต่อประชากร	จำนวน	อัตราส่วนต่อประชากร	จำนวน	อัตราส่วนต่อประชากร
1	แพทย์	95	1:4268	103	1:3945	122	1:3328	123	1:3300
2	ทันตแพทย์	34	1:11926	36	1:11288	44	1:9227	40	1:10148
3	เภสัชกร	69	1:5876	70	1:5806	79	1:5139	80	1:5074
4	พยาบาลวิชาชีพ	726	1:558	744	1:546	897	1:453	874	1:464

ที่มา : รายงานประจำปี สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำพูน

ตารางที่ 2 จำนวนบุคลากรทางการแพทย์และอัตราการใช้บริการผู้ป่วยนอก (ต่อคนต่อปี) , อัตราการใช้บริการผู้ป่วยใน (ต่อวันต่อคน) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 – 2561

ที่	บุคลากรที่สำคัญ	พ.ศ. 2558			พ.ศ. 2559			พ.ศ. 2560			พ.ศ. 2561		
		จำนวน	อัตราส่วนต่อผู้ป่วยใน	อัตราส่วนต่อผู้ป่วยนอก	จำนวน	อัตราส่วนต่อผู้ป่วยใน	อัตราส่วนต่อผู้ป่วยนอก	จำนวน	อัตราส่วนต่อผู้ป่วยใน	อัตราส่วนต่อผู้ป่วยนอก	จำนวน	อัตราส่วนต่อผู้ป่วยใน	อัตราส่วนต่อผู้ป่วยนอก
1	แพทย์	95	1:562	1:6351	103	1:545	1:5794	122	1:453	1:5045	123	1:487	1:5003
2	ทันตแพทย์	34	1:1570	1:17745	36	1:1560	1:16576	44	1:1257	1:13987	40	1:1499	1:15383
3	เภสัชกร	69	1:773	1:8744	70	1:802	1:8525	79	1:700	1:7790	80	1:749	1:7691
4	พยาบาลวิชาชีพ	726	1:74	1:831	744	1:76	1:802	897	1:62	1:686	874	1:69	1:704

จากตารางที่ 1 และ 2 จำนวนบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขที่สำคัญ ต่อการให้บริการปีงบประมาณ 2558 – 2561 พบว่าบุคลากรทางการแพทย์ที่สำคัญมีอัตราส่วนต่อประชากรที่ลดลง และมีอัตราส่วนต่อการให้บริการทั้งในส่วนของผู้ป่วยใน และผู้ป่วยนอก มีแนวโน้มลดลงทุกปีเช่นกัน

ตารางที่ 3 จำนวนบุคลากรทางการแพทย์ที่สำคัญ ต่อประชากร ปีงบประมาณ 2561 แยกรายอำเภอ

อำเภอ	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561						
	แพทย์	ทันตแพทย์	เภสัชกร	พยาบาลวิชาชีพ	พยาบาลเทคนิค	บุคลากรทางการแพทย์อื่นๆ	เจ้าหน้าที่อื่นๆ
อำเภอเมือง	83	15	44	446	4	219	692
อำเภอแม่ทา	5	4	3	56	0	54	80
อำเภอบ้านโฮ่ง	6	4	5	64	0	54	63
อำเภอลี้	9	4	9	93	0	83	123
อำเภอทุ่งหัวช้าง	3	3	4	46	0	52	50
อำเภอป่าซาง	11	5	8	79	0	73	115
อำเภอบ้านธิ	3	3	4	53	0	29	46
อำเภอเวียงหนองล่อง	3	2	3	37	0	20	28
รวม	123	40	80	874	4	584	1197

ที่มา : รายงานประจำปี สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำพูน

จากตารางที่ 3 จำนวนบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขประจำปี พ.ศ. 2561 แยกรายอำเภอ อำเภอเมือง ซึ่งโรงพยาบาลลำพูนตั้งอยู่ มีจำนวนบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขมากกว่าอำเภออื่นๆ เนื่องจากโรงพยาบาลลำพูนเป็นโรงพยาบาลทั่วไป ขนาด 411 เตียง มีแพทย์เฉพาะทางที่สำคัญทุกสาขา ในอำเภออื่นๆ โรงพยาบาลชุมชนที่มีจำนวนแพทย์มากที่สุด ได้แก่ โรงพยาบาลป่าซาง รองลงมาคือ โรงพยาบาลลี้ โรงพยาบาลบ้านโฮ่ง โรงพยาบาลแม่ทา โรงพยาบาลบ้านธิ โรงพยาบาลทุ่งหัวช้าง และโรงพยาบาลเวียงหนองล่อง ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวนหน่วยบริการและจำนวนเตียง ปีงบประมาณ 2558- 2561 แยกรายอำเภอ

ที่	อำเภอ	โรงพยาบาล	พ.ศ. 2558		พ.ศ. 2559		พ.ศ. 2560		พ.ศ. 2561	
			จำนวนเตียง	ระดับ	จำนวนเตียง	ระดับ	จำนวนเตียง	ระดับ	จำนวนเตียง	ระดับ
1	เมือง	รพท.ลำพูน	411	S	411	S	411	S	411	S
		รพ.หริภุญชัย	100		100		100		100	
		รพ.ศิริเวชลำพูน	59		59		59		59	
2	แม่ทา	รพช.แม่ทา	30	F2	30	F2	30	F2	30	F2
3	บ้านโฮ่ง	รพช.บ้านโฮ่ง	30	F2	30	F2	30	F2	30	F2
4	ลี้	รพช.ลี้	60	F1	60	F1	60	F1	60	F1
5	ทุ่งหัวช้าง	รพช.ทุ่งหัวช้าง	30	F2	30	F2	30	F2	30	F2
6	ป่าซาง	รพช.ป่าซาง	60	F2	60	F2	60	F2	60	F2
7	บ้านธิ	รพช.บ้านธิ	30	F2	30	F2	30	F2	30	F2
8	เวียงหนองล่อง	รพช.เวียงหนองล่อง	30	F3	30	F3	30	F3	30	F3
รวมเฉพาะหน่วยงานของรัฐ			681		681		681		681	
รวมทั้งหมด			840		840		840		840	

ที่มา : รายงานประจำปี สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำพูน

สาเหตุและอัตราการตายของประชากรจังหวัดลำพูน 5 อันดับแรก

ตารางที่ 5 สาเหตุและอัตราการตายของประชากรจังหวัดลำพูน 5 อันดับ ต่อแสนประชากร
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557-2561

ที่	กลุ่มโรค	2557		2558		2559		2560		2561	
		จำนวน	อัตราต่อประชากร	จำนวน	อัตราต่อประชากร	จำนวน	อัตราต่อประชากร	จำนวน	อัตราต่อประชากร	จำนวน	อัตราต่อประชากร
1	เนื้องอกร้าย	516	127.32	578	142.55	467	114.92	530	130.54	564	138.94
2	โลหิตเป็นพิษจากการติดเชื้อ	232	57.25	218	53.77	228	56.10	200	49.26	259	63.81
3	ปอดอักเสบจากเชื้อแบคทีเรีย	110	27.14	99	24.42	148	36.42	164	40.39	222	54.69
4	โรคหลอดเลือดในสมอง	140	34.55	144	35.51	139	34.20	203	50.00	209	51.49
5	ไตวายเรื้อรัง	108	26.65	120	29.60	109	26.82	187	46.06	187	46.07

ที่มา : รายงานประจำปี สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำพูน

ข้อมูลอัตราการฆ่าตัวตาย

ตารางที่ 6 อัตราการฆ่าตัวตายสำเร็จจังหวัดลำพูนปี 2552 - 2560

ปี	2552	2553	2554	2555	2556	2557	2558	2559	2560
อัตราตายรวม	16.04	13.58	15.58	11.62	14.81	19.73	19.76	15.04	14.61

ที่มา : ศูนย์ป้องกันการฆ่าตัวตายระดับชาติ [Online:www.suisicethai.com]

จังหวัดลำพูนมีอัตราการฆ่าตัวตายสำเร็จสูง และสูงกว่าเกณฑ์ที่องค์การอนามัยโลกกำหนดให้ไม่เกิน 6.5 ต่อแสนประชากร ในปีพ.ศ. 2552 - 2560 ข้อมูลจากศูนย์ป้องกันการฆ่าตัวตายระดับชาติ และจากรายงานพบว่ากลุ่มอายุของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายของจังหวัดลำพูน อาชีพเกษตรกรกรรม มีการพยายามฆ่าตัวตายมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ผู้รับจ้าง/ผู้ใช้แรงงาน และผู้ที่ตกงาน

ปัจจัยที่ก่อเหตุของผู้พยายามฆ่าตัวตาย ของจังหวัดลำพูนปี 2556-2561 ยังคงเป็นปัญหาเดิมได้แก่ ปัญหาหรือเหตุการณ์ที่กระตุ้นให้เกิดภาวะซึมเศร้าหรือทำร้ายตนเองเช่น ปัญหาความน้อยใจ ถูกดูต่ำ ต่ำหนิ ปัญหาทะเลาะกับคนใกล้ชิด ด้านปัญหาสุขภาพอื่นๆ ผู้ที่มีโรคประจำตัวเรื้อรัง ด้านพฤติกรรมส่วนบุคคล เช่น ผู้ที่ติดสุรา นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ที่ไม่มีโรคประจำตัวมีความพยายามฆ่าตัวตายด้วย

จังหวัดลำพูนได้ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาการฆ่าตัวตาย ฝัาระวังผู้ป่วยที่มีอาการทางจิตจากการติดสารเสพติดและสุรา รวมทั้งคัดกรองและให้ความรู้ด้านสุขภาพจิตและจิตเวชในประชาชนกลุ่มเสี่ยง และน่านโยบายรวมทั้งกลยุทธ์ไปดำเนินการในพื้นที่ (ชุมชน วัด โรงเรียน) ทุกอำเภอที่มีปัญหาการฆ่าตัวตาย ตลอดจนการบูรณาการทำงานจากทุกภาคส่วนราชการและทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อให้สามารถลดปัญหาการฆ่าตัวตายได้

สถานการณ์แนวโน้มประชากร

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนการเกิด การตาย จังหวัดลำพูนจำนวนเพิ่มตามธรรมชาติ ปีงบประมาณ 2558 – 2561

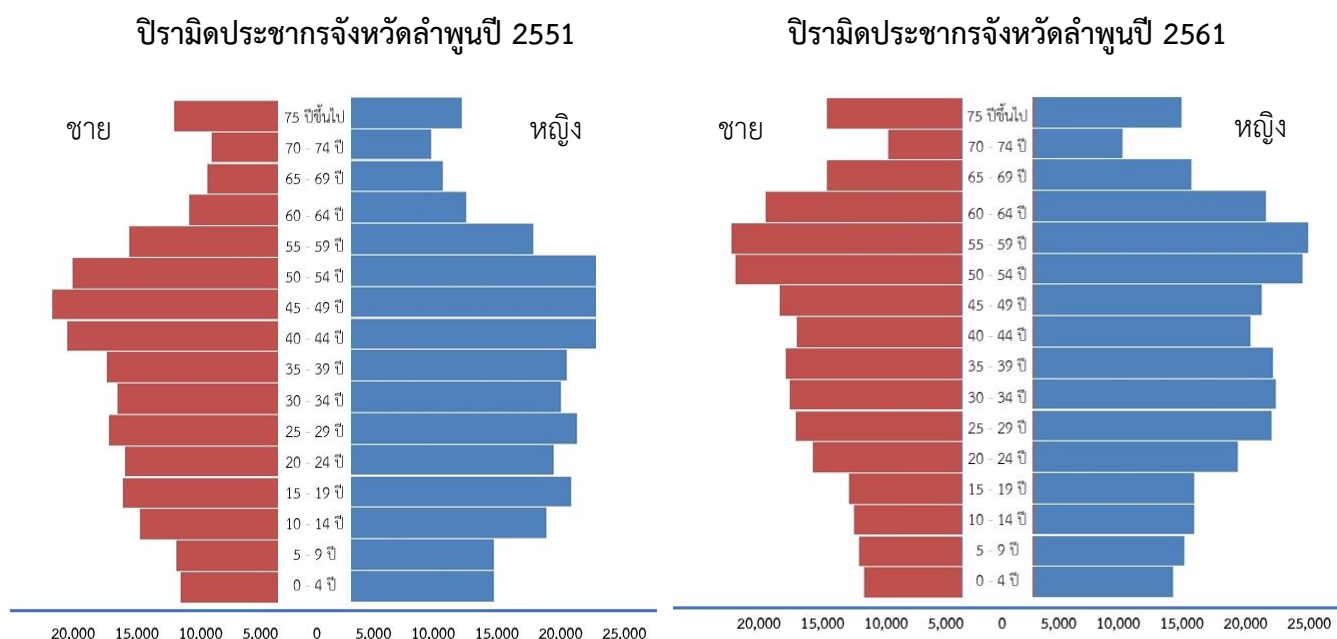
ปี งบประมาณ ณ	จำนวนเกิด				จำนวนตาย				จำนวนเพิ่ม ตามธรรมชาติ
	ชาย	หญิง	รวม	อัตรา/พัน	ชาย	หญิง	รวม	อัตรา/พัน	ร้อยละ
2558	1534	1551	3085	7.61	2266	1623	3889	9.57	-0.19
2559	1554	1469	3023	7.43	2389	1703	4099	10.10	-0.26
2560	1502	1363	2865	7.06	2182	1526	3708	9.13	-0.20
2561	1504	1363	2867	3.64	1194	898	2092	5.15	-0.15

แหล่งที่มาข้อมูล : จากกองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

แผนภูมิ ร้อยละการเพิ่มตามธรรมชาติของประชากร จังหวัดลำพูน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 – 2561

แผนภูมิ พีระมิดประชากร ปี 2551 เปรียบเทียบกับ ปี 2561

ประชากรเปรียบเทียบระยะเวลา 10 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 ถึง ปีพ.ศ. 2561 แนวโน้ม ฐานของรูป พีระมิดประชากร แคบลง แต่จะค่อยๆกว้างขึ้นในช่วงของอายุ 50 – 60 ปี ทั้งกลุ่มอายุชายและหญิง จากสถานการณ์ดังกล่าว จังหวัดลำพูน มีแนวโน้มของประชากรวัยสูงอายุเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ จึงต้องวางแผนในการเตรียมพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ตั้งแต่การเตรียมความพร้อมแก่คนหนุ่มสาว ให้เป็นคนสูงวัยที่มีคุณภาพ (Active Aging) จนถึงการเตรียมระบบบริการสุขภาพที่รองรับปัญหาโรคเรื้อรัง และโรคที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ เช่นโรคความดันโลหิตสูง เบาหวาน หัวใจ

5) สถานการณ์ผู้สูงอายุ

ตารางแสดงจำนวนประชากรผู้สูงอายุ

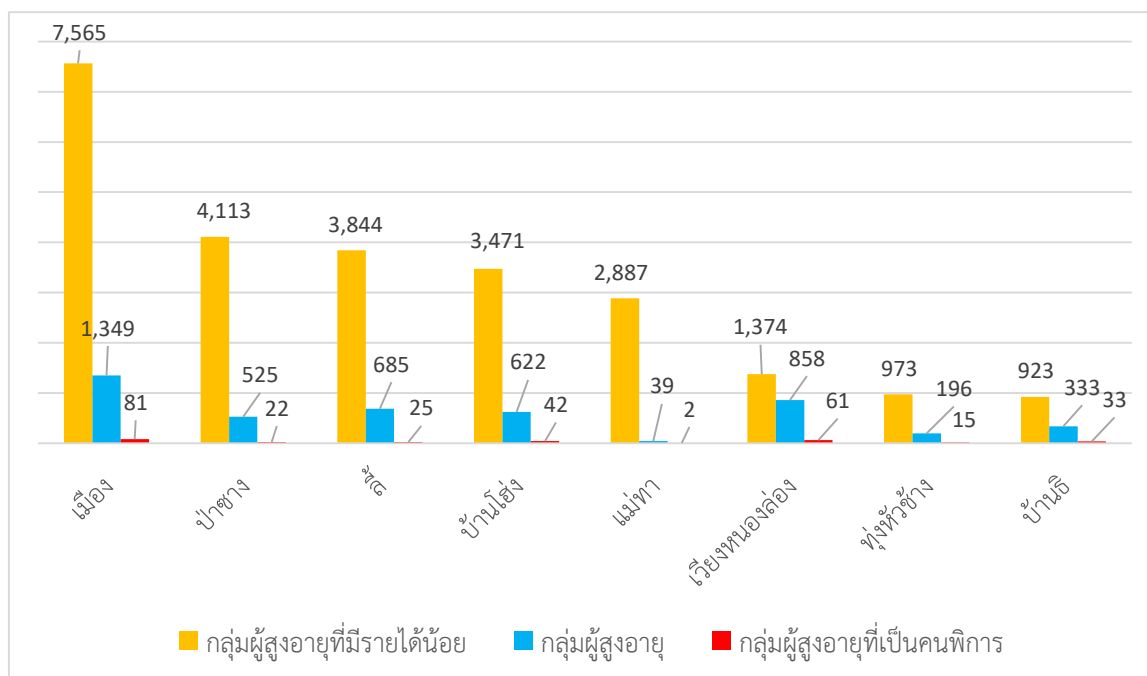
รายการข้อมูล	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
ประชากรรวมทั้งหมด	196,184	209,734	405,918
60 - 70 ปี	25,658	30,160	55,818
71 - 80 ปี	9,086	10,479	19,565
81 - 90 ปี	3,936	5,329	9,265
91 - 100 ปี	476	731	1,207
100 ปีขึ้นไป	14	16	30
รวม	39,170	46,715	85,885

ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดลำพูน

จากตารางผู้สูงอายุ อายุตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไป จำนวน 85,885 คน คิดเป็นร้อยละ 21.16 ของประชากรทั้งหมด จำแนกตามช่วงอายุ ดังนี้ 1) อายุ 60-70 ปี 55,818 คน 2) อายุ 71-80 ปี 19,565 ปี 3) อายุ 81-90 ปี 9,265 คน 4) อายุ 91-100 ปี 1,207 คน 5) 100 ปีขึ้นไป 30 คน

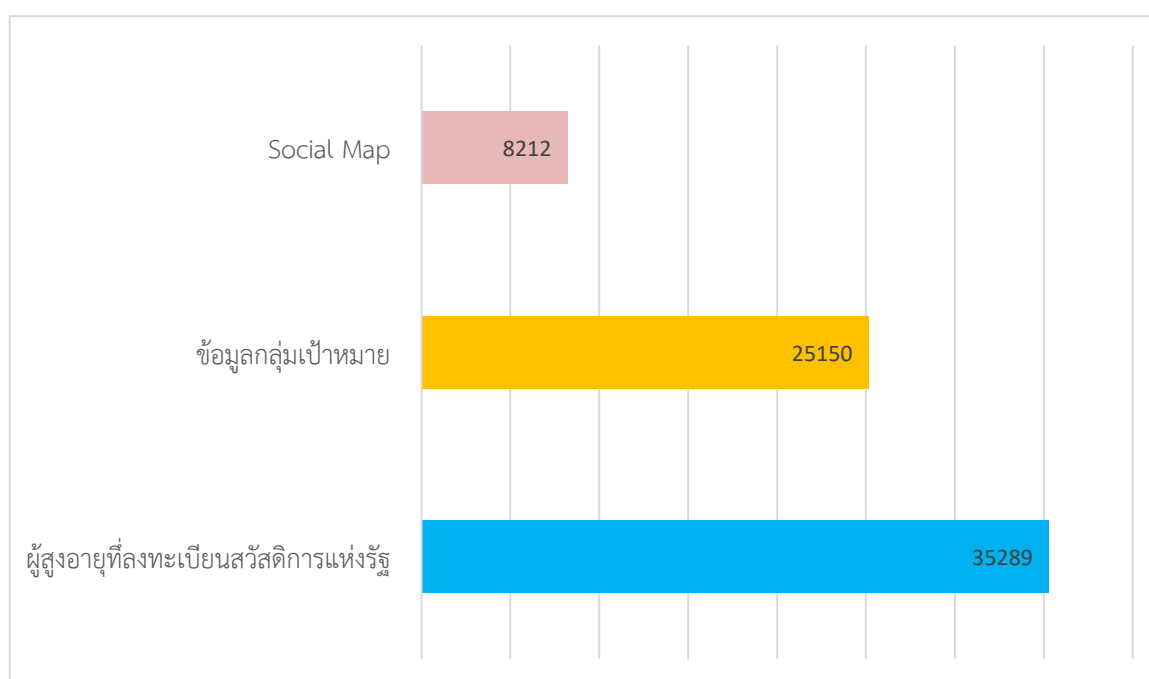
- ◆ ปี พ.ศ. 2560 มีผู้สูงอายุที่กู้เงินกองทุนผู้สูงอายุ มีจำนวน 25 คน
- ◆ ผู้สูงอายุที่ลงทะเบียนสวัสดิการแห่งรัฐ จำนวน 35,289 ราย
(ที่มา สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดลำพูน)

แผนภูมิกลุ่มผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อย จำนวน 25,150 ราย

ที่มา สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดลำพูน

- ◆ ข้อมูลผู้สูงอายุที่ได้จากการจัดเก็บข้อมูล Social Map จัดเก็บได้ 8,212 ราย
- แผนภูมิข้อมูลผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาทางสังคมที่สำรวจได้กับข้อมูลกลุ่มเป้าหมายผู้สูงอายุ

ที่มา สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดลำพูน

- ◆ ข้อมูลผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาทางสังคมที่สำรวจได้ คิดเป็น 32.65 % ของข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย

6) สถานการณ์คนพิการ

ตารางสถิติข้อมูลคนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการ จำแนกตามอำเภอ ประเภทความพิการ และเพศ

ประเภทความพิการ															
จังหวัด/อำเภอ	ทางการเห็น			ทางการได้ยิน			ทางการเคลื่อนไหว			ทางจิตใจ			ทางสติปัญญา		
	หรือสื่อความหมาย			หรือทางร่างกาย			หรือพฤติกรรม								
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ลำพูน															
ทุ่งหัวช้าง	46	52	98	102	67	169	155	135	290	53	43	96	29	20	49
ลี้	218	167	385	485	380	865	757	694	1,451	125	95	220	101	85	186
เมืองลำพูน	186	187	373	729	658	1,387	1,709	2,049	3,758	242	214	456	178	141	319
บ้านโฮ้ง	78	71	149	274	240	514	577	652	1,229	95	77	172	65	50	115
ป่าซาง	124	137	261	311	280	591	997	1,189	2,186	97	96	193	62	59	121
เวียงหนอง	44	47	91	110	83	193	354	543	897	62	34	96	17	17	34
แม่ทา	66	81	147	262	222	484	536	599	1,135	97	88	185	70	47	117
บ้านธิ	52	54	106	85	72	157	247	175	422	31	27	58	23	23	46
รวม	814	796	1,610	2,358	2,002	4,360	5,332	6,036	11,368	802	674	1,476	545	442	987
รวมทั้งหมด	814	796	1,610	2,358	2,002	4,360	5,332	6,036	11,368	802	674	1,476	545	442	987

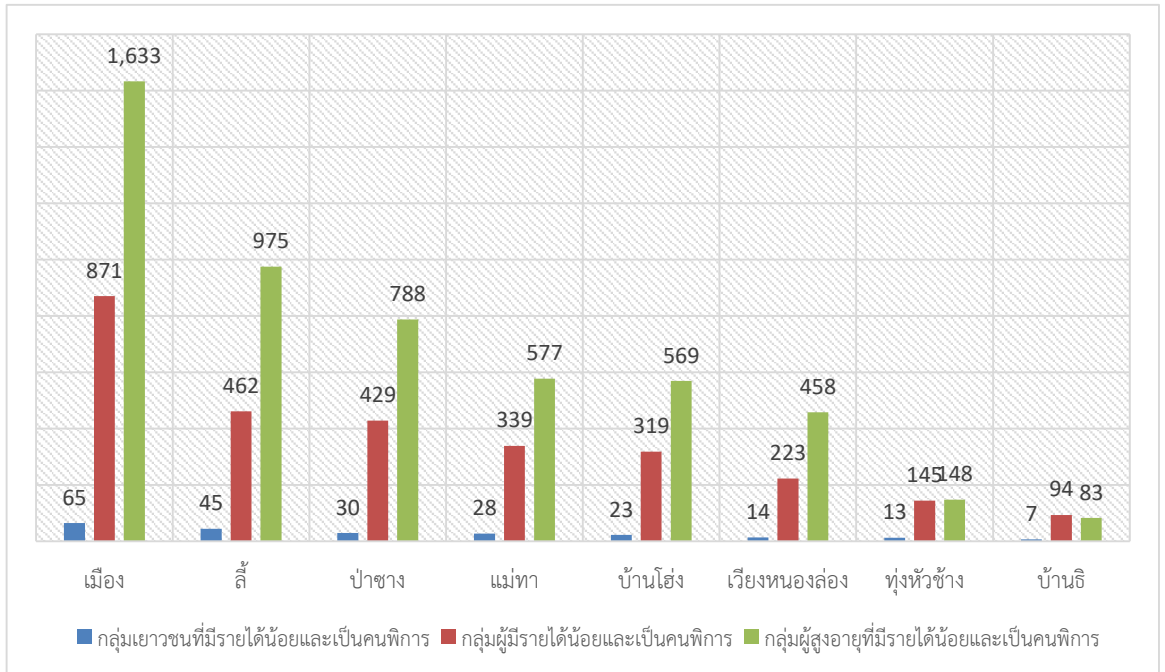
ตารางสถิติข้อมูลคนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการ จำแนกตามอำเภอ ประเภทความพิการ และเพศ

ประเภทความพิการ															
จังหวัด/อำเภอ	ทางการเรียนรู้			ทางออทิสติก			พิการมากกว่า			ไม่ระบุ			รวม		
	1 ประเภท														
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ลำพูน															
ทุ่งหัวช้าง	4	1	5	1	-	1	13	15	28	4	3	7	407	336	743
ลี้	18	8	26	7	3	10	71	63	134	11	11	22	1,793	1,506	3,299
เมืองลำพูน	43	12	55	31	6	37	108	69	177	11	22	33	3,237	3,358	6,595
บ้านโฮ้ง	10	5	15	-	1	1	32	26	58	2	3	5	1,133	1,125	2,258
ป่าซาง	5	3	8	12	1	13	29	24	53	26	9	35	1,663	1,798	3,461
เวียงหนอง	2	1	3	-	-	-	11	9	20	5	7	12	605	741	1,346
แม่ทา	27	5	32	2	-	2	23	20	43	8	5	13	1,091	1,067	2,158
บ้านธิ	2	-	2	2	-	2	8	12	20	3	3	6	453	366	819
รวม	111	35	146	55	11	66	295	238	533	70	63	133	10,382	10,297	20,679
รวมทั้งหมด	111	35	146	55	11	66	295	238	533	70	63	133	10,382	10,297	20,679

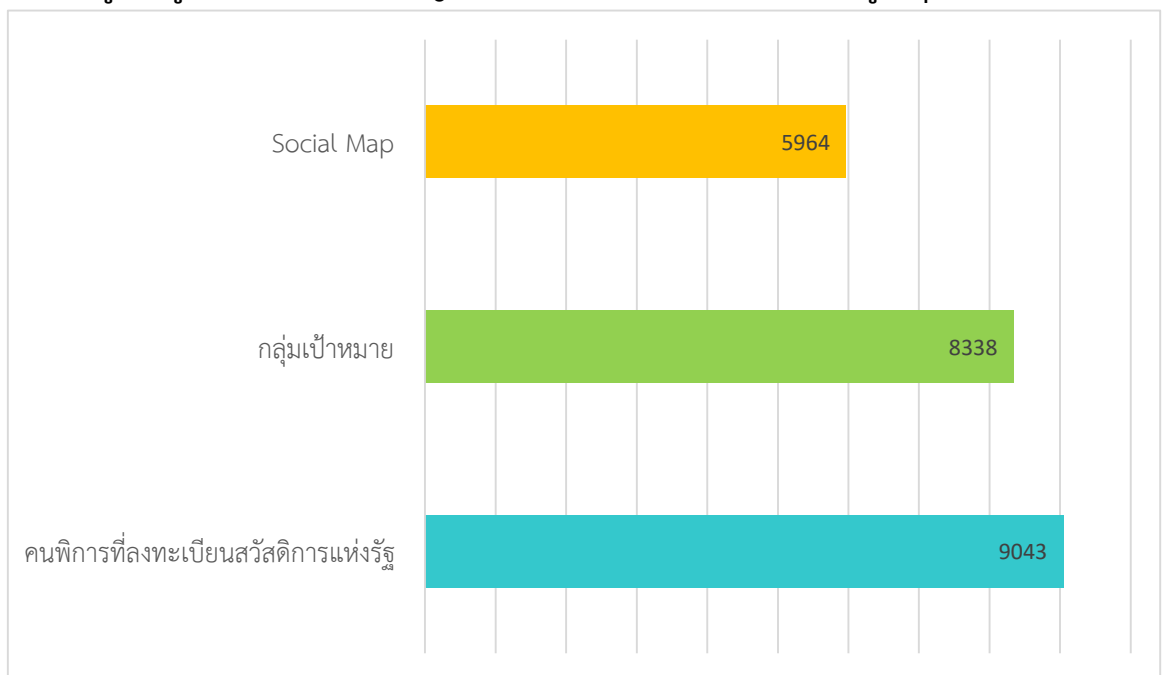
ที่มา : ข้อมูลประมวลผลจากฐานข้อมูลทะเบียนกลางคนพิการ กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

- ◆ คนพิการที่ลงทะเบียนสวัสดิการแห่งรัฐ จำนวน 7,890 คน
- ◆ กลุ่มเป้าหมาย 7,830 คน

แผนภูมิ แสดงข้อมูลกลุ่มเป้าหมายที่อยู่ในกลุ่มคนพิการ

- ◆ ข้อมูลคนพิการที่ได้จากการเก็บข้อมูล Social Map จำนวนคนพิการทั้งหมด 5,964 คน
- แผนภูมิข้อมูลคนพิการที่ประสบปัญหาทางสังคมที่สำรวจได้ เทียบกับข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย พม.

ที่มา สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดลำพูน
 จากแผนภูมิที่ 10 ข้อมูลคนพิการที่ประสบปัญหาทางสังคมที่สำรวจได้ คิดเป็น 71.53 % ของข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย

พบว่าผู้ประสบปัญหาทางสังคมโดยส่วนมากจะเป็นคนพิการ

- ◆ ชมรม/สมาคมคนพิการในจังหวัดลำพูน จำนวน 13 ชมรม
- ◆ การจ้างงานคนพิการในสถานประกอบการ จำนวน 63 แห่ง 341 คน
- ◆ มีศูนย์บริการคนพิการทั่วไปในจังหวัด 29 แห่ง

7) คนเร่ร่อน คนไร้ที่พึ่ง ผู้แสดงความสามารถ

พระราชบัญญัติคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง พ.ศ.2557 คำนิยามคนไร้ที่พึ่ง หมายถึงบุคคลซึ่งไร้ที่อยู่อาศัย และไม่มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ , บุคคลที่มีฐานะยากจน บุคคลที่ไม่สามารถประกอบอาชีพได้ บุคคลที่อยู่สภาวะยากลำบาก และ ไม่อาจพึ่งพาบุคคลอื่นได้ ทั้งกำหนดให้มีการจัดตั้ง สถานคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง และ ศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่งจัดให้มีที่พักอาศัย อาหาร เครื่องนุ่งห่ม การบริการการแพทย์ และ ฝึกอบรมอาชีพแก่คนไร้ที่พึ่ง กำหนดให้ช่วยเหลือเท่าที่จำเป็นแก่คนไร้ที่พึ่ง

สถานการณ์คนไร้ที่พึ่งจังหวัดลำพูน ประจำปี 2560 ได้สำรวจพบ 52 ราย จังหวัดลำพูนได้ให้การช่วยเหลือตามขั้นตอนในการช่วยเหลือ แผนปฏิบัติการแก้ปัญหาคนไร้ที่พึ่ง ปีงบประมาณ 2560 ได้จัดกิจกรรมรณรงค์ให้ความรู้ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ แก่ประชาชนเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาคนไร้ที่พึ่ง ร่วมกับคณะทำงานแก้ไขปัญหาการขอทานและคนไร้ที่พึ่งจังหวัดลำพูน โดยได้ประชาสัมพันธ์ในชุมชนต่าง ๆ ให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหา ช่วยเหลือคนไร้ที่พึ่ง สำหรับด้านส่งเสริมความร่วมมือเครือข่าย ช่วยเหลือคนไร้ที่พึ่ง ได้จัดกิจกรรมการสงเคราะห์ครอบครัวผู้มีรายได้น้อย , การสงเคราะห์ครอบครัวผู้ติดเชื่อเฮดส์ , การสงเคราะห์ด้านเงินทุนประกอบอาชีพ , จัดอบรมสร้างภูมิคุ้มกันแก่กลุ่มเสี่ยงและครอบครัว เพื่อป้องกันการถูกล่อลวง และจัดโครงการสถานีสวัสดิการ , รณรงค์ให้ประชาชนเกิดจิตอาสา เพื่อเฝ้าระวังป้องกันปัญหาของชุมชน และให้การช่วยเหลือบุคคลผู้อยู่ในสภาวะยากลำบากให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

การช่วยเหลือคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิ์ คนเร่ร่อน ไร้ที่พึ่ง เรี่ยไรและขอทาน

ระหว่างเดือน ตุลาคม 2559 – กันยายน 2560 จำนวน 52 ราย

สถิติผู้รับบริการจำแนกตามเพศ

- เพศชาย	จำนวน	40 คน
- เพศหญิง	จำนวน	12 คน
รวม	จำนวน	52 คน

ประเภทผู้รับบริการ

- คนไร้ที่พึ่ง	จำนวน	48 คน
- คนขอทาน	จำนวน	4 คน
รวม	จำนวน	52 คน

- ◆ คนเร่ร่อนที่ได้จากการสำรวจข้อมูลผู้ประสบปัญหาทางสังคม จำนวน 6 ราย

ตาราง แสดงข้อมูลสถิติการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาทางสังคม

ประสานส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	จำนวน
สถานคุ้มครองสันมหาพน จังหวัดเชียงใหม่	2
ตรวจคนเข้าเมือง จังหวัดลำพูน	2

ส่งกลับภูมิลำเนา	24
มอบเงินสงเคราะห์ , มอบเครื่องอุปโภคบริโภค	22
หนีออกจากศูนย์คุ้มครองฯ	1
ไม่ขอรับความช่วยเหลือ	1
รวม	52

ที่มา: ศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่งจังหวัดลำพูน

สรุปรายงานสถิติการออกบัตรประจำตัวผู้แสดงความสามารถ จังหวัดลำพูน

ที่มา สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดลำพูน

8) ค้ำมนุษย์

สถานการณ์การค้ำมนุษย์จังหวัดลำพูน

จากข้อมูลทั่วไปทั้งสภาพภูมิศาสตร์ ลักษณะทางกายภาพ เศรษฐกิจ สังคมและบริบทแวดล้อมในสภาพสังคมที่เป็นลักษณะสังคมเชิงซ้อน มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม จึงทำให้จังหวัดลำพูน มีสถานะเป็นทั้งต้นทาง ทางผ่าน และปลายทางของการค้ำมนุษย์ จังหวัดได้ทำการขับเคลื่อนเชิงนโยบายดำเนินการด้านการค้ำมนุษย์ โดยการบูรณาการหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์ ตามแนวทางยุทธศาสตร์ระดับชาติและแผนยุทธศาสตร์ระดับจังหวัดนอกจากนี้ หน่วยงานทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันบูรณาการความร่วมมือในการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ ปรากฏข้อมูลสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง หรือเสี่ยงต่อการค้ำมนุษย์ ดังนี้

ตาราง สถานที่สุ่มเสี่ยงต่อการใช้แรงงานต่างด้าวโดยผิดกฎหมาย

ลำดับ	ประเภทปัจจัยเสี่ยง	จำนวน (แห่ง)
1	โรงงาน	101
2	ร้านอาหาร	410
3	ร้านค้าคาราโอเกะ	153
4	สถานบริการนวด	21
5	ลูกจ้างเกษตรกรรม(สวนลำไย,สวนมะม่วง.ฯลฯ)	53
6	กรรมกร	7
7	อื่นๆ (ระบุ).....หอพัก.....	40
	รวม	785

ข้อมูลสถานบริการและพื้นที่เสี่ยงในพื้นที่จังหวัดลำพูน จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตาราง สถานที่สุ่มเสี่ยงต่อการค้าประเวณี

ลำดับ	ประเภทปัจจัยเสี่ยง	จำนวน (แห่ง)
1	สถานบันเทิง	27
2	สถานบริการนวด	16
3	ร้านอาหาร	90
4	ร้านค้าคาราโอเกะ	20
5	ร้านเกม/ร้านอินเทอร์เน็ต	0
6	หอพัก/ห้องเช่า	545
7	อื่นๆ (ระบุ)...บ้านเช่า....	2
	รวม	700

ข้อมูลสถานบริการและพื้นที่เสี่ยงในพื้นที่จังหวัดลำพูน จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การตรวจสอบสถานประกอบการกลุ่มเสี่ยงเพื่อป้องกันปัญหาการค้ามนุษย์ด้านแรงงานจังหวัดลำพูน 4 ประเภท จำนวน 88 แห่ง ประกอบด้วย

1. สถานประกอบการที่ใช้แรงงานต่างด้าว
2. สถานประกอบการที่ใช้แรงงานเด็ก
3. กิจการปศุสัตว์
4. กิจการก่อสร้าง

ทีมตรวจบูรณาการฯ ได้ออกตรวจสอบสถานประกอบการกลุ่มเสี่ยงตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไข ปัญหาการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน จำนวน 12 ครั้ง

1.1 สถานประกอบการกลุ่มเสี่ยง จำนวน 44 แห่ง (ร้อยละ 50) แยกเป็น

- สถานประกอบการที่ใช้แรงงานต่างด้าว จำนวน 18 แห่ง
- สถานประกอบการที่ใช้แรงงานเด็ก จำนวน 9 แห่ง
- กิจการปศุสัตว์ จำนวน 9 แห่ง
- กิจการก่อสร้าง จำนวน 8 แห่ง

1.2 จำนวนลูกจ้างที่ตรวจ ทั้งสิ้นจำนวน 1,903 คน แยกเป็น

- แรงงานคนไทย จำนวน 1,107 คน
(แรงงานเด็กอายุระหว่าง 15-18 ปี) จำนวน 1 คน
- แรงงานต่างด้าว จำนวน 695 คน
 - สัญชาติเมียนมาร์ จำนวน 661 คน
 - สัญชาติไต้หวัน จำนวน 3 คน
 - บุคคลพื้นที่สูง จำนวน 4 ราย
 - แรงงานเด็ก (อายุระหว่าง 15-18 ปี) จำนวน 27 คน

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดลำพูน

ตารางสถิติการคัดแยกผู้ต้องสงสัยตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์

ปีงบประมาณ	กลุ่ม	ไทย				เมียนมาร์				รวม	
		ต่ำกว่า 18 ปี		18 ปีขึ้นไป		ต่ำกว่า 18 ปี		18 ปีขึ้นไป			
		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
2560	แรงงาน	-	-	-	-	2	-	16	11	18	11
	สถานบริการ	-	-	-	-	-	4	-	1	-	5
2561	แรงงาน	-	-	-	-	-	6	2	4	2	10
	สถานบริการ	-	5	-	-	-	-	-	-	-	5

ที่มา สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดลำพูน

9) ที่อยู่อาศัย ชุมชนผู้มีรายได้น้อย

จากการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2561 พบว่าการสนับสนุนให้ชุมชนเป็นแกนหลักในการสร้าง/ซ่อมแซมที่อยู่อาศัยของผู้เดือดร้อนในพื้นที่ ทำให้ชุมชนต่าง ๆ มีความตื่นตัวในการร่วมกันดำเนินการในทุกขั้นตอนของการแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัย ตั้งแต่การสำรวจ กลั่นกรองข้อมูลผู้เดือดร้อน การคัดเลือก การรวมกลุ่มผู้เดือดร้อน จัดซื้อวัสดุและดำเนินการก่อสร้างร่วมกัน ซึ่งทำให้สามารถดำเนินการได้รวดเร็ว ภายใต้งบประมาณที่ได้รับการสนับสนุน การสมทบ/ร่วมแรงก่อสร้างของผู้เดือดร้อนและคนในชุมชน ทำให้เกิดการคืนทุนสู่กองทุนของชาวชุมชนเองสำหรับผู้เดือดร้อนลำดับต่อมา ที่อาจยังไม่ได้การสนับสนุนในชุดแรกหรือกองทุนสวัสดิการชุมชนเพื่อช่วยเหลือดูแลซึ่งกันและกันของชุมชนต่อไป รวมทั้งนำไปสู่การเชื่อมต่อกับฐานงานพัฒนาต่าง ๆ ของชุมชน

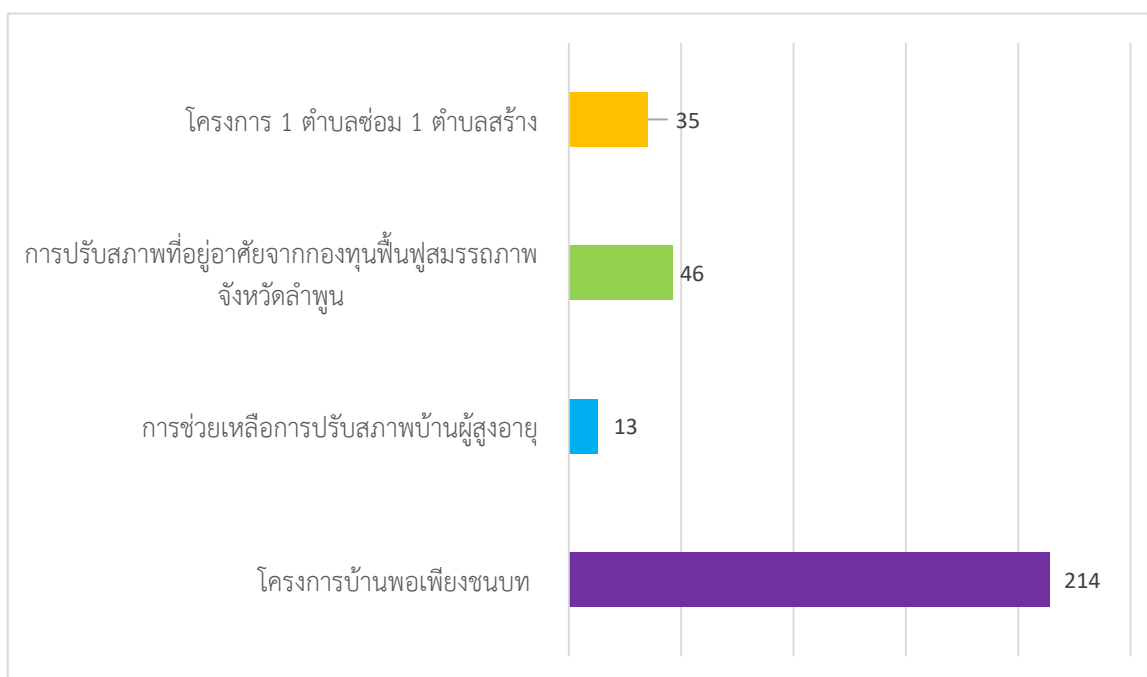
ทั้งนี้ ผลการดำเนินงานพัฒนาที่อยู่อาศัยในจังหวัดลำพูน เพื่อช่วยลดปัญหาความเดือดร้อนและพัฒนาคุณภาพการอยู่อาศัยของครัวเรือนยากจนผู้มีรายได้น้อย เพื่อให้คนกลุ่มนี้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมทั้งเป็นพื้นฐานสำคัญในการลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในสังคม ที่จะให้ชุมชนท้องถิ่นเป็นหลักในการจัดการตนเองต่อไป มีดังนี้

- ◆ โครงการบ้านพอเพียงชนบท จำนวน 214 แห่ง
- ◆ การช่วยเหลือการปรับสภาพบ้านผู้สูงอายุ จำนวน 13 แห่ง
- ◆ ปรับสภาพที่อยู่อาศัยจากกองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการจังหวัดลำพูน ปี พ.ศ.2560

จำนวนผู้ได้รับความช่วยเหลือ 46 แห่ง

- ◆ โครงการ 1 ตำบลซ่อม 1 ตำบลสร้าง 35 หลัง

แผนภูมิแสดงสถิติการให้ความช่วยเหลือในการปรับปรุงสภาพที่อยู่อาศัย

ที่มา สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดลำพูน

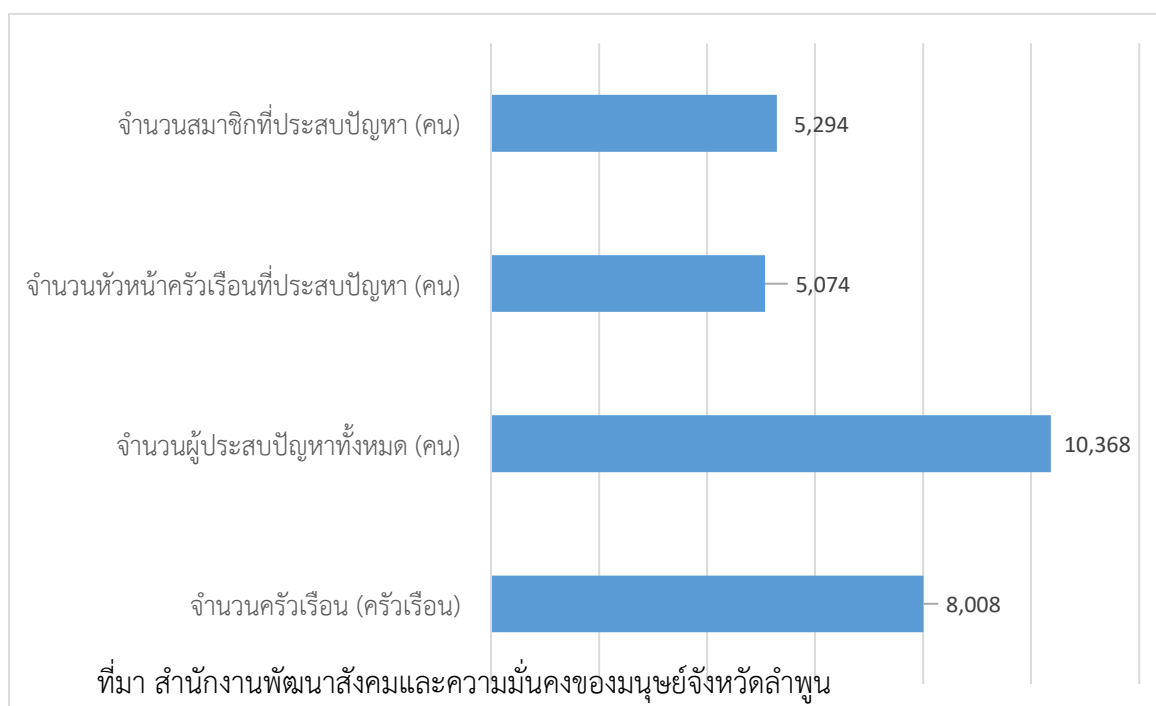
ตารางข้อมูลผลการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ปี 2560 ของพัฒนาชุมชน ข้อมูล จปฐ.

สภาพแวดล้อม	จำนวนคนที่สำรวจทั้งหมด (ครัวเรือน)	ผ่านเกณฑ์()		ไม่ผ่านเกณฑ์	
		จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
ครัวเรือนมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัยและบ้านมีสภาพคงทนถาวร	115,301	114,815	99.58	486	0.42
ครัวเรือนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปีอย่างน้อยคนละ 5 ลิตร ต่อวัน	115,301	114,994	99.73	307	0.27
ครัวเรือนมีการจัดบ้านเรือนเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาดและถูกสุขลักษณะ	115,301	109,843	95.27	5,458	4.73
ครัวเรือนไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ	115,301	114,335	99.16	966	0.84
ครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติเหตุและภัยธรรมชาติอย่างถูกวิธี	115,301	112,365	97.45	2,936	2.55
ครัวเรือนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	115,301	115,164	99.88	137	0.12

ที่มา ข้อมูล จปฐ. 2560 สำนักงานพัฒนาชุมชน

การวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์ทางสังคม ส่วนที่ 2 ข้อมูลกลุ่มเป้าหมายระดับพื้นที่ ซึ่งข้อมูลที่น่าสนใจ วิเคราะห์และชี้ให้เห็นในสถานการณ์ภาพรวม คือ หน่วยงานในสังกัดกระทรวง พม. ลงพื้นที่เก็บข้อมูลผู้ประสบ ปัญหาทางสังคมในพื้นที่ทั้งจังหวัด โดยได้รับความร่วมมือจากท้องที่และท้องถิ่น ในห้วงเวลา กุมภาพันธ์ 2561 ซึ่งสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดลำพูน เป็นผู้รวบรวมและบันทึกข้อมูล สามารถ เรียงลำดับข้อมูลสรุปผล ได้ดังนี้

แผนภูมิข้อมูลกลุ่มเป้าหมายระดับพื้นที่ Social Maps ที่ลงพื้นที่เก็บข้อมูล

ตารางที่ประเด็นปัญหาจากการลงพื้นที่สำรวจข้อมูล Social Map (สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับ	ประเด็นปัญหา	จำนวน (ราย)
1	มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การครองชีพ	7,530
2	ยากจน	5,087
3	เจ็บป่วยเรื้อรัง	1,837
4	มีหนี้สิน และไม่มีการออม	1,586
5	ไม่มีอาชีพ	1,222
6	ว่างงาน	1,158
7	อยู่ในครอบครัวยากจน/บิดามารดา หย่าร้างทิ้งร้างถูกคุมขัง/แยกกันอยู่และได้รับความลำบาก	995
8	ต้องดูแลบุคคลในครอบครัว	657
9	ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้	290
10	ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/สภาพที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมต่อการพักอาศัย	273
11	ขาดแคลนกายอุปกรณ์	188

12	ต้องรับภาระหน้าที่ในครอบครัวเกินวัย/กำลังความสามารถและสติปัญญา	156
13	จิตเวช	155
14	ขาดทักษะในประกอบอาชีพ	143
15	ป่วยเป็นโรคร้ายแรง	141
16	ยังไม่ได้จดทะเบียนคนพิการ	137
17	ถูกทอดทิ้ง อยู่ตามลำพัง ไม่มีผู้ดูแล และมีปัญหาในการดำรงชีวิต	82
18	ขาดโอกาสทางการศึกษา	82
19	ม่ายที่ต้องเลี้ยงดูบุตรตามลำพัง	75
20	ติดเชื้อเอชไอวี/ได้รับผลกระทบจากเชื้อเอชไอวี (HIV)	72
21	ไม่เรียนหนังสือ	70
22	ไม่สามารถเข้าถึงบริการของรัฐ	35
23	กำพร้า	29
24	ไม่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	26
25	ตั้งครุภักในวัยรุ่น และไม่พร้อมในการเลี้ยงบุตร	19
26	เสี่ยงต่อการประทุพผิต	16
27	ได้รับการเลี้ยงดูไม่เหมาะสม	13
28	ประพฤติดันไม่เหมาะสม	9
29	เร่ร่อน	6
30	ถูกกระทำทารุณรุนแรงในครอบครัว/ทารุณกรรมทางร่างกาย จิตใจ	5
31	ไม่มีสถานะทางทะเบียนราษฎร	3
32	เป็นผู้กระทำความรุนแรงต่อผู้อื่น	3
33	การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างประเทศ	2
34	ถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ	1
35	ถูกละเมิดทางเพศ	1
36	ถูกบังคับใช้แรงงาน	1
37	อื่นๆ	227

ที่มา สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดลำพูน

ตารางข้อมูลความต้องการของผู้ประสบปัญหาที่สำรวจได้

ลำดับ	ความต้องการ	จำนวน (ราย)
1	เงินสงเคราะห์	8,863
2	เงินทุนประกอบอาชีพ	2,494
3	เบี้ยความพิการ	584
4	ฝึกอาชีพ	570
5	เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	404
6	ทุนการศึกษา	393
7	ส่งเข้ารับการรักษา/บำบัด	251
8	ช่วยเหลือทางด้านกฎหมาย/คุ้มครองสิทธิ	40
9	เข้าสถานสงเคราะห์/สถานคุ้มครอง	7
10	จัดหาครอบครัวอุปถัมภ์	5
11	อื่นๆ	149

ที่มา สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดลำพูน

ตารางแสดงสิทธิสวัสดิการที่ผู้ประสบปัญหาทางสังคมเคยได้รับ

ลำดับ	สิทธิสวัสดิการที่เคยได้รับ	จำนวน (ราย)
1	ไม่เคย	715
2	เคย	9,474
2.1	สวัสดิการที่ได้รับจากการลงทะเบียนโครงการเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐ	7,997
2.2	สวัสดิการภาครัฐ	7,945
2.3	เบี้ยความพิการ	5,648
2.4	เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	4,883
2.5	เงินสงเคราะห์	692
2.6	เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด	293
2.7	เงินทุนประกอบอาชีพ	163
2.8	เงินซ่อมแซมบ้าน	112
2.9	เครื่องช่วยคนพิการ	47
2.10	เงินกู้	38
2.11	สวัสดิการภาคเอกชน	22
2.12	อื่นๆ	103

ที่มา สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดลำพูน

2.12.3.2 ข้อมูลด้านความมั่นคงที่สำคัญ

1) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- สรุปสถิติคดีอาญา ๔ กลุ่มเปรียบเทียบ ห้วง ต.ค.๕๖-ก.ย.๕๗ เปรียบเทียบ ต.ค.๕๗-ก.ย.๕๘
ข้อมูล ณ ๖ พ.ย.๒๕๖๑

๑. ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ

ห้วงแต่ ต.ค.๕๖-ก.ย.๕๗ มีคดีเกิดขึ้น ๔๔ คดี จับกุม ๑๘ คดี และต.ค.๕๗-ก.ย.๕๘ มีคดีเกิดขึ้น ๓๒ คดี จับกุม ๑๗ คดี คิดเป็น%ในการจับกุมได้ ๕๓.๑๒% เกณฑ์เป้าหมายกลางที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ ๖๘.๔๖ ผลการปฏิบัติบรรลุเป้าหมาย เมื่อเปรียบเทียบห้วงเดียวกันกับปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มการเกิดคดีลดลง ๑๒ คดี คดีที่เกิดมากที่สุดในกลุ่มนี้คือคดีทำร้ายร่างกาย

๒. ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ห้วงแต่ ต.ค.๕๖-ก.ย.๕๗ มีคดีเกิดขึ้น ๒๑๒ คดี จับกุม ๑๐๖ คดี และต.ค.๕๗-ก.ย.๕๘ มีคดีเกิดขึ้น ๒๘๘ คดี จับกุม ๙๗ คดี คิดเป็น%ในการจับกุมได้ ๓๓.๖๘% เกณฑ์เป้าหมายกลางที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ ๔๔.๔๔ ผลการปฏิบัติไม่บรรลุเป้าหมาย เมื่อเปรียบเทียบห้วงเดียวกันกับปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มการเกิดคดีเพิ่มขึ้น ๗๖ คดี คดีที่เกิดมากที่สุดในกลุ่มนี้คือคดีลักทรัพย์

๓. ฐานความผิดพิเศษ

ห้วงแต่ ต.ค.๕๖-ก.ย.๕๗ มีคดีเกิดขึ้น ๔๕ คดี จับกุม ๓๑ คดี และต.ค.๕๗-ก.ย.๕๘ มีคดีเกิดขึ้น ๔๖ คดี จับกุม ๓๕ คดี คิดเป็น%ในการจับกุมได้ ๗๖.๐๙% เมื่อเปรียบเทียบห้วงเดียวกันกับปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มการเกิดคดีเพิ่มขึ้น ๑ คดี คดีที่เกิดมากที่สุดในกลุ่มนี้คือ พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์

๔. ฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

ห้วงแต่ ต.ค.๕๖-ก.ย.๕๗ จับกุมผู้กระทำผิด ๕๕๔ ราย ผู้ต้องหา ๕๔๔ คน และต.ค.๕๗-ก.ย.๕๘

จับกุมผู้กระทำผิด ๔๗๕ ราย ผู้ต้องหา ๕๗๘ คน เมื่อเปรียบเทียบห้วงเดียวกันกับปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มการจับกุมผู้กระทำผิดลดลง ๗๙ ราย คดีที่จับกุมมากที่สุดในกลุ่มนี้คือ ยาเสพติด

แนวทางในการปฏิบัติ ออกตรวจเยี่ยมและร่วมกิจกรรมการให้บริการแก่ชุมชน,จัดตั้งโครงการชุมชนเข้มแข็ง เช่น หมู่บ้านปลอดภัยยาเสพติด ,ปลอดภัยอาชญากรรม

สถิติคดีอาญา(คดี 4 กลุ่ม)เปรียบเทียบ หน่วยงานตำรวจภูธรจังหวัดลำพูน
ระหว่างวันที่ 01 ต.ค. 2556 - 30 ก.ย. 2557 เปรียบเทียบกับวันที่ 01 ต.ค. 2557 - 30 ก.ย. 2558

หน้าที่ 1
06 พ.ย. 2561

ประเภทความผิด	01 ต.ค. 2556-30 ก.ย. 2557		01 ต.ค. 2557-30 ก.ย. 2558		เปรียบเทียบรับแจ้ง		จับ%	อัตราคดี ต่อแสน	ปริมาณปราบ	
	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	+เพิ่ม-ลด	%			เป้าหมาย (%)	ผลปฏิบัติ (%)
1. ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย และเพศ (ภาพรวม) *	44	18	32	17	-12	-27.27	53.12	7.88	68.46	53.12
1.1 ฆาตผู้อื่น (อุกฉกรรจ์)	5	3	2	1	-3	-60.00	50.00	0.49	72.41	50.00
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	0	0	0	0	0	0.00	0.00	0.00	100.00	0.00
1.3 พยายามฆ่า	0	0	0	0	0	0.00	0.00	0.00	86.67	0.00
1.4 ทำร้ายร่างกาย	34	13	27	15	-7	-20.59	55.56	6.65	63.69	55.56
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	5	2	3	1	-2	-40.00	33.33	0.74	62.07	33.33
1.6 อื่นๆ	0	0	0	0	0	0.00	0.00	0.00	77.78	0.00
2.ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ (ภาพรวม) **	212	106	288	97	76	35.85	33.68	70.95	44.44	33.68
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0	0	0	0	0	0.00	0.00	0.00	100.00	0.00
2.2 ชิงทรัพย์	3	2	3	3	0	0.00	100.00	0.74	61.54	100.00
2.3 ชิงทรัพย์ (ม.336)	6	4	4	3	-2	-33.33	75.00	0.99	58.33	75.00
2.4 ลักทรัพย์	80	45	116	54	36	45.00	46.55	28.58	49.79	46.55
2.5 ครอบครองทรัพย์	0	0	2	1	2	0.00	50.00	0.49	66.67	50.00
2.6 ฉ้อโกง	29	13	67	16	38	131.03	23.88	16.51	32.82	23.88
2.7 ยักยอกทรัพย์	1	0	0	0	-1	-100.00	0.00	0.00	34.47	0.00
2.8 ทำไฟเสียทรัพย์	7	5	5	2	-2	-28.57	40.00	1.23	57.58	40.00
2.9 รับของโจร	0	0	0	0	0	0.00	0.00	0.00	38.46	0.00
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0	0	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
2.11 วางเพลิง	0	0	0	0	0	0.00	0.00	0.00	66.67	0.00
2.12 อื่นๆ	86	37	91	18	5	5.81	19.78	22.42	71.43	19.78

ด.ต.หญิง ชัยัญญา ชัชวาลชยกร

- สรุปสถิติคดีอาญา ๔ กลุ่มเปรียบเทียบ ห้วง ต.ค.๕๗-ก.ย.๕๘ เปรียบเทียบ ต.ค.๕๘-ก.ย.๕๙ ข้อมูล ณ ๖ พ.ย.๒๕๖๑

๑. ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ

ห้วงแต่ ต.ค.๕๗-ก.ย.๕๘ มีคดีเกิดขึ้น ๓๒ คดี จับกุม ๑๗ คดี และต.ค.๕๘-ก.ย.๕๙ มีคดีเกิดขึ้น ๖๒ คดี จับกุม ๕๑ คดี คิดเป็น%ในการจับกุมได้ ๘๒.๒๖% เกณฑ์เป้าหมายกลางที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ ๖๓.๔๖ ผลการปฏิบัติบรรลุเป้าหมาย เมื่อเปรียบเทียบห้วงเดียวกันกับปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มการเกิดคดีเพิ่มขึ้น ๓๐ คดี คดีที่เกิดมากที่สุดในกลุ่มนี้คือคดีทำร้ายร่างกาย

๒. ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ห้วงแต่ ต.ค.๕๗-ก.ย.๕๘ มีคดีเกิดขึ้น ๒๘๘ คดี จับกุม ๙๗ คดี และต.ค.๕๘-ก.ย.๕๙ มีคดีเกิดขึ้น ๔๖๘ คดี จับกุม ๒๑๔ คดี คิดเป็น%ในการจับกุมได้ ๔๕.๗๓% เกณฑ์เป้าหมายกลางที่กำหนดไว้คือร้อยละ ๔๔.๔๔ ผลการปฏิบัติบรรลุเป้าหมาย เมื่อเปรียบเทียบห้วงเดียวกันกับปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มการเกิดคดีเพิ่มขึ้น ๑๘๐ คดี คดีที่เกิดมากที่สุดในกลุ่มนี้คือคดีลักทรัพย์

๓. ฐานความผิดพิเศษ

ห้วงแต่ ต.ค.๕๗-ก.ย.๕๘ มีคดีเกิดขึ้น ๔๖ คดี จับกุม ๓๕ คดี และต.ค.๕๘-ก.ย.๕๙ มีคดีเกิดขึ้น ๖๗ คดี จับกุม ๔๕ คดี คิดเป็น%ในการจับกุมได้ ๖๗.๑๖% เมื่อเปรียบเทียบห้วงเดียวกันกับปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มการเกิดคดีเพิ่มขึ้น ๒๑ คดี คดีที่เกิดมากที่สุดในกลุ่มนี้คือ พ.ร.บ.ป่าไม้

๔. ฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

ห้วงแต่ ต.ค.๕๗-ก.ย.๕๘ จับกุมผู้กระทำผิด ๔๗๕ ราย ผู้ต้องหา ๕๗๘ คน และต.ค.๕๘-ก.ย.๕๙ จับกุมผู้กระทำผิด ๑,๓๗๕ ราย ผู้ต้องหา ๑,๖๕๖ คน เมื่อเปรียบเทียบห้วงเดียวกันกับปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มการจับกุมผู้กระทำผิดเพิ่มขึ้น ๙๐๐ ราย คดีที่จับกุมมากที่สุดในกลุ่มนี้คือ ยาเสพติด **แนวทางในการปฏิบัติ** เพิ่มมาตรการและความเข้มในการปฏิบัติของสายตรวจ ในการป้องกันปราบปรามและระงับเหตุร้ายให้เต็มพื้นที่มากขึ้นกว่าการปฏิบัติปกติ โดยเฉพาะตามแหล่งชุมชนหนาแน่น เพื่อตัดโอกาสการกระทำผิดของคนร้าย

สถิติคดีอาญา(คดี 4 กลุ่ม)เปรียบเทียบ หน่วยงานตำรวจภูธรจังหวัดลำพูน
ระหว่างวันที่ 01 ต.ค. 2557 - 30 ก.ย. 2558 เปรียบเทียบกับวันที่ 01 ต.ค. 2558 - 30 ก.ย. 2559

หน้าที่ 1

06 พ.ย. 2561

ประเภทความผิด	01 ต.ค. 2557-30 ก.ย. 2558		01 ต.ค. 2558-30 ก.ย. 2559		เปรียบเทียบรับแจ้ง		จับ%	อัตราคดีต่อแสน	ปรามปราบ	
	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	+เพิ่ม-ลด	%			เป้าหมาย (%)	ผลปฏิบัติ (%)
1. ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย และเพศ (ภาพรวม) *	32	17	62	51	30	93.75	82.26	15.27	68.46	82.26
1.1 ฆ่าผู้อื่น (อุกฉกรรจ์)	2	1	5	5	3	150.00	100.00	1.23	72.41	100.00
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	0	0	2	2	2	0.00	100.00	0.49	100.00	100.00
1.3 พยายามฆ่า	0	0	0	0	0	0.00	0.00	0.00	86.67	0.00
1.4 ทำร้ายร่างกาย	27	15	43	33	16	59.26	76.74	10.59	63.69	76.74
1.5 ช่มชู้กันกระทำชำเรา	3	1	9	8	6	200.00	88.89	2.22	62.07	88.89
1.6 อื่นๆ	0	0	3	3	3	0.00	100.00	0.74	77.78	100.00
2.ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ (ภาพรวม) **	288	97	468	214	180	62.50	45.73	115.29	44.44	45.73
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0	0	0	0	0	0.00	0.00	0.00	100.00	0.00
2.2 ชิงทรัพย์	3	3	3	1	0	0.00	33.33	0.74	61.54	33.33
2.3 ชิงทรัพย์ (ม.336)	4	3	6	4	2	50.00	66.67	1.48	58.33	66.67
2.4 ลักทรัพย์	116	54	189	90	73	62.93	47.62	46.56	49.79	47.62
2.5 กรรโชกทรัพย์	2	1	3	3	1	50.00	100.00	0.74	66.67	100.00
2.6 ฉ้อโกง	67	16	89	35	22	32.84	39.33	21.93	32.82	39.33
2.7 ยักยอกทรัพย์	0	0	5	1	5	0.00	20.00	1.23	34.47	20.00
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	5	2	18	11	13	260.00	61.11	4.43	57.58	61.11
2.9 รับของโจร	0	0	3	0	3	0.00	0.00	0.74	38.46	0.00
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0	0	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
2.11 วางเพลิง	0	0	5	4	5	0.00	80.00	1.23	66.67	80.00
2.12 อื่นๆ	91	18	147	65	56	61.54	44.22	36.21	71.43	44.22

ด.ต.หญิง ชัญญา ชัชวาลชยกร

สรุปสถิติคดีอาญา ๔ กลุ่มเปรียบเทียบ ห้วง ต.ค.๕๘-ก.ย.๕๙ เปรียบเทียบ ต.ค.๕๙-ก.ย.๖๐
ข้อมูล ณ ๖ พ.ย.๒๕๖๑

๑. ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ

ห้วงแต่ ต.ค.๕๘-ก.ย.๕๙ มีคดีเกิดขึ้น ๖๒ คดี จับกุม ๕๑ คดี และ ต.ค.๕๙-ก.ย.๖๐ มีคดีเกิดขึ้น ๗๐ คดี จับกุม ๖๓ คดี คิดเป็น%ในการจับกุมได้ ๘๒.๒๖% เกณฑ์เป้าหมายกลางที่กำหนดไว้คือร้อยละ ๙๐.๐๐ ผลการปฏิบัติบรรลุเป้าหมาย เมื่อเปรียบเทียบห้วงเดียวกันกับปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มการเกิดคดีเพิ่มขึ้น ๘ คดี คดีที่เกิดมากที่สุดในกลุ่มนี้คือคดีทำร้ายร่างกาย

๒. ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ห้วงแต่ ต.ค.๕๘-ก.ย.๕๙ มีคดีเกิดขึ้น ๔๖๘ คดี จับกุม ๒๑๔ คดี และต.ค.๕๙-ก.ย.๖๐ มีคดีเกิดขึ้น ๔๓๘ คดี จับกุม ๒๙๓ คดี คิดเป็น%ในการจับกุมได้ ๖๖.๘๙% เกณฑ์เป้าหมายกลางที่กำหนดไว้คือร้อยละ ๔๔.๔๔ ผลการปฏิบัติบรรลุเป้าหมาย เมื่อเปรียบเทียบห้วงเดียวกันกับปีที่ผ่านมามีแนวโน้มการเกิดคดีลดลง ๓๐ คดี คดีที่เกิดมากที่สุดในกลุ่มนี้คือคดีลักทรัพย์

๓. ฐานความผิดพิเศษ

ห้วงแต่ ต.ค.๕๘-ก.ย.๕๙ มีคดีเกิดขึ้น ๖๗ คดี จับกุม ๔๕ คดี และต.ค.๕๙-ก.ย.๖๐ มีคดีเกิดขึ้น ๑๔๐ คดี จับกุม ๑๐๘ คดี คิดเป็น%ในการจับกุมได้ ๗๗.๑๔% เมื่อเปรียบเทียบห้วงเดียวกันกับปีที่ผ่านมามีแนวโน้มการเกิดคดีเพิ่มขึ้น ๗๓๑ คดี คดีที่เกิดมากที่สุดในกลุ่มนี้คือ พ.ร.บ.ป่าไม้

๔. ฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

ห้วงแต่ ต.ค.๕๘-ก.ย.๕๙ จับกุมผู้กระทำความผิด ๑,๓๗๕ ราย ผู้ต้องหา ๑,๖๕๖ คนและต.ค.๕๙-ก.ย.๖๐ จับกุมผู้กระทำความผิด ๒,๔๘๒ ราย ผู้ต้องหา ๒,๗๘๘ คน เมื่อเปรียบเทียบห้วงเดียวกันกับปีที่ผ่านมามีแนวโน้มการจับกุมผู้กระทำความผิดเพิ่มขึ้น ๑,๑๐๗ ราย คดีที่จับกุมมากที่สุดในกลุ่มนี้คือ ยาเสพติด

แนวทางในการปฏิบัติ ร่วมแรงร่วมใจกันทำงานอย่างบูรณาการ โดยใช้กำลังจากทุกฝ่ายภายใน สภ. และใช้ข้อมูลที่ทันสมัยจากทุกช่องทางตามที่เกิดขึ้นจริง ,ระดมกวาดล้างอาชญากรรมในห้วงเวลาที่เหมาะสมเป็นประจำทุกเดือน ๆ ละไม่น้อยกว่า 5 วันและให้มีการเร่งรัดจับกุมคดีค้างเก่าอย่างจริงจัง

สถิติคดีอาญา(คดี 4 กลุ่ม)เปรียบเทียบ หน่วยงานตำรวจภูธรจังหวัดลำพูน
ระหว่างวันที่ 01 ต.ค. 2558 - 30 ก.ย. 2559 เปรียบเทียบกับวันที่ 01 ต.ค. 2559 - 30 ก.ย. 2560

หน้าที่ 1

06 พ.ย. 2561

ประเภทความผิด	01 ต.ค. 2558-30 ก.ย. 2559		01 ต.ค. 2559-30 ก.ย. 2560		เปรียบเทียบรับแจ้ง		จับ%	อัตราคดีต่อแสน	ปรามปราม	
	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	+เพิ่ม-ลด	%			เป้าหมาย (%)	ผลปฏิบัติ (%)
1. ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย และเพศ (ภาพรวม) *	62	51	70	63	8	12.90	90.00	17.24	68.46	90.00
1.1 ฆ่าผู้อื่น (อุกฉกรรจ์)	5	5	7	7	2	40.00	100.00	1.72	72.41	100.00
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	2	2	1	1	-1	-50.00	100.00	0.25	100.00	100.00
1.3 พยายามฆ่า	0	0	6	6	6	0.00	100.00	1.48	86.67	100.00
1.4 ทำร้ายร่างกาย	43	33	42	37	-1	-2.33	88.10	10.35	63.69	88.10
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	9	8	7	7	-2	-22.22	100.00	1.72	62.07	100.00
1.6 อื่นๆ	3	3	7	5	4	133.33	71.43	1.72	77.78	71.43
2. ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ (ภาพรวม) **	468	214	438	293	-30	-6.41	66.89	107.90	44.44	66.89
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0	0	0	0	0	0.00	0.00	0.00	100.00	0.00
2.2 ชิงทรัพย์	3	1	4	3	1	33.33	75.00	0.99	61.54	75.00
2.3 ชิงทรัพย์ (ม.336)	6	4	5	5	-1	-16.67	100.00	1.23	58.33	100.00
2.4 ลักทรัพย์	189	90	174	107	-15	-7.94	61.49	42.87	49.79	61.49
2.5 ครอบครองทรัพย์	3	3	1	1	-2	-66.67	100.00	0.25	66.67	100.00
2.6 ฉ้อโกง	89	35	92	46	3	3.37	50.00	22.66	32.82	50.00
2.7 ยักยอกทรัพย์	5	1	106	84	101	2020.00	79.25	26.11	34.47	79.25
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	18	11	22	22	4	22.22	100.00	5.42	57.58	100.00
2.9 รับของโจร	3	0	1	1	-2	-66.67	100.00	0.25	38.46	100.00
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0	0	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
2.11 วางเพลิง	5	4	0	0	-5	-100.00	0.00	0.00	66.67	0.00
2.12 อื่นๆ	147	65	33	24	-114	-77.55	72.73	8.13	71.43	72.73

ด.ต.หญิง ชัญญา ชวัลชยกร

สรุปสถิติคืออาญา ๔ กลุ่มเปรียบเทียบ ห้วง ต.ค.๕๙-ก.ย.๖๐ เปรียบเทียบ ต.ค.๖๐-ก.ย.๖๑
ข้อมูล ณ ๖ พ.ย.๒๕๖๑

๑. ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ

ห้วงแต่ ต.ค.๕๙-ก.ย.๖๐ มีคดีเกิดขึ้น ๗๐ คดี จับกุม ๖๓ คดี และ ต.ค.๖๐-ก.ย.๖๑ มีคดีเกิดขึ้น ๗๓ คดี จับกุม ๖๗ คดี คิดเป็น%ในการจับกุมได้ ๙๑.๗๘% เกณฑ์เป้าหมายกลางที่กำหนดไว้คือร้อยละ ๘๐.๙๓ ผลการปฏิบัติบรรลุเป้าหมาย เมื่อเปรียบเทียบห้วงเดียวกันกับปีที่ผ่านมามีแนวโน้มการเกิดคดีเพิ่มขึ้น ๓ คดี คดีที่เกิดมากที่สุดในกลุ่มนี้คือคดีทำร้ายร่างกาย

๒. ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ห้วงแต่ ต.ค.๕๙-ก.ย.๖๐ มีคดีเกิดขึ้น ๔๓๘ คดี จับกุม ๒๙๓ คดี และ ต.ค.๖๐-ก.ย.๖๑ มีคดีเกิดขึ้น ๔๑๖ คดี จับกุม ๒๗๕ คดี คิดเป็น%ในการจับกุมได้ ๖๖.๑๑% เกณฑ์เป้าหมายกลางที่กำหนดไว้คือร้อยละ ๕๐.๒๔ ผลการปฏิบัติบรรลุเป้าหมาย เมื่อเปรียบเทียบห้วงเดียวกันกับปีที่ผ่านมามีแนวโน้มการเกิดคดีลดลง ๒๒ คดี คดีที่เกิดมากที่สุดในกลุ่มนี้คือคดีลักทรัพย์

๓. ฐานความผิดพิเศษ

ห้วงแต่ ต.ค.๕๙-ก.ย.๖๐ มีคดีเกิดขึ้น ๑๔๐ คดี จับกุม ๑๐๘ คดี และ ต.ค.๖๐-ก.ย.๖๑ มีคดีเกิดขึ้น ๑๖๔ คดี จับกุม ๑๑๕ คดี คิดเป็น%ในการจับกุมได้ ๗๐.๑๒% เมื่อเปรียบเทียบห้วงเดียวกันกับปีที่ผ่านมามีแนวโน้มการเกิดคดีเพิ่มขึ้น ๒๔ คดี คดีที่เกิดมากที่สุดในกลุ่มนี้คือ พ.ร.บ.ป่าไม้

๔. ฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

ห้วงแต่ ต.ค.๕๙-ก.ย.๖๐ จับกุมผู้กระทำผิด ๒,๔๘๒ ราย ผู้ต้องหา ๒,๗๘๘ คนและ ต.ค.๖๐-ก.ย.๖๑ จับกุมผู้กระทำผิด ๒,๙๙๐ ราย ผู้ต้องหา ๓,๑๒๑ คน เมื่อเปรียบเทียบห้วงเดียวกันกับปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มการจับกุมผู้กระทำผิดเพิ่มขึ้น ๕๐๘ ราย คดีที่จับกุมมากที่สุดในกลุ่มนี้คือยาเสพติด

แนวทางในการปฏิบัติ ประชาสัมพันธ์สถานภาพและสถานการณ์อาชญากรรมเพื่อให้ประชาชนเพิ่มความระมัดระวังทรัพย์สินในช่วงเวลาที่เกิดเหตุ, เน้นในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวสำคัญตามพื้นที่ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว

สถิติคดีอาญา(คดี 4 กลุ่ม)เปรียบเทียบ หน่วยงานตำรวจภูธรจังหวัดลำพูน
ระหว่างวันที่ 01 ต.ค. 2559 - 30 ก.ย. 2560 เปรียบเทียบกับวันที่ 01 ต.ค. 2560 - 30 ก.ย. 2561

หน้าที่ 1
06 พ.ย. 2561

ประเภทความผิด	01 ต.ค. 2559-30 ก.ย. 2560		01 ต.ค. 2560-30 ก.ย. 2561		เปรียบเทียบรับแจ้ง		จับ%	อัตราคดีต่อแสน	ปรามปราม	
	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	+เพิ่ม-ลด	%			เป้าหมาย (%)	ผลปฏิบัติ (%)
1. ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย และเพศ (ภาพรวม) *	70	63	73	67	3	4.29	91.78	17.98	80.93	91.78
1.1 ชำผู้อื่น (อุกฉกรรจ์)	7	7	9	7	2	28.57	77.78	2.22	80.00	77.78
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	1	1	1	1	0	0.00	100.00	0.25	100.00	100.00
1.3 พยายามฆ่า	6	6	9	8	3	50.00	88.89	2.22	95.00	88.89
1.4 ทำร้ายร่างกาย	42	37	42	39	0	0.00	92.86	10.35	78.10	92.86
1.5 ช่มชืดกระทำความชำเรา	7	7	7	7	0	0.00	100.00	1.72	79.17	100.00
1.6 อื่นๆ	7	5	5	5	-2	-28.57	100.00	1.23	90.91	100.00
2. ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ (ภาพรวม) **	438	293	416	275	-22	-5.02	66.11	102.48	50.24	66.11
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0	0	0	0	0	0.00	0.00	0.00	100.00	0.00
2.2 ชิงทรัพย์	4	3	1	1	-3	-75.00	100.00	0.25	61.54	100.00
2.3 ชิงทรัพย์ (ม.336)	5	5	0	0	-5	-100.00	0.00	0.00	73.68	0.00
2.4 ลักทรัพย์	174	107	183	139	9	5.17	75.96	45.08	50.79	75.96
2.5 ทรัพย์หาย	1	1	1	1	0	0.00	100.00	0.25	83.33	100.00
2.6 ออโกง	92	46	67	25	-25	-27.17	37.31	16.51	37.50	37.31
2.7 ยักยอกทรัพย์	106	84	109	72	3	2.83	66.06	26.85	49.19	66.06
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	22	22	10	6	-12	-54.55	60.00	2.46	71.67	60.00
2.9 รับของโจร	1	1	0	0	-1	-100.00	0.00	0.00	25.00	0.00
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0	0	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
2.11 วางเพลิง	0	0	1	1	1	0.00	100.00	0.25	66.67	100.00
2.12 อื่นๆ	33	24	44	30	11	33.33	68.18	10.84	61.15	68.18

ด.ต.หญิง ชัญญา ชีवालชยกร

สรุปสถิติคดีอาญา ๔ กลุ่มเปรียบเทียบ เดือน ต.ค.๖๐ เปรียบเทียบ ต.ค.๖๑

ข้อมูล ณ ๖ พ.ย.๒๕๖๑

๑. ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ

เดือน ต.ค.๖๐ มีคดีเกิดขึ้น ๔ คดี จับกุม ๔ คดี และ ต.ค.๖๑ มีคดีเกิดขึ้น ๙ คดี จับกุม ๘ คดี คิดเป็น%ในการจับกุมได้ ๘๘.๘๙% เกณฑ์เป้าหมายกลางที่กำหนดไว้คือร้อยละ ๘๐.๙๓ ผลการปฏิบัติบรรลุเป้าหมาย เมื่อเปรียบเทียบหวังเดียวกันกับปีที่ผ่านมามีแนวโน้มการเกิดคดีเพิ่มขึ้น ๕ คดี คดีที่เกิดในกลุ่มนี้เท่าๆ กันคือคดีฆ่าผู้อื่น,ทำร้ายร่างกาย,ช่มชืดกระทำความชำเราและอนาจาร

๒. ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

เดือน ต.ค.๖๐ มีคดีเกิดขึ้น ๓๐ คดี จับกุม ๑๖ คดี และ ต.ค.๖๑ มีคดีเกิดขึ้น ๓๑ คดี จับกุม ๑๓ คดี คิดเป็น%ในการจับกุมได้ ๔๑.๙๔% เกณฑ์เป้าหมายกลางที่กำหนดไว้คือร้อยละ ๕๐.๒๔ ผลการปฏิบัติไม่บรรลุเป้าหมาย เมื่อเปรียบเทียบหวังเดียวกันกับปีที่ผ่านมามีแนวโน้มการเกิดคดีเพิ่มขึ้น ๑ คดี คดีที่เกิดมากที่สุดในกลุ่มนี้คือคดีลักทรัพย์

๓. ฐานความผิดพิเศษ

เดือน ต.ค.๖๐ มีคดีเกิดขึ้น ๓ คดี จับกุม ๑ คดี และต.ค.๖๑ มีคดีเกิดขึ้น ๖ คดี จับกุม ๔ คดี คิดเป็น%ในการจับกุมได้ ๖๖.๖๗% เมื่อเปรียบเทียบห้วงเดียวกันกับปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มการเกิดคดีเพิ่มขึ้น ๓ คดี คดีที่เกิดมากที่สุดในกลุ่มนี้คือ พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์และพ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ

๔. ฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

เดือน ต.ค.๖๐ จับกุมผู้กระทำผิด ๒๐๔ ราย ผู้ต้องหา ๒๒๕ คนและต.ค.๖๑ จับกุมผู้กระทำผิด ๒๒๖ ราย ผู้ต้องหา ๒๒๗ คน เมื่อเปรียบเทียบห้วงเดียวกันกับปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มการจับกุมผู้กระทำผิดเพิ่มขึ้น ๒๒ ราย คดีที่จับกุมมากที่สุดในกลุ่มนี้คือยาเสพติด

แนวทางในการปฏิบัติ เร่งรัดมาตรการด้านสายตรวจให้มีความถี่ในการปรากฏกาย เพื่อลดแรงจูงใจในการกระทำความผิด และเพิ่มความเข้มในการตั้งด่านจุดตรวจ จุดสกัด

สถิติคดีอาญา(คดี 4 กลุ่ม)เปรียบเทียบ หน่วยงานตำรวจภูธรจังหวัดลำพูน
ระหว่างวันที่ 01 ต.ค. 2560 - 31 ต.ค. 2560 เปรียบเทียบกับวันที่ 01 ต.ค. 2561 - 31 ต.ค. 2561

หน้าที่ 1
06 พ.ย. 2561

ประเภทความผิด	01 ต.ค. 2560-31 ต.ค. 2560		01 ต.ค. 2561-31 ต.ค. 2561		เปรียบเทียบปรับ		จับ%	อัตราคดีต่อแสน	ปรามปราย	
	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	+เพิ่ม-ลด	%			เป้าหมาย (%)	ผลปฏิบัติ (%)
1. ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย และเพศ (ภาพรวม) *	4	4	9	8	5	125.00	88.89	2.22	80.93	88.89
1.1 ฆ่าผู้อื่น (อุกฉกรรจ์)	1	1	2	2	1	100.00	100.00	0.49	80.00	100.00
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	0	0	0	0	0	0.00	0.00	0.00	100.00	0.00
1.3 พยายามฆ่า	0	0	1	1	1	0.00	100.00	0.25	95.00	100.00
1.4 ทำร้ายร่างกาย	2	2	2	2	0	0.00	100.00	0.49	78.10	100.00
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	1	1	2	1	1	100.00	50.00	0.49	79.17	50.00
1.6 อื่นๆ	0	0	2	2	2	0.00	100.00	0.49	90.91	100.00
2.ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน (ภาพรวม) **	30	16	31	13	1	3.33	41.94	7.64	50.24	41.94
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0	0	0	0	0	0.00	0.00	0.00	100.00	0.00
2.2 ชิงทรัพย์	0	0	0	0	0	0.00	0.00	0.00	61.54	0.00
2.3 ชิงทรัพย์ (ม.336)	0	0	0	0	0	0.00	0.00	0.00	73.68	0.00
2.4 ลักทรัพย์	12	8	10	6	-2	-16.67	60.00	2.46	50.79	60.00
2.5 กรรโชกทรัพย์	0	0	0	0	0	0.00	0.00	0.00	83.33	0.00
2.6 ฉ้อโกง	7	1	9	2	2	28.57	22.22	2.22	37.50	22.22
2.7 ยักยอกทรัพย์	7	5	6	2	-1	-14.29	33.33	1.48	49.19	33.33
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	1	0	1	1	0	0.00	100.00	0.25	71.67	100.00
2.9 รับของโจร	0	0	0	0	0	0.00	0.00	0.00	25.00	0.00
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0	0	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
2.11 วางเพลิง	0	0	0	0	0	0.00	0.00	0.00	66.67	0.00
2.12 อื่นๆ	3	2	5	2	2	66.67	40.00	1.23	61.15	40.00

ด.ต.หญิง ชัญญา ชัชวาลชยกร

2) สถานการณ์ด้านยาเสพติด

สถานการณ์ปัญหา ยาเสพติดของจังหวัดลำพูน ถือว่าอยู่ในขั้นไม่รุนแรง เนื่องจากจังหวัดลำพูนไม่ใช่เป็นแหล่งผลิตเพียงแต่เป็นเส้นทางลำเลียงผ่านไปยังพื้นที่ตอนใน ผู้ค้าส่วนใหญ่เป็นผู้ค้ารายย่อย การแพร่ระบาดส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่อำเภอเมืองลำพูน และอำเภอป่าซาง ยาเสพติดที่แพร่ระบาดในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นยาบ้า รองลงมาเป็น กัญชา ฝิ่น และไอซ์ ตามลำดับ

สถานการณ์การดำเนินงานด้านการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้เสพยาเสพติด

การบำบัดรักษาผู้เสพยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดลำพูนทั้งในระบบสมัครใจ ระบบบังคับบำบัด และระบบต้องโทษ ปีงบประมาณ 2561 แยกรายสถานบริการได้แก่ อำเภอเมืองลำพูน รองลงมา ได้แก่ อำเภอลี้ อำเภอป่าซาง อำเภอแม่ทา อำเภอบ้านธิ อำเภอบ้านโฮ่ง เวียงหนองล่อง และทุ่งหัวช้าง ตามลำดับ กลุ่มอายุผู้เข้ารับการรักษาส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุระหว่าง 15 -24 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มเยาวชน

ผลการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้เสพยาเสพติด (แยกรายสถานบริการ)

โรงพยาบาล	ชาย	หญิง	รวม
ลำพูน	148	12	160
แม่ทา	45	2	47
บ้านโฮ่ง	23	-	23
ลี้	145	11	156
ทุ่งหัวช้าง	4	-	4
ป่าซาง	65	10	75
บ้านธิ	29	4	33
เวียงหนองล่อง	6	1	7
รวม	465	40	505

ที่มา สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำพูน ข้อมูลปีงบประมาณ 2561 (ตุลาคม 60 - 19 มีนาคม 2561)

ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่

การรวบรวมปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ จังหวัดลำพูนมอบหมายให้ทุกอำเภอ ดำเนินการรวบรวมและวิเคราะห์ปัญหาของประชาชนในพื้นที่ โดยให้นายอำเภอทุกอำเภอเป็นเจ้าภาพร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. การประชุมชี้แจงประเด็นที่สำคัญและแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด (พ.ศ.2561-2564) ฉบับทบทวนใหม่ (รอบปี พ.ศ.2562) และกรอบเวลาในการทบทวนแผนพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน แผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนพัฒนาอำเภอ ตามแนวทางที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

(1) การทบทวนแผนหมู่บ้าน/ชุมชน เป็นการดำเนินงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการใช้เวทีทบทวนแผนหมู่บ้าน/ชุมชน และการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(2) การจัดทำแผนพัฒนาอำเภอ 4 ปี (พ.ศ.2561 – 2564) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2562 โดยใช้ฐานข้อมูลจากสภาพปัญหา ความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และการพิจารณาจัดทำลำดับความสำคัญของประเด็นความต้องการในระดับพื้นที่ และการพิจารณาว่า ลักษณะปัญหาความต้องการ หรือกิจกรรมใดที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการเพื่อพิจารณานำเสนอต่อคณะกรรมการประสานแผนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด สำหรับและการรวบรวมประเด็นปัญหาความต้องการบรรจุในแผนพัฒนาอำเภอ เพื่อรายงานให้จังหวัดทราบ

2. การรวบรวมปัญหาความต้องการของประชาชนในระดับพื้นที่ ได้ดำเนินการตามแนวทาง ดังนี้

- ◆ การนำเสนอปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ต่างๆ โดยการจัดการประชุมเพื่อรับฟังปัญหา โดยให้ทุกอำเภอเป็นผู้นำเสนอปัญหา และให้กลุ่มภารกิจ (Cluster) ทุกกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มภารกิจด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านความมั่นคง และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สรุปประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องเพื่อบูรณาการจัดทำแผนงาน/โครงการที่ตอบสนองต่อกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาลและนำเสนอต่อคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.)

- ◆ การกำหนดแนวทางการแก้ไขและพัฒนาปัญหาความต้องการของประชาชนพื้นที่ เป็นการพิจารณาของ ก.บ.จ. ว่าประเด็นใดควรนำมาพิจารณาจัดทำแผนงาน/โครงการเพื่อใช้งบประมาณจากแหล่งงบประมาณใด ได้แก่ งบพัฒนาจังหวัดและเสนอขอจากกระทรวง กรมที่เกี่ยวข้อง และมอบหมายหน่วยงานรับผิดชอบในการจัดทำรายละเอียด

- ◆ การลงพื้นที่เพื่อตรวจติดตามการดำเนินงานของคณะทำงานติดตาม เพื่อรับทราบปัญหาในการดำเนินการ และสอบถามสภาพปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เพื่อประกอบการพิจารณาแผนงานโครงการให้สอดคล้องกัน

ทั้งนี้ สามารถสรุปการวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการในด้านต่าง ๆ โดยจัดเรียงตามลำดับความสำคัญได้ ดังนี้

ที่	สภาพปัญหา	ปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่ที่เกิดปัญหา/ ความรุนแรงของปัญหา
1	การยกระดับและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์ชุมชน การท่องเที่ยวชุมชน	กลุ่มผู้ประกอบการชุมชนมีความต้องการให้ส่งเสริมและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชน และการท่องเที่ยวชุมชน เชื่อมโยงศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นเพื่อสร้าง	8 อำเภอ 51 ตำบล

ที่	สภาพปัญหา	ปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่ที่เกิดปัญหา/ ความรุนแรงของปัญหา
		รายได้ให้แก่ชุมชน	
2	ปัญหาด้านสาธารณสุขบึงภาค และสาธารณสุขปการ โดยสามารถจำแนกได้ดังนี้	ถึงแม้ว่าจะมีการพัฒนาด้านสาธารณสุขบึงภาค และสาธารณสุขปการได้ดีในระดับหนึ่ง แต่จังหวัดจำเป็นต้องให้บริการรองรับกลุ่ม แรงงานที่มาอยู่อาศัยในพื้นที่จังหวัด จำนวนประมาณ 100,000 คน ทำให้เกิด ความไม่เพียงพอต่อความต้องการ	8 อำเภอ (โดยเฉพาะแหล่ง ชุมชนหนาแน่นโดยรอบโรงงาน อุตสาหกรรม)
	2.1 ยังไม่มีศูนย์กำจัดขยะ ในภาพรวมของจังหวัด	- ถึงแม้ว่าการบริหารจัดการขยะ โดยชุมชน อปท. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังสามารถ รองรับการจัดการได้ในปัจจุบัน แต่ถ้าหาก ไม่มีการเตรียมการบริหารจัดการรองรับใน อนาคต อาจจะทำให้เกิดปัญหาขึ้นได้ ทั้งนี้ เนื่องจากมีอัตราการขยายตัวของชุมชน สถานประกอบการ โรงงาน บ้านพักอาศัย อย่างต่อเนื่อง	
	2.2 การขาดแคลนน้ำ	- ปริมาณน้ำฝนและน้ำท่าในฤดูแล้งมี ปริมาณน้อย เนื่องจากศักยภาพในการกัก เก็บน้ำ หรือแหล่งกักเก็บน้ำมีจำกัด จังหวัด ขาดศักยภาพในการพัฒนาแหล่งกักเก็บ ขนาดใหญ่เพิ่มเติม จึงมีข้อจำกัดในการ พัฒนาพื้นที่ชลประทาน โดยเฉพาะในเขต อำเภอทุ่งหัวช้าง เวียงหนองล่อง แม่ทา ลี้ บ้านธิ - แหล่งกักเก็บน้ำขนาดเล็ก มีขนาดไม่ เพียงพอในการรองรับน้ำ ทำให้ขาด ประสิทธิภาพในการเติมน้ำในช่วงฤดูน้ำ หลาก หรือการระบายจากแหล่งเก็บน้ำ ขนาดกลาง หรือขนาดใหญ่ ทำให้เกิด ปัญหาการขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง - ความต้องการใช้น้ำมีจำนวนมากขึ้นทำให้ ปริมาณน้ำที่กักเก็บไม่เพียงพอต่อความ ต้องการ และขาดความสมดุลทำให้เกิด ปัญหาในการบริหารจัดการ ซึ่งจังหวัด ลำพูนเน้นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาด้าน การเกษตรและอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ที่มีกิจกรรมที่จำเป็นต้องใช้น้ำอย่างเพียงพอ	8 อำเภอ 51 ตำบล

ที่	สภาพปัญหา	ปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่ที่เกิดปัญหา/ ความรุนแรงของปัญหา
		<p>- น้ำบาดาลมีปริมาณ และคุณภาพไม่เหมาะสม ในหลายพื้นที่ไม่สามารถนำมาใช้เพื่อการบริโภค อุปโภคได้เนื่องจากมีสารฟลูออไรด์สูง เกินค่ามาตรฐานที่กำหนด</p> <p>- ความสามารถในการให้บริการสาธารณะด้านน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคยังไม่เพียงพอ เนื่องจากพื้นที่การให้บริการของการประปาส่วนภูมิภาคมีจำกัดและยังไม่ครอบคลุม ซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาและสนับสนุนรวมทั้งการแก้ไขปัญหาโดยทางเลือกในการใช้น้ำบาดาลเพื่อกิจกรรมต่างๆ</p>	
3	ปัญหาภัยธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	<p>- ปัญหาอุทกภัย (น้ำท่วมในฤดูน้ำหลาก) ในพื้นที่รับน้ำจากลำน้ำแม่ทาและแม่น้ำลี้ จะมีความรุนแรงที่สุด เนื่องจากสภาพลำน้ำมีความลาดชัน และไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำอย่างเพียงพอ ทำให้เกิดปัญหาน้ำกัดเซาะตลิ่ง ถนน ที่สวน บ้านเรือน ของประชาชน ในพื้นที่อำเภอแม่ทา บ้านโฮ้ง ลี้ เวียงหนองล่อง และป่าซาง</p> <p>- ปัญหาภัยแล้ง เนื่องจากความสามารถในการจัดการแหล่งน้ำเพื่อรองรับปริมาณน้ำหรือการชะลอการไหลของน้ำ เพื่อนำมากักเก็บไว้ใช้ยังไม่เพียงพอ และอ่างเก็บน้ำที่มีอยู่ไม่ได้ตั้งอยู่ในทิศทางหรือพื้นที่ที่จะสามารถรองรับปริมาณน้ำดังกล่าว ส่วนอ่างเก็บน้ำที่มีอยู่หลายแห่งที่สามารถรองรับน้ำได้ แต่มีปัญหาในด้านประสิทธิภาพการรับน้ำ เนื่องจากมีขนาดเล็ก และการก่อสร้างในพื้นที่ที่เป็นความต้องการของประชาชน ในหลายอำเภอ มีปัญหาเป็นพื้นที่ในเขตป่า</p> <p>- ปัญหาหมอกควันและไฟป่า เนื่องจากการเผาวัชพืชทางการเกษตร และการแผ้วถางเผาป่าเพื่อกำจัดวัชพืชและเตรียมพื้นที่การเกษตร ทำให้ในบางพื้นที่ยังไม่สามารถควบคุมได้ เนื่องจากข้อจำกัดของบุคลากร และปัญหาการปกคลุมมาจากพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง</p>	<p>อำเภอแม่ทา อำเภอบ้านโฮ้ง อำเภอลี้ อำเภอเวียงหนองล่อง และอำเภอป่าซาง</p> <p>8 อำเภอ</p> <p>พื้นที่ที่มีความรุนแรง ได้แก่ อำเภอลี้ อำเภอแม่ทา อำเภอ บ้านโฮ้ง อำเภอทุ่งหัวช้าง</p>

ที่	สภาพปัญหา	ปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่ที่เกิดปัญหา/ ความรุนแรงของปัญหา
		<p>- ปัญหาวัชพืชในแม่น้ำกวัง ทำให้เกิดปัญหาน้ำเน่าเสีย เนื่องจากมีพื้นที่การรับน้ำมาจากจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งกลุ่มจังหวัดฯ ควรจะมีมาตรการในการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ</p>	อำเภอเมืองลำพูน
		<p>- ปัญหาการใช้สารเคมีในภาคการเกษตร และภาคอุตสาหกรรม ทำให้เกิดสารเคมีตกค้างในร่างกาย ก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพทั้งในกลุ่มของผู้ใช้แรงงานและประชาชนทั่วไป รวมทั้งทำให้เกิดปัญหาความเสื่อมโทรมของสภาพดินเพื่อการเกษตร</p>	8 อำเภอ
4	โครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง	<p>ปัจจุบันมีการขยายตัวของชุมชนเมือง ประกอบกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะด้านการคมนาคมขนส่ง ซึ่งในพื้นที่มีโรงงานอุตสาหกรรม มีแรงงานเข้ามาทำงานเป็นจำนวนมาก รวมทั้งเป็นที่ตั้งของคลังสินค้าและ Logistics ขนาดใหญ่จำนวนมาก และการเดินทางไปสู่จังหวัดเชียงใหม่แต่ในพื้นที่จังหวัดลำพูนซึ่งเป็นเส้นทางเชื่อมโยงไปสู่จังหวัดต่างๆ ในกลุ่มจังหวัด ยังไม่มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านถนนที่ควร จึงทำให้เกิดการกระจุกตัวของยานพาหนะ และอุบัติเหตุทางถนน ซึ่งจำเป็นต้องมีการส่งเสริมพัฒนาเพื่อเชื่อมโยงกับจังหวัดต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพและจะสามารถลดต้นทุนในการขนส่งและการเดินทาง</p>	
5	ขาดระบบขนส่งสาธารณะ	<p>ระบบการขนส่งสาธารณะยังไม่เพียงพอต่อสภาพความต้องการของประชาชน โดยเฉพาะในเขตรอบเมืองและเชื่อมต่อนระหว่างอำเภอ ซึ่งปัจจุบันมีความหลากหลายของผู้ที่มาอยู่อาศัย ทั้งแรงงานนอกจังหวัดและแรงงานต่างด้าว ทำให้เกิดสภาพปัญหาต่อเนื่องในด้านความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน</p>	8 อำเภอ (การเชื่อมต่อระหว่างอำเภอ/ตำบล และการขนส่งภายในเขตเมือง)
5	ปัญหาด้านอื่นๆ	<p>- การขาดแคลนฝีมือแรงงานภาคเกษตร โดยเฉพาะในฤดูกาลเก็บเกี่ยว ปัจจุบัน</p>	8 อำเภอ

ที่	สภาพปัญหา	ปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่ที่เกิดปัญหา/ ความรุนแรงของปัญหา
		ส่วนใหญ่ใช้แรงงานต่างด้าว ทำให้เกิด ปัญหาค่าแรงสูง ต้นทุนการผลิตเพิ่ม - ไม่มีตลาดกลางในพื้นที่เพื่อจำหน่ายสินค้า เกษตร หัตถกรรม และส่งผลให้ไม่เกิดการ สร้างบรรยากาศการจูงใจให้นักลงทุน	
		- การลักลอบขนยาเสพติด ซึ่งเป็นแหล่ง อุตสาหกรรมทำให้มีจำนวนแรงงานและ ชุมชนหนาแน่นเกิดขึ้น	อำเภอเมืองลำพูน อำเภอป่าซาง อำเภอบ้านโฮ่ง อำเภอลี้ อำเภอเวียงหนองล่อง
		- การขาดแคลนผู้เชี่ยวชาญในการออกแบบ และผลิตสินค้า เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ สินค้าหัตถกรรม ผ้าฝ้ายทอมือ - การพัฒนาและส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชน ตลอดจนการให้ความรู้แก่กลุ่มอาชีพขาด ความต่อเนื่อง - ขาดการประชาสัมพันธ์ และปัญหา ช่องทางการตลาดของผลิตภัณฑ์ชุมชน ไม่เพียงพอ	อำเภอบ้านธิ

(1) การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในระดับพื้นที่ อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน

ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม	ด้านความมั่นคงและ ความสงบเรียบร้อย	ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตรกรยังขาดการนำ เทคโนโลยีที่ทันสมัยและ เหมาะสมมาใช้ในกระบวนการ การผลิตและการตลาด	1. มีการเปลี่ยนแปลง โยกย้ายข้าราชการ เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ บ่อย ทำให้งานไม่ต่อเนื่อง และบางหน่วยงานขาด แคลนบุคลากร	1. ประชาชนส่วนใหญ่ มองเห็นว่าการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดเป็นหน้าที่ของ ราชการเพียงฝ่ายเดียว	1. มีการเปลี่ยนแปลง โยกย้ายข้าราชการที่ รับผิดชอบในพื้นที่อยู่ บ่อยๆ
2. ส่วนใหญ่กระบวนการ ผลิตยังไม่ได้มาตรฐานสากล	2. กลุ่มและองค์กรต่าง ๆ ยังไม่เข้มแข็งเท่าที่ควร	2. อยู่ในเขตพื้นที่ Heart Land (นิคมอุตสาหกรรม ภาคเหนือ) ทำให้มีปัจจัยที่ เกี่ยวข้อและมีข้อจำกัดใน การป้องกันปราบปรามและ แก้ไขปัญหา	2. ขาดการประสานงาน ระหว่างเครือข่ายและ บุคลากรในพื้นที่อย่าง ต่อเนื่อง
3. การประชาสัมพันธ์ยังไม่ เป็นที่รู้จักแพร่หลาย	3. ภูมิปัญญาท้องถิ่นยังขาด การพัฒนา การอนุรักษ์สืบ ทอดที่จริงจังต่อเนื่องรวมทั้ง ขาดการประชาสัมพันธ์	3. ยังมีการลักลอบขนยา เสพติด สินค้าหนีภาษี แรงงานต่างด้าว ฯลฯ เข้า มาในประเทศมากขึ้น ซึ่ง อำเภอเมืองลำพูนเป็น อำเภอหนึ่งที่ได้รับ	3. ส่วนราชการงบประมาณ มีจำกัด
4. การส่งเสริมและ ประชาสัมพันธ์ยังไม่เป็นที่ รู้จักแพร่หลาย	4. การสนับสนุนงบประมาณ ของภาครัฐด้านสังคม ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ ยังมี น้อย ลำช้า/มีเงื่อนไขมาก		4. องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นยังขาดประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการและ การบังคับใช้กฎหมายใน ส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร การควบคุม

ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม	ด้านความมั่นคงและ ความสงบเรียบร้อย	ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
	<p>ขาดความคล่องตัว</p> <p>5. องค์กรท้องถิ่นให้ความสำคัญและสนับสนุนด้านสังคม ศิลปวัฒนธรรมน้อย</p> <p>6. ขาดการจัดการข้อมูลสารสนเทศด้านสังคม ศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>7. ในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือซึ่งมีแรงงานจากต่างจังหวัดเป็นจำนวนมาก มีสภาพเป็นสังคมเมือง ส่งผลกระทบต่อสังคมเดิมที่อยู่ใกล้เคียงสูง</p> <p>8. สังคมเริ่มเปลี่ยนไปสู่สังคมเมือง มีประชาชนจากต่างถิ่นเข้ามาอาศัยมากขึ้น การบริโภค วัฒนธรรม ค่านิยมตะวันตกเริ่มเข้ามา มีอิทธิพลโดยเฉพาะต่อเด็กและเยาวชน ความเป็นสังคมชนบทเริ่มจางหายไป สังคมมีความขัดแย้งและแตกแยกมากขึ้น</p> <p>9. โรงพยาบาล ยังเป็นขนาดเล็กไม่เพียงพอ บริการประชาชนและยังขาดแคลนทั้งบุคลากร เครื่องมือ อุปกรณ์ ที่ทันสมัย</p> <p>10. การบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องยังไม่มีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล</p>	<p>ผลกระทบ</p> <p>4. ประชาชนบางส่วนยังมีการปกปิดข้อมูลยาเสพติด โดยเฉพาะหากเกี่ยวข้องกับบุตรหลาน เครือญาติ</p> <p>5. งบประมาณที่ได้รับยังไม่เพียงพอ อปท. ยังให้ความสำคัญกับภารกิจนี้ไม่เท่าที่ควร</p> <p>6. ข้อมูลที่จัดเก็บจากพื้นที่ยังไม่เป็นระบบ ทำให้ข้อมูลที่ได้รับไม่ถูกต้องครบถ้วนและไม่เป็นปัจจุบัน</p> <p>7. ยังไม่สามารถลงลึกถึงปัญหาที่แท้จริง เนื่องจากมีการปิดบังข้อมูลที่แท้จริง โดยเฉพาะในครอบครัวหรือสถานศึกษา</p> <p>8. ยังขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ ประสบการณ์ และระบบอุปกรณ์ IT ที่ทันสมัย และมีคุณภาพสำหรับใช้จัดเก็บข้อมูลและประมวลผล</p>	<p>มลพิษทางน้ำ อากาศ และเสียง ฯลฯ</p> <p>5. ขาดการประสานเชื่อมต่อข้อมูลระหว่างเครือข่ายและองค์กรต่างๆ</p> <p>6. ขาดความตระหนักใน ความสำคัญและการสร้างความรู้ ความเข้าใจในการดูแล รักษาทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของผู้มีส่วนได้เสียอย่างจริงจังต่อเนื่อง</p> <p>7. อุปกรณ์มีจำกัด และไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน</p> <p>8. การบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ</p>

(2) การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในระดับพื้นที่ อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน

ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม สาธารณสุข การศึกษา	ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ด้านความมั่นคง
<p>1. ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตร มีรายได้ระดับปานกลาง ผลผลิตทางการเกษตรมีราคาไม่แน่นอนตามกลไกตลาด ยังขาดการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานที่เอื้อต่อการผลิต เช่น น้ำ ถนน ไฟฟ้า ฯลฯ รวมทั้ง การบริหารจัดการที่เหมาะสม ตั้งแต่กระบวนการผลิต การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม ข้อมูล ขาดสาร รวมทั้งการจัดการด้านการตลาดที่ดี ด้านแรงงานยังขาดแคลน แรงงานฝีมือ ตามความต้องการของตลาดแรงงาน อย่างไรก็ตามเนื่องจากอยู่ใกล้ตลาดสินค้า และใกล้ตลาดแรงงาน จึงมีความได้เปรียบ เปรียบเทียบกับพื้นที่อื่น ๆ หากได้รับการส่งเสริมพัฒนาในทิศทางที่ถูกต้อง เหมาะสม</p>	<p>1. เนื่องจากมีที่ตั้งอยู่ใกล้จังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของภาคเหนือและอยู่ใกล้กับนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือลำพูน ประกอบกับปัจจุบันเป็นยุคโลกไร้พรมแดน (Globalization) มีการติดต่อสื่อสารที่สะดวก รวดเร็วไร้ขีดจำกัด ทำให้สภาพสังคมโดยรวมมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงจากสภาพสังคมเกษตรกรรมชนบทสู่ความเป็นสังคมเมืองอย่างรวดเร็วแบบก้าวกระโดด รวมทั้งการที่คนรุ่นใหม่มีแนวโน้มทัศนคติวัตถุนิยมและบริโภคนิยมมากขึ้น ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น โบราณสถาน โบราณวัตถุ ถูกกลืนเลวขาดการบูรณะ พัฒนา สืบทอดอย่างถูกต้องเหมาะสม ทำให้ส่งผลกระทบต่อวิถีการดำรงชีวิตทั้งระดับครอบครัว หมู่บ้าน/ชุมชน</p>	<p>1. ทรัพยากรดินและป่าไม้ ปัจจุบัน ดินส่วนใหญ่มีแนวโน้มสภาพเสื่อมโทรม สูญเสียความอุดมสมบูรณ์ของธาตุอาหารในดิน มีการสะสมของสารเคมีเนื่องจากการใช้สารเคมีในภาคการเกษตรและในภาคอุตสาหกรรม การย้อมผ้า ยังขาดการบริหารจัดการที่เหมาะสม มีการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้เพื่อขยายที่ดินทำการเกษตรกรรม ตลอดจนปัญหาการถูกทำลายโดยไฟฟ้า ฯลฯ</p> <p>2. ทรัพยากรน้ำ ยังขาดการบริหารจัดการที่ดี และเหมาะสมแหล่งต้นน้ำขาดความอุดมสมบูรณ์เนื่องจากการถูกบุกรุกทำลายป่าไม้ หรือถูกรุกรานแหล่งน้ำสาธารณะต่างๆ ขาดแคลนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและเพื่อการอุปโภค บริโภค บางพื้นที่ประสบปัญหา มีการปนเปื้อนในน้ำใต้ดิน อันเนื่องจากการใช้สารเคมี และบางพื้นที่มีสารฟลูออไรด์ในน้ำใต้ดินปริมาณสูงเกินมาตรฐาน และยังประสบกับอุทกภัยและภัยแล้งทุกๆปี</p> <p>3. มลพิษทางอากาศ ยังมีสถานการณ์ไฟฟ้า สภาวะหมอกควันจากการเผาในที่โล่ง มลพิษจากยานพาหนะ การปศุสัตว์ ฯลฯ</p>	<p>1. เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่เป็นสังคมเกษตรชนบทที่ยังขาดการพัฒนาการบริหารจัดการที่ถูกต้องเหมาะสมจึงทำให้รายได้จากผลผลิตทางการเกษตรมีรายได้ต่ำ ยังไม่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจในครัวเรือนเท่าที่ควรเมื่อเปรียบเทียบกับภาวะค่าครองชีพในปัจจุบัน การอยู่ใกล้แหล่งเจริญที่เป็นสังคมเมืองก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลเร่งให้มีการเปลี่ยนแปลงสังคมดั้งเดิมสู่สังคมเมืองเร็วขึ้นทำให้เกิดความขัดแย้งทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตโดยรวม นอกจากนี้เนื่องจากเป็นพื้นที่รอยต่อระหว่างจังหวัด มีการคมนาคมที่สะดวกหลายเส้นทางจึงทำให้สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดมีแนวโน้มทวีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาในทุกๆด้าน</p>

(3) การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในระดับพื้นที่ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน

ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม	ด้านความมั่นคง	การป้องกันและปราบปราม การทุจริต	ด้านการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ
<p>1. กระบวนการผลิตยังไม่เข้าสู่ระบบมาตรฐานคุณภาพทางการผลิตตามระบบสากล</p> <p>2. เกษตรกรยังขาดการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมมาใช้ในการเกษตรและปศุสัตว์</p> <p>3. การสนับสนุนการผลิตภาคเกษตรกรรมยังไม่ครอบคลุมและพอเพียง เช่น แหล่งน้ำ ระบบชลประทาน ฯลฯ</p> <p>4. การใช้ที่ดินยังไม่ถูกต้องเหมาะสมกับการเพาะปลูก</p> <p>5. ผลผลิตสินค้าชุมชนยังไม่ได้มาตรฐานและขาดการส่งเสริมพัฒนาที่ต่อเนื่อง</p> <p>6. ขาดแคลนแรงงานภาคเกษตรในช่วงฤดูเก็บเกี่ยว</p> <p>7. เขตการค้าเสรี มีผลกระทบต่อเกษตรกร เนื่องจากประเทศข้างเคียง ต่างก็มีผลผลิตคล้ายกัน</p> <p>8. ทรัพยากรธรรมชาติและ</p>	<p>1. ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ยังต้องพัฒนาศักยภาพความเป็นมืออาชีพที่สามารถให้การสนับสนุนการพัฒนาภาคเอกชนและประชาชนและบางหน่วยงานขาดแคลนบุคลากร</p> <p>2. กลุ่มและองค์กรต่าง ๆ ยังไม่เข้มแข็งเท่าที่ควร</p> <p>3. ภูมิปัญญาท้องถิ่นยังขาดการพัฒนา การอนุรักษ์สืบทอดที่จริงจังต่อเนื่องรวมทั้งขาดการประชาสัมพันธ์</p> <p>4. การสนับสนุนงบประมาณของภาครัฐด้านสังคม ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ ยังมีน้อย ลำช้า/มีเงื่อนไขมาก ขาดความคล่องตัว</p> <p>5. องค์กรท้องถิ่นให้ความสำคัญและสนับสนุนด้านสังคม ศิลปวัฒนธรรมน้อย</p> <p>6. ขาดการจัดการข้อมูลสารสนเทศด้านสังคม ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>	<p>1. ยังมีการลักลอบขนยาเสพติดสินค้าหนีภาษี แรงงานต่างด้าว ฯลฯ เข้ามาในประเทศมากขึ้น ซึ่งอำเภอบ้านธิ เป็นอำเภอหนึ่งที่ได้รับผลกระทบ</p> <p>2. เป็นพื้นที่รอยต่อจังหวัดทำให้ยากในการป้องกันและแก้ไขปัญหา</p> <p>3. อยู่ติดพื้นที่ Hart Land (นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ) ทำให้มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องและมีข้อจำกัดในการป้องกัน ปราบปรามและแก้ไขปัญหา</p> <p>4. ประชาชนส่วนใหญ่มองเห็นว่าการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดเป็นหน้าที่ของราชการเพียงฝ่ายเดียว</p> <p>5. ประชาชนบางส่วนยังมีการปกปิดข้อมูลยาเสพติดโดยเฉพาะหากเกี่ยวข้องกับบุตรหลานเครือญาติ</p> <p>6. งบประมาณที่ได้รับยังไม่เพียงพอปท.ยังให้ความสำคัญกับภารกิจนี้ไม่เท่าที่ควร</p>	<p>1. เจ้าหน้าที่ (บางราย) มีเจตนาทุจริต ประพฤติมิชอบ</p> <p>2. การปฏิบัติราชการบางเรื่องมีขั้นตอนที่มากและเคร่งครัดตามระเบียบ กฎหมาย</p> <p>3. มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ระเบียบปฏิบัติต่างๆ ของทางราชการไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลาย ตามระเบียบ กฎหมาย</p> <p>4. บางหน่วยงานมีการย้ายเจ้าหน้าที่บ่อยทำให้การปฏิบัติงานไม่ต่อเนื่องและบางครั้งไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน</p> <p>5. การศึกษาอบรมเพิ่มความรู้ ความชำนาญ ทักษะการปฏิบัติงานยังมีน้อย โดยเฉพาะกับข้าราชการระดับปฏิบัติงานที่สูงอายุ</p> <p>6. ระเบียบ กฎหมาย คู่มือปฏิบัติงานไม่เพียงพอ</p>	<p>1. มีการเปลี่ยนแปลงโยกย้ายข้าราชการที่รับผิดชอบในพื้นที่อยู่บ่อย ๆ</p> <p>2. ขาดการประสานงานระหว่างเครือข่ายและบุคลากรในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง</p> <p>3. ส่วนราชการงบประมาณมีจำกัด</p> <p>4. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและการบังคับใช้กฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร การควบคุมมลพิษทางน้ำ อากาศและเสียง ฯลฯ</p> <p>5. ขาดการประสานเชื่อมต่อข้อมูลระหว่างเครือข่ายและองค์กรต่าง ๆ</p> <p>6. ขาดความตระหนักใน ความสำคัญและการสร้างความรู้ ความเข้าใจในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ</p>

ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม	ด้านความมั่นคง	การป้องกันและปราบปรามการทุจริต	ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
<p>โบราณสถานชาติการบูรณะพัฒนาในมิติของการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์และชาติการบริหารจัดการที่ถูกต้องเหมาะสม</p> <p>10. แหล่งศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตชาวไทลื้อ ไทยอง ไม่ได้รับการส่งเสริมการสืบทอดเท่าที่ควร</p> <p>11. แรงงานชาติการเพิ่มพัฒนาทักษะความชำนาญและภาษาต่างประเทศ</p>	<p>7. อยู่ติดนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือซึ่งมีแรงงานจากทั้งต่างประเทศ และต่างจังหวัดเป็นจำนวนมาก มีสภาพเป็นสังคมเมืองคนหนุ่มสาว ส่งผลกระทบต่อสังคมเดิมที่อยู่ใกล้เคียงสูง</p> <p>8. สังคมเริ่มเปลี่ยนไปสู่สังคมเมือง มีประชาชนจากต่างถิ่นเข้ามาอาศัยมากขึ้น การบริโภควัฒนธรรม ค่านิยมตะวันตกเริ่มเข้ามามีอิทธิพลโดยเฉพาะต่อเด็กและเยาวชน ความเป็นสังคมชนบทเริ่มจางหายไป สังคมมีความขัดแย้งและแตกแยกมากขึ้น</p> <p>9. โรงพยาบาลยังเป็นระดับเล็กไม่เพียงพอบริการประชาชนยังขาดทั้งแคลนที่บุคลากร เครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัย</p> <p>10. การบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องยังไม่มีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร</p>	<p>7. ข้อมูลที่จัดเก็บจากพื้นที่ยังไม่เป็นระบบ ทำให้ข้อมูลที่ได้รับไม่ถูกต้องครบถ้วน และไม่เป็นปัจจุบัน</p> <p>8. ยังไม่สามารถลงลึกถึงปัญหาที่แท้จริง เนื่องจากมีการปิดบังข้อมูลที่แท้จริง โดยเฉพาะในสถานศึกษา</p> <p>9. ยังขาดแคลนอุปกรณ์ IT ที่ใช้จัดเก็บข้อมูลและประมวลผล เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการเป็นของ ศตส.อ. โดยตรง</p>		<p>สิ่งแวดล้อมของผู้มีส่วนได้เสียอย่างจริงจังต่อเนื่อง</p> <p>7. อุปกรณ์มีจำกัด และไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน</p> <p>8. การบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ</p>

(4) การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในระดับพื้นที่ อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน

ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม	ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ด้านการบริการจัดการ	ด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย
<p>1. ปัญหาเรื่องลำไย ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจส่วนใหญ่และต้องส่งออกจำหน่ายนอกพื้นที่แข่งขันกับอำเภอและจังหวัดอื่นๆ หากปีใดมีผลผลิตออกสู่ตลาดมาก ราคาในท้องตลาดจะตกต่ำประกอบกับปัจจุบันต้องใช้สารเคมีและแหล่งน้ำเพิ่มขึ้นเรื่อยๆและขาดแคลนแรงงานในฤดูเก็บเกี่ยวต้นทุนการผลิตจึงสูง ทำให้เกษตรกรประสบปัญหาขาดทุนทุกปี</p> <p>2. ปัญหาราคาผลผลิตทางการเกษตรอื่นๆ ราคาตกต่ำไม่มีตลาดกลางในพื้นที่สำหรับจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตรโดยตรง ต้องนำผลผลิตออกไปจำหน่ายทำให้ต้นทุนสูง และถูกกดราคาจากพ่อค้าคนกลางที่มารับซื้อในพื้นที่</p> <p>3. ปัญหาการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรและการจำหน่าย ซึ่งขณะนี้มีการแข่งขันทางด้านคุณภาพสูงและมีการแย่งกันจำหน่าย อีกทั้งไม่มีการรวมกลุ่มกันอย่างเข้มแข็งจึงขาดอำนาจการต่อรอง และขาดการวางแผนการผลิต</p> <p>4. ปัญหาเรื่องการใช้ทรัพยากรดินอย่างไม่เหมาะสม มีการใช้ปุ๋ยเคมีและการใช้น้ำยาเคมีฉีดพ่นฆ่าแมลง มีการชะล้างหน้าดินสูง</p>	<p>1. ปัญหาความยากจน หนี้สินครอบครัวเพิ่มมากขึ้น</p> <p>2. ปัญหาความแตกแยกกันระหว่างหมู่บ้าน/ชุมชน</p> <p>3. ปัญหาทางด้านจิตใจ ความเครียดฆ่าตัวตาย</p> <p>4. ปัญหาเรื่องขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล</p> <p>5. ปัญหาสถาบันครอบครัวขาดความอบอุ่น แตกแยก เยาวชนถูกชักจูงไปในทางที่ผิด</p> <p>6. ปัญหาขาดการรณรงค์ กระตุ้นการสร้างสุขภาพ รับประทานอาหารไม่ปลอดภัย</p> <p>7. ปัญหาการเกิดโรคอุบัติใหม่หรืออุบัติซ้ำ โรคเอดส์</p> <p>8. ปัญหาผู้ด้อยโอกาส เด็ก คนชรา ผู้พิการและผู้ป่วยโรคติดต่อร้ายแรง ยังไม่ได้รับความช่วยเหลืออย่างจริงจัง</p> <p>9. ต้องการเสริมสร้างเด็กและเยาวชนให้มีความรู้คู่คุณธรรมมีการศึกษาที่ดี</p> <p>10. ต้องการเสริมสร้างครอบครัวให้อบอุ่น</p>	<p>1. ปัญหาป่าถูกบุกรุกแผ้วถางเป็นที่ดินทำกิน</p> <p>2. ปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร</p> <p>3. ปัญหาอุทกภัยและดินถล่ม</p> <p>4. ปัญหาขยะ</p> <p>5. ปัญหาหามอกควัน</p> <p>6. ปัญหากลิ่นและของเสียจากฟาร์มเลี้ยงสัตว์</p>	<p>1. ปัญหาการรวมกลุ่มที่เข้มแข็ง</p> <p>2. ปัญหาไม่มีระบบการบริหารจัดการที่มีคุณภาพ</p> <p>3. ปัญหาด้านการพัฒนาฝีมือ</p> <p>4. ปัญหาการขาดเทคโนโลยี</p>	<p>1. ปัญหาด้านยาเสพติด</p> <p>2. ปัญหาการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติและป่าไม้</p> <p>3. ปัญหาด้านอุบัติเหตุทางจราจร</p> <p>4. ปัญหาด้านความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมโดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น</p> <p>5. ต้องการเสริมสร้างหมู่บ้าน / ชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ร่วมมือกันป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด เป็นสังคมที่มีระเบียบวินัย มีความอบอุ่น สงบเรียบร้อย</p> <p>6. ต้องการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพยากรป่าไม้ มีสิ่งแวดล้อมที่ดีปราศจากมลภาวะ</p>

ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม	ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ด้านการบริการจัดการ	ด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย
<p>5. ปัญหาการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มีการตัดไม้ทำลายป่าเพื่อบุกรุกพื้นที่ทำกินมากขึ้น ป่าถูกทำลายโดยมีการลักลอบเผาป่า ทำให้ป่าลดลง ชาติพันธุ์ที่ชุ่มน้ำ ทศนิยมภาพที่สวยงามของป่าลดลงขาดบุคลากรด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว</p> <p>6. ปัญหาเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ที่ไม่ได้มาตรฐาน เป็นแหล่งกำเนิดโรคอุบัติใหม่เข้าสู่คน</p> <p>7. ปัญหาการขาดแคลนไม้ซึ่งเป็นวัสดุในการแกะสลักซึ่งมีราคาสูงขึ้น</p> <p>8. ต้องการส่งเสริมอาชีพทางด้านราชการเกษตร และการปศุสัตว์</p> <p>9. ต้องการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มอาชีพ กลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและสินค้าหัตถกรรม และศูนย์จำหน่ายสินค้า</p> <p>10. ต้องการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว</p> <p>11. ต้องการสนับสนุนแหล่งเงินทุน เอกสารสิทธิที่ดิน</p>	<p>ได้รับการบริการด้านสุขภาพที่ดี และทั่วถึงสร้างรายได้ ลดรายจ่าย</p> <p>11. ต้องการให้เด็ก ผู้ด้อยโอกาส คนชรา ผู้พิการและผู้ป่วยโรคติดต่อร้ายแรง ได้รับการช่วยเหลืออย่างเพียงพอ</p> <p>12. ต้องการส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกายและการเสริมสร้างสุขภาพ</p> <p>13. ต้องการระบบการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ได้มาตรฐาน ถูกสุขลักษณะ</p> <p>14. ต้องการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตในการเข้าถึงสาธารณ ประโยชน์ เช่น การคมนาคม ไฟฟ้า และประปาภายในพื้นที่</p>			

(5) การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในระดับพื้นที่ อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน

ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคมและวัฒนธรรม	ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
<ol style="list-style-type: none"> 1. ปัญหาขาดแคลนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร 2. ปัญหาราคาผลผลิต (ลำไย) ราคาตกต่ำ 3. ต้องการส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชนในหมู่บ้าน 4. ต้องการให้มีการจ้างแรงงานในท้องถิ่น เพื่อแก้ไขภาวะการว่างงาน 5. ต้องการให้ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มอาชีพในหมู่บ้าน เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน 6. ปัญหาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปัญหายาเสพติด/ปัญหาเยาวชน 2. ปัญหาขาดงบประมาณในการพัฒนาสังคม การศึกษา และประเพณีดั้งเดิม 3. ปัญหาการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ 4. ต้องการให้มีการส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน 5. ต้องการให้มีการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชน 6. ต้องการให้มีการส่งเสริมสนับสนุนทางด้านกีฬา 7. ต้องการให้มีการส่งเสริมช่วยเหลือ ประชาชนผู้ด้อยโอกาสให้มากยิ่งขึ้น 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การป้องกันน้ำกัดเซาะตลิ่งพังทลาย 2. ปัญหาการบริหารจัดการขยะ โดย ต้องการระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่ได้มาตรฐาน ถูกสุขลักษณะ

(6) การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในระดับพื้นที่ อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ด้านเศรษฐกิจ	ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
<ol style="list-style-type: none"> 1. ประชาชนมีน้ำไม่เพียงพอในการอุปโภคบริโภค 2. น้ำประปาที่ใช้อุปโภคบริโภคไม่สะอาด 3. ถนนที่ใช้สัญจรชำรุดต้องการให้ปรับปรุงซ่อมแซม 4. ถนนหลายสายยังเป็นลูกรัง ต้องการก่อสร้างเป็นถนนลาดยางหรือคอนกรีต 5. ต้องการขยายสะพานที่ใช้สัญจรไปมาให้กว้างขึ้น 6. ต้องการวางท่อระบายน้ำในหมู่บ้าน 7. รวบรวมป้องกันตรึมลำห้วยลำเหมืองต่างๆ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ภาคเกษตรยังไม่สามารถวางแผนการผลิต และการตลาดที่เหมาะสม ครบวงจร หรือนำไปปฏิบัติให้เกิดผลอย่างจริงจัง ผลผลิตมีคุณภาพและปริมาณไม่สอดคล้องเหมาะสมกับสภาวะการตลาด ยังไม่มีตลาดกลางในพื้นที่เพื่อจำหน่ายสินค้าเกษตรกรรมและสินค้าหัตถกรรม 2. สินค้าไม่มีเสถียรภาพและราคาจะตกต่ำในฤดูการผลิต 3. ขาดการรวมกลุ่มบริหารจัดการและยังมีการนำเทคโนโลยีเพื่อการผลิตที่เหมาะสมและ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ป่าถูกบุกรุกเพื่อทำการเกษตร 2. ขาดการวางแผนการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน 3. ขาดแหล่งกำจัดขยะ 4. แหล่งเก็บกักน้ำไม่เพียงพอ 5. ค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตที่เปลี่ยนแปลง 6. แนวโน้มการเกิดปัญหามลพิษเพิ่มสูงขึ้น

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ด้านเศรษฐกิจ	ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
8. ขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตร 9. ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ (ไฟกิ่ง) 10. บ่อบาดาลเพื่อน้ำอุปโภคบริโภค มีไม่เพียงพอ 11. บ่อบาดาลเพื่อการเกษตรมีไม่ เพียงพอ 12. แหล่งกักเก็บน้ำขนาดย่อยต้น เงินไม่สามารถเก็บกักน้ำได้จริง	4. การผลิตสินค้าหัตถกรรมผ้าทอ ยังขาดแคลนช่างผู้ชำนาญการใน ออกแบบ ขาดการส่งเสริม สนับสนุนทั้งกระบวนการผลิต การจัดการและเงินทุน 5. ความปลอดภัยจากมลพิษ สารเคมีทางการเกษตรตกค้างใน ร่างกายอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ มาตรฐาน	

(7) การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในระดับพื้นที่ อำเภอทุ่งหัวช้าง จังหวัดลำพูน

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม วัฒนธรรม การศึกษา	ด้านทรัพยากรธรรมชาติ	ด้านการเมืองการปกครอง
<p>1. โครงสร้างบริการขั้นพื้นฐาน ทั้งถนนมาตรฐานระบบไฟฟ้า โทรศัพท์ และแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร เช่น อ่างเก็บน้ำขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ฯลฯ ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ</p>	<p>1. ภาคการเกษตรยังไม่สามารถวางแผน การผลิต และการตลาดที่เหมาะสม ครบวงจรหรือนำไปปฏิบัติให้เกิดผลอย่างจริงจัง ผลผลิตมีคุณภาพและปริมาณไม่สอดคล้องเหมาะสมกับสภาวะการตลาด เช่น ลำไย ข้าวโพด เป็นต้น อีกทั้งยังไม่มีตลาดกลางในพื้นที่เพื่อจำหน่ายสินค้าเกษตรกรรม และสินค้าหัตถกรรม เนื่องจากไม่ได้อยู่ในเส้นทางหลัก จึงทำให้ไม่มีผู้ซื้อที่สามารถรองรับผลผลิตทางเกษตรกรรมและหัตถกรรมได้</p> <p>2. เกษตรกรส่วนใหญ่ถือครองพื้นที่การเกษตรน้อยและไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน สภาพดินมีปัญหาการพังทลายเสื่อมสภาพและมีการบุกรุกพื้นที่ป่าจากการทำการเกษตรในพื้นที่สูง</p> <p>3. สินค้าการเกษตรไม่มีเสถียรภาพและราคาตกต่ำในฤดูการผลิต</p> <p>4. ขาดการรวมกลุ่มที่เข้มแข็งและมี</p>	<p>1. อุปกรณ์สื่อการเรียน การสอนและการกีฬา ไม่เพียงพอและเท่าทันต่อเทคโนโลยี</p> <p>2. เด็กจบการศึกษาภาคบังคับไม่ครบ 100%</p> <p>3. การสนับสนุนด้านการศึกษาจากชุมชนและท้องถิ่นยังมีน้อย</p> <p>4. ทักษะของผู้ปกครองและชุมชนไม่เห็นความสำคัญต่อการส่งบุตรหลานเข้ารับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น</p> <p>5. ขาดบุคลากรทางการสื่อภาษาชนเผ่าและขาดความเข้าใจในการสื่อภาษาชนเผ่า</p> <p>6. บางพื้นที่ยังคงมีการไม่เปิดรับปรับเปลี่ยนทางวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบันทำให้ขาดการได้รับบริการจากทางภาครัฐไม่ทั่วถึง</p> <p>7. การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านและของชนเผ่ามีน้อยหรือได้รับการยอมรับน้อย</p> <p>8. ขาดการส่งเสริมสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่นและผลิตภัณฑ์ชุมชน</p> <p>9. ขาดการส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรม</p>	<p>1. ขาดการวางแผนการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน</p> <p>2. ป่าไม่ถูกเผาเพื่อเก็บของป่าหรือล่าสัตว์เพื่อการบริโภคและจำหน่าย</p> <p>3. ป่าไม้ถูกบุกรุกเพื่อทำการเกษตรและตัดไม้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ยังขาดการป้องกันและกำหนดแนวเขตจากหน่วยงานที่รับผิดชอบอย่างจริงจัง</p> <p>4. แหล่งกักเก็บน้ำมีไม่เพียงพอต่อการเกษตรกรรมและการอุปโภค</p> <p>5. ขาดแหล่งกำจัดขยะ</p> <p>6. แนวโน้มการเกิดมลพิษเพิ่มสูงขึ้น</p> <p>7. ค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตที่เปลี่ยนแปลง</p>	<p>1. การเลือกตั้งทุกระดับยังมีการทุจริต ซื่อลึทธิขายเสียงหรือใช้อิทธิพลแทรกแซงแอบแฝงอยู่</p> <p>2. ประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจและขาดการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองในระดับที่เหมาะสม</p> <p>3. ระบบราชการยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด</p> <p>4. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังขาดประสิทธิภาพในการบริหารงานเพื่อประชาชนเท่าที่ควรหรือเพิ่มขึ้น</p>

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม วัฒนธรรม การศึกษา	ด้านทรัพยากรธรรมชาติ	ด้านการเมืองการปกครอง
	<p>การบริหารจัดการที่ดี อีกทั้งไม่มีการนำเทคโนโลยีเพื่อการผลิตที่ทันสมัย และเหมาะสมนำมาใช้น้อย</p> <p>5. การผลิตสินค้าหัตถกรรมผ้าทอยังขาดแคลนผู้เชี่ยวชาญในการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่แปลกใหม่ ขาดการส่งเสริมการสนับสนุนทั้งแหล่งผลิต กระบวนการผลิต การจัดการ และเงินทุน</p> <p>6. ผลผลิตทางการเกษตรยังมีลพิษสารเคมีตกค้างอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน</p>	<p>และการท่องเที่ยว</p> <p>10. สังคมชนบทมีการยึดถือคุณธรรมและจริยธรรมที่น้อยลง</p> <p>11. องค์กรประชาชน ชุมชน ยังไม่เข้มแข็ง หรือเข้ามามีบทบาทร่วมกับภาคราชการในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นเท่าที่ควร</p> <p>12. ปัญหาการฆ่าตัวตายยังไม่อัตราที่สูง</p> <p>13. การแพร่ระบาดของยาเสพติดมีแนวโน้มสูงขึ้นโดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชน</p> <p>14. ประชาชนเจ็บป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้</p> <p>15. ประชาชนเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรังเพิ่มขึ้น</p> <p>16. ประชาชนขาดความรู้ในการใช้ยา หรือการดูแลป้องกันตัวเองจากการเจ็บป่วย</p>		

(8) การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในระดับพื้นที่ อำเภอสี จังหวัดลำพูน

ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม สาธารณสุข การศึกษา	ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ด้านความมั่นคง
<p>1. ปัญหาแรงงานขาดทักษะฝีมือ</p> <p>2. ปัญหาการว่างงานตามฤดูกาล</p> <p>3. ปัญหาต้นทุนการผลิตสูงแต่ราคาผลผลิตตกต่ำ รวมถึงสินค้าการเกษตรไม่มีคุณภาพ</p> <p>4. ขาดการพัฒนาและส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ต่อเนื่อง และขาดตลาดกลางสินค้าการเกษตร</p> <p>5. ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานยังไม่ครอบคลุมทั่วถึงตามความต้องการของประชาชน รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานบางประเภทมีการชำรุดเสียหาย ขาดงบประมาณซ่อมบำรุง</p> <p>6. ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตร มีรายได้ระดับปานกลาง ยังขาดการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานที่เอื้อต่อการผลิต เช่น น้ำ ถนน รวมทั้ง การบริหารจัดการที่เหมาะสมตั้งแต่กระบวนการผลิต การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม การจัดการด้านการตลาดที่ดี</p> <p>7. การใช้โอกาสจากโครงการพัฒนา</p>	<p>ในพื้นที่ยังมีปัญหาการแพร่ระบาดของปัญหายาเสพติด โรคเอดส์ และโรคระบาดตามฤดูกาล รวมถึงปัญหาการมั่วสุมของวัยรุ่นและการลักขโมย นอกจากนี้ ยังพบปัญหาด้านสุขภาพและการสาธารณสุขมูลฐาน และปัญหาด้านโภชนาการที่ไม่ถูกหลักสุขอนามัย โดยประชากรบางส่วนยังมีความเชื่อและค่านิยมในการบริโภคอาหารสุกๆ ดิบๆ อีกทั้ง ปัญหาด้านการศึกษาต่อไม่ครบตามเกณฑ์มาตรฐานฯ</p>	<p>1. ทรัพยากรดินและป่าไม้</p> <p>1.1 ปัจจุบันดินส่วนใหญ่มีแนวโน้มสภาพเสื่อมโทรม มีพื้นที่ป่าที่ยึดคืน จึงจำเป็นต้องมีการฟื้นฟูและปลูกป่า รวมทั้งการจัดการด้านป่าต้นน้ำ เนื่องจากมีแม่น้ำลี้ไหลผ่าน</p> <p>1.2 ปัญหาการขาดเอกสารสิทธิในที่ดินทำกิน</p> <p>1.3 ปัญหาแนวเขตป่าทับซ้อนพื้นที่ทำกิน</p> <p>1.4 การบุกรุกทำลายป่า การบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อสร้างที่อยู่อาศัย การเผาป่าเพื่อทำการเผาป่าเพื่อหาหรือเก็บกินของป่า</p> <p>1.5 การใช้สารเคมีเพื่อการเกษตร</p> <p>2. ทรัพยากรน้ำ</p> <p>ประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรในช่วงฤดูแล้ง เนื่องจาก แหล่งกักเก็บน้ำต้นทุนไม่เพียงพอ มีพื้นที่ทำการเกษตรจำนวนมาก ไม่มีระบบการบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ ไม่มีระบบชลประทานในทางตรงกันข้ามในช่วงฤดูฝน น้ำไหล</p>	<p>1. เนื่องจากมีประชากรจำนวนมาก และมีกลุ่มชาติพันธุ์และเป็นเส้นทางผ่านไปยังจังหวัดลำปาง และแม่ฮ่องสอน จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาศักยภาพ ประสิทธิภาพ ในด้านสังคมและความมั่นคง</p> <p>2. การส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนา เพื่อความยั่งยืนของสังคม และปรองดองสมานฉันท์</p>

ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม สาธารณสุข การศึกษา	ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ด้านความมั่นคง
<p>เกษตรพื้นที่สูงตามแนวพระราชดำริเพื่อขยายผลให้แก่ประชาชนในพื้นที่</p> <p>8. ควรมีการพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว เนื่องจากมีต้นทุนการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เมืองเก่าเมืองลี้ชาติพันธุ์ปะเกอกะญอบ้านห้วยต้ม การท่องเที่ยวชุมชน และการท่องเที่ยวธรรมชาติในอุทยานแม่ปิง</p>		<p>หลากรุ่นแรงสร้างความเสียหายต่อพื้นที่การเกษตรที่ลุ่มและพื้นที่ริมตลิ่ง</p> <p>3. มลพิษทางอากาศ ยังมีสถานการณ์ไฟป่าสภาวะหมอกควันจากการเผาในที่โล่ง</p>	

ผลการดำเนินงานปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 และปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานและแนวทางแก้ไข

ผลการดำเนินงานปีงบประมาณ พ.ศ. 2562

ตามกรอบแผนปฏิบัติการของจังหวัดลำพูน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 มีจำนวนโครงการที่ได้ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 จำนวน 11 โครงการ (1 งบบริหารจัดการ) งบประมาณ 200,459,000 บาท โดยแยกเป็น ดังนี้

1) งบประมาณตามแผนปฏิบัติการจังหวัดลำพูน จำนวน 10 โครงการ 1 งบบริหารจัดการ งบประมาณ 200,459,000 บาท โดยมีผลการดำเนินงานจำแนกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยสรุปดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	ตำแหน่งจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (POSITIONING)	ผลการดำเนินงาน
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : เมืองหัตถ นวัตกรรมสร้างสรรค์ (Creative Craft Innopolis)</p>	<p>เมืองหัตถ นวัตกรรมสร้างสรรค์ (Creative Craft Innopolis)</p>	<p>- ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจชุมชน สู่มืองเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีโครงการที่ดำเนินการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ดังกล่าว จำนวน 1 โครงการ คือ โครงการส่งเสริมและพัฒนาหัตถ นวัตกรรมสร้างสรรค์ เพื่อเตรียมความพร้อมสู่สากล งบประมาณ 21,084,100 บาท โดยมีผลการดำเนินงาน ดังนี้</p> <p>(1) ประกอบด้วย 7 กิจกรรมย่อย ยังไม่มีผลการเบิกจ่ายงบประมาณ และผลที่คาดว่าจะได้รับ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - เยาวชน/นักเรียนในสถานศึกษาที่มีการจัดการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการทอผ้า (ห้องเรียนภูมิปัญญา) จำนวน 420 คน ได้รับการถ่ายทอดความรู้ภูมิปัญญาการสร้างสร้งงานหัตถกรรมสร้างสรรค์ และมีผลงานที่เกิดจากการสร้างสรรค์ด้วยตนเองจำนวน ไม่น้อยกว่า 400 ผลงาน - ผู้ผลิตชุมชน/ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการตลาดจำนวน 4 ชุมชน รวม 40 คน และมีผลิตภัณฑ์ชุมชนได้รับการพัฒนาสู่ตลาดในรูปแบบใหม่ไม่น้อยกว่า 10 ผลิตภัณฑ์และมีช่องทางการตลาด online และช่องทางการตลาดอื่นๆ อย่างน้อย 2 ช่องทาง - ผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมนวัตกรรมและการออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ จำนวน 30 คน - ยอดจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ OTOP และผลิตภัณฑ์เด่นของจังหวัดเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 (ค่าเป้าหมายร้อยละ 2.5 ต่อปี) - มีนักธุรกิจรุ่นใหม่ Young creative economy for business model innovation เกิดขึ้นไม่น้อยกว่า 10 ราย

ประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาจังหวัด	ตำแหน่งจุดยืน ทางยุทธศาสตร์ (POSITIONING)	ผลการดำเนินงาน
		<ul style="list-style-type: none"> - ช่างทอผ้าได้รับการยกระดับฝีมือและทดสอบระดับตามมาตรฐานคุณวิชาชีพ จำนวน 100 คน - ประชาชน นักท่องเที่ยวโดยทั่วไปเกิดการรับรู้ จากผลของการจัดงานประจำปีแหล่งผลิตและจำหน่ายผ้าฝ้ายทอมือที่สำคัญของจังหวัดลำพูน เป็นการกระตุ้นการใช้จ่ายในช่วงการจัดงานให้เกิดการหมุนเวียนของเงินในระบบเพิ่มมากขึ้น และช่วยเชื่อมโยงให้เกิดความนิยมมาท่องเที่ยวในจังหวัดลำพูน
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : เมืองเกษตรสีเขียว (Green Agricultural City)</p>	<p>เมืองเกษตร ปลอดภัย (Safe Agriculture)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมสู่เมืองเกษตรปลอดภัย มีจำนวน 5 โครงการงบประมาณ 55,081,100 บาท โดยมีผลการดำเนินงาน ดังนี้ <u>โครงการที่ 1</u>) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับมาตรฐาน การผลิตสินค้าเกษตรจังหวัดลำพูน งบประมาณ 2,257,800 บาท ประกอบด้วย 4 กิจกรรมย่อย มีผลการเบิกจ่ายงบประมาณไปแล้ว 239,000 บาท และผลที่คาดว่าจะได้รับ ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - เกษตรกรมีความเข้มแข็งและเกิดกระบวนการเรียนรู้ในการผลิตลำไยคุณภาพ ได้มาตรฐาน - เกษตรกรมีความเข้าใจเทคโนโลยีการผลิตลำไยและการตัดแต่งข้อผลที่ถูกรวิธี - เกษตรกรผู้ผลิตมะม่วงได้เรียนรู้เทคนิคการผลิตมะม่วงคุณภาพและสามารถเป็นแบบอย่างให้เกษตรกรแปลงข้างเคียงได้ - เกษตรกรสามารถผลิตมะม่วงได้มีคุณภาพมาตรฐานปลอดภัยต่อผู้บริโภค - เกษตรกรจังหวัดลำพูนมีความสามารถในการผลิตผลผลิตและสินค้าทางการเกษตรที่ปลอดภัยจากสารเคมี มีสุขภาพดี มีความเชื่อมั่นและภาคภูมิใจในการเป็นผู้ผลิตอาหารปลอดภัยให้กับผู้บริโภค พื้นที่เกษตรเป็นพื้นที่ปลอดสารเคมี - เกษตรกรมีองค์ความรู้ในการที่จะวางแผนการผลิตสินค้าทางการเกษตรที่เหมาะสม มีคุณภาพ จำหน่ายได้ราคา สร้างตลาดสินค้าเพื่อการบริโภคที่มีคุณภาพ มีสัญลักษณ์ (Brand) เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค และเพิ่มพื้นที่ตลาดสินค้าอาหารปลอดภัย <ul style="list-style-type: none"> - เกิดแหล่งเรียนรู้การทำเกษตรกรรมยั่งยืนและพันธกรรมพืชพื้นบ้าน พื้นที่ 8 อำเภอในจังหวัดลำพูน - การเลี้ยงโคนมในจังหวัดลำพูนได้รับการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเลี้ยงให้น้ำนมดิบที่ผลิตได้มีคุณภาพปลอดภัยต่อผู้บริโภค - อัตราการให้นมของโคเพิ่มขึ้น ต้นทุนการผลิตลดลง เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาจังหวัด	ตำแหน่งจุดยืน ทางยุทธศาสตร์ (POSITIONING)	ผลการดำเนินงาน
		<p>- ประชาชนทั่วไปได้บริโภคสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน ปลอดภัยต่อสุขภาพ</p> <p><u>โครงการที่ 2</u>) โครงการขับเคลื่อนขยายผลการดำเนินงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริด้านการเกษตร ภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง งบประมาณ 5,800,900 บาท ประกอบด้วย 5 กิจกรรมย่อย มีผลการเบิกจ่ายงบประมาณไปแล้ว 73,360 บาท และผลที่คาดว่าจะได้รับ ดังนี้</p> <p>- เกษตรกรจังหวัดลำพูนเกิดการน้อมนำศาสตร์พระราชา มาเป็นแนวทางในการครองตน เกิดความยั่งยืนในการประกอบอาชีพ และการดำรงวิถีชีวิต คุณภาพชีวิตดีขึ้น</p> <p><u>โครงการที่ 3</u>) โครงการจัดตั้งศูนย์สัมมาชีพชุมชน งบประมาณ 671,600 บาท ประกอบด้วย 2 มีผลการเบิกจ่ายงบประมาณไปแล้ว 100,100 บาท และผลที่คาดว่าจะได้รับ ดังนี้</p> <p>- ประชาชนในหมู่บ้านเป้าหมายที่มีคุณภาพชีวิตไม่ผ่านเกณฑ์ จปฐ. และผู้สนใจในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตสามารถประกอบสัมมาชีพตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของครัวเรือนเป้าหมาย</p> <p><u>โครงการที่ 4</u>) โครงการพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมลำไยอบแห้งเนื้อสีทองในจังหวัดลำพูน งบประมาณ 2,020,000 บาท ยังไม่มีผลการเบิกจ่ายงบประมาณ และผลที่คาดว่าจะได้รับ ดังนี้</p> <p>- ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชนในจังหวัดลำพูนมีความรู้และสามารถพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มมากขึ้น</p> <p>- ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชนในจังหวัดลำพูนมีความรู้และสามารถพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มมากขึ้น</p> <p><u>โครงการที่ 5</u>) โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการเกษตรจังหวัดลำพูน งบประมาณ 44,330,800 บาท ประกอบด้วย 4 กิจกรรมย่อย ยังไม่มีผลการเบิกจ่ายงบประมาณ และผลที่คาดว่าจะได้รับ ดังนี้</p> <p>- แปลง ฟาร์มเกษตรในพื้นที่ทุกอำเภอได้รับการพัฒนา และฟื้นฟูแหล่งน้ำรองรับการผลิต</p> <p>- แปลง ฟาร์มเกษตรในพื้นที่ทุกอำเภอได้รับการพัฒนา โครงข่ายถนนเชื่อมโยงระหว่างหมู่บ้านและชุมชนให้มีประสิทธิภาพรองรับกระบวนการผลิต</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาจังหวัด	ตำแหน่งจุดยืน ทางยุทธศาสตร์ (POSITIONING)	ผลการดำเนินงาน
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : เมืองจุดหมาย ปลายทางแห่งการ ท่องเที่ยวเชิง ประสบการณ์ วัฒนธรรม (Cultural Experience Destination)	เมืองจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ วัฒนธรรม (Cultural Experience Destination)	<p>- ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองสู่เมืองแห่งวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวแบบสมดุลและยั่งยืน มีจำนวน 1 โครงการ คือ โครงการพัฒนาการท่องเที่ยว สินค้าบริการและผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของจังหวัดลำพูน งบประมาณ 40,357,600 บาท โดยมีผลการดำเนินงานดังนี้</p> <p>(1) ประกอบด้วย 4 กิจกรรมย่อย โดยมีผลการเบิกจ่ายงบประมาณไปแล้ว 258,800 บาท และผลที่คาดว่าจะได้รับ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ระบบฐานข้อมูลและบุคลากรการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนารองรับการประชาสัมพันธ์ในเชิงรุก - โครงสร้างพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาให้มีมาตรฐานและปลอดภัย
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : เมืองแห่งคุณภาพชีวิต (Quality of Life)		<p>- โครงการตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาสังคมคุณภาพชีวิตและความมั่นคง ได้รับการสนับสนุนงบประมาณ มีจำนวน 2 โครงการ งบประมาณ 53,222,200 บาท โดยมีผลการดำเนินงานดังนี้</p> <p><u>โครงการที่ 1</u>) โครงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของจังหวัดลำพูน งบประมาณ 2,751,600 บาท ประกอบด้วย 4 กิจกรรมย่อย โดยมีผลการเบิกจ่ายงบประมาณไปแล้ว 535,000 บาท และผลที่คาดว่าจะได้รับ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนที่ด้อยโอกาสทางสังคมและกลุ่มผู้ใช้แรงงานมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และรับรู้เกี่ยวกับพิษภัยและโทษตามกฎหมายของการเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษเพิ่มขึ้น - กลุ่มเสี่ยง/ผู้เสพยาเสพติดที่กระทำผิดได้รับการติดตามดูแล มีแรงจูงใจ และมีทักษะชีวิตในการสร้างความเข้มแข็งทางร่างกายและจิตใจ ที่จะเลิกเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ และไม่มีพฤติกรรมกระทำผิดกฎหมาย - ชุมชนและภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ในกลุ่มผู้กระทำผิด เพิ่มขึ้น - ประชาชนทั่วไป ผู้ด้อยโอกาสรวมทั้งแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาตามระบบ สามารถเข้าถึงบริการของรัฐได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม อันเป็นการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม - สังคมมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน - วัยรุ่น สตรีวัยรุ่นมีความรู้ในการดูแลตนเองและได้รับการบริการดูแลช่วยเหลือทางสังคมและจิตใจ ส่งผลให้อัตราการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ลดลง สตรีวัยรุ่นและมารดาที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปี ได้รับการดูแลตามเกณฑ์มาตรฐาน ส่งผลให้ทารกแรกเกิดมีสติปัญญาดี มีพัฒนาการสมวัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาจังหวัด	ตำแหน่งจุดยืน ทางยุทธศาสตร์ (POSITIONING)	ผลการดำเนินงาน
		<ul style="list-style-type: none"> - หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการจัดระบบบริการที่เป็นมิตรต่อวัยรุ่นและเยาวชน มีการวิเคราะห์และออกแบบการทำงานกับกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มว่าจะมีความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์/การตั้งครรภ์และการติดเชื้อ - เกิดกลไกการทำงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น - สร้างกลไกสนับสนุนให้โรงเรียนมีการเรียนการสอนเรื่องการพัฒนาทักษะชีวิตและเพศวิถีศึกษา - เกิดการรณรงค์สื่อสารและสร้างกระแสให้วัยรุ่นตระหนักเรื่องเพศ การตั้งครรภ์และการคุมกำเนิด - มีการพัฒนาความเชื่อมโยงของระบบบริการด้านสุขภาพ การศึกษาและด้านสังคม เพื่อให้การดูแลและช่วยเหลืออย่างเหมาะสม - ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ในหมู่บ้านเป้าหมาย ได้รับการส่งเสริมให้น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของครัวเรือนในหมู่บ้านและเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการดำเนินชีวิตผ่านหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ <p><u>โครงการที่ 2) โครงการปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนจังหวัดลำพูน</u> งบประมาณ 50,470,600 บาท ประกอบด้วย 7 กิจกรรมย่อย ยังไม่มีผลการเบิกจ่ายงบประมาณ และผลที่คาดว่าจะได้รับ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนได้รับการพัฒนาพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มขึ้น - เป็นพื้นฐานการพัฒนาไปสู่ชุมชนต้นแบบอย่างยั่งยืน
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 5 : เมืองนิเวศน์ (Eco - Town)</p>		<ul style="list-style-type: none"> - โครงการตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 มีเป้าหมายในการอนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม เพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยสร้างกลยุทธ์การอนุรักษ์ พื้นฟูส่งเสริมการใช้ประโยชน์ พื้นฟูแหล่งน้ำและการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ เพื่อสนับสนุนการเกษตร ลดปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง รวมทั้งการพัฒนาศักยภาพภาคีเครือข่ายและและชุมชนให้เข้มแข็ง และเป็นโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนหรือตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ มีทั้งสิ้น 1 โครงการ คือ โครงการบริหารจัดการน้ำเพื่อป้องกันและบรรเทาภัยแล้งและอุทกภัยและเพื่อการเกษตรจังหวัดลำพูน งบประมาณ 21,714,000 บาท โดยมีผลการดำเนินงานดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาจังหวัด	ตำแหน่งจุดยืน ทางยุทธศาสตร์ (POSITIONING)	ผลการดำเนินงาน
		(1) ประกอบด้วย 3 กิจกรรมย่อย ยังไม่มีการเบิกจ่ายงบประมาณ และผลที่คาดว่าจะได้รับ ดังนี้ - จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนได้รับการพัฒนาพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มขึ้น - เป็นพื้นฐานการพัฒนาไปสู่ชุมชนต้นแบบอย่างยั่งยืน
งบบริหารจัดการของ จังหวัดลำพูน		งบบริหารจัดการของจังหวัดลำพูน จำนวน 9,000,000 บาท อนุมัติใช้งบประมาณไปแล้ว 4 โครงการ งบประมาณ 6,392,080 บาท

ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานและแนวทางแก้ไข

1. **ปัญหาความไม่พร้อมของโครงการ** ซึ่งเป็นปัญหาในระดับพื้นที่ อันเนื่องมาจากกระบวนการจัดทำโครงการของหน่วยปฏิบัติในพื้นที่ โดยเฉพาะในส่วนที่เป็นงบลงทุน ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นความต้องการของประชาชน ที่ผ่านมาทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้เสนอขอ ส่งให้อำเภอรอบรวมเป็นแผนงาน/โครงการ เนื่องจาก อปท. มีงบประมาณไม่เพียงพอที่จะดำเนินการและบางครั้งขาดการกลั่นกรองที่ชัดเจนในเรื่องพื้นที่ดำเนินการ อาทิเช่น อยู่ในพื้นที่ป่า เขตกรมชลประทาน เขตกรมเจ้าท่า เป็นต้น ซึ่งต้องได้รับการอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการได้ ส่งผลให้เกิดความไม่พร้อมในชั้นการบริหารงบประมาณที่จะต้องเร่งดำเนินการก่อนนี้ให้ทันภายในเวลาที่กำหนดและทำให้หน่วยดำเนินการ จำเป็นต้องแจ้งยกเลิกเนื่องจากเกรงว่าหากยื่นขออนุญาตตามขั้นตอน อาจจะไม่ทันภายในปีงบประมาณ 2561

แนวทางการแก้ไข จังหวัดจะได้นำข้อบกพร่องในเรื่องนี้ มาเป็นแนวทางในการคัดกรองโครงการ และเตรียมความพร้อมใน ปี 2562 มิให้เกิดปัญหา โดยจะต้องมีหนังสืออนุญาตแนบตัวโครงการ หากไม่มีจะถูกตัดออก นอกจากนี้ ในเรื่องกระบวนการขั้นตอนในการอนุญาตของหน่วยงานรับผิดชอบดูแลพื้นที่ต่างๆ ควรลดขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตให้เร็วขึ้นเนื่องจากการดำเนินการในพื้นที่ต่างๆ เป็นการพัฒนาเพื่อให้เกิดความเจริญ และความผาสุกให้กับพี่น้องประชาชนในพื้นที่ ที่จะได้รับประโยชน์โดยตรง

2. ขาดความชัดเจนในการถ่ายโอน และบริหารจัดการทรัพย์สิน

แนวทางการแก้ไข เห็นควรให้มีแนวทางหรือระเบียบปฏิบัติที่ชัดเจน เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพย์สินในส่วนที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งแนวทางเดิมให้ใช้ พรบ.ที่ราชพัสดุ พ.ศ.2518 เป็นแนวทางในการดำเนินการ ซึ่งเป็นเพียงการเปลี่ยนแปลงผู้ใช้ประโยชน์จากจังหวัดเท่านั้น มิได้เป็นการโอนทรัพย์สินอสังหาริมทรัพย์ให้เป็นกรรมสิทธิ์กับหน่วยงานแต่อย่างใด และการยื่นขอใช้ประโยชน์กับกรมธนารักษ์ ก็ต้องทำเป็นสัญญาเช่า และเสียค่าธรรมเนียมต่อปี ทำให้เป็นภาระกับหน่วยงานที่จะบริหารจัดการทรัพย์สินอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งปัจจุบัน อปท. ก็ไม่ยอมรับบริหารจัดการทรัพย์สินที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ จึงเสนอให้แก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยการถ่ายโอนทรัพย์สิน เหมือนเช่นที่ถ่ายโอน ถนน แหล่งน้ำ หรืออื่นๆ ให้กับ อปท. จะทำให้หน่วยงานหรือ อปท. ที่จะบริหารจัดการทรัพย์สิน สามารถดำเนินการ ในฐานะเป็นกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินได้เต็มที่มากกว่า

3. ได้รับการชักท้วงจากหน่วยงานตรวจสอบในการดำเนินโครงการ

แนวทางการแก้ไข ปัจจุบันหน่วยงาน สตง.ได้เข้ามาตรวจสอบความคุ้มค่าของโครงการ หลังจากที่โครงการได้ดำเนินการไปแล้ว ซึ่งโครงการที่ได้รับงบประมาณได้ผ่านการกลั่นกรองจากทีมบูรณาการกลาง ก่อนที่จะเสนอผ่านความเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ออกมาเป็นกฎหมายหรือ พรบ.งบประมาณ ทำให้การดำเนินงานหรือการตรวจสอบของ สตง.ขัดกับกฎหมายหรือพรบ.งบประมาณที่ต้องดำเนินงานต่อไป จึงอยากให้หน่วยงาน สตง.เข้ามากลั่นกรองอยู่ในทีมบูรณาการกลางด้วย และหากเห็นว่าโครงการใดไม่คุ้มค่า ให้ตัดโครงการออกแต่ต้น ก่อนที่จะเสนอผ่านความเห็นชอบจาก สนช. มิใช่มาตรวจสอบภายหลัง

4. ในส่วนโครงการกลุ่มจังหวัด กระบวนการเบิกเงินแทนกันระหว่างกลุ่มจังหวัดไปยังจังหวัด มีความล่าช้า

แนวทางการแก้ไข ส่วนกลางควรลดขั้นตอนการเบิกเงินแทนกันให้มีกระบวนการดำเนินงานเสร็จสิ้นในพื้นที่ เพื่อลดระยะเวลาด้านงบประมาณให้เกิดความรวดเร็ว คล่องตัวมากยิ่งขึ้น

แผนพัฒนาจังหวัดลำพูน (พ.ศ.2561-2565) ฉบับทบทวน พ.ศ.2563

ด้วยคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) โดยนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ได้มีมติเห็นชอบในการประชุม ก.บ.ภ. ครั้งที่ 2/2561 เมื่อวันที่ 5 กันยายน 2561 ให้จังหวัดทบทวนและจัดทำ แผนพัฒนาจังหวัด ในระยะ 5 ปี (พ.ศ.2561-2565) และทบทวนฉบับปี พ.ศ.2563 จังหวัดลำพูนจึงได้จัดเวที การทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดลำพูน (พ.ศ.2561-2565) ฉบับทบทวน พ.ศ.2563 เพื่อทบทวนและกำหนด ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตามกรอบแนวทางที่ ก.บ.ภ. กำหนดโดยมียุทธศาสตร์ชาติและแผนพัฒนา ภาคเหนือเป็นกรอบหลัก โดยกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และภาคประชาสังคม ผลการทบทวน มีดังนี้

(1) การวิเคราะห์สถานะแวดล้อม

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในด้านต่างๆ ของจังหวัด โดยใช้เทคนิค SWOT สามารถสรุป ข้อมูลได้ดังนี้

ด้านเกษตรกรรม

จุดแข็ง	
S1	เป็นแหล่งผลิตลำไยที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 โดยเฉพาะลำไยพันธุ์พื้นเมือง “พันธุ์เปี้ยวเขียว” ที่ได้รับการจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และลำไยยังเป็นที่ต้องการของตลาด ต่างประเทศ
S2	มีการบริหารจัดการการผลิตลำไยทั้งในฤดูและนอกฤดู เพื่อสร้างทางเลือกทางการตลาด
S3	เกษตรกรมีองค์ความรู้ภูมิปัญญาด้านการผลิตและแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร โดยมีผลผลิตลำไย แปรรูปอบเนื้อสีทอง ได้รับการจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
S4	กลุ่มเกษตรกรมีความเข้มแข็งและมีการรวมกลุ่มเพื่อการผลิตที่มีคุณภาพและลดต้นทุนการผลิต
S5	มีการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรที่เหมาะสม แบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะ การรวมกลุ่มผู้ใช้น้ำ
S6	แนวโน้มของคนรุ่นใหม่ที่มีความรู้เข้ามาทำงานภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น (Smart Farmer และ Young Smart Farmer) สามารถที่จะต่อยอดเชื่อมโยงกับภาคเอกชนในด้านการตลาด
S7	เกษตรกรให้ความสำคัญในการผลิตสินค้าเกษตรมีคุณภาพปลอดภัยมีมาตรฐาน GAP และมาตรฐาน เกษตรอินทรีย์
S8	มีศักยภาพในการผลิตสินค้าปศุสัตว์ที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1
S9	มีบริษัทแปรรูปสินค้าการเกษตรในพื้นที่ ทำให้เกิดทางเลือกทางการตลาด
จุดอ่อน	
W1	พื้นที่เพื่อการเกษตรมีเพียงร้อยละ 24 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด และมีแนวโน้มลดลงเรื่อยๆ เนื่องจากเกษตรกร/ประชาชนเปลี่ยนจากอาชีพการเกษตรไปทำอาชีพอื่น และมีการซื้อขายที่ดินและ เปลี่ยนสภาพไปพัฒนาเป็นพื้นที่เชิงพาณิชย์อื่นๆ
W2	พื้นที่ชลประทานและแหล่งกักเก็บน้ำไม่เพียงพอกับความต้องการในการใช้น้ำเพื่อการเกษตร

W3	ปัจจัยและต้นทุนในการผลิตสูงขึ้น
W4	ขาดแคลนแรงงานภาคการเกษตรที่มีทักษะ ค่าจ้างแรงงานสูง
W5	จังหวัดลำพูนขาดงานศึกษาวิจัยการแปรรูปผลิตภัณฑ์หลักของลำพูน (ลำไย กระจ่างเทศ) ให้เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดที่หลากหลาย
W6	การวิเคราะห์ทิศทางโครงสร้างการเกษตรยังไม่ชัดเจน (กลุ่มเกษตรกรที่ยังจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือสนับสนุน / กลุ่มเกษตรกรที่สามารถพึ่งพาตนเองได้ / กลุ่มเกษตรกรที่สามารถยกระดับเป็นผู้ประกอบการ) ส่งผลให้การส่งเสริมและพัฒนาอย่างไม่สอดคล้องกับความต้องการของเกษตรกร และขาดการต่อยอดขยายผล และทำให้คนรุ่นใหม่ไม่สนใจในการสืบทอดด้านการเกษตร
W7	ขาดการส่งเสริมให้เกษตรกรมีความสามารถในการตรวจสอบระบบความปลอดภัยในมาตรฐานการผลิตเบื้องต้นด้วยตนเอง และระบบการตรวจสอบมาตรฐานการผลิตของภาครัฐยังไม่เพียงพอ
W8	การประชาสัมพันธ์แหล่งผลิต แหล่งจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัยในระบบเกษตรกรรมยั่งยืนยังมีน้อย
W9	ขาดการบริหารจัดการด้านการตลาดรองรับสินค้าเกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย
W10	การส่งเสริมนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ในการผลิตยังไม่กว้างขวาง เนื่องจากต้นทุนสูง
W11	กลุ่มทุนต่างชาติและคนต่างถิ่นเข้ามาเป็นเจ้าของกิจการภาคเกษตรที่เกี่ยวข้องกับระบบตลาด
W12	การผูกขาดด้านการตลาด ส่งผลต่อรายได้ที่ลงมาถึงเกษตรกรในพื้นที่
โอกาส	
O1	นโยบายของรัฐให้ความสำคัญต่อภาคเกษตรกรรม และการส่งเสริมการใช้นวัตกรรม
O2	แผนพัฒนาภาคเหนือให้ความสำคัญในการยกระดับเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง
O3	กระแสความนิยมในสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง
O4	การเชื่อมโยงกับธุรกิจการท่องเที่ยว
ภัยคุกคาม	
T1	ภัยธรรมชาติ (ภัยแล้ง อุทกภัย) โรคระบาด ศัตรูพืช
T2	คู่แข่งในตลาดสินค้าการเกษตรมากขึ้น เนื่องจากการเปิดเสรีทางการค้าและมีอุปสรรคทางการค้าที่ไม่ใช่มาตรการทางภาษี (Non-Tariff Barriers: NTB) ทำให้ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ
T3	การลักลอบนำเข้าสินค้าเกษตรจากต่างประเทศมาจำหน่าย

ด้านอุตสาหกรรม

จุดแข็ง	
S1	เป็นที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ และสวนอุตสาหกรรมเครือสหพัฒน์ฯ ลำพูน สามารถรองรับตลาดแรงงานในภูมิภาคมากกว่า 100,000 คน และโรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ให้ความร่วมมือและพร้อมให้เข้าตรวจสอบเป็นอย่างดี ผู้ประกอบการและนักลงทุนชาวต่างชาติมีความมั่นใจและสนใจอยากขยายพื้นที่หรือลงทุนเพิ่ม
S2	แรงงานในระบบอุตสาหกรรมมีทักษะ (Skill) ได้รับการยอมรับว่ามีฝีมือแรงงานและมีความประณีตเป็นที่ต้องการของสถานประกอบการ
S3	การคมนาคมสะดวก สามารถติดต่อเชื่อมโยงกับจังหวัดต่างๆ ทั้งทางรถยนต์และรถไฟ และอยู่ห่างจากสนามบินนานาชาติ จังหวัดเชียงใหม่ประมาณ 30 กิโลเมตร

S4	เป็นแหล่งวัตถุดิบทางการเกษตรที่มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอสำหรับนำมาแปรรูปเพื่อเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมเกษตร
S5	มีอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการผลิตสินค้าของสถานประกอบการที่ตั้งในและนอกเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ที่มีความชำนาญในการผลิต แต่ขณะเดียวกันมีการใช้เทคโนโลยีที่ไม่สูงมากนัก
S6	เป็นแหล่งผลิตสินค้าหัตถอุตสาหกรรมที่สำคัญและเป็นแหล่งจำหน่าย ให้แก่ผู้ประกอบการในจังหวัดใกล้เคียงรวมถึงผู้ประกอบการในต่างภูมิภาค และสามารถยกระดับขีดความสามารถธุรกิจท้องถิ่นที่มีศักยภาพให้เข้าสู่ Supply Chain ของธุรกิจใหญ่ได้
S7	เอกลักษณ์ที่ชัดเจนของสินค้าหัตถกรรม มีการสืบทอดภูมิปัญญาด้านการผลิตสินค้า อาทิ ผ้าไหมยกดอก (ได้รับการรับรองเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ : GI) ผ้าฝ้ายทอมือ และลำไยอบแห้งสีทอง สามารถพัฒนาเป็นสินค้านวัตกรรมสร้างสรรค์
S8	กลุ่มผู้ผลิตบางกลุ่มได้รับการส่งเสริมสนับสนุนพัฒนา โดยการนำเทคโนโลยีที่สามารถช่วยในการออกแบบและการผลิตที่ทันสมัยมาใช้ในบางผลิตภัณฑ์รวมถึงการทำเทคโนโลยีระบบ E-Commerce มาใช้ในการตลาดเสรี โดยการสร้างเครือข่าย การจับคู่ธุรกิจตาม Supply Chain
S9	เป็นศูนย์กลางด้านแรงงานภาคอุตสาหกรรมและสามารถรองรับตลาดแรงงานทั้งในพื้นที่จังหวัดและภาคเหนือ และมีการเติบโตของตลาดแรงงานและมีการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง
S10	มีการบริหารจัดการขยะและสิ่งแวดล้อมที่ดีและไม่มีปัญหารุนแรง และไม่มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม แต่ควรกำหนดมาตรการป้องกันปัญหา เช่น การถ่ายทอดความรู้ในการบริหารจัดการขยะชุมชนอย่างถูกวิธีและเหมาะสมและการปลูกจิตสำนึก การรณรงค์อย่างต่อเนื่อง
จุดอ่อน	
W1	การวางผังเมืองและการวางแผนกำหนดพื้นที่รองรับการลงทุนภาคอุตสาหกรรมยังไม่ชัดเจนทำให้ผู้ประกอบการที่ต้องการลงทุนเพิ่มขาดความเชื่อมั่น ซึ่งในอนาคตจะทำให้เกิดปัญหาการตั้งสถานประกอบการอย่างไร้ทิศทาง และส่งผลกระทบต่อชุมชนและแหล่งสาธารณะประโยชน์ได้
W2	ขาดการเชื่อมโยงข้อมูลการค้า การลงทุนสำหรับผู้ที่มีความสนใจลงทุนและขาดแหล่งกระจายสินค้าและจัดเก็บสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมครบวงจร เพื่อช่วยลดต้นทุนด้านการขนส่ง คลังสินค้าให้กับผู้ประกอบการ
W3	ขาดการเชื่อมโยงวัตถุดิบภาคการเกษตรของเกษตรกรในพื้นที่อย่างเป็นระบบเดียวกัน สำหรับป้อนให้แก่โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรที่ตั้งอยู่ในพื้นที่
W4	สินค้าหัตถกรรมยังคงมีรูปแบบเดิม ขาดการพัฒนาในรูปแบบสินค้าใหม่ที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดที่ตรงตามความต้องการของตลาด กลุ่มผู้บริโภค เช่น สินค้ากลุ่มของที่ระลึกและของฝาก และสินค้ากลุ่ม Eco Product หรือ Creative เป็นต้น
W5	การถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ การสร้างความร่วมมือและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโรงงานอุตสาหกรรมและชุมชนมีน้อย ส่งผลให้ขาดความคล่องตัวในการประสานงานเชื่อมโยง เกิดการร้องเรียนและต่อต้านการประกอบกิจการโรงงาน
W6	ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม และอุตสาหกรรมชุมชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ การสร้างมูลค่าเพิ่มจากองค์ความรู้ ภูมิปัญญาและนวัตกรรม ด้านเทคโนโลยีการผลิต การตลาด การพัฒนาผลิตภัณฑ์สู่ตลาดสากล และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เอื้อประโยชน์ต่อการผลิตและจำหน่ายสินค้า เป็นต้น
W7	การประชาสัมพันธ์สินค้าของจังหวัดยังไม่ทั่วถึงและเป็นระบบเดียวกัน โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่มีความโดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด

W8	ขาดระบบฐานข้อมูลสารสนเทศด้านแรงงานที่ทันสมัยที่สามารถเชื่อมโยงและใช้ในการบริหารจัดการแรงงาน
W9	ขาดแคลนแรงงานในช่วงฤดูกาลผลิต แรงงานช่างเทคนิค ผู้เชี่ยวชาญในระดับหัวหน้างาน วุฒิการศึกษาระดับ ปวส. วิศวกรและนักวิทยาศาสตร์
W10	แรงงานต้องการความมั่นคงในอาชีพ แต่สถานประกอบการส่วนใหญ่ยังคงมีการจ้างแรงงานในระยะสั้น
W11	การวางแผนการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานรองรับการเปลี่ยนแปลงยังไม่ชัดเจน
W12	จำเป็นจะต้องมีการพัฒนาโครงข่ายการคมนาคมขนส่ง และ Logistics เพื่อรองรับการขยายตัวและการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค
W13	การเชื่อมต่อระบบการคมนาคมขนส่งของกลุ่มจังหวัดฯ และเมืองหลัก ยังไม่มีแผนที่เป็นระบบในการรองรับการพัฒนาในพื้นที่เมืองรองหรือจังหวัดใกล้เคียง ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาภาคเหนืออย่างเป็นทางการ
W14	จังหวัดลำพูนมี GPP สูงที่สุดในภาคเหนือ ซึ่งเป็นการคำนวณตัวเลขจากภาคนิคมอุตสาหกรรม (โรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมจะต้องอยู่ภายใต้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย) ส่งผลให้จังหวัดได้รับสัดส่วนจากการสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาจังหวัดน้อยลงทุกปี ในขณะที่เดียวกันจังหวัดจะต้องแบกรับภาระด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการของสถานประกอบการ แรงงานภาคอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น
โอกาส	
O1	แผนพัฒนาภาคเหนือและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 มุ่งพัฒนาการเป็นฐานการลงทุนของภูมิภาค การใช้โอกาสและเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจ และสนับสนุนการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมและระบบ Logistic ส่งผลดีต่อการค้าการลงทุนของจังหวัดลำพูน
O2	จังหวัดลำพูนกำหนดแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน และส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) สร้างเครือข่ายความร่วมมือของสถานประกอบการอุตสาหกรรมและชุมชนโดยรอบ ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติในด้านการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
O3	ความร่วมมือขององค์กรภาคเอกชน โดยเฉพาะกรอ.จังหวัดลำพูนและ กรอ.กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 กำหนดแนวทางการสนับสนุนและพัฒนาด้านเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดและจังหวัดในการให้ภาคเอกชนมีบทบาทในการส่งเสริมการผลิต การค้า การลงทุนและการบริหารจัดการ
อุปสรรค	
T1	ราคาผลผลิตทางการเกษตร และอุตสาหกรรมมีความผันผวน
T2	ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมบางรายมีการขยายการผลิตไปยังประเทศเพื่อนบ้าน เนื่องจากมีวัตถุดิบและค่าจ้างแรงงานถูกกว่า เช่น อุตสาหกรรมผลิตอาหารสัตว์ อุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้า เป็นต้น
T3	เคลื่อนย้ายแรงงานเสรีต่างชาติเพื่อหางานทำมีแนวโน้มรุนแรงขึ้น และอาจส่งผลกระทบต่อแรงงานไทยในอนาคต โดยเฉพาะแรงงานกึ่งฝีมือ และแรงงานไร้ฝีมือ

ด้านท่องเที่ยว

จุดแข็ง	
S1	มีทุนทางวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่เอื้อต่อการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ
S2	มีโบราณสถานมีความโดดเด่นด้านอัตลักษณ์เฉพาะตัว
S3	มีแปลง/ฟาร์ม ที่สามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
S4	มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายทั้งด้านวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และธรรมชาติ
S5	ประชาชนมีอัธยาศัย น้าใจที่งดงาม
จุดอ่อน	
W1	ขาดการประชาสัมพันธ์เชิงรุก และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวทั้งในและนอกจังหวัด
W2	การกำหนดจุดเด่นและเอกลักษณ์การท่องเที่ยว ที่จะนำเสนอต่อกลุ่มเป้าหมายยังไม่ชัดเจน
W3	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวยังไม่เพียงพอ
W4	ขาดกิจกรรมดึงดูดการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ
W5	การท่องเที่ยวชุมชนยังขาดการพัฒนาและเชื่อมโยง
W6	ขาดแคลนบุคลากรทางการท่องเที่ยว
W7	ขาดการประชาสัมพันธ์อย่างเป็นระบบและทิศทางเดียวกัน
โอกาส	
W7	รัฐบาลให้ความสำคัญด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรอง
W8	แผนพัฒนาภาคเหนือให้ความสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน
อุปสรรค	
T1	สภาวะทางเศรษฐกิจ อาจส่งผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยว
T2	ผลกระทบจากภัยพิบัติ
T3	ข้อจำกัดและความยุ่งยากซับซ้อนของระเบียบกฎหมายต่าง ๆ

ด้านสังคมและความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

จุดแข็ง	
S1	มีพื้นที่จังหวัดขนาดเล็กและมีประชากรจำนวน 4 แสนคนเศษ
S2	ลักษณะของสังคมในหมู่บ้านชุมชน ประชาชน ครวัเรียนมีความใกล้ชิดสนิมสนม ช่วยเหลือเอื้อเฟื้อ ซึงกันและกัน
S3	มีวิถีชีวิต วัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ สืบต่อกันมายาวนาน
S4	ประชาชนยึดมั่นในศีลธรรม ประเพณี วัฒนธรรม ให้ความร่วมมือกับหมู่บ้านชุมชนและหน่วยงานราชการ
จุดอ่อน	
W1	เป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมกว่า 900 แห่ง ทำให้มีประชากรแฝง ทั้งแรงงานในประเทศและแรงงานต่างด้าวเข้ามาในพื้นที่จำนวนมาก
W2	เกิดชุมชนหนาแน่นในบริเวณโดยรอบแหล่งอุตสาหกรรม ทำให้เกิดปัญหาสังคม
W3	ประชากรแฝงภาคแรงงานที่เข้ามาทำงาน ไม่มีฐานทะเบียนบ้านอยู่ในพื้นที่ และมีการอพยพเคลื่อนย้ายแรงงานอยู่บ่อยครั้ง ทำให้ยากต่อการควบคุม และทำให้เสียโอกาสในการพิจารณาสนับสนุน

	งบประมาณในด้านสัดส่วนประชากร
W4	ประชากรวัยแรงงานเข้าสู่ระบบการทำงาน ในโรงงานต่างๆ เป็นจำนวนมาก และต้องทำงานเป็นกะในตลอด 24 ชั่วโมง ก่อให้เกิดปัญหาความอับของครอบครัว และการทิ้งให้ผู้สูงอายุอยู่เพียงลำพัง
W5	ชุมชนแออัดโดยรองแหล่งอุตสาหกรรม เป็นสถานที่ก่อตัวของปัญหาทางสังคมทั้งด้านยาเสพติด การพนัน
W6	ปัญหาความไม่เพียงพอของระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานรองรับแรงงาน/ประชากรแฝง
W7	ปัญหาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการของภาครัฐ
W8	ปัญหาความไม่เพียงพอของทรัพยากรน้ำที่จะต้องรองรับในการอุปโภคบริโภค ภาคเกษตร และภาคอุตสาหกรรม
W9	ปัญหาหนี้ในระบบในกลุ่มแรงงาน
W10	ปัญหาผู้ด้อยโอกาส เด็กก่อนวัยเรียน การตั้งท้องที่เกิดจากกลุ่มผู้ใช้แรงงาน และเยาวชน
W11	การเข้าสู่ผู้สูงอายุในอัตราที่สูง

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง	
S1	จังหวัดให้ความสำคัญในด้านขยะและสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดให้เป็น “จังหวัดปลอดโฟม ปลอดขยะเปียก และรณรงค์การลดใช้ถุงผ้าแทนพลาสติก” ที่ผ่านมามีได้รับรางวัลระดับประเทศในด้านจังหวัดสะอาด ปี 2560 และ 2561
S2	มีพื้นที่ป่าอุทยานแห่งชาติ ที่เป็นแหล่งต้นทุนด้านทรัพยากร
S3	มีแม่น้ำไหลผ่านจำนวน 4 สาย คือ แม่น้ำปิง แม่น้ำกวัง แม่น้ำลี้ และแม่น้ำทา
S4	โรงงานอุตสาหกรรมในเขตนิคมอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ไม่ค่อยก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม
S5	มีการประกาศให้เป็นเขตอนุรักษ์เมืองเก่า ภายในเขตเมืองเก่าลำพูน
จุดอ่อน	
W1	ไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำหรืออ่างเก็บน้ำที่เพียงพอ ทำให้ไม่สามารถรองรับปริมาณน้ำในฤดูน้ำหลากไว้ใช้ในฤดูแล้ง
W2	แม่น้ำลี้และแม่น้ำทา มีสภาพทางกายภาพที่ลาดชัน ในฤดูน้ำหลากจะมีกระแสน้ำที่ไหลเชี่ยวแรง ก่อให้เกิดปัญหาการกัดเซาะตลิ่ง บ้านเรือนและพื้นที่เกษตรของประชาชน
W3	เกิดปัญหาหมอกภาวะในบริเวณแหล่งชุมชนหนาแน่น
W4	ปัญหาหมอกควันและไฟป่า

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด (พ.ศ.2561 - 2565)

การทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดลำพูน 5 ปี (พ.ศ.2561-2565) ฉบับทบทวนปี พ.ศ.2563 ได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2550 พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ.2551 และนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ตามที่คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) กำหนด

แผนพัฒนาจังหวัดลำพูน (พ.ศ.2561 - 2565) ฉบับทบทวนปี พ.ศ.2563 ได้ทบทวนเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล กรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่12 และแผนพัฒนาภาคเหนือ รวมทั้งสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้สามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาในระยะ 5 ปี ให้มีความชัดเจนและมีประสิทธิภาพและสามารถขับเคลื่อนให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ จึงกำหนดยุทธศาสตร์การการพัฒนาจังหวัด ดังนี้

-เป้าหมายการพัฒนา/วิสัยทัศน์

เมืองแห่งความสุข บนความพอเพียง

-นิยาม

“เมืองแห่งความสุข บนความพอเพียง” หมายถึง “ประชาชนในจังหวัดลำพูนมีความสุขจากคุณภาพชีวิตและสภาวะแวดล้อมที่ดี”

-ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายรวม

- 1.ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 2 ต่อปี
- 2.หมู่บ้าน/ชุมชนมีการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี

-ตัวชี้วัดเป้าหมาย/วิสัยทัศน์

ตัวชี้วัดวิสัยทัศน์ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

- (1) ตัวชี้วัดความสุข
- (2) ตัวชี้วัดความพอเพียง

โดยการวัดความสุขของประชาชนในจังหวัดจากคุณภาพชีวิต อ้างอิงตัวชี้วัดที่ปรับปรุงจากดัชนีคุณภาพชีวิตของคณะกรรมการอำนวยการงานพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน พชช. (2558) ซึ่งสามารถใช้ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และข้อมูลพื้นฐาน และได้นำเอาแนวคิดคุณภาพชีวิต (quality of life) ของ OECD (The Organization for Economic Co-operation and Development) มาปรับปรุงให้สอดคล้องกับบริบทเฉพาะของจังหวัดลำพูน โดยแบ่งออกเป็น 5 หมวด ดังนี้

- (1) ความจำเป็นขั้นพื้นฐาน
- (2) การพัฒนาทุนมนุษย์
- (3) การเติบโตและความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
- (4) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (5) คุณธรรมและความสามัคคีของคนในสังคม

รายละเอียดตัวชี้วัดภายในแต่ละหมวดแยกตามประเด็นความสุขและความพอเพียง ดังนี้

ตัวชี้วัดวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาจังหวัดลำพูน พ.ศ.2561 – 2565

ตัวชี้วัด	ความสุข	ความพอเพียง
หมวดที่ 1 ความจำเป็นขั้นพื้นฐาน (Basic living needs)		
1.1 ร้อยละของสถานพยาบาลที่ได้รับการรับรองคุณภาพ HA	✓	✓ (มีภูมิคุ้มกัน)
1.2 ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง น้ำเพื่ออุปโภคบริโภค ไฟฟ้า และ อินเทอร์เน็ต	✓	✓ (มีภูมิคุ้มกัน)
1.3 ร้อยละของครัวเรือนที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด ถูกสุขลักษณะ และ ไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ	✓	✓ (มีภูมิคุ้มกัน)
1.4 ร้อยละของครัวเรือนที่มีความอบอุ่น ภูมิคุ้มกัน และ มีความปลอดภัยในชีวิต และ ทรัพย์สิน	✓	✓ (มีภูมิคุ้มกัน)
หมวดที่ 2 การพัฒนาทุนมนุษย์ (Human capital development)		
2.1 จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุระหว่าง 15-59 ปี	✓	✓ (มีความรู้)
2.2 ร้อยละเด็กจบการศึกษาบังคับ 9 ปี ที่ไม่ได้ เรียนต่อและยังไม่มีการทำงานได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพ	✓	✓ (มีความรู้)
2.3 สัดส่วนคนอายุ 15 -60 ปีเต็ม อ่าน เขียน ภาษาไทย และคิดเลขอย่างง่ายได้	✓	✓ (มีความรู้)
2.4 ผลผลิตภาพแรงงาน (บาท/คน)	✓	
หมวดที่ 3 การเติบโตและความมั่นคงทางเศรษฐกิจ (Economic Growth and Stability)		
3.1 อัตรารายได้ของครัวเรือนต่อหัวเฉลี่ย (บาท/คน/ครัวเรือน)	✓	
3.2 อัตราการออมของครัวเรือนต่อหัวเฉลี่ย (บาท/คน/ครัวเรือน)		✓ (พอประมาณ)
3.3 อัตราส่วนหนี้ต่อรายได้ของครัวเรือนเฉลี่ย* (ร้อยละ)		✓ (พอประมาณ)
3.4 อัตราการว่างงาน* (ร้อยละ)	✓	
3.5 สัดส่วนของประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน (ร้อยละ)	✓	
3.6 ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายรายได้ (ค่าสัมประสิทธิ์ จีนิ)	✓	
หมวดที่ 4 การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม (Energy & Environmental Preservation)		
4.1 อัตราเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าในจังหวัด	✓	
4.2 สัดส่วนปริมาณขยะในจังหวัดต่อประชากร	✓	
4.3 สัดส่วนการใช้ไฟฟ้า และ น้ำมันเชื้อเพลิงของครัวเรือน		✓ (พอประมาณ)
4.4 สัดส่วนการใช้ไฟฟ้า และ น้ำมันเชื้อเพลิงของอุตสาหกรรม		✓ (พอประมาณ)
หมวดที่ 5 คุณธรรมและความสามัคคีของคนในชุมชน (Community Moral and Solidarity)		
5.1 จำนวนหมู่บ้านศีล 5 ตัวอย่าง	✓	✓ (มีคุณธรรม)
5.2 จำนวนคนในครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะประโยชน์	✓	✓ (มีคุณธรรม)
5.3 สัดส่วนผู้สูงอายุ คนพิการ ได้รับการดูแลจากครอบครัว หรือ สังคม	✓	✓ (มีคุณธรรม)

หมายเหตุ: ตัวชี้วัดที่มีการผกผันของข้อมูล

- ประเด็นการพัฒนาจังหวัด

จังหวัดลำพูนกำหนดประเด็นการพัฒนา จำนวน 5 ประเด็น โดยเรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

1. เมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green City)
2. เมืองหัตถ นวัตกรรม สร้างสรรค์ (Creative Craft Innopolis)
3. เมืองเกษตรสีเขียว (Green Agricultural City)
4. เมืองจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์วัฒนธรรม (Cultural Experience Destination)
5. เมืองแห่งคุณภาพชีวิต (Quality of Life)

1. ประเด็นการพัฒนาที่ 1 : เมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green City)

1.1 วัตถุประสงค์ :

- (1) พัฒนาให้เป็นจังหวัดสะอาดและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (2) อนุรักษ์และจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

1.2 เป้าหมายและตัวชี้วัด :

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (2563-2565)
1. ชยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี
2. ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่าเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด	ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด
3. จำนวนพื้นที่ป่าไม้ที่ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู	เพิ่มขึ้น 100 ไร่ต่อปี

1.3 แนวทางการพัฒนา :

- (1) การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย
- (2) การรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพชีวิต โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- (3) การส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (4) การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษหมอกควันไฟป่า
- (5) การบริหารจัดการน้ำ อย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง

2. ประเด็นการพัฒนาที่ 2 : เมืองหัตถ นวัตกรรม สร้างสรรค์ (Creative Craft Innopolis)

2.1 วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อส่งเสริม ยกระดับและพัฒนาหัตถกรรม ด้วยนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์
- (2) เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

2.2 เป้าหมายและตัวชี้วัด :

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (2563-2565)
1.มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ผลิตภัณฑ์เด่นของจังหวัด และ OTOP เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี
2.จำนวนผลิตภัณฑ์เชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์เข้าสู่ตลาดเพิ่มขึ้น	จำนวน 5 ผลิตภัณฑ์ต่อปี
3.ผู้ผลิต/ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาศักยภาพเพิ่มขึ้น	50 รายต่อปี
4.ส่งเสริมสนับสนุนและผลักดันการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการคมนาคมขนส่งและ Logistics รองรับขยายตัวของอุตสาหกรรม การค้าและลงทุน	1 แผนงานต่อปี

2.3 แนวทางการพัฒนา :

- (1) การวิจัยพัฒนา (R&D) ออกแบบผลิตภัณฑ์ และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- (2) เพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพให้แก่ผู้ประกอบการและฝีมือแรงงาน
- (3) การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี
- (4) การประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมและพัฒนาระบบตลาด ให้สามารถแข่งขันได้ในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน AEC และกลุ่ม Asean+3

3. ประเด็นการพัฒนาที่ 3 : เมืองเกษตรสีเขียว (Green Agriculture)

3.1 วัตถุประสงค์ :

พัฒนาการเกษตรให้มาตรฐานปลอดภัยและมูลค่าเพิ่มสูง

3.2 เป้าหมายและตัวชี้วัด :

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (2563-2565)
1.มูลค่าสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น	ร้อยละ 10 ต่อปี
2.ลดต้นทุนการผลิตทางการเกษตร	ร้อยละ 5 ต่อปี
3.สินค้าเกษตรได้รับการรับรองมาตรฐานความปลอดภัยเพิ่มขึ้น	ร้อยละ 20 ต่อปี
4.สินค้าเกษตรได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้น	ร้อยละ 5 ต่อปี
5.เตรียมการเข้าสู่เกษตรอินทรีย์ (PGS) เพิ่มขึ้น	ร้อยละ 5 ต่อปี

3.3 แนวทางการพัฒนา :

- (1) การวิจัยพัฒนา (R&D) ผลิตภัณฑ์ และพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและบุคลากร
- (2) การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพและลดต้นทุนการผลิต
- (3) การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี
- (4) การประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมและพัฒนาระบบตลาด ให้สามารถแข่งขันได้ในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน AEC และกลุ่ม Asean+3

4. ประเด็นการพัฒนาที่ 4 : เมืองจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์วัฒนธรรม (Cultural Experience Destination)

4.1 วัตถุประสงค์

พัฒนาลำพูนสู่เมืองมรดกวัฒนธรรมล้านนา และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

4.2 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (2563-2565)
1.รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปี
2.นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	ร้อยละ 2 ต่อปี
3.ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวในพื้นที่เพิ่มขึ้น	ร้อยละ 2 ต่อปี

4.3 แนวทางการพัฒนา :

- (1) การสืบค้นและจัดการองค์ความรู้ฐานวัฒนธรรมชุมชนและการท่องเที่ยว
- (2) การสืบค้นและจัดการองค์ความรู้วัฒนธรรมชุมชนและการท่องเที่ยว
- (3) เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร
- (4) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และการอำนวยความสะดวก
- (5) พัฒนากิจกรรมและของที่ระลึกฯ รองรับการท่องเที่ยว
- (6) การพัฒนาตลาดและประชาสัมพันธ์

5. ประเด็นการพัฒนาที่ 5 : การพัฒนาสู่เมืองแห่งคุณภาพชีวิต (Quality of Life)

5.1 วัตถุประสงค์

ยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในจังหวัดลำพูน อย่างเท่าเทียม

5.2 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (2563-2565)
1.ร้อยละของครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ลดลง	ลดลงร้อยละ 3 ต่อปี
2.ร้อยละของคดียาเสพติดลดลง	ลดลงร้อยละ 1 ต่อปี
3.ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นชุมชนเข้มแข็งต้นแบบ	เพิ่มขึ้น 8 แห่งต่อปี

5.3 แนวทางการพัฒนา :

- 1) การยกระดับคุณภาพชีวิตและพัฒนาอาชีพ โครงสร้างพื้นฐานเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี
- 2) การพัฒนาศักยภาพของประชาชนทุกกลุ่มวัย
- 3) การขับเคลื่อนสู่เมืองน่าอยู่

รายการตรวจสอบการดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัด
และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑
จังหวัดลำพูน

การดำเนินการ	ดำเนินการ แล้ว	ไม่ได้ ดำเนินการ
๑) สํารวจความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัดด้วยวิธีหนึ่งวิธีใด ดังต่อไปนี้ ☐ มอบให้ส่วนราชการหน่วยงานของรัฐ สถาบันการศึกษา หรือบุคคลอื่นใดทำการศึกษาศึกษา สํารวจความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัด ☒ มอบให้ฝ่ายเลขานุการ ก.บ.จ. ดำเนินการหรือร่วมกับหน่วยงานอื่น ทำการศึกษาสำรวจ ความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัด ☐ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการของ ก.บ.จ. ขึ้นคณะหนึ่ง ทำหน้าที่ประสานงานเพื่อให้ได้ ข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัด ☐ ดำเนินการอื่นตามที่ ก.บ.จ. เห็นสมควร โดยดำเนินการ.....	✓	
๒) จัดประชุมหรือร่วมกันระหว่างหัวหน้าส่วนราชการที่มีสถานที่ตั้งทำการอยู่ในจังหวัด ไม่ว่าจะเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคหรือราชการบริหารส่วนกลางและผู้บริหารองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดในจังหวัด รวมทั้ง ผู้แทนภาคประชาสังคม และผู้แทนภาคธุรกิจ เอกชน เพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาจังหวัดตามมาตรา ๕๓/๑ แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ และมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ แห่ง พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและ กลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการพ.ศ. ๒๕๕๑	✓	
๓) การประชุมของ ก.บ.จ. เพื่อจัดทำและเห็นชอบแผนพัฒนาจังหวัดตามพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และหลักเกณฑ์ และวิธีการที่ ก.บ.ภ. กำหนด	✓	

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ ทั้งนี้ได้แนบรายงาน
การประชุมคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) มาพร้อมนี้ด้วย

(ลงชื่อ).....

(นายอรรชัช สุสัมพันธรัตน์)

รายการตรวจสอบการดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัด
และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑

จังหวัดลำพูน

การดำเนินการ	ดำเนินการ แล้ว	ไม่ได้ ดำเนินการ
๑) นำข้อมูลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัดของจังหวัดทุกจังหวัด ในกลุ่มจังหวัดไปประกอบการจัดทำแผนพัฒนาภูมิภาคตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.บ.ภ. กำหนด	✓	
๒) จัดประชุมหารือร่วมกันระหว่างหัวหน้าส่วนราชการที่มีสถานที่ตั้งทำการอยู่ในจังหวัด ทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัดไม่ว่าจะเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคหรือราชการบริหาร ส่วนกลางและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดในจังหวัด รวมทั้ง ผู้แทน ภาคประชาสังคม และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน เพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนา จังหวัดตามมาตรา ๕๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ และมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ แห่ง พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑	✓	
๓) การประชุมของ ก.บ.จ. เพื่อจัดทำและเห็นชอบแผนพัฒนาภูมิภาคตามพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และหลักเกณฑ์ และวิธีการที่ ก.บ.ภ. กำหนด	✓	

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ ทั้งนี้ได้แนบรายงาน
การประชุมคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) มาพร้อมนี้ด้วย

(ลงชื่อ).....

(นายอรรชัช สุ่มพันธ์รัตน์)

สรุปผลการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด(พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) (ฉบับทบทวน)

หัวข้อ	แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) (เสนอในบับงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒)	แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ฉบับทบทวน)	เหตุผลของการ ปรับเปลี่ยน
เป้าหมายการพัฒนา	เมืองแห่งความสุข บนความพอเพียง	เมืองแห่งความสุข บนความพอเพียง	-
ตัวชี้วัดความสำเร็จ ตามเป้าหมาย การพัฒนา	๑.ส่งเสริมยกระดับและพัฒนา หัตถกรรมด้วยนวัตกรรมสร้างสรรค์ ๒.สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรด้วย มาตรฐานปลอดภัย ๓.สร้างมูลค่าเพิ่มจากการท่องเที่ยว บนฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน	1.ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 2 ต่อปี 2.หมู่บ้าน/ชุมชนมีการจัดการขยะ มูลฝอยชุมชนอย่างถูกต้องตามหลัก วิชาการ เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี	กำหนดค่าเป้าหมาย ให้สามารถวัดได้ และเป็นรูปธรรม
ประเด็นการพัฒนา	1. เมืองหัตถ นวัตกรรม สร้างสรรค์ 2. เมืองเกษตรสีเขียว 3. เมืองจุดหมายปลายทางแห่งการ ท่องเที่ยวเชิงประ สบ การณ์ วัฒนธรรม 4. เมืองแห่งคุณภาพชีวิต 5. เมืองนิเวศน์	1. เมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 2. เมืองหัตถ นวัตกรรม สร้างสรรค์ 3. เมืองเกษตรสีเขียว 4. เมืองจุดหมายปลายทางแห่งการ ท่องเที่ยวเชิง ประ สบ การณ์ วัฒนธรรม 5. เมืองแห่งคุณภาพชีวิต	-เรียงลำดับ ความสำคัญของ ประเด็นการพัฒนา และปรับชื่อใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับ ทิศทางที่จังหวัด มุ่งเน้นตามวาระ สำคัญของจังหวัด -แก้ไขชื่อจาก เมืองนิเวศน์ เป็น เมืองที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม